Godofredus Hermannus.

AESCHYLI TRAGOEDIAE.

RECENSVIT

GODOFREDVS HERMANNVS.

TOMVS PRIMVS.

LIPSIAE
APVD WEIDMANNOS.
A. MDCCCLII.

LIBRARY
DEC 27 1963
UNIVERSITY OF TORONTO

PRAEFATIO MAVRICII HAVPTII.

Godofredus Hermannus quum ingravescente in dies morbo mortem, quam summa animi tranquillitate exspectabat, appropinquare sentiret, mihi discipulo et genero suo mandavit ut Aeschyli tragoedias a se emendatas ederem, singillatim autem praecipere noluit qua ratione officium exsequerer, sed confidere se dixit me pro amore erga se meo diligenter omnia curaturum esse. Ipse paucis ante mensibus Supplices, quam fabulam reliquis quae exstant Aeschyli tragoediis antiquiorem esse existimabat, accuratissime retractaverat, eratque eam tragoediam cum commentariis suis evulgandam librariis traditurus, quum aegrotare coepit et augescente celeriter morbo animum ab his curis atque cogitationibus abducendum esse intellexit. Quod si licuisset ei eodem quo Supplices modo ceteras etiam fabulas retractare, dubitari non potest quin non solum commentarios suos in aequabilem formam redacturus, sed ipsa etiam poetae carmina novis et praeclaris inventis ad emendationis perfectionem multo propius adducturus fuisset. Neque enim senectute imminutum erat illud ingenii acumen quo obscura perspiciebat, non debilitatus erat ille contemptor humilium animus quo Aeschyleae poesis magnificentiam cogitando felicissime assequebatur. Itaque et ultimo illo vitae anno, quum Supplices, ut dixi, perpoliret, nonnulla in quibus antea voluntati ipse suae minus satisfecerat egregie emendavit, et quotiens accuratam fabularum Aeschylearum lectionem repeteret, correctioni earum aliquid incrementi accedere gaudebat. Atque haec ipsa inventorum accessio praecipue fecerat ut edendi

libri a plurimis expetiti tempus ex die in diem differret: nam quo saepius aliquid quod antea minus bene successisset feliciter perfecisse sibi videbatur, eo magis sperabat fore ut magnam partem eorum quae non essent certa emendatione restituta paullatim ad pristinum nitorem reduceret. Ego vero ut ea quae ipse Hermannus nondum absoluta esse putavit nullo modo perficere aut compensare potui, ita ne aequabilitatem quidem commentariorum efficere me posse existimavi. Nam etsi aperta deteriorum librorum menda omittere fortasse poteram (quamquam ne hoc quidem ubique tuto facturus esse mihi videbar), at ea quae Hermannus uberius disputavit contrahere et ad commentariorum quos in Supplices conscripsit brevitatem accommodare arrogantis atque impii hominis fuisset, ridiculi autem et absurdi, si quae Hermannus brevissime significavit et quasi adumbravit exponere meisque ratiunculis confirmare voluissem. Quae quum ita essent, et pietatis officio et utilitati lectorum ita satisfaciendum esse putavi ut diligenter componerem quae Hermannus per longam annorum seriem adnotavisset, omitterem tantum ea quae ipse aut delenda esse indicavisset aut inventis postea quae meliora essent reiecisset, mearum opinionum nihil admiscerem, denique rem ita instituerem ut hic liber, quoniam talem edere non possem qualem Hermannus edidisset, tamen non meus fieret, sed totus esset Hermanni. Quam rationem ibi quoque tenui, sicubi quid deprehendi quod mutaturum fuisse Hermannum non dubitarem. Veluti quamquam egregio plane acumine intellexisse mihi videtur qualis fere fuisset pristina forma alternorum Xerxis et chori versuum quibus Persae finiuntur, unam tamen carminis emendationem, et eam quidem, ut puto, certam et necessariam, praetermisit. Neque enim dubito quin recte primum Butlerus, deinde alii versuum 1008. et 1016. sedes ita permutandas esse censuerint ut Xerxi iubenti

δίαινε, δίαινε πῆμα, πρὸς δόμους δ' ἴθι

chorus haec responderet,

διαίνομαι γοεδνὸς ὤν,

iterumque ubi Xerxes dixit

ἔρεσσε, ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν,

chorus hanc lamentationem subiiceret,

αἰαῖ, αἰαῖ, δύα, δύα,

eadem responsionum aequalitate qua totum illud carmen compositum est quamque ipse Hermannus et alibi restituit et versu 1036. inserta post Xerxis haec verba, *αἰακτὸς ἐς δόμους κίε*, chori eiulatione *αἰαῖ, αἰαῖ.* Verum quum Hermannus hanc rem in eis quae de Persis commentatus erat nusquam attigisset, etsi putavi non improbasse eum illam emendationem, sed quadam oblivione neglexisse, tamen ne hic quidem quod deesse videretur supplere volui, sed accurate secutus sum carminis illius exemplar quod Hermannus ineunte anno MDCCCXLII. sua manu exaraverat.

Codicum in quibus Aeschyli tragoediae perscriptae essent Hermannus praeter Escorialensem Supplicum et duos Augustanos, quorum alter Prometheum, alter Septem adversus Thebas continet, usus est nullis quorum alii homines docti non habuerint notitiam; sed usus est partim accuratius collatis.

Eorum librorum omnium principem locum tenere constat

M. Mediceum sive rectius Laurentianum: est enim bibliothecae Laurentianae plutei XXXII. codex 9. Continet Sophoclis quae exstant tragoedias, deinde Aeschyli Persas, Agamemnonem, Choephoros, Prometheum, Eumenides, Septem adversus Thebas, Supplices, postremo Argonautica Apollonii Rhodii. Membraneus est, quadratus, scriptus saeculo decimo vel undecimo. Non multo recentior manus et scholia litteris uncialibus adscripsit et minoribus litteris post Supplices vitam Aeschyli fabularumque indicem addidit et in ipsis Aeschyli versibus multa mutavit. Ea manus in adnotationibus secunda dicitur. Postea saeculis quarto decimo et decimo quinto eundem librum aliae manus interpolarunt; quae a secunda manu recentiorum nomine distinguuntur. Atque hunc quidem librum omnium optimum Ioannes Franzius (Oresteae p. 307. seq.) integrum etiamtum fuisse putavit quum eis schedis sive foliis quae Aeschyli fabulas continebant numerorum notae quas Arabicas dicimus adscriberentur, quod posteriore parte saeculi quinti decimi factum esse argumentis minime certis demonstrare studuit: nunc haec folia desunt, 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 27. 28. 29. 30. 31. servatum autem est folium 25. hoc est, ut Niebuhrius Hermannum edocuit, inter quaterniones totius codicis *ιϛ'* et *ιθ'* (ita enim Graecis litteris quaterniones in summo margine primae cuiusque paginae notati sunt) periit totus

quaternio *ιη'*, proximi autem quaternionis *ιϑ'* servata sunt folia primum et octavum (quae sunt Aeschylearum fabularum 25. et 32.), perierunt quae media erant sex folia. Hanc quaternionum notationem Franzius neglexit: qui non negligeret, poterat in adscribendis illis numerorum notis Arabicis ea folia praeterire quae periisse facillima computatio ostendebat. Sublata sunt autem illa schedarum quattuordecim amissione ea omnia quae inter versus Agamemnonis 295. (*κἄπειτ᾽ Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος*) et 1026. (*πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος*) scripta erant, tum post versum 1118. (*ἠνυτόμαν τροφαῖς*) reliqua huius fabulae pars et initium Choephororum, cuius fabulae hic versus, *τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ᾽ ἥδ᾽ ὁμήγυρις*, primus est in octavo illo quaternionis *ιϑ'* folio. Vsus est Mediceo codice Petrus Victorius. Deinde eum anno MDCCXV. Antonius Maria Salvinius a Petro Needhamo rogatus cum exemplari Stanleiano comparavit, excerptorumque apographo Askewiano usus est Butlerus, ipsa Salvinii collatione Blomfieldius. Diligentius neque tamen accuratissime Mediceum codicem cum tertia Schützii editione contulit Caspar Bencinius; quae collatio exemplari Weigeliano anno MDCCCXXVII. adiecta est. Multo accuratius Oresteam quidem excussit Ioannes Franzius. Hermannus excerpta ex hoc codice nonnulla anno MDCCCXVI. a Bartholdo Georgio Niebuhrio accepit, alia postea ab aliis, plurima ab Immanuele Bekkero. Anno autem MDCCCXVIII. Carolus Fridericus Weberus, tum iuvenis, nunc gymnasii Cassellani rector meritissima laude clarus, quum partem Italiae peragraret, Florentiae propterea aliquamdiu commoratus est ut Hermannum, praeceptorem dilectissimum, grato collati Medicei codicis munere afficeret; absolvitque collationem Persarum et Oresteae: in quo negotio admodum diligenter versatus est. Denique autumno anni MDCCCXLVII. Tycho Mommsenus reliquas quattuor fabulas, Supplices, Prometheum, Persas, Septem adversus Thebas, rogatu Hermanni accuratissime et plane singulari diligentia contulit.

Praeter hunc codicem duo tantum exstant qui has quattuor tragoedias, Agamemnonem, Choephoros, Eumenides, Supplices, complectantur.

G. Guelferbytanus, inter Gudianos Graecos numero 88. char-

taceus, scriptus saeculo quinto decimo, collatus non satis accurate ab Askewio et a Schützio, accuratissime ab ipso Hermanno. Is codex in Prometheo, Septem adversus Thebas, Persis saepius a Mediceo discrepat: sed Orestea et Supplices, quae fabulae ab alia quam tres illae priores manu exaratae sunt, quin ex ipso Mediceo libro in Guelferbytanum transscriptae sint non potest dubitari.

Marc. Codex bombycinus, saeculo quinto decimo scriptus, qui ex monasterio s. Marci Florentino, inter cuius codices numero 222. erat, in bibliothecam Laurentianam illatus est. In hunc quoque librum quattuor illas tragoedias ex Mediceo libro transscriptas esse summa similitudo, et quod eisdem Agamemnonis Choephororumque partibus caret, Niebuhrium docuit. Is ex initio Agamemnonis pauca excerpsit, quae ab Hermanno prolata sunt.

Itaque quod Choephoros habemus, quae tragoedia in nullo praeter hos tres codice vetusto inventa est, conservato libro Mediceo deberi certum est: Agamemnonis, Eumenidum, Supplicum aliquot alii codices exstant; de quibus nunc dicendum est.

P. sive *Par. L.* Codex bibliothecae Parisiensis 2886. chartaceus, Iani Lascaris manu scriptus. Continet praeter Sophoclis quasdam fabulas Prometheum, Septem adversus Thebas, Persas, Eumenides, Supplices. Collatio eius libri in Needhami usum facta (quo tempore codex erat bibliothecae regiae 3521.) pervenit ad Askewium, unde a Butlero aliisque *Askewianus D.* appellatur: idem autem esse videtur qui in Berolinensibus Spanhemii schedis *Regius* vocatur. Qui hunc librum Parisinum iterum, sed non ea qua par erat diligentia excussit Godofredus Faehsius, falsus est quum quae in Sylloge lectionum anno MDCCCXIII. edita p. 158. et 164. ex Eumenidibus et Supplicibus attulit, ea tribuit codici Parisino 2782. Nonnulla inde excerpsit Immanuel Bekkerus; in Eumenidibus de aliquot versuum scriptura Gulielmum Linwoodium certiorem fecit Carolus Benedictus Hasius. Admodum similis est hic liber codici Mediceo. Vnde Hermanno ductus esse videbatur ex amisso illo vetusto libro ex quo Mediceus descriptus esset. Nescio tamen an probabilius suspicemur ab ipso Mediceo codice originem eius repetendam esse; a quo codice non videtur ita discrepare ut dissimilitudo non possit orta esse ex describentis

negligentia et aliquo etiam emendandi conatu: nonnulla autem quae solus habere olim videbatur, inventa sunt in margine libri Medicei. Apparet autem non tantum in Eumenidibus et Supplicibus, sed in reliquis etiam tribus fabulis magna illa quam dixi codicis huius cum Mediceo similitudo. Veluti Persarum versus 547—558. in Mediceo a manu secunda in margine adscripti sunt, omissi in Par. L. (sic enim in adnotatione scribendum erat). Notavit hunc codicem Hermannus in Supplicibus hac littera ***P.*** similiterque in Eumenidibus Parisinum (*Par.*) dicere satis habuit: in reliquis tribus quas continet fabulis eum hac nota *Par. L.* a ceteris Parisinis distinxit.

E. Codex Escorialensis (T. I. 15.), chartaceus, saeculi sexti decimi. Continet Nonni Dionysiaca et Aeschyli Supplices. Supplicum collationem Hermannus a Friderico Dietzio accepit. Putavit descriptas esse e Parisino codice: certe simillimae sunt exemplaribus et Parisino et Mediceo.

Aug. Codex olim Augustanus, commemoratus in Reiseri Augustanorum codicum indice p. 79. n. 9. nunc Monacensis 546. Chartaceus est, scriptus saeculo sexto decimo. Continet inde a folio 62. post hanc inscriptionem, *Αἰσχύλου εὐμενίδες. λείπει ἡ ἀρχή*, posteriorem partem Eumenidum inde a versu 566. qui hic est, *καὶ μαρτυρήσων ἦλθον. ἔστι γὰρ δόμων.* Collatione huius libri Franzius, ipso codice Hermannus usus est. Ne hoc quidem exemplar ex alio libro quam ex Mediceo ductum esse veri simile est.

Bess. (*Ven. A.*) Codex olim Bessarionis, nunc bibliothecae Venetae s. Marci 468. sive XCI. 4. Chartaceus est, et tamen in catalogo codicum illius bibliothecae Graecorum anno MDCCXL. edito pariterque a Franzio scriptus esse dicitur saeculo circiter tertio decimo. Continet Oppiani Halieutica et Cynegetica, Aeschyli Prometheum, Septem adversus Thebas, Persas, Agamemnonis versus (ut numerantur in Hermanni editione) priores 333. quorum ultimus hic est, *τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις*: tum Sophoclis septem tragoedias et Euripidis Hecubam, Orestem, Phoenissas, partemque Medeae. Agamemnonis illam partem ex integro etiamtum libro Mediceo descriptam esse putavit Franzius, qui hoc codice, quem Venetum secundum appellavit, usus est: et

est sane magna utriusque codicis in versibus prioribus 295. similitudo; reliquis enim nunc caret Mediceus. Huius Veneti codicis collationem Parisiis a se factam Bekkerus misit Hermanno, qui in Agamemnone et Prometheo hac nota *Bess.* eum ab aliis distinxit: in Persis et Septem adversus Thebas *Ven.* 1. vocavit.

Ab his libris, qui quantum continent de fabulis Oresteae et Supplicibus, id a Mediceo codice profectum esse partim certum, partim probabile est, generis a Mediceo libro diversi communione tres distant codices.

Ven. (sive *Ven.* 3. sive *Ven. B.*). Codex bibliothecae Venetae s. Marci 616. sive XCI. 5. membraneus, saeculi, ut dicitur, tertii decimi. Continet Sophoclis tragoedias, Aeschyli autem Prometheum, Septem adversus Thebas, Persas, Agamemnonem, Eumenides, sed has postremas duas fabulas non integras. Nam folium huius libri 109. finitur versu Agamemnonis 45. qui hic est, *στόλον ἀργείων χιλιοναύταν*, proximum autem folium 110. his verbis ita scriptis incipit, *μαρτυρίοις μὲν γὰρ τοῖςδε πεπείθομαι*, qui versus est Hermannianae editionis 1054. Itaque quae inter hos duos versus exciderunt, periisse videntur foliorum multorum amissione et integer olim fuisse in hoc codice Agamemno. Sed Eumenides descriptae sunt ex libro non integro. Nam post hunc versum ita scriptum, *ὅπως ἐπίστα τήνδε κύρωσον δίκην*, qui versus 571. est, statim sequitur, nullis amissis foliis, versus 636. *πέδας μὲν ἂν λύσειεν. ἔστι τοῦδ᾽ ἄκος*. Tum haec verba versus 782. *νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς* statim hic excipit versus, qui 810. est, *οὐκ ἔστ᾽ ἄτιμοι, μηδ᾽ ὑπερθύμως ἄγαν*. Priore loco suspiceris in eo libro ex quo Venetus codex deductus est unum periisse folium: alterius detrimenti haec causa fuisse videtur, quod aberratum erat a strophae fine ad eadem in fine antistrophicorum versuum verba. Collatione huius codicis ab Iacobo Morellio facta in Agamemnone usus est Blomfieldius eiusque beneficio in Eumenidibus Linwoodius. Excusserunt eum etiam Franzius et in usum Hermanni diligentissime Bekkerus. Venetum (*Ven.*) dixit Hermannus in Agamemnone et Eumenidibus, *Ven.* 3. in Prometheo, *Ven. B.* in Persis et Septem adversus Thebas.

Flor. Codex Florentinus bibliothecae Laurentianae plutei XXXI. 8. Chartaceus est, scriptus saeculo quarto decimo. Eas-

dem quas Venetus 616. Aeschyli tragoedias habet, eisdem versibus carentes Eumenides, sed Agamemnonem integrum. Eo codice et simul Farnesiano usus P. Victorius quae in codice Mediceo editionibusque Aldina, Robortelliana, Turnebiana Agamemnoni deerant primus supplevit. Collatione a Caspare Bencinio et Francisco Poggio facta usi sunt in Agamemnone Blomfieldius, in Eumenidibus Linwoodius. Denuo eum excussit Franzius. Hermannus eis etiam usus est quae Carolus Fridericus Weberus inde excerpserat.

Farn. Codex Farnesianus bibliothecae Neapolitanae (I. E. 5.), bombycinus, saeculo quarto decimo exeunte a Demetrio Triclinio, ut putant, scriptus. Certe Triclinii recensionem continet eiusque et Thomae Magistri scholia. Complectitur autem Aeschylea plane eadem quae Florentinus. Sed quum in codicibus Veneto et Florentino haud pauca quae in vetustiore et meliore libro Mediceo aut rectius scripta sunt, aut certe ita ut non moveant doctae interpolationis suspicionem, Byzantinorum grammaticorum commentis mutata sint, Triclinius multas alias mutationes audacius et constantiore studio intulit. Cum hoc Tricliniano libro Petrus Victorius Agamemnonem a se descriptum Gulielmi Sirleti opera collatum habuit. Denuo Agamemnonem excusserunt Petrus Elmsleius, qui quae inde exscripserat in Musei critici Cantabrigiensis volumine II. edidit, Hermannique gratia Immanuel Bekkerus. Eumenidum collatione, quam ab eodem Elmsleio factam esse putat, Linwoodius usus est.

Magna est eorum librorum multitudo qui tres tantum Aeschyli fabulas, Prometheum, Septem adversus Thebas, Persas, aut partem earum complectuntur. Eorum quos novimus ne meliores quidem ad Medicei praestantiam et vetustatem accedunt, neque sperari potest fore ut ex eis qui nondum sunt pervestigati multum utilitatis capiatur. Qui autem excussi sunt ab hominibus doctis, non sunt tam accurate excussi ut in genera describi possint. Itaque ex litterarum ordine nomina eorum enumerabimus.

Arund. Codex Arundelianus sive Seldenianus bibliothecae Bodleianae, de quo dixit Gaisfordius adn. ad Hephaest. p. 242. Libro chartaceo et recenti continentur Prometheus, Septem, Persae. Vsi sunt ipso codice Stanleius et quod ad Septem adversus

Thebas attinet Burtonus et Burgessius in Pentalogia tragica, excerptis Askewii Butlerus, Gaisfordii et Porsoni Blomfieldius.

Askewiani. Codices bibliothecae Parisiensis quorum collationes Needhamus acceperat. Apogràphis eorum nunc in bibliothecae Academiae Cantabrigiensis servatis usi sunt Askewianis Butlerus, ipsius Needhami Blomfieldius. Horum librorum primus

Ask. A. bombycinus, saeculi XIV. illo quo in Needhami usum conferebatur tempore bibliothecae Parisiensis erat 3320. Continebat Prometheum, Septem, Persas. Blomfieldius et Wellauerus eum *Regium G.* dixerunt, quam appellationem Hermanni commentarii non imitantur, ne confundatur hic liber cum *G.* hoc est cum Guelferbytano. Sed Hermannus aliquando eundem librum *Parisinum N.* esse putavit: unde in Prometheo et priore parte Persarum huic *Par. N.* ea quoque tributa sunt quae ex *Ask. A.* Butlerus attulit. Errorem (nam haud dubie error est) inde a versu Persarum 600. et in Septem adversus Thebas distinctis illis libris evitavi. Vellem prius eum animadvertissem: verum si quid in eiusmodi re peccatum est, non nimium nocet, quum horum codicum omnium, praesertim non ita excussorum ut accurate cogniti sint, nulla sit auctoritas, sed singulorum vocabulorum bonitas aestimari et cum Medicei libri auctoritate comparari debeat. Blomfieldius in praefatione ad Septem adversus Thebas hunc codicem et *Par. B.* eundem esse dixit, idque se didicisse ab Elmsleio ipsumque monstrare editum bibliothecae regiae Parisiensis catalogum, in quo tamen catalogo non commemorantur antiqui codicum numeri.

Ask. B. chartaceus, eodem quo *Ask. A.* volumine comprehensus easdemque tres fabulas continens. Blomfieldii exemplo *Par. H.* dicitur.

Ask. C. bibliothecae Parisiensis olim 3330. easdem fabulas complexus, chartaceus, Blomfieldii exemplo *Par. K.* dictus. Quin idem sit *Par. F.* a Vauvillersio collatus dubitari vix potest. De *Ask. D.* sive *Par. L.* supra dixi p. VII.

Aug. Codex olim Augustanus, a Reisero p. 78. n. 9. commemoratus, nunc Monacensis 486. chartaceus, saeculi XV. Inest praeter alia Prometheus Aeschyli, sed hoc versu (687.) in media pagina finitus, *αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.* Collatus

est ab Hermanno, qui ex Lipsiensi codice eum descriptum esse intellexit. Alius codex Augustanus, a Reisero p. 81. n. 16. memoratus, nunc Monacensis 565. chartaceus, saeculi XVI. praeter Pindari Nemea et dimidiam primi Isthmii carminis partem Septem adversus Thebas continet. Cuius aliquotiens ab Hermanno mentio facta est.

Baroccianus 231. idem qui *Oxoniensis.*

Cantabr. 1. et 2. Codices duo bibliothecae Academiae Cantabrigiensis (Nn. 3. 17.), uno volumine comprehensi. Olim fuerunt Richardi Meadii, qui in monte Atho eos emerat; unde Blomfieldio *M.* 1. 2. dicuntur. Vterque Prometheum, Septem, Persas continet. Chartaceus est uterque, sed prior saeculi XIII. vel XIV. alter saeculi XVI. vel XV. esse visus est Butlero. Vsi eis sunt Butlerus et Blomfieldius.

Colb. 1. Codex bibliothecae Colbertinae 4016. bombycinus, saeculi XV. Collatione in Needhami usum facta Butlerus et Blomfieldius usi sunt. Eum Hermannus eundem esse putavit ac *Par. N.* idemque Elmsleium se docuisse Blomfieldius in praef. ad Sept. adv. Th. narrat. Nec videtur dubitari posse, sed errore nescio quo aut detrimento codici postea illato explicandum esse quod in versibus Promethei 895—931. Stanl. (897—936. Herm.) nonnulla ex Colb. 1. afferuntur, pro quibus versibus Vauvillersius in Parisino N. lacunam esse dicit. Tamen quum nonnunquam, errore puto eorum qui excusserunt, alia ex *Colb.* 1. alia ex *Par. N.* afferri viderem, inde a Persarum versu 600. semper utriusque libri mentionem feci, ut fecerat saepe etiam Hermannus.

Colb. 2. Codex bibliothecae Colbertinae 6448. bombycinus, scriptus anno mundi 6807. h. e. Christi 1299. Hunc codicem quum Blomfieldius in praef. ad Sept. ab Elmsleio edoctus dixisset eundem esse atque *Par. A.* nescio quo errore factum est ut Wellauerus et passim alii hunc codicem *Colb.* 2. et *Par. B.* qui Boistallerii olim fuerat, confunderent. Collatione in usum Needhami facta usi sunt Butlerus et Blomfieldius.

Lambethanae bibliothecae codicem, chartaceum, saeculi XIV. in Persis aliquotiens commemoravit Blomfieldius.

Lips. Codex bibliothecae Lipsiensis urbicae (I. 4. 43.), olim Vffenbachii, chartaceus, saeculi XV. Folia habet quadrata 116.

Eorum 108. continent Prometheum, Septem, Persas. Quibus foliis praefixa sunt octo folia alius codicis chartacei non multo antiquioris. Eorum primum, lacerum nunc, incipit versu Promethei 159. his litteris *λησικάρδιος*, ultimum finitur versu eiusdem Promethei 391. Haec codicis particula *Lips.* 1. dicta est: a qua integer codex hac nota *Lips.* 2. discernitur, praeter hos Promethei versus simpliciter *Lips.* nominatus. Askewiana collatione usus est Butlerus, ipso libro diligentius Hermannus.

M. 1. 2. Blomfieldii iidem qui *Cantabr.* 1. 2.

Mosc. 1. Codex Moscoviensis bibliothecae Synodi 259. chartaceus, saeculi XV. vel XIV. Aeschyli Prometheum, Septem, Persas, Euripidis Hecubam et Orestem continens. Eius et alterius Mosoviensis codicis collationem Chr. Fr. Matthaei cum Schützio communicavit. Is liber in Persis, quos alter non habet, hac sola nota *Mosc.* significatur.

Mosc. 2. Eiusdem bibliothecae 392. chartaceus, saeculo XV. vel XVI. scriptus, Sophoclis Aiacem et Electram, Aeschyli Prometheum et Septem continens.

Ox. Codex Baroccianus 231. bibliothecae Bodleianae Oxoniensis, chartaceus et recens. Insunt Prometheus, Septem, Persae. Vsi eo sunt Stanleius et in Septem ad Thebas Burtonus et Burgessius, quibus *Bar.* 4. dicitur. Collatione Askewiana usus est Butlerus, Porsoniana Blomfieldius.

Par. A. Codex Parisinus 2884. olim Colbertinus, bombycinus, saeculi XIII. memoratus in Catalogo codicum mss. bibl. regiae t. II. p. 565. Continet Sophoclis Aiacem, Electram, Oedipum regem, Antigonam, Aeschyli Prometheum, Persas, Septem, Theocriti idyllia quattuordecim priora. Collatus est a Brunckio. Idem esse videtur qui *Colb.* 2.

Par. B. Codex Parisinus 2787. olim Boistallerianus, memoratus in Catal. t. II. p. 553., ubi chartaceus esse dicitur, scriptus saeculo XV. Brunckius bombycinum dicit. Continet Aeschyli Prometheum, Septem, Persas, Sophoclis Oedipum regem, Trachinias, Philoctetam, Oedipum Coloneum. Contulerunt eum Brunckius et postea Faehsius. Hermanno nonnulla inde exscripsit Bekkerus. Idem esse putatur qui *Ask. A.*

Par. C. Codex Parisinus 2789. olim Ioannis Tilii, postea Col-

berti, chartaceus, saeculo XV. adscriptus in Catal. t. II. p. 553. Continet Prometheum, Septem, Persas, quas fabulas contulit Vauvillersius (*Notices et extraits des mss. de la bibl. du roi,* t. I. p. 281 seqq.) Eodem vel simili codice Turnebus usus est.

Par. D. Codex Parisinus 2790. olim Colbertinus, chartaceus, in Catal. t. II. p. 553. saeculo XV. tributus. Continet Aeschyli Prometheum, Aiacem Sophoclis et alia nonnulla. Prometheus collatus a Vauvillersio t. I. p. 300. seqq.

Par. E. Codex Parisinus 2782. A. chartaceus, ineunte saeculo XVI. scriptus, anno MDCCXL. Constantinopoli advectus, memoratus in Catal. t. II. p. 624. Insunt praeter alia multa Prometheus et Septem. Collatus est a Vauvillersio t. I. p. 307. seqq. et in Prometheo a Faehsio p. 78. seqq. Omnium Aeschyleorum codicum esse videtur vitiosissimus.

Par. F. Codex Parisinus 2788. chartaceus, qui in Catal. t. II. p. 553. sub finem saeculi XV. scriptus videri dicitur. Continet Prometheum, Septem, Persas. Collatus est a Vauvillersio t. I. p. 318. seqq. ubi per errorum saeculo XVII. adscribi videtur. Nonnulla Bekkerus exscripsit. Hunc et *Par. K.* sive *Ask. C.* eundem esse vix dubitari potest.

Quem Blomfieldius et Wellauerus *Regium G.* dixerunt, *Ask. A.* est, idem, ut videtur, qui *Par. B.*

Par. H. idem qui *Ask. B.*

Par. I. Codex Parisinus 2786. olim Tellerianus, partim chartaceus, partim bombycinus, memoratus in Catal. t. II. p. 552. Continet praeter alia Prometheum, Septem, Persas. Nonnulla exscripsit Bekkerus.

Par. K. vel *Ask. C.* idem, ut videtur, qui *Par. F.*

De *Par. L.* sive *Ask. D.* qui non pertinet ad hoc codicum genus, dictum est supra p. VII.

Par. N. Codex Parisinus 2785. olim Colbertinus, bombycinus, qui saeculi XIII. esse videri in Catal. t. II. p. 352. dicitur, Prometheum, Septem, Persas continens. Collatus est a Vauvillersio t. IV. p. 89. seqq. qui saeculo XV. scriptum dicit atque, in quo falli videtur, in membranis. Eundem videri *Colb.* 1. supra p. XII. indicatum est.

Seldenianus idem qui Arundelianus.

Taur. Excerpta ex codice Taurinensi 253. ad Septem adversus Thebas attulit Peyronus in Notitia librorum Valpergae Calusii p. 60. seq. Desinit hic codex in versu Hermannianae editionis 821. Magna est eius cum Guelferbytano similitudo.

Ven. 1. 2. Codices duo Veneti, uterque Prometheum, Septem, Persas continens. Prior bibliothecae s. Marci 370. est, membraneus, saeculi XV. Alter chartaceus, eiusdem saeculi, ex bibliotheca sanctorum Ioannis et Pauli in Marcianam translatus. Vtriusque collationem Butlerus ab Iacobo Morellio accepit. In Persis et Septem adversus Thebas casu ab Hermanno neglecti sunt hi duo codices, nullo utilitatis detrimento.

Vind. 1. 2. 3. 4. Codices Vindobonenses quattuor, quorum lectiones in Prometheo et Septem adversus Thebas a Bastio excerptas Schützius protulit.

Vit. Codex Vitebergensis, chartaceus, saeculi XIV. Continet Prometheum, Septem, Persas; sed Promethei versus priores 269. (ut ab Hermanno numerantur) perierunt. Contulit eum ipse Hermannus, et multo quidem accuratius quam Zeunius fecerat, qui de hoc codice in dissertatione anno MDCCLXXX. edita exposuit.

In Hermanni commentariis ad Oresteam et Supplices integra lectionis varietas ex codicibus affertur; tum, ut par est, in omnibus fabulis quidquid ex Mediceo libro exscriptum est; praeterea, ut deteriorum etiam codicum certe nonnulli accurate cognoscantur, quae ipse Hermannus ex codicibus a se diligentissime excussis, Guelferbytano, Lipsiensi, Vitebergensi Prometheique Augustano congesserat: ceterorum codicum commemorationem, ubi plane inutilis esse videretur, passim omisit, et multo magis eum hanc partem commentariorum suorum contracturum fuisse adnotationes ad Prometheum et Septem adversus Thebas, ex parte retractatae ab eo ante aliquot annos, satis ostendunt.

Impressorum exemplarium antiquissimum

Ald. Aldinum est, a Francisco Asulano mense Februario anni MDXVIII. editum. Eum in Orestea et Supplicibus codice Guelferbytano et nullo praeterea alio usum esse et alii intellexerunt et Hermannus planissime demonstravit. In reliquis fabulis maior est codicum maxime Oxoniensis et Veneti 370. similitudo.

Rob. Editio Francisci Robortelli Vtinensis, quae Venetiis apud

Gualterium Scottum" anno MDLII. prodiit: subscriptae sunt praefationi calendae Februariae. Robortellus in Prometheo, Septem adversus Thebas, Persis aliquot, ut dicit, codicibus usus est: Oresteae et Supplicum codicem Patavio a Mariano Savello transmissum acceperat, quem satis antiquum et in scholiorum singulari volumine a se editorum praefatione antiquissimum dicit. Is codex aut ipse Mediceus erat (nam quae differunt, a quadam Robortelli negligentia repeti posse videntur) aut certe Mediceo simillimus. Nonnulla Robortelli partim, partim Michaelis Sophiani coniecturis mutata sunt.

Turn. Editio Adriani Turnebi Parisiis eodem anno MDLII. impressa. Is Aldino exemplari usus est et trium illarum fabularum codice ab Aimaro Ranconeto sibi commodato, quem eundem ac Parisinum *C.* fuisse Elmsleius et Hermannus putarunt. Oresteae et Supplicum nullum habuit codicem et ne editionem quidem Aeschyli Robortellianam: sed habuit scholia Graeca a Robortello eodem anno MDLII. "ex officina Erasmiana Vincentii Valgrisii" edita, quorum praefationi Robortellus idus Novembres anni MDLI. subscripsit. Ex his scholiis Turnebus nonnulla sumpsit, plura coniecturis mutavit.

Vict. Petrum Victorium codicibus usum esse Mediceo, Florentino, Farnesiano (usus est autem non diligentissime) supra diximus. Eius cura emendatas Aeschyli tragoedias Graecorumque interpretum adnotationes edidit Henricus Stephanus anno MDLVII. Additae sunt ipsius Stephani adnotationes, in quibus et coniecturas suas protulit et saepius varias lectiones, quibus simpliciter *γράφεται* adscriptum est. Nihil fere in eis invenitur quod hodie non sit aliunde notum: vidisse autem se ait Stephanus exemplaria non pauciora quindecim, partim Venetiis, partim Florentiae, partim Romae, partim etiam Neapoli, sed in quorum bona parte tantum primae tres tragoediae haberentur, h. e. Prometheus, Septem adversus Thebas, Persae.

Ceteras editiones enumerare nihil opus est.

Ioannis Aurati Iosephique Scaligeri coniecturas Hermannus sumpsit ex libro Spanhemiano bibliothecae Berolinensis regiae. Descripserat eas Ezechiel Spanhemius Windsorae ex exemplaribus editionis Victorianae sive Stephanianae quae Isaacus Vossius pos-

sidebat. De his exemplaribus, quae nunc in bibliotheca Leidensi sunt, et de similibus aliis libris quibus doctorum hominum coniecturae adscriptae sunt, dixerunt Butlerus t. VIII. p. XXIX. seqq. Blomfieldius quum alibi, tum in praefatione ad Choephoros et in Museo critico t. II. p. 488. seqq. Georgius Burgesius adn. ad Supplices p. 44. seqq. Linwoodius in praefatione ad Eumenides. Scaligeri coniecturas etiam a Valckenario exemplari Stephaniano adscriptas Hermannus possidebat.

Ioannem Auratum Hermannus multis eorum qui Aeschyli tragoedias emendare studuerunt praeferre solebat: ipse Godofredus Hermannus quanta ingenii excellentia plerisque praestiterit praeclarum haec duo volumina dabunt documentum. Singulari volumine scholia Graeca et aucta et ut genera eorum postulant disposita complectar.

Scripsi Lipsiae mense Maio anni MDCCCLII.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.
ΔΑΝΑΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.
ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον νάϊον ἀρθέντ'
ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων
Νείλου. δίαν δ' ἐκλείπουσαι
χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν,
οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ' αὐτογενεῖ φυξανορίᾳ,
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ'
ὀνοταζόμεναι.
Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος
καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανεν,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἅλιον,
κέλσαι τ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς κἀξ ἐπιπνοίας
Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.
τίνα δ' ἂν χώραν εὔφρονα μᾶλλον
τῆςδ' ἀφικοίμεθα
σὺν τοῖςδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
ὦ πόλις, ὦ γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ,

ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαθύτιμοι
χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
ὁσίων ἀνδρῶν, δέξασθ' ἱκέτην
τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ
πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθῆ δ'
ἑσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ,
πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει
θεῖναι ξὺν ὄχῳ ταχυήρει,
πέμψατε πόντονδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ τ',
ὀμβροφόροισίν τ' ἀνέμοις ἀγρίας
ἁλὸς ἀντήσαντες ὄλοιντο,
πρίν ποτε λέκτρων ὧν θέμις εἴργει
σφετεριξάμενοι πατραδελφείαν
τήνδ' ἀκόντων ἐπιβῆναι.

νῦν δ' ἐπικεκλομένα στρ. α'.
Δῖον πόρτιν ὑπερ-
πόντιον τιμάορ', ἶνιν
ἀνθονομούσας προγόνου βοός, ἐξ ἐπιπνοίας
Ζηνὸς ἔφαψιν, ἐπωνυμίᾳ δ' ἐπε-
κραίνετο μόρσιμος αἰὼν
εὐλόγως, Ἔπαφόν τ' ἐγέννασεν.

ὅντ' ἐπιλεξαμένα ἀντ. α'.
νῦν ἐν ποιονόμοις
ματρὸς ἀρχαίας τύποις τῶν
πρόσθε πόνων μνασαμένα, γονέων ἐπιδείξω
πιστὰ τεκμήρια, γαιονόμοισι δ' ἄ-
ελπτα περ ὄντα φανεῖται.
γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.

εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων στρ. β'.

ἔγγαιος, οἶκτον οἰκτρὸν ἀΐων
δοξάσει τις ἀκούειν ὄπα τᾶς Τηρεΐας
μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου,
κιρκηλάτας ἀηδόνος·

ἅτ᾽ ἀπὸ χλωρῶν πετάλων ἐργομένα ἀντ. β'.
πενθεῖ νέοικτον οἶτον ἠθέων,
ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνως
ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕθεν
δυςμάτορος κότου τυχών.

τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρτος Ἰαονίοισι νόμοισι στρ. γ'.
δάπτω τὰν ἁπαλὰν εἱλοθερῆ παρειὰν
ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν.
γοεδνὰ δ᾽ ἀνθεμίζομαι
δεῖμα, μένουσα φίλους,
τᾶςδε φυγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς
εἴ τίς ἐστι κηδεμών.

ἀλλά, θεοὶ γενέται, κλύετ᾽ εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες, ἀντ. γ'.
ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ᾽ αἶσαν,
ὕβριν δ᾽ ἐτύμως στέγοντες, εὖ
πέλοιτ᾽ ἂν ἔνδικοι νόμοις.
ἔστι δὲ κἀκ πολέμου
τειρομένοις βωμὸς ἀρῆς φυγάσιν
ῥῦμα, δαιμόνων σέβας,

ἰθείη Διὸς εὖ παναληθῶς. στρ. δ'.
Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη.
πάντα τοι φλεγέθει κἀν σκότῳ μελαί-
νᾳ τε τύχᾳ μερόπεσσι λαοῖς.

πίπτει δ᾽ ἀσφαλὲς οὐδ᾽ ἐπὶ νώτῳ, ἀντ. δ'.
κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.

δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δάσκιοί τε τεί-
νουσι πόροι κατιδεῖν ἄφραστοι.

ἰάπτει δ᾽ ἐλπίδων στρ. ε'.
ἀφ᾽ ὑψιπύργων πανώλεις βροτούς,
βίαν δ᾽ οὔτις ἐξαλύξει
τὰν ἄπονον δαιμονίων.
μνῆμον ἄνω φρόνημά πως
αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμ-
πας ἑδράνων ἀφ᾽ ἁγνῶν.

ἰδέσθω δ᾽ εἰς ὕβριν ἀντ. ε'.
βρότειον, οἵα νεάζει, πυθμὴν
δι᾽ ἀμὸν γάμον τεθαλὼς
δυςπαραβούλοισι φρεσίν,
καὶ διάνοιαν μαινόλιν
κέντρον ἔχων ἄφυκτον, ἄ-
ταν δ᾽ ἀπάτᾳ μεταγνούς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα δ᾽ ἐγώ, στρ. ς'.
λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ,
ἰὴ ἰή, ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ,
ζῶσα γόοις με τιμῶ.
ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν
βοῦνιν,
(καρβᾶν᾽ αὐδάν, ὦ γᾶ, κοννεῖς)
πολλάκι δ᾽ ἐμπίτνω
ξὺν λακίδι λίνοισιν ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

θεοῖς δ᾽ ἐναγέα τέλεα πελομένων καλῶς ἀντ. ς'.
ἐπίδρομ᾽, ὁπόθι θάνατος ἀπῇ.
ἰὼ ἰώ, ἰὼ δυςάγκριτοι πόνοι,
ποῖ τόδε κῦμ᾽ ἀπάξει;

ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν
βοῦνιν,
(καρβᾶν' αὐδάν, ὦ γᾶ, κοννεῖς)
πολλάκι δ' ἐμπίτνω
ξὺν λακίδι λίνοισιν ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

πλάτα μὲν οὖν λινορραφής — στρ. ζ'.
τε δόμος ἅλα στέγων δορὸς
ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς,
οὐδὲ μέμφομαι· τελευ-
τᾶς δ' ἂν ἐν χρόνῳ πατὴρ
παντάρχας παντόπτας
πρευμενὴς κτίσειεν
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς εὐνὰς
ἀνδρῶν, ἒ ἕ,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁ- — ἀντ. ζ'.
γνά μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα,
ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' Ἄρτεμις.
παντὶ δὲ σθένει διω-
γμοῖς ἐμοῖσιν ἀσχαλῶσ'
ἀδμήτας ἀδμήτα
ῥύσιος γενέσθω
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς εὐνὰς
ἀνδρῶν, ἒ ἕ,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

εἰ δὲ μή, μελανθὲς — στρ. η'.
ἡλιόκτυπον γένος
τὸν γάϊον,
τὸν πολυξενώτατον
Ζῆνα τῶν κεκμηκότων

ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
ἀρτάναις θανοῦσαι,
μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
ὦ Ζήν, Ἰοῦς ἰῷ μῆνις
μάστειρ᾽ ἐκ θεῶν· κοννῶ δ᾽ ἄταν
γαμετᾶς σᾶς οὐρανόνικον.
χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματος εἶσι χειμών.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

καὶ τότ᾽ οὐ δικαίοις ἀντ. η'.
Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις
τὸν τᾶς βοὸς
παῖδ᾽ ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τός ποτ᾽ ἔκτισεν γόνῳ,
νῦν ἔχων παλίντροπον
ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
ὕψοθεν δ᾽ εὖ κλύοι καλούμενος.
ὦ Ζήν, Ἰοῦς ἰῷ μῆνις
μάστειρ᾽ ἐκ θεῶν· κοννῶ δ᾽ ἄταν
γαμετᾶς σᾶς οὐρανόνικον.
χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματος εἶσι χειμών.

ΔΑΝΑΟΣ.

παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ᾽ ἥκετε
πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμηθίαν λαβὼν
αἰνῶ φυλάξαι τἄμ᾽ ἔπη δελτουμένας.
ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ·
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
ὄχλον δ᾽ ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον
λεύσσω ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ᾽ ὀχήμασιν.
τάχ᾽ ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
ὀπτῆρες εἶεν, ἀγγέλων πεπυσμένοι.
ἀλλ᾽ εἴτ᾽ ἀπήμων, εἴτε καὶ τεθηγμένος

ὠμῇ ξὺν ὀργῇ τόνδ' ἐπόρνυται στόλον,
ἄμεινόν ἐστι παντὸς οὕνεκ', ὦ κόραι,
πάγον προσίζειν τόνδ' ἀγωνίων θεῶν.
κρείσσων δὲ πύργου βωμός, ἄρρηκτον σάκος.
ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἱκτηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διός,
σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ ζαχρεῖ' ἔπη
ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς.
φθογγῇ δ' ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων
ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
γένῃ· τὸ τῇδε, κάρτ' ἐπίφθονον γυνή·
μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγάς.
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.

ΧΟΡΟΣ.

πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.
φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν
κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.

ΔΑΝΑΟΣ.

ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος.

ΧΟΡΟΣ.

θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.

ΔΑΝΑΟΣ.

μή νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ ἀπολωλότας.

ΔΑΝΑΟΣ.

κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

. . . .

ΔΑΝΑΟΣ.

καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.

ΧΟΡΟΣ.

καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους.

ΔΑΝΑΟΣ.

ἁγνόν τ' Ἀπόλλω, φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.

ΧΟΡΟΣ.

εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνοίη βροτοῖς.

ΔΑΝΑΟΣ.

συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.

ΧΟΡΟΣ.

τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;

ΔΑΝΑΟΣ.

ὁρῶ τρίαιναν τήνδε σημεῖον θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.

ΧΟΡΟΣ.

ἐλευθέροις νυν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.

ΔΑΝΑΟΣ.

πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
σέβεσθ'· ἐν ἁγνῷ δ' ἑσμὸς ὡς πελειάδων
ἵζεσθε κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,
ἐχθρῶς ὅμαιμον καταμιαινόντων γένος.
ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών;
πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα
ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν
φύγῃ ματαίων αἰτίας, πράξας τάδε.
κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
. . . .
σκοπεῖτε, κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τρόπον,
ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ᾽ ἀνελληνόστολον
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκάσμασιν
χλίοντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶς
ἐσθὴς γυναικῶν, οὐδ᾽ ἀφ᾽ Ἑλλάδος τόπων.
ὅπως τε χώραν οὐδὲ κηρύκων ὕπο
ἀπρόξενοί τε νόσφιν ἡγητῶν μολεῖν
ἔτλητ᾽ ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων
κεῖνται παρ᾽ ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
μόνον τόδ᾽ Ἑλλὰς χθὼν συνήσεται στόχῳ.
καὶ τἄλλά πού μ᾽ ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.

ΧΟΡΟΣ.

εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
ἢ τηρὸν Ἑρμοῦ ῥάβδον ἢ πόλεως ἀγόν;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πρὸς ταῦτ᾽ ἀμείβου καὶ λέγ᾽ εὐθαρσὴς ἐμοί.
τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ᾽ ἐγὼ Παλαίχθονος
ἶνις Πελασγός, τῆςδε γῆς ἀρχηγέτης.
ἐμοῦ δ᾽ ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα·
καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δί᾽ ἁγνὸς ἔρχεται
Στρυμών, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου κρατῶ.
ὁρίζομαι δὲ τήν τε Περραίβων χθόνα
Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ᾽ ὅρος
ὑγρᾶς θαλάσσης. τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ.
αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας,
ἰατρόμαντις, παῖς Ἀπόλλωνος, χθόνα
τήνδ᾽ ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,

τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν
χρανθεῖσ᾽ ἀνῆκε γαῖα μηνιταῖ᾽ ἄκη,
δρακονθ᾽ ὅμιλον, δυςμενῆ ξυνοικίαν.
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμέμπτως Ἆπις Ἀργείᾳ χθονί,
μνήμην ποτ᾽ ἀντίμισθον εὗρετ᾽ ἐν λιταῖς.
ἔχοντες ἤδη τἀπ᾽ ἐμοῦ τεκμήρια,
γένος τ᾽ ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.

ΧΟΡΟΣ.

βραχὺς τορός θ᾽ ὁ μῦθος· Ἀργεῖαι γένος
ἐξευχόμεσθα, σπέρματ᾽ εὐτέκνου βοός.
καὶ ταῦτ᾽ ἀληθῆ πάντα προςφύσω λόγῳ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἄπιστα μυθεῖσθ᾽, ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοί,
ὅπως τόδ᾽ ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
γυναιξίν ἐστε, κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις.
καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν,
Κύπριος χαρακτήρ τ᾽ ἐν γυναικείοις τύποις
εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
Ἰνδούς τ᾽ ἀκούων νομάδας, ἱπποβάμοσιν
οἶμαι καμήλοις ἀστραβιζούσας, χθόνα
παρ᾽ Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καιτἂν ἀνάνδρους κρεοβόρους Ἀμαζόνας,
εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ᾽ ἂν ᾔκασα
ὑμᾶς· διδαχθεὶς δ᾽ ἂν τόδ᾽ εἰδείην πλέον,
ὅπως γένεθλον σπέρμα τ᾽ Ἀργεῖον τὸ σόν.

ΧΟΡΟΣ.

κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ἰὼ γενέσθαι τῆδ᾽ ἐν Ἀργείᾳ χθονί

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἦν ὡς μάλιστα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.
μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ;

ΧΟΡΟΣ.
κἄκρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα τἀμπαλάγματα.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;
ΧΟΡΟΣ.
βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοΐ;
ΧΟΡΟΣ.
φασίν, πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;
ΧΟΡΟΣ.
τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;
ΧΟΡΟΣ.
Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανεν.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
τί δ'; οὐκ ἔτευξεν ἄλλο δυςπότμῳ βοΐ;
ΧΟΡΟΣ.
βοηλάτην μύωπα κινητήριον.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν Ἰνάχου πέλας.
ΧΟΡΟΣ.
τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.
ΧΟΡΟΣ.
καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
. . . .
ΧΟΡΟΣ.
καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τίς οὖν ὁ Δῖος πόρτις εὔχεται βοός;

ΧΟΡΟΣ.

Ἔπαφος, ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

. . . .

ΧΟΡΟΣ.

Λιβύη, μεγίστης ὄνομα γῆς καρπουμένη.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τίν᾿ οὖν ἔτ᾿ ἄλλον τῆςδε βλάστημον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ᾿ ἐμοῦ πατρός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.

ΧΟΡΟΣ.

Δαναός· ἀδελφὸς δ᾿ ἐστὶ πεντηκοντάπαις.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ τοῦδ᾿ ἄνοιγε τοὔνομ᾿ ἀφθόνῳ λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Αἴγυπτος. εἰδὼς δ᾿ ἀμὸν ἀρχαῖον γένος
πράσσοις ἄν, ὡς Ἀργεῖον ἀντήσας στόλον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

δοκεῖτε δή μοι τῆςδε κοινωνεῖν χθονὸς
τἀρχαῖον. ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Πελασγῶν, αἰόλ᾿ ἀνθρώπων κακά.
πόνου δ᾿ ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν·
ἐπεὶ τίς ηὔχει τήνδ᾿ ἀνέλπιστον φυγὴν
κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν,
ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί φῂς ἱκνεῖσθαι τῶνδ᾿ ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;

ΧΟΡΟΣ.

ὡς μὴ γένωμαι δμωῒς Αἰγύπτου γένει.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

τίς δ' ἂν φιλῶν ὤνοῖτο τοὺς κεκτημένους;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ναὶ δυςτυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;

ΧΟΡΟΣ.

αἰτοῦσι μὴ 'κδοὺς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον αἴρεσθαι νέον.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.

ΧΟΡΟΣ.

αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πέφρικα λεύσσων τάςδ' ἕδρας κατασκίους.

ΧΟΡΟΣ.

βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κ'τος.

Παλαίχθονος τέκος, κλῦθί μου στρ. α'.
πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ.
ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον,
λυκοδίωκτον ὡς δάμαλιν ἂμ πέτραις
ἠλιβάτοις, ἵν' ἀλκᾷ πίσυνος μέμυ-
κε φράζουσα βοτῆρι μόχθους.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
νεύονθ' ὅμιλον τόνδ' ἀγωνίων θεῶν.
εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοὖτ' ἀστοξένων,
μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει
νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.

ΧΟΡΟΣ.

ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν ἀντ. α'.
ἱκεσία θέμις Διὸς κλαρίου.
σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραιόφρων·
ποτιτρόπαιον αἰδόμενος οὐ πενεῖ
καλλιπότμου τύχας. ἱεροδόκα *πέλει*
θεῶν λήματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι
ἐμῶν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις,
ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,
ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον, στρ. β'.
πρύτανις ἄκριτος ὤν,
κρατύνεις βωμόν, ἑστίαν χθονός,
μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος
πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
οὐδ' αὖ τόδ' εὖφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε, καὶ τύχην ἑλεῖν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει, ἀντ. β'.

φύλακα πολυπόνων
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προςήμενοι
δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
μένει τοι Ζηνὸς ἱκτίου κότος
δυςπαράθελκτος παθόντος οἴκτοις.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν
νόμῳ πόλεως, φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
εἶναι, τίς ἂν τοῖςδ᾽ ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοί σε φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

μή τί ποτ᾽ οὖν γενοίμαν ὑποχείριος στρ. γ΄.
κράτεσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δέ τοι
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύςφρονος
φυγᾷ. ξύμμαχον δ᾽ ἑλόμενος δίκαν
κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μή μ᾽ αἱροῦ κριτήν.
εἶπον δὲ καὶ πρίν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαιμ᾽ ἄν, οὐδέ περ κρατῶν· κοὐ μή ποτε
εἴπῃ λεώς, εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχοι·
ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἀμφοτέροις ὁμαίμων τάδ᾽ ἐπισκοπεῖ ἀντ. γ΄.
Ζεὺς ἑτερορρεπής, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ᾽ ἐννόμοις.
τί τῶνδ᾽ ἐξ ἴσου ῥεπομένων μεταλ-
γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου
δίκην κολυμβητῆρος ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ᾽ ἄγαν ᾠνωμένον,
ὅπως ἄνατα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει,

αὐτοῖσί θ᾽ ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται,
μήτ᾽ ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ᾽ ἱδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ᾽ Ἀλάστορα,
ὃς οὐδ᾽ ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ᾽ ἐλευθεροῖ.
μῶν σοι δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

φρόντισον καὶ γενοῦ πανδίκως — στρ. α′.
εὐσεβὴς πρόξενος·
τὰν φυγάδα μὴ προδῷς,
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς
δυςθέοις ὀρμέναν·

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

μήδ᾽ ἴδῃς μ᾽ ἐξ ἑδρᾶν πολυθέων — ἀντ. α′.
ῥυσιασθεῖσαν, ὦ
πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
γνῶθι δ᾽ ὕβριν ἀνέρων
καὶ φύλαξαι κότον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

μήτι τλῇς τὰν ἱκέτιν εἰςιδεῖν — στρ. β′.
ἀπὸ βρετέων βίᾳ δίκας ἀγομέναν
ἱππηδὸν ἀμπύκων
πολυμίτων, πέπλων τ᾽ ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἴσθι γάρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις, — ἀντ. β′.
ὁπότερ᾽ ἂν κτίσῃς, μένει δορὶ τίνειν
ὁμοίαν θέμιν.
τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ᾽ ἐξοκέλλεται·
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἵρεσθαι μέγαν
πᾶσ᾽ ἔστ᾽ ἀνάγκη, καὶ γεγόμφωται σκάφος
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προςηρμένον.

ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
καὶ δώμασιν μὲν χρημάτων πορθουμένων
γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν,
ἄτης τε μείζω καινὸν ἐμπλῆσαι γόμον·
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος,
μὴ ἀλγεῖν ἃ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται
δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖς πολλά, πημονῆς ἄκη.
θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ κάρτ' ἄνοικτος τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι.
πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὔ με φεύξεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τάχ' ἂν γυναικὶ ταῦτα συμπρεπῆ πέλοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσεις στόλῳ,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

αἰνιγματῶδες τοὖπος· ἀλλ' ἁπλῶς φράσον.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκ τῶνδ᾽ ὅπως τάχιστ᾽ ἀπάγξασθαι θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἤκουσα δακνιστῆρα καρδίας λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ πολλαχῇ γε δυςπάλαιστα πράγματα,
κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὣς ἐπέρχεται·
ἄτης δ᾽ ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ᾽ εὔπορον
τόδ᾽ ἐςβέβηκα, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ᾽ ἐκπράξω χρέος,
μίασμ᾽ ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·
εἰ δ᾽ αὖθ᾽ ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἥξω τέλους,
πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρόν,
ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ᾽ αἱμάξαι πέδον;
ὅμως δ᾽ ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἱκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μέν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
ἴθ᾽ ὡς τάχιστα, τήνδ᾽ ἐρημώσας ἕδραν,
κλάδους τε τούτους αἶψ ἐν ἀγκάλαις λαβὼν
βωμοὺς ἐπ᾽ ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
θές, ὡς ἴδωσι τῆςδ᾽ ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολῖται, μηδ᾽ ἀπορριφθῇ λόγος
ἐμοῦ· κατ᾽ ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
καὶ γὰρ τάχ᾽ ἄν τις οἰκτίσας, ἰδὼν τάδε,
ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
ὑμῖν δ᾽ ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος.
τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.

ΔΑΝΑΟΣ.

πολλῶν τάδ᾽ ἡμῖν ἐστὶν ἠξιωμένα,
αἰδοῖον εὑρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
ὀπάονας δὲ φράστοράς τ᾽ ἐγχωρίων

ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμοὺς προνάους καὶ πολυξέστους ἕδρας
εὕρωμεν, ἀσφάλεια δ' ᾖ δι' ἄστεως
στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
τρέφει. φύλαξαι, μὴ θράσος τέκῃ φόβον.
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει·
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἕδρας·
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε, σημεῖον πόνου.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δή σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἢ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εὔφημον εἴη τοὖπος εὐφημουμένῃ.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀεὶ δ' ἀνάρκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀλλ' οὔτι δαρόν σ' ἐξερημώσει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους
πείσω, τὸ κοινὸν ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.
καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
λιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

ΧΟΡΟΣ.

αναξ ἀνάκτων, μακάρων στρ. α'.
μακάρτατε καὶ τελέων
τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
πιθοῦ τε καὶ γενέσθω.
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας·
λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
τὰν μελανόζυγ' ἄταν.

τὸ πρὸς γεναρχᾶν ἐπιδὼν ἀντ. α'.
παλαίφατον ἁμέτερον
γένος φιλίας προγόνου γυναικός,
νέωσον εὔφρον' αἶνον,
γενοῦ πολυμνῆστορ, ἐφάπτορ Ἰοῦς.
δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.

παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν στρ. β'.
ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπάς,
λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
οἴστρῳ ἐρεσσομένα
φεύγει ἁμαρτίνοος,
πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα

φῦλα, διχῇ δ' ἀντίπορον
γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα πόρον
κυματίαν ὁρίζει.

ἰάπτει δ' Ἄσιδος δι' αἴας ἀντ. β'.
μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ,
περᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν
Λύδιά τ' ἂγ γύαλα
καὶ δι' ὄρων Κιλίκων,
Παμφύλων τε διορνυμένα
γᾶς ποταμοὺς ἀενάους
καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ τὰν Ἀφροδί-
τας πολύπυρον αἶαν.

ἱκνεῖται δ' ἐγκεχριμένα βέλει στρ. γ'.
βουκόλου πτερόεντος
δῖον πάμβοτον ἄλσος,
λειμῶνα χιονόβοσκον, ὅντ' ἐπέρχεται
τυφῶ μένος,
ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον,
μαινομένα πόνοις ἀτί-
μοις ὀδύναις τε κεντροδα-
λήτισι θυιὰς Ἥρας.

βροτοὶ δ', οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι, ἀντ. γ'.
χλωρῷ δείματι θυμὸν
πάλλοντ' ὄψιν ἀήθη,
βοτὸν *κακόχαρι* δυσχερὲς μιξόμβροτον,
τὰν μὲν βοός,
τὰ δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν.
καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ-
ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
οἰστροδόνητον Ἰώ;

δι᾽ αἰῶνος κρέων ἀπαύστου στρ. δ′.
πράκτωρ τῶνδ᾽ ἐφάνη Ζεύς.
δύα δ᾽ ἀπημάντῳ σθένει
καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
παύεται, δακρύων δ᾽ ἀπο-
στάζει πένθιμον αἰδῶ.
λαβοῦσα δ᾽ ἕρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ
γείνατο παῖδ᾽ ἀμεμφῆ,

δι᾽ αἰῶνος μακροῦ πάνολβον· ἀντ. δ′.
ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθών·
φυσίζοον γένος τόδε
Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς·
τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥ-
ρας νόσους ἐπιβούλους;
Διὸς τόδ᾽ ἔργον· καὶ τόδ᾽ ἂν γένος λέγων
ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις.

τίν᾽ ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν στρ. ε′.
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ᾽ ἔργοις;
εὖτέ γε πατὴρ φυτουργὸς αὐτόχειρ ἄναξ
γένους παλαιόφρων μέγας
τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὔριος Ζεύς.

ὑπ᾽ ἀρχᾶς δ᾽ οὔτινος θοάζων, ἀντ. ε′.
τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνειν
οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.
πάρεστι δ᾽ ἔργον ὡς ἔπος
σπεῦσαί τι τῶν βούλιος φέρει φρήν.

ΔΑΝΑΟΣ.

θαρσεῖτε, παῖδες· εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.
δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ χαῖρε, πρέσβυ, φίλτατ᾽ ἀγγέλλων ἐμοί.

ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος,
δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅπερ πληθύνεται.

ΔΑΝΑΟΣ.

ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχοῤῥόπως,
ἀλλ' ὥστ' ἀνηβῆσαί με γηραιᾷ φρενί·
πανδημίᾳ γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον·
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους
κἀῤῥυσιάστους ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν,
καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερόν,
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
ἄναξ Πελασγῶν, ἱκεσίου Διὸς κότον
μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸς πόλεως φανὲν
ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς
ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
δημηγόρους δ' ἔλυσεν εὐπιθεῖς στροφὰς
δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δὲ κράνειεν τέλος.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δή, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις
εὐχὰς ἀγαθὰς ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ' ἐφορεύοι ξένιος ξενίου
στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ
τέρμον' ἄμεμπτον πρὸς ἅπαντα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Διογενεῖς κλύοιτ' εὐ- στρ. α'.
κταῖα γένει χεούσας·
μήποτε πυρίφατον τάνδε Πελασγίαν
τὰν ἄχορον βοὰν κτίσαι μάχλον Ἄρη,

τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις·
οὕνεκ' ᾤκτισαν ἡμᾶς,
ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο,
αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διός,
ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον·

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμώ- ἀντ. α'.
σαντες ἔριν γυναικῶν,
Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορα πάνσκοπον
δυςπολέμητον, ὅςτις ἂν δόμος ἔχῃ σφ'
ἐπ' ὀρόφων ἰαύοντα· βαρὺς δ' ἐφίζει.
ἅζονται γὰρ ὁμαίμους
Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ.
τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

τοιγὰρ ὑποσκίων ἐκ στομάτων ποτά- στρ. β'.
σθω φιλότιμος εὐχά·
μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
τάνδε πόλιν κενῶσαι·
μήδ' ἐπιχωρίοις *στάσις*
πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.
ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον
ἔστω, μήδ' Ἀφροδίτας
εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄ-
ρης κέρσειεν ἄωτον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι *προβού- ἀντ. β'.
λοις* θυμέλαι φλεόντων.
τὼς πόλις εὖ νέμοιτο
Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον,
ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
τίκτεσθαι δὲ φόρους γᾶς

ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεί·
Ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναι-
κῶν λόχους ἐφορεύειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοιγὸς ἐπελθέτω — στρ. γʹ.
τάνδε πόλιν δαΐζων,
ἄχορον ἀκίθαριν δακρυογόνον Ἄρη
βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων.
νούσων δ' ἑσμὸς ἀπ' ἀστῶν
ἵζοι κρατὸς ἀτερπής·
εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔ-
στω πάσᾳ νεολαίᾳ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

καρποτελῆ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω — ἀντ. γʹ.
φέρματι γᾶν πανώρῳ.
πρόνομα δὲ βοτὰ γᾶς πολύγονα τελέθοι,
τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων θάλοιεν.
εὐφήμοις δ' ἐπὶ βωμοῖς
μοῦσαν θεῖατ' ἀοιδοί·
ἁγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φήμα φιλοφόρμιγξ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

φυλάσσοι τ' ἀρτέμεια τιμάς, — στρ. δʹ.
τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
προμαθὶς εὐκοινόμητις ἀρχά.
ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ — ἀντ. δʹ.
τίοιεν ἐγχωρίους πατρῴαις
δαφνηφόροις βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γὰρ τεκόντων σέβας

τρίτον τόδ᾽ ἐν θεσμίοις
δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

ΔΑΝΑΟΣ.

εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάςδε σώφρονας, φίλαι·
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ᾽ ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροςδοκήτους τούςδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκου γὰρ τῆςδ᾽ ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
τὸ πλοῖον. εὔσημον γὰρ οὔ με λανθάνει,
στολμοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεώς,
καὶ πρῷρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ᾽ ὁδόν,
οἴακος ἰθυντῆρος ὑστάτου νεὼς
ἄγαν καλῶς κλύουσα, τὼς ἂν οὐ φίλη.
πρέπουσι δ᾽ ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν·
καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσά θ᾽ ἡ 'πικουρία
εὔπρεπτος· αὐτὴ δ᾽ ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ᾽ ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ᾽ ὁρώσας τῶνδε μὴ ἀμελεῖν θεῶν.
ἐγὼ δ᾽ ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ᾽ ἥξω λαβών.
ἴσως γὰρ ἂν κήρυξ τις ἢ πρέσβη μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.
ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῇ,
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆςδε μηδαμῶς ποτέ.
θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ᾽ ἐν ἡμέρᾳ
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι στρ. α΄.
ἥκουσι· μῆκος δ᾽ οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου.
περίφοβόν μ᾽ ἔχει τάρβος ἐτητύμως,
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι.
παροίχομαι, πάτερ, δείματι.

ΔΑΝΑΟΣ.

ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ᾽ οἶδ᾽ ἐγώ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἐξῶλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος, ἀντ. α΄.
μάχης τ᾽ ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
δορυπαγεῖς δ᾽ ἔχοντες κυανώπιδας
νῆας ἔπλευσαν ὧδ᾽ ἐπιτυχεῖ κότῳ,
πολεῖ μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ.

ΔΑΝΑΟΣ.

πολλοὺς δέ γ᾽ εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίας
θάλπει βραχίον᾽ εὖ κατερρινημένους.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ. στρ. β΄.
γυνὴ μονωθεῖσ᾽ οὐδέν· οὐκ ἔνεστ᾽ Ἄρης.
δολόφρονες δ᾽ ἄγαν καὶ δολομήτιδες
δυςάγνοις φρεσίν, κόρακες ὥςτε, βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.

ΔΑΝΑΟΣ.

καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ᾽, ὦ τέκνα,
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

οὐ μὴ τριαίνας τάςδε καὶ θεῶν σέβη ἀντ. β΄.
δείσαντες ἡμῶν χεῖρ᾽ ἀπόσχωνται, πάτερ.
περίφρονες δ᾽ ἄγαν ἀνιέρῳ μένει
μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς θεῶν
οὐδὲν ἐπαΐοντες.

ΔΑΝΑΟΣ.

ἀλλ᾽ ἔστι φήμη κρείσσονας λύκους κυνῶν
εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ σταχύν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔμπας ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντας ὀργάς, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.

ΔΑΝΑΟΣ.

οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή,
οὐδ᾽ ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτήρια
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν· κοὐδ᾽ ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα
ἐς νύκτ᾽ ἀποστείχοντος ἡλίου· φιλεῖ δ᾽
ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ
κἂν ᾖ γαλήνη, *νήνεμος δ᾽ εὕδῃ κλυδών.*
οὕτω γένοιτ᾽ ἂν οὐδ᾽ ἂν ἔκβασις στρατοῦ
καλὴ πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ ἀμελεῖν θεῶν
πράξασ᾽ ἀρωγήν· ἄγγελον δ᾽ οὐ μέμψεται
πόλις γέρονθ᾽, ἡβῶντα δ᾽ εὐγλώσσῳ φρενί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἰὼ γᾶ βοῦνις, ἔνδικον σέβας, στρ. α'.
τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
χθονός, κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστί που;
μέλας γενοίμαν καπνὸς
νέφεσσι γειτονῶν Διός,
τὸ πᾶν δ᾽ ἀφάντως ἀμπετὴς εἰς ἄος, ὡς
κόνις, ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἄλυκτον δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ἂν πέλοι νόαρ, ἀντ. α'.
κελαινόχρων δὲ πάλλεται πρὸ καρδίας.
πατρὸς σκοπαὶ δέ μ᾽ εἷλον· οἴχομαι φόβῳ.
θέλοιμι δ᾽ ἂν μορσίμου
βρόχου τυχεῖν ἐν ἀρτάναις,
πρὶν ἄνδρ᾽ ἀπευκτὸν τῷδε χριμφθῆναι χροΐ.
πρόπαρ θανούσας δ᾽ Ἀΐδας ἀνάσσοι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

πόθεν δέ μοι γένοιτ᾽ ἂν αἰθέρος θρόνος, στρ. β'.
πρὸς ὃν κύφελλ᾽ ὑδρηλὰ γίγνεται χιών,
ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρός-

δεικτος οἰόφρων κρεμὰς
γυπιὰς πέτρα, βαθὺ
πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
πρὶν δαΐκτορος βίᾳ με
καρδίας γάμου κυρῆσαι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις ἀντ. β΄.
ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
ται φιλαιάκτων κακῶν.
ἐλθέτω μόρος πρὸ κοί-
τας γαμηλίου τυχών·
ἢ τίν' ἀμφυγὰν ἔτ' ἢ πό-
ρον τέτμω γάμου λυτῆρα;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἴυζε δ' ὀμφὰν οὐράνια στρ. γ΄.
μέλη θεοῖσι λίτανα καὶ
τέλεα δύας πελόμενά μοι
λύσιμα· μάχαν δ' ἔπιδε, πάτερ,
βίαια μὴ στέρξῃς ὁρῶν
ὄμμασιν ἐνδίκοις.
σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν,
γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

γένος γὰρ Αἰγύπτειον ὕβρι ἀντ. γ΄.
δύσφορον ἀρσενογενές, οἵ
μετά με δρόμοισι διόμενοι
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
βίαια δίζηνται λαβεῖν.
σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
ταλάντου. τί δ' ἄνευ σέθεν
θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ὄ ὄ, ἄ ἄ, στρ. δ΄.

ὁ δὲ μάρπτις ὁ νάϊος γάϊος.
ἠέ, ἠέ.
τῶν πρὸ σύ, μάρπτι, κάμνοις.
δσιόφρονα λύσιν καββασίας ὀλω-
λυῖα βόαμα φαίνω.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ὁρῶ, ὁρῶ· ἀντ. δ'.
τάδε φροίμι' ἐμῶν βιαίων πόνων.
ἠέ, ἠέ.
βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν.
βλοσυρόφρονι χλιδᾷ δύςφορα ναΐ τὰγ-
γάϊ', ἄναξ, προτάσσου.

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν. στρ. ε'.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκοῦν, οὐκοῦν μεσ.
τιλμοί, τιλμοὶ καὶ στιγμοί,
πολυαίμων φόνιος ἀποκοπὰ κρατός.

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε, σοῦσθ' ὀλοαὶ μέγ' ἐπ' ἄμαλα. ἀντ. ε'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

εἴθ' ἀνὰ πολύρυτον στρ. ς'.
ἁλμιόεντα πόρον
δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει
γομφοδέτῳ τε δόρει διώλου.
αἵμον' ἴσως σέ γ' ἐπ' ἄμαλα
ἥσει δουπίαν τἀπὶ γᾷ.

ΚΗΡΥΞ.

κελεύω βίᾳ μεθέσθαι σ' ἴχαρ,
φρενὸς ἄφρονά τ' ἄγαν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἰού, ἰού,
λεῖφ' ἕδρανα, κί' ἐς δορύ,
ἀτίετος ἀνὰ πόλιν ἀσεβῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

μήποτε πάλιν ἴδοιμ' ἀντ. ϛʹ.
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ,
ἔνθεν ἀεξόμενον
ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.
γεῖος ἔχω βαθυχάϊος
βαθρείας, βαθρείας, γέρον.

ΚΗΡΥΞ.

σὺ δ' ἐν ναΐ, ναΐ βάσει τάχα
θέλεος ἀθέλεος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

βία, βία.
φροῦδα πολέα βᾶθί μοι,
πρόκακα πάθ' ὀλόμενε παλάμαις.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

αἰαῖ, αἰαῖ, στρ. ζʹ.
εἰ γὰρ δυςπαλάμως ὄλοιο
δι' ἁλίρρυτον ἄλσος
κατὰ Σαρπηδόνιον χῶ-
μα πολύψαμμον ἀλαθεὶς
ἀερίαισιν αὔραις.

ΚΗΡΥΞ.

ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεούς·
Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορεῖ,
χέουσα καὶ πικρότερον οἰζύος νόμον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

οἰοῖ, οἰοῖ. ἀντ. ζʹ.
λυμανθεὶς σὺ πρὸ γᾶς ὑλάσκοις
περίκομπα βρυάζων.
ὁ δὲ βώτας, ὁ μέγας Νεῖ-
λος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέ-
ψειεν ἄιστον ὕβριν.

ΚΗΡΥΞ.

βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον

ὅσον τάχιστα, μηδέ τις σχολαζέτω.
ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐδάμ' ἅζεται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

οἰοῖ πάτερ, στρ. η′.
βρέτεος ἄρος ἄτα.
ἀμαλάδ' ἄγει μ'
ἄραχνος ὣς βάδην νόαρ, νόαρ μέλαν.
ὀτοτοτοτοῖ.
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾷ
φοβερὸν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ, Γᾶς παῖ, Ζεῦ.

ΚΗΡΥΞ.

οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε.
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

μαιμᾷ πέλας ἀντ. η′.
. . . .
δίπους ὄφις,
ἔχιδνα δ' ὥς μέ τις πόδ' ἐνδακοῦσ' ἔχει.
ὀτοτοτοτοῖ.
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾷ
φοβερὸν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ, Γᾶς παῖ, Ζεῦ.

ΚΗΡΥΞ.

εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσας τάδε,
λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμοι, δάμναμαι. στρ. θ′.

ΚΗΡΥΞ.

ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

διωλόμεσθ'· ἄελπτ', ἄναξ, πάσχομεν. ἀντ. θ′.

ΚΗΡΥΞ.

πολλοὺς ἄνακτας παῖδας Αἰγύπτου τάχα
ὄψεσθε· θαρσεῖτ᾽, οὐκ ἐρεῖτ᾽ ἀναρχίαν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὗτος, τί ποιεῖς; ἐκ τίνος φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ᾽ ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ᾽ ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὢν δ᾽ Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν.
καὶ πόλλ᾽ ἁμαρτὼν οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.

ΚΗΡΥΞ.

τί δ᾽ ἠμπλάκηται τῶνδέ μοι δίκης ἄτερ;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.

ΚΗΡΥΞ.

. . . .

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

. . . .

ΚΗΡΥΞ.

πῶς δ᾽ οὐχί, τἀπολωλόθ᾽ εὑρίσκων ἐγώ;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;

ΚΗΡΥΞ.

Ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει;

ΚΗΡΥΞ.

τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οἱ δ᾽ ἐνθάδ᾽ οὐδέν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.

ΚΗΡΥΞ.

ἄγοιμ᾽ ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ ᾽ξαιρήσεται.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

κλαίοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ᾽ ἐς μακράν.

ΚΗΡΥΞ.

ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.

ΚΗΡΥΞ.

λέγοιμ᾽ ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀβουκόλητον τοῦτ᾽ ἐμῷ φρονήματι.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ᾽, ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον,
καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ᾽ ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα, πῶς φῶ πρὸς τίνος τ᾽ ἀφαιρεθεὶς
ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομ᾽; ἐν χρόνῳ μαθὼν
εἴσει σύ τ᾽ αὐτὸς χοὶ ξυνέμποροι σέθεν.
ταύτας δ᾽ ἑκούσας μὲν κατ᾽ εὔνοιαν φρενῶν
ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
ψῆφος κέκρανται, μήποτ᾽ ἐκδοῦναι βίᾳ
στόλον γυναικῶν. τῶνδ᾽ ἐφήλωται τορῶς
γόμφος διαμπὰξ ὡς μένειν ἀραρότως.
ταῦτ᾽ οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα,
οὐδ᾽ ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,
σαφῆ δ᾽ ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης· κομίζου δ᾽ ὡς τάχιστ᾽ ἐξ ὀμμάτων.

ΚΗΡΥΞ.

εἰ σοι τόδ᾽ ἡδύ, πόλεμον αἴρεσθαι νέον,

. . . .

οὔ τοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Ἄρης, τὸ νεῖκος δ᾽ οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ
ἔλυσεν, ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
πεσήματ᾽ ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίων.

. . . .

εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀλλ᾽ ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ᾽, οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλαις ὀπάοσιν
θράσος λαβοῦσαι στείχετ᾽ εὐερκῆ πόλιν,
πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλῃμένην.
καὶ δώματ᾽ ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
δεδωμάτωμαι δ᾽ οὐδ᾽ ἐγὼ σμικρᾷ χερί,
εἰ θυμός ἐστιν εὐτύκους ναίειν δόμους
πολλῶν μετ᾽ ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.
τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
ἀτρεστὶ λωτίσασθε· προστάτης δ᾽ ἐγώ,
ἀστοί τε πάντες, ὧνπερ ἥδε κραίνεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ᾽ ἀντ᾽ ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
δῖε Πελασγῶν· πέμψον δὲ πρόφρων
δεῦρ᾽ ἡμέτερον πατέρ᾽ εὐθαρσῆ,
Δαναόν, πρόνοον καὶ βούλαρχον.
τοῦ γὰρ προτέρα μῆτις ὅπου χρὴ
δώματα ναίειν καὶ τόπος εὔφρων.
πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις
εὔτυκος· εἴη δὲ τὰ λῷστα.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

. . . .
. . . .
. . . .

σύν τ᾽ εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ
βάξει λαῶν τῶν ἐγχώρων
τάσσεσθε, φίλαι, δμωΐδας οὕτως,
ὡς ἐφ᾽ ἑκάστῃ διεκλήρωσεν
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

ΔΑΝΑΟΣ.

ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεών,
θύειν τε, λείβειν θ᾽, ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
σπονδάς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
καί μοι τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκγενεῖς
μάλ᾽ οὐ πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους,
ἐμοῦ δ᾽ ὀπαδοὺς τούςδε καὶ δορυσσόους
ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας,
καὶ μήτ᾽ ἀέλπτως δορυκανεῖ μόρῳ θανὼν
λάθοιμι, χώρᾳ δ᾽ ἄχθος ἀείζων πέλοι.
τοιῶνδε τυγχάνοντας ἐν πρύμνῃ φρενὸς
χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν θέμις.
καὶ ταῦθ᾽ ἅμ᾽ ἐγγράψασθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός,
ἀγνῶθ᾽ ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
πᾶς δ᾽ ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει
κακήν, τό τ᾽ εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως.
ὑμᾶς δ᾽ ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ,
ὥραν ἐχούσας τήνδ᾽ ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν᾽ ὀπώρα δ᾽ εὐφύλακτος οὐδαμῶς,
θῆραις δὲ κηραίνουσί νιν βροτοί. τί μήν;
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ
καὶ νηκτὰ πάντως ἐστὶν ἁρπάζοντ᾽ ἰδεῖν
καρπώμαθ᾽, ἃ στάζοντα κηρύσσει Κύπρις
κἄωρα κωλύουσά θ᾽ ὡς μένειν ὅρῳ·
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
τόξευμ᾽ ἔπεμψεν ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
πολὺς δὲ πόντος οὕνεκ᾽ ἠρόθη δορί,
μηδ᾽ αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ᾽ ἐχθροῖς ἐμοῖς
πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα·
τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ
οἰκεῖν λάτρων ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε·

μόνον φύλαξαι τάσδ᾽ ἐπιστολὰς πατρός,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.

ΧΟΡΟΣ.

τἄλλ᾽ εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ᾽ ὀπώρας οὕνεκ᾽ εὖ θάρσει, πάτερ.
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἴτε μὰν ἀστυάνακτας στρ. α'.
μάκαρας θεοὺς γανάοντες,
πολιούχους τε καὶ οἳ χεῦμ᾽ Ἐρασίνου
περιναίονται παλαιόν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ὑποδέξασθε δ᾽ ὀπαδοὶ
μέλος· αἶνος δὲ πόλιν τάν-
δε Πελασγῶν ἐχέτω, μηδ᾽ ἔτι Νείλου
προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις,

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ποταμοὺς δ᾽ οἳ διὰ χώρας ἀντ. α'.
θελεμὸν πῶμα χέουσιν
πολύτεκνοι λιπαροῖς χεύμασι γαίας
τόδε μειλίσσοντες οὖδας.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἐπίδοι δ᾽ Ἄρτεμις ἁγνὰ
στόλον οἰκτιζομένα, μηδ᾽
ὑπ᾽ ἀνάγκας γάμος ἔλθοι Κυθέρειος.
στυγερῶν πέλοι τόδ᾽ ἆθλον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

Κύπριδος δ᾽ οὐκ ἀμελεῖ θε- στρ. β'.
σμὸς ὅδ᾽ εὔφρων. δύναται γὰρ
Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ·
τίεται δ᾽ αἰολόμητις
θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

μετάκοινοι δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν
Πόθος, ᾇ τ᾽ οὐδὲν ἄπαρνον
τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ,
δέδοται δ᾽ ἁρμονία μοῖρ᾽ Ἀφροδίτας
ψέδυραι τρίβοι τ᾽ ἐρώτων.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

φυγάδεσσιν δ᾽ ἐπινοίαις ἀντ. β'.
κακά τ᾽ ἄλγη πολέμους θ᾽ αἱ-
ματόεντας προφοβοῦμαι.
τί ποτ᾽ ἔκπλοιαν ἔπραξαν
ταχυπόμποισι διωγμοῖς;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ᾽ ἄν.
Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν
μεγάλα φρὴν ἀπέρατος.
μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ
προτερᾶν πέλοι γυναικῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Α ἡ Α.

ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι στρ. γ'.
γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Β ἡ Α.

τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Α ἡ Α.

σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Β ἡ Α.

σὺ δέ γ᾽ οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Α ἡ Α.

τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν ἀντ. γ'.
καθορᾶν, ὄψιν ἄβυσσον;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Β ἡ Α.

μέτριον νῦν ἔπος εὔχου.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Α ἡ Α.

τίνα καιρόν με διδάσκεις;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Β ἢ Α.

τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροίη γάμον δυςάνορα στρ. δ'.
δάϊον, ὅςπερ Ἰὼ
πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ χειρὶ παι-
ωνίᾳ καταστροφὰν
εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας,

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν. τὸ βέλτερον κακοῦ ἀντ. δ'.
καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
καὶ δίκᾳ δίκας ἕπεσθαι ξὺν εὐ-
χαῖς ἐμαῖς, λυτηρίοις
μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.
ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.
ΩΚΕΑΝΟΣ.
ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.
ΕΡΜΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ.

Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς
ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶςδέ τοι
ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Κράτος Βία τε, σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς
ἔχει τέλος δή, κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι.
ἐγὼ δ᾽ ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυςχειμέρῳ.
πάντως δ᾽ ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν·
ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά σ᾽ ἄκων δυςλύτοις χαλκεύμασιν
προςπασσαλεύσω τῷδ᾽ ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
ἵν᾽ οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν
ὄψει, σταθευτὸς δ᾽ ἡλίου φοίβῃ φλογὶ

χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος, ἀσμένῳ δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος,
πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·
ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαῦτ' ἐπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον
βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
ὀρθοστάδην, ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ.
πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
φθέγξει· Διὸς γὰρ δυςπαραίτητοι φρένες.
ἅπας δὲ τραχύς, ὅςτις ἂν νέον κρατῇ.

ΚΡΑΤΟΣ.

εἶεν· τί μέλλεις καὶ κατοικτίζει μάτην;
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
ὅςτις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία.

ΚΡΑΤΟΣ.

σύμφημ'· ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
οἷόντε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἀεί γε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.

ΚΡΑΤΟΣ.

τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ ὡς ἁπλῷ λόγῳ
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἔμπας τὶς αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.

ΚΡΑΤΟΣ.
ἅπαντ᾽ ἐπαχθῆ πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
ἔγνωκα τοῖςδε, κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.

ΚΡΑΤΟΣ.
οὔκουν ἐπείξει δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
ὡς μή σ᾽ ἐλινύοντα προςδερχθῇ πατήρ;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.

ΚΡΑΤΟΣ.
λαβών νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
περαίνεται δὴ κοὐ ματᾷ τοὔργον τόδε.

ΚΡΑΤΟΣ.
ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
ἄραρεν ἥδε γ᾽ ὠλένη δυςεκλύτως.

ΚΡΑΤΟΣ.
καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
πλὴν τοῦδ᾽ ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.

ΚΡΑΤΟΣ.
ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ᾽ ἐρρωμένως.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
αἰαῖ Προμηθεῦ, σῶν ὑπὲρ στένω πόνων.

ΚΡΑΤΟΣ.
σὺ δ᾽ αὖ κατοκνεῖς τῶν Διός τ᾽ ἐχθρῶν ὕπερ
στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὁρᾷς θέαμα δυςθέατον ὄμμασιν.

ΚΡΑΤΟΣ.

ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
ἀλλ᾽ ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

δρᾶν ταῦτ᾽ ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ᾽ ἄγαν.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωΰξω γε πρός.
χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

καὶ δὴ πέπρακται τοὖργον οὐ μακρῷ πόνῳ.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας.
ὡς οὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.

ΚΡΑΤΟΣ.

σὺ μαλθακίζου, τὴν δ᾽ ἐμὴν αὐθαδίαν
ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ ᾽πίπλησσέ μοι.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ᾽ ἔχει.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
συλῶν ἐφημέροισι προςτίθει. τί σοι
οἷοίτε θνητοὶ τῶνδ᾽ ἀπαντλῆσαι πόνων;
ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ Προμηθέως,
ὅτῳ τρόπῳ τῆςδ᾽ ἐκκυλισθήσει τέχνης.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
ποταμῶν τε πηγαί, ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ,

ἴδεσθέ μ᾽, οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
δέρχθηθ᾽, οἵαις αἰκίαισιν
διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
χρόνον ἀθλεύσω.
τοιόνδ᾽ ὁ νέος ταγὸς μακάρων
ἐξεῦρ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ.
αἰαῖ, τὸ παρόν, τό τ᾽ ἐπερχόμενον
πῆμα στενάχω, πῇ ποτε μόχθων
χρὴ τέρματα τῶνδ᾽ ἐπιτεῖλαι.
καίτοι τί φημι; πάντα προὐξεπίσταμαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντ᾽, οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ᾽ οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γιγνώσκονθ᾽ ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ᾽ ἀδήριτον σθένος.
ἀλλ᾽ οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἷόντε μοι τάσδ᾽ ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
πορὼν ἀνάγκαις ταῖσδ᾽ ἐνέζευγμαι τάλας·
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω,
ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν.
ἆ ἆ, ἔα ἔα.
τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ᾽ ἀφεγγής;
θεόσυτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη;
ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
πόνων ἐμῶν θεωρός, ἢ τί δὴ θέλων;
ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν,
τὸν Διὸς ἐχθρόν, τὸν πᾶσι θεοῖς
δι᾽ ἀπεχθείας ἐλθόνθ᾽, ὁπόσοι
τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν,
διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
φεῦ φεῦ, τί ποτ᾽ αὖ κινάθισμα κλύω
πέλας οἰωνῶν; αἰθὴρ δ᾽ ἐλαφραῖς

πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προςέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν φοβηθῇς· φιλία γὰρ ἥδε τάξις στρ. α'.
πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις
προςέβα τόνδε πάγον, πατρῴας
μόγις παρειποῦσα φρένας.
κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι·
κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῇξεν ἄντρων
μυχόν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·
σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

αἰαῖ, αἰαῖ,
τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου
χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
πατρὸς Ὠκεανοῦ, δέρχθητ', ἐςίδεσθ'
οἵῳ δεσμῷ προςπορπατὸς
τῆςδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

ΧΟΡΟΣ.

λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις ἀντ. α'.
ὁμίχλη προςῇξε πλήρης
δακρύων, σὸν δέμας εἰςιδούσᾳ
πέτραις προςαυαινόμενον
ταῖςδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου·
νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει,
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊστοῖ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' Ἅιδου
τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
Τάρταρον ἧκεν δεσμοῖς ἀλύτοις
ἀγρίως πελάσας, ὡς μήτε θεὸς

μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐγεγήθει.
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΧΟΡΟΣ.

τίς ὧδε τλησικάρδιος στρ. β'.
θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ;
τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
τεοῖσι δίχα γοῦν ἑνός; ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ
θέμενος ἀστραφῆ νόον
δάμναται οὐρανίαν
γένναν, οὐδὲ λή-
ξει, πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ ἢ παλά-
μᾳ τινὶ τὰν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχάν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ καίπερ κρατεραῖς
ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου
χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις
δεῖξαι τὸν νέον βούλευμ', ὑφ' ὅτου
σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
καί μ' οὔτε μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαοιδαῖσιν θέλξει, στερεάς τ'
οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας τόδ' ἐγὼ
καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
δεσμῶν χαλάσῃ ποινάς τε τίνειν
τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς στρ. β'.
δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος·
δέδια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
πᾷ ποτε τῶνδε πόνων
χρή σε τέρμα κέλ-
σαντ' ἐσιδεῖν· ἀκίχητα γὰρ ἤθεα

καὶ κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς· ἀλλ' ἔμπας
μαλακογνώμων ἔσται πόθ', ὅταν
ταύτῃ ῥαισθῇ·
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν
εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει.

ΧΟΡΟΣ.

πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι
οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται.
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύςποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον,
ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν,
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ἠδυνήθην· αἱμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ᾤοντ' ἀμοχθὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν·
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις,
καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
τὸ μέλλον ᾗ κραίνοιτο προὐτεθεσπίκει,
ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
χρείη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερτέρους κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου
οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προςβλέψαι τὸ πᾶν.

κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
ἐφαίνετ' εἶναι προςλαβόντα μητέρα
ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθὴς
κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος
κακαῖσι τιμαῖς ταῖςδέ μ' ἐξημείψατο.
ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
καθέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διεστοιχίζετο
ἀρχήν, βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' ἀϊστώσας γένος
τὸ πᾶν ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'· ἐξελυσάμην βροτοὺς
τοῦ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.
τῷ τοι τοιαῖςδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν
οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλὰ νηλεῶς
ὧδ' ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυςκλεὴς θέα.

ΧΟΡΟΣ.

σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος,
ὅςτις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ ξυνασχαλᾷ
μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰςιδεῖν τάδε
ἔχρῃζον, εἰςιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν φίλοισιν οἰκτρὸς εἰςορᾶν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

θνητούς γε παύσας μὴ προδέρκεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ ποῖον εὑρὼν τῆςδε φάρμακον νόσου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.

ΧΟΡΟΣ.

μέγ᾽ ὠφέλημα τοῦτ᾽ ἐδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρὸς τοῖςδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ᾽ ἐφήμεροι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀφ᾽ οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

ΧΟΡΟΣ.

τοιοῖςδε δή σε Ζεὺς ἐπ᾽ αἰτιάμασιν
αἰκίζεταί τε κοὐδαμῆ χαλᾷ κακῶν;
οὐδ᾽ ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐκ ἄλλο γ᾽ οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.

ΧΟΡΟΣ.

δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ᾽ ἥμαρτες οὔτ᾽ ἐμοὶ λέγειν
καθ᾽ ἡδονήν, σοί τ᾽ ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
μεθῶμεν, ἄθλου δ᾽ ἔκλυσιν ζήτει τινά.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐλαφρὸν ὅςτις πημάτων ἔξω πόδα
ἔχει παραινεῖν νουθετεῖν τε τὸν κακῶς
πράσσοντ᾽. ἐγὼ δὲ ταῦθ᾽ ἅπαντ᾽ ἠπιστάμην.
ἑκών, ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
θνητοῖς δ᾽ ἀρήγων αὐτὸς εὑρόμην πόνους.
οὐ μήν τι ποιναῖς γ᾽ ᾠόμην τοίαισί με

κατισχνανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
τυχόντ᾽ ἐρήμου τοῦδ᾽ ἀγείτονος πάγου.
καίτοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ᾽ ἄχη,
πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
ἀκούσαθ᾽, ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πείθεσθέ μοι, πείθεσθε, συμπονήσατε
τῷ νῦν μογοῦντι. ταῦτά τοι πλανωμένη
πρὸς ἄλλοτ᾽ ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώϋξας
τοῦτο, Προμηθεῦ. καὶ νῦν ἐλαφρῷ
ποδὶ κραιπνόσυτον θᾶκον προλιποῦσ᾽,
αἰθέρα θ᾽ ἁγνόν, πόρον οἰωνῶν,
ὀκριοέσσῃ χθονὶ τῇδε πελῶ·
τοὺς σοὺς δὲ πόνους
χρῄζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
διαμειψάμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ,
τὸν πτερυγωκῆ τόνδ᾽ οἰωνὸν
γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων·
ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως
ἐξαναγκάζει, χωρίς τε γένους
οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
νείμαιμ᾽ ἢ σοί.
γνώσει δὲ τάδ᾽ ὡς ἔτυμ᾽, οὐδὲ μάτην
χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ
σήμαιν᾽ ὅ τι χρή σοι ξυμπράσσειν·
οὐ γάρ ποτ᾽ ἐρεῖς ὡς Ὠκεανοῦ
φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
ἥκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν

ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφῖξαι καὶ ξυνασχαλῶν κακοῖς;
δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
γίγνωσκε σαυτόν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
θακῶν κλύοι Ζεύς, ὥςτε σοι τὸν νῦν χόλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίγνεται.
σὺ δ' οὐδέπω ταπεινός, οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προςλαβεῖν θέλεις.
οὔκουν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
τραχὺς μόναρχος, οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι,
ἐὰν δύνωμαι, τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὢν περισσόφρων, ὅτι
γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προςτρίβεται;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ζηλῶ σ' ὁθούνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.

καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελησάτω.
πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
πάπταινε δ' αὐτός, μή τι πημανθῇς ὁδῷ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς
ἢ σαυτόν· ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς.
αὐχῶ γάρ, αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δώσειν Δί', ὥςτε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὰ μέν σ' ἐπαινῶ κοὐδαμῇ λήξω ποτέ·
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλοις.
ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυςτυχῶ, τοῦδ' οὕνεκα
θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι
τείρουσ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
ὤμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἰδὼν ᾤκτειρα, δάϊον τέρας
ἑκατογκάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον
Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσι δ' ἀντέστη θεοῖς,
σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον·
ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ·
ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας

κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο·
κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
Ἥφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροὺς γύας·
τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον
θερμῆς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
χρήζεις· σεαυτὸν σῷζ' ὅπως ἐπίστασαι·
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις ὅτι
ψυχῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ
καὶ μὴ σφυδῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἐν τῷ προμηθεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' εὐηθίαν.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐμὸν δόκει σὺ τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μὴ γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἦ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τούτου φυλάσσου μή ποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἡ σή, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

στέλλου, κομίζου, σῷζε τὸν παρόντα νοῦν.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον.
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δὲ τὰν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

ΧΟΡΟΣ.

στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ· στρ. α'.
δακρυσίστακτον ἀπ' ὄσσων ῥαδινῶν δ' εἰ-
βομένα ῥέος παρειὰν
νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς.
ἀμέγαρτα γὰρ τάδε· Ζεὺς δ'
ἰδίοις νόμοις κρατύνων
ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς
πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν.

πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα, ἀντ. α'.
*μεγαλοσχήμονά τ' ἀρχαιοπρεπῆ *δα-*
κρυχέει στένουσα τὰν σὰν*
ξυνομαιμόνων τε τιμάν·
ὁπόσοι τ' ἔποικον ἁγνᾶς
Ἀσίας ἕδος νέμονται,
μεγαλοστόνοισι σοῖς πή-
μασι συγκάμνουσι θνατοί·

Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι στρ. β'.
παρθένοι, μάχαις ἄτρεστοι,

καὶ Σκύθης ὅμιλος, οἳ γᾶς
ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαι-
ῶτιν ἔχουσι λίμναν,

Σαρματᾶν τ᾽ ἄρειον ἄνθος, ἀντ. β′.
ὑψίκρημνον οἳ πόλισμα,
Καυκάσου πύλας, νέμονται,
δάϊος στρατός, ὀξυπρῴ-
ροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

μόνον δὲ πρόσθεν ἐν πόνοις στρ. γ′.
δαμέντ᾽ ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύ-
μαις ἐσειδόμαν θεῶν
Ἄτλαντος ὑπέροχον σθένος κραταιόν,
ὃς γᾶν οὐράνιόν τε πόλον
νώτοις ὑποστεγάζει.

βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων ἀντ. γ′.
. . . .
ξυμπίτνων, στένει βυθός,
κελαινὸς Ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς,
παγαί θ᾽ ἁγνορύτων ποταμῶν
στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μηδ᾽ αὐθαδίᾳ
σιγᾶν με· συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ,
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ ᾽γὼ παντελῶς διώρισεν;
ἀλλ᾽ αὐτὰ σιγῶ. καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι· τἀν βροτοῖς δὲ πήματα
ἀκούσαθ᾽, ὥς σφας νηπίους ὄντας τὸ πρὶν
ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
λέξω δέ, μέμψιν οὔτιν᾽ ἀνθρώποις ἔχων,

ἀλλ᾽ ὧν δέδωκ᾽ εὔνοιαν ἐξηγούμενος·
οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ᾽ ὀνειράτων
ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν χρόνον
ἔφυρον εἰκῇ πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖς
δόμους προςείλους ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν·
κατώρυχες δ᾽ ἔναιον ὥςτ᾽ ἀήσυροι
μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
ἦν δ᾽ οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ
οὔτ᾽ ἀνθεμώδους ἦρος οὔτε καρπίμου
θέρους βέβαιον, ἀλλ᾽ ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον, ἔςτε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυςκρίτους φύσεις.
καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
μνήμης ἁπάντων μουσομήτορ᾽ ἐργάνην.
κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
ζεύγλαισι δουλεύοντα σώμασίν θ᾽, ὅπως
θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
γένοινθ᾽, ὑφ᾽ ἅρμα τ᾽ ἤγαγον φιληνίους
ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
θαλασσόπλαγκτα δ᾽ οὔτις ἄλλος ἀντ᾽ ἐμοῦ
λινόπτερ᾽ εὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ᾽ ἐξευρὼν τάλας
βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ᾽ ὅτῳ
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

ΧΟΡΟΣ.

πέπονθας αἰκὲς πῆμ᾽ ἀποσφαλεὶς φρενῶν,
κακὸς δ᾽ ἰατρὸς ὥς τις ἐς νόσον πεσὼν
κακοῖς ἀθυμεῖς καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὰ λοιπά μου κλύουσα θαυμάσει πλέον,
οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.

τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐς νόσον πέσοι,
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν οὔτε βρώσιμον,
οὐ χριστόν, οὐδὲ πιστόν, ἀλλὰ φαρμάκων
χρείᾳ κατεσκέλλοντο, πρίν γ' ἐγώ σφισιν
ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυςκρίτους
ἐγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους
γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν,
εὐωνύμους τε, καὶ δίαιταν ἥντινα
ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι·
σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν,
. . . .
χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν,
κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτά· καὶ μακρὰν
ὀσφὺν πυρώσας δυςτέκμαρτον εἰς τέχνην
ὥδωσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήματα
ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς
κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυςτυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι

λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρος
κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς
δύαις τε καμφθεὶς ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
τέχνη δ᾽ ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.

ΧΟΡΟΣ.

τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ᾽ Ἐρινύες.

ΧΟΡΟΣ.

τούτων ἄρα Ζεύς ἐστιν ἀσθενέστερος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

ΧΟΡΟΣ.

τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τοῦτ᾽ οὐκ ἂν ἐκπύθοιο, μηδὲ λιπάρει.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ᾽ οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ
δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

ΧΟΡΟΣ.

μηδάμ᾽ ὁ πάντα νέμων στρ. α΄.
θεῖτ᾽ ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος ἀντίπαλον Ζεύς,
μηδ᾽ ἐλινύσαιμι θεοὺς ὁσίαις
θοίναις ποτινισσομένα
βουφόνοις παρ᾽ Ὠκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,
μηδ᾽ ἀλίτοιμι λόγοις·
μάλα μοι τοῦτ᾽ ἐμμένοι
καὶ μήποτ᾽ ἐκτακείη.

ἁδύ τι θαρσαλέαις ἀντ. α΄.
τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς
θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.
φρίσσω δέ σε δερκομένα
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον . . . .
Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
ἰδίᾳ γνώμᾳ σέβει
θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.

φέρ᾽ ὅπως ἄχαρις χάρις· ὦ φίλος, εἰπέ, ποῦ τις ἀλκά; στρ. β΄.
τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ᾽ ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν,
ἰσόνειρον, ᾇ τὸ φωτῶν
ἀλαὸν *δέδεται* γένος ἐμπεποδισμένον; οὔπω
τὰν Διὸς ἁρμονίαν
θνατῶν παρεξίασι βουλαί.

ἔμαθον τάδε σὰς προσιδοῦσ᾽ ὀλοὰς τύχας, Προμηθεῦ. ἀντ. β΄.
τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα
τόδ᾽, ἐκεῖνό θ᾽, ὅτ᾽ ἀμφὶ λουτρὰ
λέχος εἰς σὸν ὑμεναίουν
ἰότατι γάμων, ὅτε τὰν ὁμοπάτριον ἕδνοις
ἄγαγες Ἡσιόναν
πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ΙΩ.

τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
χειμαζόμενον; τίνος ἀμπλακίας
ποινὰς ὀλέκει; σήμηνον ὅπῃ
γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι.

ἆ ἆ, ἔα ἔα·
χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἶστρος, προῳδός.
εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευε δᾶ,

τὸν μυριωπὸν εἰςορῶσα βούταν.
ὃ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,
ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
ἀλλά με τὰν τάλαιναν
ἐξ ἐνέρων περῶν κυναγεῖ, πλανᾷ
τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον.

ὕπο δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας στρ.
ὑπνοδόταν νόμον·
ἰὼ ἰὼ πόποι, ποῖ μ' ἄγουσιν . . . .
τηλέπλανοι πλάναι;
τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖςδ'
ἐνέζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν ἐν
πημοσύναις; ἒ ἔ.
οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
παράκοπον ὧδε τείρεις;
πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ ποντίοις
δάκεσι δὸς βοράν,
μηδέ μοι φθονήσῃς
εὐγμάτων, ἄναξ.
ἄδην με πολύπλανοι πλάναι
γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπῃ
πημονὰς ἀλύξω.
κλύεις φθέγμα τᾶς βουκέρω παρθένου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης
τῆς Ἰναχείας; ἣ Διὸς θάλπει κέαρ
ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥρᾳ στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

ΙΩ.

πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις; εἰπέ μοι ἀντ.
τᾷ μογερᾷ, τίς ὤν,
τίς ἄρα μ', ὦ τάλας, τὰν ταλαίπωρον ὧδ'
ἔτυμα προςθροεῖς·

θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας, ἃ
μαραίνει με χρίουσα κέντροις . . . .
φοιταλέοις; ἒ ἔ.
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις
λαβρόσυτος ἦλθον, Ἥρας
ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. δυςδαιμόνων
δὲ τίνες, οἵ, ἒ ἔ,
οἷ' ἐγὼ μογοῦσιν;
ἀλλά μοι τορῶς
τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει
παθεῖν, τί μῆχαρ, ἢ τί φάρμακον νόσου·
δεῖξον, εἴπερ οἶσθα·
θρόει, φράζε τᾷ δυςπλάνῳ παρθένῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρήζεις μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ,
ὥςπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα.

ΙΩ.

ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.

ΙΩ.

οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

λέγ' ἥντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.

ΙΩ.

σήμηνον ὅςτις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασεν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.

ΙΩ.

ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.

ΙΩ.

καὶ πρός γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

ΙΩ.

μήτοι με κρύψῃς τοῦθ᾽ ὅπερ μέλλω παθεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλλ᾽ οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.

ΙΩ.

τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ᾽ ὀκνῶ θράξαι φρένας.

ΙΩ.

μή μου προκήδου μασσόνως ἢ ᾽μοὶ γλυκύ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.

ΧΟΡΟΣ.

μήπω γε· μοῖραν δ᾽ ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ᾽ ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ᾽ ὑπουργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας
ἐνταῦθ᾽, ὅπῃ μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.

ΙΩ.

οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή·
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῄζετε
πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ᾽ αἰσχύνομαι

θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο·
ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πωλεύμεναι
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' εὔδαιμων κόρη,
τί παρθενεύει δαρόν, ἐξόν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι Κύπριν
θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ 'πολακτίσῃς λέχος
τὸ Ζηνός, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,
ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου·
τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν
ξυνειχόμην δύστηνος, ἔςτε δὴ πατρὶ
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.
ὁ δ' ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
ἧκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμοὺς ἀσήμους δυςκρίτως τ' εἰρημένους.
τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ
σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη
ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ,
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις·
κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
κεραυνόν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος.
τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν
ἐξήλασέν με κἀπέκλεισε δωμάτων
ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
ἦσαν, κεράστις δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμῳ
μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι
ᾖσσον πρὸς εὔποτόν τε Κεγχρείας ῥέος

Λέρνης τ' ἐς ἄκτην· βουκόλος δὲ γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὡμάρτει, πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδια μόρος
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλὴξ δ' ἐγὼ
μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας
ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

ΧΟΡΟΣ.

ἔα, ἔα, ἄπεχε, φεῦ.
οὐπώποτ', οὐπώποτ' ηὔχουν ξένους
μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν,
οὐδ' ὧδε δυςθέατα καὶ δύςοιστα
πήματα, λύματ' ἀμφήκει σὺν κέντρῳ
ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.
ἰὼ ἰώ, μοῖρα, μοῖρα,
πέφρικ' εἰςιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρό γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
ἐπίσχες ἔςτ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προςμάθῃς.

ΧΟΡΟΣ.

λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
τ` λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆςδε πρῶτ' ἐχρῄζετε
τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης·
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
σύ τ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους
θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς

τρέψασα σαυτὴν στεῖχ᾽ ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ᾽ ἀφίξει νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ᾽ ἐπ᾽ εὐκύκλοις ὄχοις,
ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι·
οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ᾽ ἁλιστόνοις πόδας
χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.
ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
ἥξεις δ᾽ ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
. . . .
ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
κροτάφων ἀπ᾽ αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινὴν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ᾽ Ἀμαζόνων στρατὸν
ἥξει στυγάνορ᾽, αἳ Θεμίσκυράν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ᾽, ἵνα
τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν·
αὗταί σ᾽ ὁδηγήσουσι καὶ μάλ᾽ ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ᾽ ἐπ᾽ αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ
λιποῦσαν αὐλῶν᾽ ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ᾽ ἐπώνυμος
κεκλήσεται. λιποῦσα δ᾽ Εὐρώπης πέδον,
ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ᾽. ἆρ᾽ ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ᾽ ὁμῶς
βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
χρῄζων μιγῆναι τάσδ᾽ ἐπέρριψεν πλάνας.
πικροῦ δ᾽ ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,

εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις.

ΙΩ.

ἰώ μοί μοι, ἒ ἕ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;

ΧΟΡΟΣ.

ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

δυςχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.

ΙΩ.

τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔῤῥιψ' ἐμαυτὴν τῆςδ' ἀπὸ στυφλοῦ πέτρας,
ὅπως πέδῳ σκήψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰςάπαξ θανεῖν
ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ δυςπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν μοι πημάτων ἀπαλλαγή·
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

ΙΩ.

ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἥδοι' ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.

ΙΩ.

πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα.

ΙΩ.

πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρὸς αὐτὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.

ΙΩ.

ποίῳ τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ᾧ ποτ᾽ ἀσχαλᾷ.

ΙΩ.

θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητόν, φράσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τί δ᾽ ὅντιν᾽; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε.

ΙΩ.

ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἣ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

ΙΩ.

οὐδ᾽ ἔστιν αὐτῷ τῆσδ᾽ ἀποστροφὴ τύχης;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ δῆτα, πλὴν ἔγωγ᾽ ἂν ἐκ δεσμῶν λυθείς.

ΙΩ.

τίς οὖν ὁ λύσων σ᾽ ἐστὶν ἄκοντος Διός;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τῶν σῶν τιν᾽ αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.

ΙΩ.

πῶς εἶπας; ἦ ᾽μὸς παῖς σ᾽ ἀπαλλάξει κακῶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ᾽ ἄλλαισιν γοναῖς.

ΙΩ.

ἥδ᾽ οὐκ ἔτ᾽ εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μηδὲ σαυτῆς γ᾽ ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.

ΙΩ.

μή μοι προτείνων κέρδος, εἶτ᾽ ἀποστέρει.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.

ΙΩ.

ποίοιν; πρόδειξον αἵρεσίν τ᾽ ἐμοὶ δίδου.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

δίδωμ᾽· ἑλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ᾽ ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ.

τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ᾽ ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μηδ᾽ ἀτιμάσῃς λόγους·
καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐπεὶ προθυμεῖσθ᾽, οὐκ ἐναντιώσομαι
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προςχρῄζετε.
σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον,
πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς
. . . .
πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἔςτ᾽ ἂν ἐξίκῃ
πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
Φορκυνίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ᾽ ἐκτημέναι,
μονόδοντες, ἃς οὔθ᾽ ἥλιος προςδέρκεται
ἀκτῖσιν οὔτε νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ᾽ ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰςιδὼν ἕξει πνοάς·
τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
ἄλλην δ᾽ ἄκουσον δυςχερῆ θεωρίαν·
ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
γρῦπας φύλαξαι, τόν τε μουνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον᾽, οἳ χρυσόρρυτον
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.

τούτου παρ' ὄχθας ἕρφ', ἕως ἂν ἐξίκῃ
καταβασμόν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἥνπερ αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν φράσω,
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γάπεδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θᾶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλουσ' ἔσεσθαι, εἰ τῶνδε προσσαίνει σέ τι·
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός,
σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.

σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός,
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῆδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός,
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
. . . .
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον, ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται . . . . . .
. . . . *θηλυκτόνῳ*
Ἄρει δαμέντων νυκτιφρουρήτῳ θράσει·
γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις·
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ
κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος·
αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
μακροῦ λόγου δὲ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς.
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασύς,
τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς

μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς θεῶν.
ὅπως δὲ χὤπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
εἰπεῖν, σύ τ᾽ οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.

ΙΩ.

ἐλελεῦ, ἐλελεῦ, ὑπό μ᾽ αὖ σφάκελος
καὶ φρενοπληγεῖς μανίαι θάλπουσ᾽,
οἴστρου δ᾽ ἄρδις χρίει μ᾽ ἄπυρος·
κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ᾽ ὄμμαθ᾽ ἑλίγδην,
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης
πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ᾽ εἰκῇ
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ σοφός, ἦ σοφὸς ἦν, ὃς στρ. α'.
πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ᾽ ἐβάστασε καὶ γλώσ-
σᾳ διεμυθολόγησεν,
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ᾽ ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ·
καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων,
μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων
ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.

μήποτε, μήποτέ μ᾽, ὦ Μοῖ- ἀντ. α'.
ραι . . . . . . λεχέων Διὸς εὐνά-
τειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
μηδὲ πλαθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
εἰσορῶσ᾽ Ἰοῦς μέγα δαπτομέναν
δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων.

ἐμοὶ δέ γ᾽ ὅτε μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος, στρ. β'.
ἄφοβος, οὐδὲ δέδια μηδὲ τού με
κρεισσόνων θεῶν ἔρως
προσδράκοι ὄμμ᾽ ἄφυκτον.

ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα ἀντ. β'.
πόριμος, οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν·
τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ
μῆτιν ὅπᾳ φύγοιμ' ἄν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ μὴν ἔτι Ζεύς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν,
ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τάδ' οἶδα, χῷ τρόπῳ. πρὸς ταῦτα νῦν
θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστός, τινάσσων χειρὶ πυρπνόον βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυςμαχώτατον τέρας·
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα,
βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾷ.
πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.

ΧΟΡΟΣ.

σύ θην ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυςλοφωτέρους πόνους.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἆθλον ἄν σοι τοῦδέ γ' ἀλγίω πόροι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὃ δ' οὖν ποιείτω· πάντα προσδοκητά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.
ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθεν.

ΕΡΜΗΣ.

σέ, τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεούς, τὸν ἡμέροις
πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
ἀλλ' αὔθ' ἕκαστ' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς
ὁδούς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς· ὁρᾷς δ' ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ
ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην;

τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ᾽ ἐπόψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν·
πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.

ΕΡΜΗΣ.

τοιοῖςδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἐς τάςδε σαυτὸν πημονὰς κατούρισας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυςπραξίαν,
σαφῶς ἐπίστασ᾽, οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ᾽ ἐγώ.

ΕΡΜΗΣ.

κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.

ΕΡΜΗΣ.

χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασιν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ᾽ ἐν τούτοις λέγω.

ΕΡΜΗΣ.

ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾷ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ᾽ ἐκδίκως.

ΕΡΜΗΣ.

κλύω σ᾽ ἐγὼ μεμηνότ᾽ οὐ σμικρὰν νόσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

νοσοῖμ᾽ ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.

ΕΡΜΗΣ.

εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ᾤμοι.

ΕΡΜΗΣ.

τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.

ΕΡΜΗΣ.

ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.

ΕΡΜΗΣ.

ἐκερτόμησας δῆθεν ὥςτε παῖδά με.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,
εἰ προςδοκᾷς ἐμοῦ τι πευσεῖσθαι πάρα;
οὐκ ἔςτιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ' ὅτῳ
προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια·
πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασιν
χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω·
γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥςτε καὶ φράσαι
πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.

ΕΡΜΗΣ.

ὅρα νῦν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.

ΕΡΜΗΣ.

τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὀχλεῖς μάτην με κῦμ᾽ ὅπως παρηγορῶν.
εἰςελθέτω σε μήποθ᾽ ὡς ἐγὼ Διὸς
γνώμην φοβηθεὶς θηλύνους γενήσομαι,
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν,
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.

ΕΡΜΗΣ.

λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει κέαρ
λιταῖς· δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
πῶλος βιάζει καὶ πρὸς ἡνίας μάχει.
ἀτὰρ σφοδρύνει γ᾽ ἀσθενεῖ σοφίσματι.
αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
αὐτὴ καθ᾽ αὑτὴν οὐδενὸς μεῖον σθένει.
σκέψαι δ᾽, ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις,
οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία
ἔπεισ᾽ ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σόν, πετραία δ᾽ ἀγκάλη σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
ἄψορρον ἥξεις ἐς φάος· Διὸς δέ σοι
πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετὸς λάβρως
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
κελαινόβρωτον δ᾽ ἧπαρ ἐκθοινήσεται.
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προςδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῇ, θελήσῃ τ᾽ εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἅιδην κνεφαῖά τ᾽ ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ᾽· ὡς ὅδ᾽ οὐ πεπλασμένος
ὁ κ᾽μπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα

τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πείθου· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας σύστ. α'.
ὅδ' ἐθώϋξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.
πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ δ'
ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλῳ τ'
ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
συγχώσειεν τῶν τ' οὐρανίων
ἄστρων διόδους, ἔς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας
τοὐμὸν ἀνάγκης στερεαῖς δίναις·
πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

ΕΡΜΗΣ.

τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων σύστ. β'.
βουλεύματ' ἔπη τ' ἔστιν ἀκοῦσαι.
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν,
εἴ γ' οὐδ' εὐχῇ τι χαλᾷ μανιῶν;
ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων
μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς·
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ' μεσῳδός.
ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δή που
τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.
πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
μετὰ τοῦδ' ὅ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον,
κοὐκ ἔστι νόσος
τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἅ γ' ἐγὼ προλέγω· ἀντισύστ. β'.
μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπηθ'
ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
πῆμ' εἰςέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ'
ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ
κοὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως
εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν ἔργῳ κοὐκ ἔτι μύθῳ ἀντισύστ. α'.
χθὼν σεσάλευται· βρυχία δ' ἠχὼ
παραμυκᾶται βροντῆς, ἕλικες δ'
ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζάπυροι,
στρόμβοι δὲ κόνιν εἱλίσσουσι·
σκιρτᾷ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων
εἰς ἄλληλα στάσιν ἀντίπνουν
ἀποδεικνύμενα· ξυντετάρακται δ'
αἰθὴρ πόντῳ. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ
ῥιπὴ διόθεν τεύχουσα φόβον
στείχει φανερῶς. *ὦ Θέμις, ὦ Γῆ,*
ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων,
ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω;

ΠΕΡΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΑΤΟΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.
ΞΕΡΞΗΣ.

ΧΟΡΟΣ

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ᾽ ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
ἑδράνων φύλακες,
κατὰ πρεσβείαν οὓς αὐτὸς ἄναξ
Ξέρξης βασιλεὺς Δαρειογενὴς
εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
θυμός, ἔσωθεν δὲ βαΰζει.
πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
οἴχωκε νέων,
κοὔτε τις ἄγγελος, οὔτε τις ἱππεὺς
ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται,
οἵτε τὸ Σούσων ἠδ᾽ Ἐκβατάνων
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος
προλιπόντες ἔβαν,
οἱ μὲν ἐφ᾽ ἵππων, οἱ δ᾽ ἐπὶ ναῶν,
πεζοί τε βάδην
πολέμου στῖφος παρέχοντες·
οἷος Ἀμίστρης ἠδ᾽ Ἀρταφρένης,
καὶ Μεγαβάτης, ἠδ᾽ Ἀστάσπης,

ταγοὶ Περσῶν,
βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου,
σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
τοξοδάμαντές τ᾽ ἠδ᾽ ἱπποβάται,
φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.
Ἀρτεμβάρης θ᾽ ἱππιοχάρμης,
καὶ Μασίστρης, ὅ τε τοξοδάμας
ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ᾽
ἵππων τ᾽ ἐλατὴρ Σωσθάνης.
ἄλλους δ᾽ ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
Πηγασταγὼν Αἰγυπτογενής,
ὅ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
μέγας Ἀρσάμης, τάς τ᾽ ὠγυγίους
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
καὶ ἑλειοβάται ναῶν ἐρέται,
δεινοὶ πλῆθός τ᾽ ἀνάριθμοι.
ἁβροδιαίτων δ᾽ ἕπεται Λυδῶν
ὄχλος, οἵτ᾽ ἐπίπαν ἠπειρογενὲς
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μιτρογαθὴς
Ἀρκτεύς τ᾽ ἀγαθός, βασιλῆς δίοποι,
χαὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσιν,
δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη
φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
στεῦται δ᾽ ἱεροῦ Τμώλου πελάται
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες,
καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί· Βαβυλὼν δ᾽
ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
πέμπει σύρδην, ναῶν τ᾽ ἐπόχους
καὶ τοξουλκῷ λήματι πιστούς·
τὸ μαχαιροφόρον τ᾽ ἔθνος ἐκ πάσης

Ἀσίας ἕπεται
δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας
οἴχεται ἀνδρῶν·
οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις
θρέψασα πόθῳ στένεται μαλερῷ,
τοκέες δ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν
τείνοντα χρόνον τρομέονται.

πεπέρακεν μὲν ὁ περσέ- στρ. α'.
πτολις ἤδη βασίλειος
στρατὸς εἰς ἀντίπορον γεί-
τονα χώραν, λινοδέσμῳ
σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας
Ἀθαμαντίδος Ἕλλας,
πολύγομφον ὅδισμα,
ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.

πολυάνδρου δ' Ἀσίας θού- ἀντ. α'.
ριος ἄρχων ἐπὶ πᾶσαν
χθόνα ποιμανόριον θεῖ-
ον ἐλαύνει διχόθεν, πε-
ζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης
ἐχυροῖσι πεποιθὼς
στυφελοῖς ἐφέταις, χρυ-
σογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φώς.

κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων στρ. β'.
φονίου δέργμα δράκοντος,
πολύχειρ καὶ πολυναύτης,
Σύριόν θ' ἅρμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλύτοις ἄν-
δρασι τοξόδαμνον Ἄρη.

δόκιμος δ᾽ οὔτις ὑποστὰς ἀντ. β΄.
μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν
ἐχυροῖς ἕρκεσιν εἴργειν
ἄμαχον κῦμα θαλάσσης.
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσᾶν
στρατὸς ἀλκίφρων τε λαός.

δολόμητιν δ᾽ ἀπάταν θεοῦ ἐπῳδός.
τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πήδημ᾽
ἅλις εὐπετῶς ἀνᾴσσων;
φιλόφρων γὰρ ποτισαίνου-
σα τὸ πρῶτον, παράγει
βροτὸν εἰς ἄρκυας ἄτα,
τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲκ θνα-
τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

θεόθεν γὰρ κάτα Μοῖρ᾽ ἐκράτησεν στρ. γ΄.
τὸ παλαιόν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
πολέμους πυργοδαΐκτους
διέπειν ἱππιοχάρμας
τε κλόνους, πόλεών τ᾽ ἀναστάσεις.

ἔμαθον δ᾽ εὐρυπόροιο θαλάσσης ἀντ. γ΄.
πολιαινομένης πνεύματι λάβρῳ
ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος,
πίσυνοι λεπτοδόμοις πει-
σμασι λαοπόροις τε μηχαναῖς.

ταῦτά μοι μελαγχίτων στρ. δ΄.
φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ,
ὀά,
Περσικοῦ στρατεύματος
τοῦδε μὴ πόλις πύθηται κέναν-

δρον μέγ᾽ ἄστυ Σουσίδος,

καὶ τὸ Κισσίων πόλισμ᾽ ἀντ. δ΄.
ἀντίδουπον ἔσσεται,
ὀά,
τοῦτ᾽ ἔπος γυναικοπλη-
θὴς ὅμιλος ἀπύων, βυσσίνοις δ᾽
ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.

πᾶς γὰρ ἱππηλάτας στρ. ε΄.
καὶ πεδοστιβὴς λεὼς
σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισ-
σᾶν σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ,
τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας
ἀμφοτέρας ἅλιον
πρῶνα κοινὸν αἴας.

λέκτρα δ᾽ ἀνδρῶν πόθῳ ἀντ. ε΄.
πίμπλαται δακρύμασιν·
Περσίδες δ᾽ ἀκροπενθεῖς, ἑκά-
στα πόθῳ φιλάνορι
τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνα-
τῆρα προπεμψαμένα
λείπεται μονόζυξ.

ἀλλ᾽ ἄγε, Πέρσαι,
τόδ᾽ ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον
φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
θώμεθα· χρεία δὲ προσήκει·
πῶς ἄρα πράσσει
Ξέρξης βασιλεὺς Δαρειογενής,
τὸ πατρωνύμιον γένος ἁμέτερον·
πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
ἢ δορυκράνου

λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
βασίλεια δ' ἐμή· προπίτνω, *προπίτνω·*
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά, χαῖρε, Δαρείου γύναι,
θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς,
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους,
καὶ τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐναστήριον.
καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος, φίλοι,
μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ
ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
ταῦτά μοι διπλῆ μέριμνα φραστός ἐστιν ἐν φρεσίν,
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν,
μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς ὅσον σθένος πάρα.
ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος.
ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου
τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.

ΧΟΡΟΣ.

εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι
μήτ' ἔπος, μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ.
εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

ΑΤΟΣΣΑ.

πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὀνείρασιν
ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων·

ἀλλ᾽ οὔτι πω τοιόνδ᾽ ἐναργὲς εἰδόμην
ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι·
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ᾽ εὐείμονε,
ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
ἡ δ᾽ αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ
κάλλει τ᾽ ἀμώμῳ, καὶ κασιγνήτα γένους
ταὐτοῦ· πάτραν δ᾽ ἔναιον ἡ μὲν Ἑλλάδα
κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτω στάσιν τιν᾽ ὡς ἐγὼ ᾽δόκουν ὁρᾶν
τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι. παῖς δ᾽ ἐμὸς μαθὼν
κατεῖχε κἀπράϋνεν, ἅρμασιν δ᾽ ὕπο
ζεύγνυσιν αὐτὼ καὶ λέπαδν᾽ ἐπ᾽ αὐχένων
τίθησι· χἠ μὲν τῇδ᾽ ἐπυργοῦτο στολῇ,
ἐν ἡνίαισι δ᾽ εἶχεν εὔαρκτον στόμα,
ἡ δ᾽ ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
ἄνευ χαλινῶν, καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
πίπτει δ᾽ ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
Δαρεῖος οἰκτείρων σφέ· τὸν δ᾽ ὅπως ὁρᾷ
Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰςιδεῖν λέγω.
ἐπεὶ δ᾽ ἀνέστην καὶ χεροῖν καλιρρόου
ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
βωμὸν προςέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσιν
θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε.
ὁρῶ δὲ φεύγοντ᾽ αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
Φοίβου· φόβῳ δ᾽ ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι.
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰςορῶ δρόμῳ
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρα
τίλλονθ᾽· ὁ δ᾽ οὐδὲν ἄλλο γ᾽ ἢ πτήξας δέμας
παρεῖχε. ταῦτ᾽ ἔμοιγε δείματ᾽ ἔστ᾽ ἰδεῖν,
ὑμῖν δ᾽ ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
πράξας μὲν εὖ θαυμαστὸς ἂν γένοιτ᾽ ἀνήρ,

κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει,
σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
οὔτε θαρσύνειν· θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη,
εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν,
τἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν
καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῂς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε, γῆς ἔνερθεν ἐς φάος·
τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ.
ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοὶ πρευμενῶς παρῄνεσα·
εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς
παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρῦσθαι χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

τῆλε πρὸς δυσμὰς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις;

ΧΟΡΟΣ.
ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός.
ΑΤΟΣΣΑ.
πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερός σφιν ἐμπρέπει;
ΧΟΡΟΣ.
οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σάγαι.
ΑΤΟΣΣΑ.
τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατοῦ;
ΧΟΡΟΣ.
οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι.
ΑΤΟΣΣΑ.
πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;
ΧΟΡΟΣ.
ὥςτε Δαρείου πολὺν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.
ΑΤΟΣΣΑ.
δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.
ΧΟΡΟΣ.
ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἴσει πάντα ναμερτῆ λόγον·
τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν,
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσιάδος πολίσματα,
ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν,
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὤμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.
ΧΟΡΟΣ.
ἄνι' ἄνια νεόκοτα καὶ δάι', αἰαῖ. στρ. α'.
διαίνεσθε, Πέρσαι, τόδ' ἄχος κλύοντες.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·
καὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ μακροβίοτος ὅδε τις αἰὼν ἐφάνθη ἀντ. α'.
γεραιοῖς, ἀκούειν τόδε πῆμ' ἄελπτον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ μὴν παρών τε κοὐ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.

ΧΟΡΟΣ.

ὀτοτοτοῖ, μάταν στρ. β'.
τὰ πολέα βέλεα παμμιγῆ
γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν
δίαν Ἑλλάδα χώραν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πλήθουσι νεκρῶν δυςπότμως ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόςχωρος τόπος.

ΧΟΡΟΣ.

ὀτοτοτοῖ, φίλων ἀντ. β'.
ἁλίδονα σώματα πολυβαφῆ
κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατός, δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἴυζ' ἄποτμον δαΐοις στρ. γ'.
δυςαιανῆ βοάν,
ὡς πάντᾳ παγκάκως θεοὶ
ἔθεσαν, αἰαῖ, στρατοῦ φθαρέντος

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ τῶν Ἀθηνῶν· ὡς στένω μεμνημένος.

ΧΟΡΟΣ.

στυγναί γ' Ἀθᾶναι δαΐοις. ἀντ. γ'.
μεμνῆσθαί τοι πάρα
ὡς πολλὰς Περσίδων μάταν

ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους.

ΑΤΟΣΣΑ.

σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά,
τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν,
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστάς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως,
τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελείων, ὅςτ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
ταχθεὶς ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ βλέπει φάος.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα,
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν.
χὠ χιλίαρχος Δαδάκης πληγῇ δορὸς
πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο·
Τενάγων τ' ἀριστεύς, Βακτρίων ἰθαιγενής,
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Λίλαιος, Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·
πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἀρκτεύς, Ἀδεύης, καὶ Φερεσσεύης τρίτος,
Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἐν μιᾶς πέσος.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανών,
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας,
πυρσὴν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
ἔτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ.
καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος,

σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
Ἄμηστρις Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
νωμῶν, ὅ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσιν
πένθος παρασχών, Σεισάμης ὁ Μύσιος,
Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
ταγός, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνήρ,
κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς·
Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἔπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχών, νηλεῶς ἀπώλετο.
τοιῶνδέ γ' ἀρχῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.
πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

αἰαῖ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
πόσον δὲ πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι
μάχην συνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βάρβαρον
ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
ναῶν, δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος·
Ξέρξῃ δέ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν
ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει
ἑκατὸν δὶς ἦσαν ἑπτά θ'· ὧδ' ἔχει λόγος.
μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν,
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἔτ᾽ ἆρ᾽ Ἀθηνῶν ἔστ᾽ ἀπόρθητος πόλις;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον.
τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
ἢ παῖς ἐμός, πλήθει καταυχήσας νεῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἦρξεν μέν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν
ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο.
ὁ δ᾽ εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
Ἕλληνος ἀνδρός, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον·
εὖτ᾽ ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στοίχοις τρισίν,
ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιρρόθους,
ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ,
ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ᾽ Ἕλληνες κακόν,
ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινά,
πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοσαῦτ᾽ ἔλεξε κάρθ᾽ ὑπ᾽ ἐκθύμου φρενός·
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
οἱ δ᾽ οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
δεῖπνόν τ᾽ ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ᾽ ἀνὴρ
τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ᾽ εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο

καὶ νὺξ ἐπῄει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
ἐς ναῦν ἐχώρει πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης,
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς.
πλέουσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών.
καὶ νὺξ ἐχώρει, κοὐ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο.
ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν,
πρῶτον μὲν ἠχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
μολπηδὸν εὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῇ
παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε,
ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει·
σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.
εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύματος,
θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
πολλὴν βοήν· ὦ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε,
ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη,
θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
ὑπηντίαζε, κοὐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον
ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς
κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.

καὶ πρῶτα μέν νυν ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
ἤθροιστ᾽, ἀρωγὴ δ᾽ οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ᾽ ὑφ᾽ αὑτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις
παίοντ᾽ ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον·
Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
σκάφη νεῶν, θάλασσα δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ἦν ἰδεῖν,
ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν,
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ᾽ ἐπλήθυον,
φυγῇ δ᾽ ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
τοὶ δ᾽ ὥςτε θύννους ἤ τιν᾽ ἰχθύων βόλον
ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασίν τ᾽ ἐρειπίων
ἔπαιον, ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ᾽ ὁμοῦ
κανχήμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα,
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ᾽ ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ᾽ ἂν εἰ δέκ᾽ ἤματα
στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
εὖ γὰρ τόδ᾽ ἴσθι, μηδάμ᾽ ἡμέρᾳ μιᾷ
πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.

ΑΤΟΣΣΑ.

αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα
Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

εὖ νῦν τόδ᾽ ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν·
τοιάδ᾽ ἐπ᾽ αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
ὡς τοῖςδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.

ΑΤΟΣΣΑ.

καὶ τίς γένοιτ᾽ ἂν τῆςδ᾽ ἔτ᾽ ἐχθίων τύχη;
λέξον, τίν᾽ αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,

ψυχήν τ᾽ ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς,
αὐτῷ τ᾽ ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί,
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυςκλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤΟΣΣΑ.

οἲ ᾽γὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι.
ποίῳ μόρῳ δὲ τούςδε φῂς ὀλωλέναι;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
βαιά, δύςορμος ναυσίν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούςδ᾽, ὅπως ὅταν νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο,
κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν,
φίλους δ᾽ ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων,
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης,
αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὅπλοισι, ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥςτ᾽ ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς τ᾽ ἀπὸ
θώμιγγος ἰοὶ προςπίτνοντες ὤλλυσαν·
τέλος δ᾽ ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
Ξέρξης δ᾽ ἀνῴμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·
ῥήξας δὲ πέπλους κἀνακωκύσας λιγύ,
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
ἵηξ᾽ ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ· τοιάνδε σοι
πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν πάρα στένειν.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ᾽ ἔψευσας φρενῶν

Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
κλεινῶν Ἀθηνῶν εὗρε, κοὐκ ἀπήρκεσαν
οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν·
ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασεν.
σὺ δ' εἰπὲ ναῶν αἳ πεφεύγασιν μόρον,
ποῦ τάσδ' ἔλειπες· οἶσθα σημῆναι τορῶς;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ναῶν δὲ ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην
κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
διώλλυθ', οἳ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
δίψῃ πονοῦντες, οἳ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
διεκπερῶμεν ἔς τε Φωκέων χθόνα
καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ·
κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαΐδος πέδον
καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμένους
βορᾶς ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
δίψῃ τε λιμῷ τ'· ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἔς τε Μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεσθ' ἐπ' Ἀξιοῦ πόρον,
Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα, Παγγαῖόν τ' ὄρος,
Ἠδωνίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος. θεοὺς δέ τις
τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ' εὔχετο
λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
στρατός, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον.
χὤστις μὲν ἡμῶν πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
ἀκτῖνας ὡρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·

πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχεῖ δέ τοι
ὅςτις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.
ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον σωτηρίας,
Θρῄκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
κακῶν ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δυςπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει.

ΑΤΟΣΣΑ.

οἲ 'γὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ·
ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ' ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω·
ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν,
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.
ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖςδε τοῖς πεπραγμένοις
πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα.
καὶ παῖδ', ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ,
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους,
μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόςθηται κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν *γὰρ* Περσῶν
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὀλέσας,
ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων
πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας·

πολλαὶ δ᾽ ἀταλαῖς χερσὶ καλύπτρας
μαῖαι γονάδες κατερεικόμεναι
διαμυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
τέγγουσ᾽, ἄλγους μετέχουσαι.
αἱ δ᾽ ἁβρογόοι Περσίδες ἀνδρῶν
ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
λέκτρων τ᾽ εὐνὰς ἁβροχίτωνας,
χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
πενθοῦσι γόοις ἀκορέστοις.
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

νῦν γὰρ δὴ πρόπασα μὲν στένει στρ. α'.
γαῖ᾽ Ἀσὶς ἐκκεκενωμένα·
Ξέρξης μὲν ἄγαγεν, ποποῖ,
Ξέρξης δ᾽ ἀπώλεσεν, τοτοῖ,
Ξέρξης δὲ πάντ᾽ ἐπέσπε δυσφρόνως
βαρίδεσσι ποντίαις.
τίπτε Δαρεῖος μὲν οὕ-
τω τότ᾽ ἀβλαβὴς ἐπῆν
τόξαρχος πολιήταις,
Σουσίδος φίλος ἄκτωρ;

πεζούς τ᾽ ἠδὲ καὶ θαλασσίους ἀντ. α'.
ὁμόπτεροι κυανώπιδες
νᾶες μὲν ἄγαγον, ποποῖ,
νᾶες δ᾽ ἀπώλεσαν, τοτοῖ,
νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,
διά γ᾽ Ἰαόνων χέρας·
τυτθὰ δ᾽ ἐκφυγεῖν ἄνακτ᾽
αὐτὸν ὡς ἀκούομεν
Θρῄκης ἂμ πεδιήρεις
δυσχίμους τε κελεύθους.

τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοιροι, στρ. β'.
φεῦ,
λειφθέντες πρὸς ἀνάγκαν,
ἠέ,
ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας,
ὀᾶ,
ἔρρανται. στένε καὶ δακνά-
ζου, βαρὺ δ' ἀμβόασον
οὐράνι' ἄχη,
ὀᾶ.
τεῖνε δὲ δυσβάϋκτον
βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.

γναπτόμενοι δὲ δίνᾳ, ἀντ. β'.
φεῦ,
σκύλλονται πρὸς ἀναύδων,
ἠέ,
παίδων τᾶς ἀμιάντου.
ὀᾶ,
πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερη-
θείς, τοκέες δ' ἄπαιδες.
δαιμόνι' ἄχη,
ὀᾶ.
δυρόμενοι γέροντες
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.

τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν στρ. γ'.
οὐκ ἔτι περσονομοῦνται,
οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσιν
δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
οὐδ' ἐς γᾶν προπίτνοντες
ἄζονται· βασιλεία
γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.

οὐδ᾽ ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἀντ. γ΄.
ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς·
αἱμαχθεῖσα δ᾽ ἄρουραν
Αἴαντος περικλύστα
νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ΑΤΟΣΣΑ.

φίλοι, κακῶν μὲν ὅςτις ἔμπειρος κυρεῖ,
ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
ὅταν δ᾽ ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον᾽ οὐριεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα
ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
βοᾷ δ᾽ ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ᾽ ἄνευ τ᾽ ὀχημάτων
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν
ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς
φέρουσ᾽, ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια,
βοός τ᾽ ἀφ᾽ ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα
τῆς τ᾽ ἀνθεμουργοῦ στάγμα παμφαὲς μέλι
λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα·
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
ποτόν, παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
τῆς τ᾽ αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα
ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίας τέκνα.
ἀλλ᾽, ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖςδε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε· γαπότους δ᾽ ἐγὼ
τιμὰς προπέμψω τάςδε νερτέροις θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὕπο γῆς,
ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
φθιμένων πομποὺς
εὔφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
ἀλλά, χθόνιοι δαίμονες ἁγνοί,
Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς·
εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.

ἦ ῥ' ἀΐει μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς στρ. α'.
βάρβαρα σαφηνῆ
ἱέντος τὰ παναίολ' αἰ-
ανῆ δύσθροα βάγματα,
παντάλαν' ἄχη
διαβοᾶσαι;
νέρθεν ἆρα κλύει μου;

ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἁγεμόνες ἀντ. α'.
δαίμονα μεγαυχῆ
ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
πέμπετε δ' ἄνω
οἷον οὔπω
Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν.

ἦ φίλος ἀνήρ, φίλος ὄχθος. στρ. β'.
φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη.
Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης, Ἀϊδωνεύς,
δάϊον οἷον ἄνακτα Δαρεῖον.
ἠέ.

οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ᾽ ἀπώλλυ ἀντ. β'.
πολεμοφθόροισιν ἄταις,
θεομήστωρ δ᾽ ἐκικλήσκετο Πέρσαις, θεομήστωρ δ᾽
ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ τόθ᾽ ὠδώκει.
ἠέ.

βαλήν, ἀρχαῖος βαλήν, ἴθ᾽, ἴθ᾽, ἵκου, στρ. γ'.
ἔλθ᾽ ἐπ᾽ ἄκρον κόρυμβον ὄχθου,
κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων,
βασιλείου τιήρας
φάλαρον πιφαύσκων.
βάσκε, πάτερ ἄκακε Δαρειάν,
οἶ,

ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ᾽ ἄχη· ἀντ. γ'.
δέσποτα δεσπότου, φάνηθι.
Στυγία γάρ τις ἐπ᾽ ἀχλὺς πεπόταται·
νεολαία γὰρ ἤδη
κατὰ γᾶς ὄλωλεν.
βάσκε πάτερ ἄκακε, Δαρειάν.
οἶ.

αἰαῖ, αἰαῖ, ἐπῳδός.
ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών,
τί τᾷδε, δυνάστα, δυνάστα,
περὶ τὰ σὰ διδύμᾳ
δι᾽ ἄνοιαν ἁμαρτίᾳ
πάσᾳ γᾷ τᾷδ᾽
ἐξέφθινται τρίσκαλμοι
νᾶες, ἄναες νᾶες;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦ πιστὰ πιστῶν ἥλικές θ᾽ ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον·

λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενὴς ἐδεξάμην.
ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις
οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ'· ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον,
ἄλλως τε πάντως χοἰ κατὰ χθονὸς θεοὶ
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω· τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
τί δ' ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

ΧΟΡΟΣ.

σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, στρ.
σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
μή τι μακιστῆρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

ΧΟΡΟΣ.

δίεμαι μὲν χαρίσασθαι, ἀντ.
δίεμαι δ' ἀντία φάσθαι,
προλέγων δύςλεκτα φίλοισιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ' εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς·
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίγνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων βίοτος ἢν ταθῇ πρόσω.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
ὅς θ' ἕως ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες·
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·

πάντα γὰρ, Δαρεῖ, ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ.
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ᾽, ὡς εἰπεῖν ἔπος.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτός, ἢ στάσις πόλει;

ΑΤΟΣΣΑ.

οὐδαμῶς· ἀλλ᾽ ἀμφ᾽ Ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται στρατός.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τίς δ᾽ ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον.

ΑΤΟΣΣΑ.

θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ᾽ ἐμώρανεν τάλας;

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόςδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;

ΑΤΟΣΣΑ.

μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμόν, ὥςτ᾽ ἔχειν πόρον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ τόδ᾽ ἐξέπραξεν, ὥςτε Βόςπορον κλῇσαι μέγαν;

ΑΤΟΣΣΑ.

ὧδ᾽ ἔχει γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

φεῦ, μέγας τὶς ἦλθε δαίμων, ὥςτε μὴ φρονεῖν καλῶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν, οἷον ἤνυσεν κακόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ᾽ ἐπιστενάζετε;

ΑΤΟΣΣΑ.

ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;

ΑΤΟΣΣΑ.

πρὸς τάδ᾽ ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.
ἆ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.
ΑΤΟΣΣΑ.
Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.
ΔΑΡΕΙΟΣ.
ὢ μέλεος, οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσεν.
ΑΤΟΣΣΑ.
μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα
ΔΑΡΕΙΟΣ.
πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία;
ΑΤΟΣΣΑ.
ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.
ΔΑΡΕΙΟΣ.
καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;
ΑΤΟΣΣΑ.
ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνὴς τοῦτο κοὐκ ἔνι στάσις.
ΔΑΡΕΙΟΣ.
φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτήσειν θεούς·
ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χὠ θεὸς συνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις.
παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέῳ θράσει·
ὅστις Ἑλλήσποντον ἱερὸν δοῦλον ὣς δεσμώμασιν
ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον, ῥόον θεοῦ·
καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ,
θνητὸς ὢν, θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐβουλίᾳ,
καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα, μὴ πολὺς πλούτου πόνος
οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.
ΑΤΟΣΣΑ.
ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ', ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις

πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο
ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν
τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
μέγιστον, ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω
τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξερήμωσεν πέσος,
ἐξ οὗ γε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
ἕν' ἄνδρ' ἁπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσεν.
τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνήρ,
ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ.
θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν.
πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ,
θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν,
ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
. . . .
ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομός τ' Ἀρταφρένης.
κἀγὼ πάλου τ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον
κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ἐνεὸς ὢν ἐνεὰ φρονεῖ,
κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ', ἐμοὶ ξυνήλικες
ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.

ΧΟΡΟΣ.

τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις
λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ᾖ τὸ Μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δ' οὔ.
κεἴπερ τάδ' ἐστί, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
. . . .
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ᾐδοῦντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ' ἄϊστοι, δαιμόνων θ' ἱδρύματα

πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκμαιεύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς
πρὸς γῇ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
νεκρῶν δὲ θῖνες καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν
ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια,
μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα
ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι
πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασιν,
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
σὺ δ', ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, κόσμον, ὅςτις εὐπρεπής,
λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γὰρ
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πραΰνον λόγοις·
μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
ὑμεῖς δέ, πρέσβεις, χαίρετ' ἐν κακοῖς ὅμως
ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ᾽ ἐσέρχεται κακὰ
ἄλγη, μάλιστα δ᾽ ἥδε συμφορὰ δάκνει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ᾽ εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
ὑπαντιάζειν παιδὶ πειρασώμεθα.
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ᾽ ἐν κακοῖς προδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πο- στρ. α΄.
λισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν, εὖθ᾽ ὁ γηραιὸς
παντάρκης ἀκάκας ἄμαχος βασιλεὺς ἰσόθεος Δα-
ρεῖος ἆρχε χώρας.

πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιὰς ἀπε- ἀντ. α΄.
φαινόμεθ᾽, οἱ δὲ νομίσματα πύργινα πάντ᾽ ἐπεύθυνον.
νόστοι δ᾽ ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς . . . . εὖ πρασ-
σοντας ἆγον οἴκους.

ὅσσας δ᾽ εἷλε πόλεις πόρον οὐ διαβὰς Ἅλυος ποταμοῖο, στρ. β΄.
οὐδ᾽ ἀφ᾽ ἑστίας συθείς,
οἷαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι
Θρῃκίων ἐπαύλων,

λίμνας τ᾽ ἔκτοθεν αἱ κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι πέρι πύργον ἀντ. β΄.
τοῦδ᾽ ἄνακτος ἄϊον,
Ἕλλας τ᾽ ἀμφὶ πόρον πλατὺν ἀρχόμεναι, μυχία τε Προποντίς,
καὶ στόμωμα Πόντου·

νᾶσοί θ᾽ αἱ κατὰ πρῶν᾽ ἅλιον περίκλυστοι στρ. γ΄.
τᾷδε γᾷ προσήμεναι·
οἷα Λέσβος, ἐλαιόφυτός τε Σάμος, Χίος,
ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνῳ τε συνάπτουσ᾽
Ἄνδρος ἀγχιγείτων·

καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους, ἀντ. γ'.
Λῆμνον, Ἰκάρου θ' ἕδος,
Ῥόδον τ' ἠδὲ Κνίδον, Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
ἠδὲ Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ'
αἰτία στεναγμῶν·

καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰαόνιον πολυάνδρους ἐπῳδός.
ἐλαύνων ἐκράτει σφετέραις φρεσίν,
ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων,
παμμίκτων τ' ἐπικούρων.
νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως θεότρεπτα τάδ' ἀμφέρομεν πολέμοισι
δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰώ,
δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν
. . . .
νηριτοτρόφους . . . .
εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν
τῶν οἰχομένων
θανάτου κάτα μοῖρα καλύψαι.

ΧΟΡΟΣ.

ὀτοτοῖ, βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς
καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
κόσμου τ' ἀνδρῶν,
οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν.

γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν προῳδός.
ἥβαν Ξέρξᾳ κταμέναν, Ἅιδου
σάκτορι Περσᾶν· ἁδοβάται γὰρ

πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,
τοξοδάμαντες, πάνυ γὰρ φύστις
μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται.
αἰαῖ, αἰαῖ κέδνας ἀλκᾶς.
Ἀσία δὲ χθών, βασιλεῦ γαίας,
αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

ΞΕΡΞΗΣ.

ὅδ᾽ ἐγών, οἰοῖ, αἰακτὸς στρ. α΄.
μέλεος γέννᾳ γᾷ τε πατρῴᾳ
κακὸν ἄρ᾽ ἐγενόμαν.

ΧΟΡΟΣ.

πρόσφθογγόν σοι νόστου τὰν
κακοφάτιδα βοάν, κακομέλετον ἰὰν
Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
πέμψω πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἵετ᾽ αἰανὴν πάνδυρτον ἀντ. α΄.
δύσθροον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὅδ᾽ αὖ
μετάτροπος ἐπ᾽ ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

ἥσω τοι καὶ πάνδυρτος
δαϊπαθέα σέβων ἁλίτυπά τε βάρη
πόλεως γέννας πενθητῆρος·
κλάγξω κλάγξω δ᾽ ἀρίδακρυν ἰαχάν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα, στρ. β΄.
Ἰάνων ναύφρακτος Ἄρης ἑτεραλκὴς
μυχίαν πλάκα κερσάμενος
δυσδαίμονα τ᾽ ἀκτάν.

ΧΟΡΟΣ.

οἰοιοῖ βόα, καὶ πάντ᾽ ἐκπεύθου.
ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
ποῦ δέ σοι παραστάται,
οἷος ἦν Φαρανδάκης,

Σούσας, Πελάγων, Ψάμμις, Δοτάμας
ἠδ' Ἀγδαβάτας, Σουσισκάνης
τὰ Βάτανα προλιπών;

ΞΕΡΞΗΣ.

ὀλοοὺς ἀπέλειπον ἀντ. β'.
Τυρίας ἐκ ναὸς ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς
Σαλαμινιάσι στυφέλου
θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

οἰοιοῖ βόα, ποῦ σοι Φαρνοῦχος,
Ἀριόμαρδός τ' ἀγαθός,
ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ,
ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρας,
Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας;
τάδε σ' ἐπανερόμαν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰώ, ἰώ μοι, τὰς ὠγυγίους κατιδόντες στρ. γ'.
στυγνὰς Ἀθάνας πάντες ἑνὶ πιτύλῳ,
ἓ ἔ, ἓ ἔ,
τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ καὶ τὸν Περσῶν αὐτοῦ
τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν
μυρία μυρία πεμπαστὰν
Βατανώχου παῖδ' Ἄλπιστον
. . . .
τοῦ Σησάμα τοῦ Μυγαβάτα,
Πάρθον τε μέγαν τ' Οἰβάρην
ἔλιπες ἔλιπες, οἴ, ὢ ὢ δάων,
Πέρσαις ἀγανοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις;

ΞΕΡΞΗΣ.

ἴυγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν ἑτάρων ὑπορίνεις. ἀντ. γ'.
ἄλαστ' ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα λέγων,

βοᾷ βοᾷ
δὴ μελέων ἔντοσθεν ἦτορ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριάδαρχον,
Ξάνθιν, ἄρειον τ' Ἀγχάρην,
Δίαιξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην
ἱππιάνακτας,
Κηγδαδάταν καὶ Λυθίμναν
Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
ἔταφον ἔταφον· οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
τροχηλάτοισιν, ὄπιθεν ἑπόμενοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀκρῶται στρατοῦ. στρ. δ'.

ΧΟΡΟΣ.

βεβᾶσιν, οἶ, νώνυμοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὴ ἰή, ἰὼ ἰώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰώ, δαίμονες δ'
ἔθεντ' ἄελπτον κακόν,
πάγκακον οἷον δέδρακεν ἄτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

πεπλήγμεθ', οἷαι δι' αἰῶνος τύχαι. ἀντ. δ'.

ΧΟΡΟΣ.

πεπλήγμεθ'· εὔδηλα γάρ,

ΞΕΡΞΗΣ.

νέαι νέαι δύαι δύαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰαόνων ναυβατᾶν
κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
δυςπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

πῶς δ' οὔ; στρατὸν γὰρ τοσοῦ- στρ. ε'.

τον τάλας πέπληγμαι.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' οὐκ; ὄλωλεν μεγάλως τὰ Περσᾶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;

ΧΟΡΟΣ.

ὁρῶ, ὁρῶ.

ΞΕΡΞΗΣ.

τόνδε δ' οἰστοδέγμονα

ΧΟΡΟΣ.

τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;

ΞΕΡΞΗΣ.

θησαυρὸν βελέεσσιν;

ΧΟΡΟΣ.

βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰάων λαὸς οὐ φυγαίχμας.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἀγανόρειος· κατεῖ- ἀντ. ε'.
δον δὲ πῆμ' ἄελπτον.

ΧΟΡΟΣ.

τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον;

ΞΕΡΞΗΣ.

πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

παπαῖ, παπαῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ πλέον, πλέον μὲν οὖν.

ΧΟΡΟΣ.

δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ

ΞΕΡΞΗΣ.

λυπρά, χάρματα δ' ἐχθροῖς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ σθένος γ᾽ ἐκολούσθη.

ΞΕΡΞΗΣ.

γυμνός εἰμι προπομπῶν.

ΧΟΡΟΣ.

φίλων ἄταισι ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ.

δίαινε, δίαινε πῆμα, πρὸς δόμους δ᾽ ἴθι. στρ. ϛ'.

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ, αἰαῖ, δύα, δύα.

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.

ΧΟΡΟΣ.

ὀτοτοτοτοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

βαρεῖα γ᾽ ἅδε συμφορά.

ΧΟΡΟΣ.

οἴμοι, μάλα τοι τόδ᾽ ἀλγῶ.

ΞΕΡΞΗΣ

ἔρεσσε, ἔρεσσε καὶ στέναζ᾽ ἐμὴν χάριν. ἀντ. ϛ'.

ΧΟΡΟΣ.

διαίνομαι γόεδνος ὤν.

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

μέλειν πάρεστι, δέσποτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἐπορθίαζέ νυν γόοις.

ΧΟΡΟΣ.

ὀτοτοτοτοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

μάραγνα δ᾽ ἀμμεμίξεται

ΧΟΡΟΣ.

οἴμοι, στονόεσσα πλαγά.

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ στέρν᾽ ἄρασσε καὶ βόα τὸ Μύσιον. στρ. ζ′.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνι᾽ ἄνια.

ΞΕΡΞΗΣ.

καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.

ΧΟΡΟΣ.

ἄπριγδ᾽ ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἀΰτει δ᾽ ὀξύ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τάδ᾽ ἔρξω.

ΞΕΡΞΗΣ.

πέπλον δ᾽ ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν. ἀντ. ζ′.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνι᾽ ἄνια.

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ ψάλλ᾽ ἔθειραν καὶ κατοίκτιζε στρατόν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄπριγδ᾽ ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

ΞΕΡΞΗΣ.

διαίνου δ᾽ ὄσσε.

ΧΟΡΟΣ.

τέγγομαί τοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νυν ἀντίδουπά μοι. στρ. η′.

ΧΟΡΟΣ.

οἰοῖ, οἰοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

αἰακτὸς ἐς δόμους κίε. ἀντ. η′.

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ, αἰαῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δυςβαΰκτός. στρ. θ'.

ΧΟΡΟΣ.

ἰωὰ δὴ κατ᾽ ἄστυ.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰωὰ δῆτα.

ΧΟΡΟΣ.

ναὶ ναί.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὼ ἰὼ Πέρσις αἶα δυςβαΰκτός. ἀντ. θ'.

ΧΟΡΟΣ.

γοάσθω *δή, βοάτω.*

ΞΕΡΞΗΣ.

*γοάσθω δῆτα.

ΧΟΡΟΣ.

ναὶ ναί.*

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὴ ἰή. στρ. ι'.

ΧΟΡΟΣ.

σήπονται γὰρ

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὴ ἰή.

ΧΟΡΟΖ

οἱ πάρος ἁβροβάται,

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὴ ἰή. ἀντ. ι'.

ΧΟΡΟΣ.

τρισκάλμοισιν

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὴ ἰή.

ΧΟΡΟΣ.

βάρισιν ὀλόμενοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

χωρῶν ἐς δόμους πρόπεμπέ με. στρ. ια'.

ΧΟΡΟΣ.

πέμψω τοί σε δυςθρόοις γόοις. ἀντ. ια'.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΙΣΜΗΝΗ.
ΚΗΡΥΞ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια,
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως,
οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις,
οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ
βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον, ὥς τις ἐμπρεπής,
πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναί ποτε·
τέκνοις τε, γῇ τε μητρί, φιλτάτῃ τροφῷ·
ἣ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκητῆρας ἀσπιδηφόρους
πιστοὺς ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός·
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.

νῦν δ᾽ ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ,
ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ·
οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προςβολὴν Ἀχαΐδα
νυκτηγορεῖσθαι κἀπιβουλεύειν πόλει.
ἀλλ᾽ ἔς τ᾽ ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασιν
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ᾽ ἐξόδοις
μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ᾽ ἐπηλύδων
ταρβεῖτ᾽ ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ·
καὶ τῶνδ᾽ ἀκούσας οὔ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐτεόκλεες φέριστε, Καδμείων ἄναξ,
ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
αὐτὸς κατόπτης δ᾽ εἴμ᾽ ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος,
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου
Ἄρη τ᾽, Ἐνυώ, καὶ φιλαίματον Φόβον
ὡρκωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·
μνημεῖά θ᾽ αὑτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
πρὸς ἅρμ᾽ Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
λείβοντες· οἶκτος δ᾽ οὔτις ἦν διὰ στόμα.
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πίστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται.
κληρουμένους δ᾽ ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.

πρὸς ταῦτ᾽ ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ᾽ ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ, κονίει, πεδία δ᾽ ἀργηστὴς ἀφρὸς
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
σὺ δ᾽ ὥςτε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
καὶ τῶνδε καιρὸν ὅςτις ὤκιστος λαβέ·
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου
εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
Ἀρά τ᾽ Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
μή μοι πόλιν γε πρεμνόθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δῃάλωτον, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχεθεῖν·
γένεσθε δ᾽ ἀλκή· ξυνὰ δ᾽ ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ᾽ ἄχη·
μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών·
ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας·
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ᾽,
ἄναυδος σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος.

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

ἐλέδεμας πεδία δι᾽ ὁπλόκτυπ᾽ ὠ-
τὶ χρίμπτειν βοὰ ποτᾶται, βρέμει δ᾽
ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαί τ᾽, ὀρόμενον

κακὸν ἀλεύσατε.

ΧΟΡΟΥ ἡ Δ.

βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐ-
τρεπὴς ἐπὶ πόλιν διώκων.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ε.

τίς ἄρα ῥύσεται; τίς ἄρ᾽ ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεᾶν;

ΧΟΡΟΥ ἡ ϛ.

πότερα δῆτ᾽ ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;

ΧΟΡΟΥ ἡ Ζ.

ἰὼ μάκαρες εὔεδροι, ἀκμάζει βρετέων
ἔχεσθαι. τί μέλλομεν ἀγάστονοι;

ΧΟΡΟΥ ἡ Η.

ἀκούετ᾽, ἢ οὐκ ἀκούετ᾽ ἀσπίδων κτύπον;
πέπλων καὶ στεφέων
πότ᾽, εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτάν᾽ ἕξομεν;

ΧΟΡΟΥ ἡ Θ.

κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός·
τί ῥέξεις; προδώσεις,
παλαίχθων Ἄρης, γᾶν τεάν;

ΧΟΡΟΥ ἡ Ι.

ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἔπιδ᾽, ἔπιδε πόλιν,
ἄν ποτ᾽ εὐφιλήταν ἔθου.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΑ.

θεοὶ πολισσοῦχοι χθονός,
ἴτ᾽, ἴτε πάντες, ἴδετε παρθένων
ἱκέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΒ.

κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει πνοαῖς
Ἄρεος ὀρόμενον.

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

συ δ᾽ ἀλλ᾽, ὦ Ζεῦ, Ζεῦ, πάτερ παντελές, στρ. α΄.

πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

Ἀργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου
κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρήων ὅπλων·
διάδετοί τε δὴ γέννος ἱππίας
κινύρονται φόνον χαλινοί.

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
δορυσσόοις σάγαις, πυλαις ἑβδόμαις
προσίστανται πάλῳ λαχόντες

. . . .

ΧΟΡΟΥ ἡ Ζ.

σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος, μεσῳδός.
ῥυσίπολις γενοῦ, Παλλάς, ὅ θ' ἵππιος
ποντομέδων ἄναξ
ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ, Ποσειδᾶν,
ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.

ΧΟΡΟΥ ἡ Δ.

σύ τ', Ἄρης, φεῦ φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον ἀντ. α'.
πόλιν φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ε.

καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ,
ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις
ἀϋτοῦσαι πελαζόμεσθα.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ϛ.

καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
στρατῷ δαΐῳ στόνων ἀϋτᾷ,
σύ τ', ὦ Λατογένεια κούρα,
Ἄρτεμι φίλα, τόξον εὐτυκάζου.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΑ.

ἒ ἒ ἒ ἒ, στρ. β'.
ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΒ.

ὦ πότνι᾽ Ἥρα,
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ι.

Ἄρτεμι φίλα, ἒ ἔ,
δοριτίνακτος αἰθὴρ δ᾽ ἐπιμαίνεται.
τί πόλις ἄμμι πάσχει; τί γενήσεται;
ποῖ δὲ τέλος ἔτ᾽ ἐπάγει θεός;

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΓ.

ἒ ἒ ἒ ἔ, ἀντ. β΄.
ἀκροβόλων δ᾽ ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΔ.

ὦ φίλ᾽ Ἄπολλον,
κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΕ.

ἐκ Διόθεν . . . .
πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος ἐν μάχᾳ·
σύ τε, μάκαιρ᾽ ἄνασσ᾽ Ὄγκα, ὑπὲρ πόλεως
ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἰὼ παναλκεῖς θεοί, στρ. γ΄.
ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς τᾶσδε πυρ-
γοφύλακες, πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ᾽
ἑτεροφώνῳ στρατῷ.
κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκους
χειροτόνους λιτάς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἰὼ φίλοι δαίμονες, ἀντ. γ΄.
λυτήριοί τ᾽ ἀμφιβάντες πόλιν, δείξαθ᾽ ὡς
φιλοπόλεις, μέλεσθέ θ᾽ ἱερῶν δημίων,
μελόμενοι δ᾽ ἤξετε·
φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
μνήστορες ἔστε μοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ᾽ οὐκ ἀνασχετά,
ἦ ταῦτ᾽ ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ,
βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν
αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
μήτ᾽ ἐν κακοῖσι μήτ᾽ ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ φυτῷ.
κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ᾽ οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
θεῖσαι διερροθήσατ᾽ ἄψυχον κάκην·
τὰ τῶν θύραθεν δ᾽ ὡς ἄριστ᾽ ὀφέλλετε,
αὐτοὶ δ᾽ ὑφ᾽ αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
τοιαῦτά τἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνήρ, γυνή τε, χὤ τι τῶν μεταίχμιον,
ψῆφος κατ᾽ αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται,
λευστῆρα δήμου δ᾽ οὔ τι μὴ φύγῃ μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
τἄξωθεν· ἔνδον δ᾽ οὖσα μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ᾽ ἀκού- στρ. α΄.
σασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον, ὄτοβον,
ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι,
ἱππικῶν τ᾽ ἀγρύπνων
πηδαλίων δία στόμια
πυριγενετᾶν χαλινῶν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τί οὖν; ὁ ναύτης ἆρα μὴ εἰς πρῷραν φυγὼν
πρύμνηθεν εὗρε μηχανὴν σωτηρίας,
νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ᾽ ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ- ἀντ. α΄.
χαῖα βρέτη, θεοῖς πίσυνος, ἅτε νιφάδος
ὅτ᾽ ὀλοᾶς νιφομένας βρόμος ἐν πύλαις,
δὴ τότ᾽ ἤρθην φόβῳ
πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεος
ἵν᾽ ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ οὖν τάδ᾽ ἔσται πρὸς θεῶν;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἀλλ᾽ οὖν θεοὺς
αὐτοὺς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

μήποτ᾽ ἐμὸν κατ᾽ αἰῶνα λίποι θεῶν στρ. β΄.
ἅδε πανήγυρις, μηδ᾽ ἐπίδοιμι τάνδ᾽
ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στράτευμ᾽
ἁπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς·
πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
μήτηρ, γονῆς σωτῆρος· ὧδ᾽ ἔχει λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστι· θεοῖς δ᾽ ἔτ᾽ ἰσχὺς καθυπερτέρα· ἀντ. β΄.
πολλάκι δ᾽ ἐν κακοῖσι τὸν ἀμήχανον
κἀκ χαλεπᾶς δύας ὑπέρ τ᾽ ὀμμάτων
κρημναμενᾶν νεφελᾶν σαοῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἀνδρῶν τάδ᾽ ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια
θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
σὸν δ᾽ αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

διαὶ θεῶν πόλιν τε νεμόμεθ᾽ ἀδάματον, στρ. γ΄.

δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς,
ἕκηλος ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα ἀντ. γʹ.
ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδε ποτὶ σκοπάν,
τίμιον ἕδος, ἱκόμαν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μὴ νῦν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.
τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.
ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος.
ΧΟΡΟΣ.
μοχθηρόν, ὥςπερ ἄνδρες ὧν ἁλῷ πόλις.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ᾽ ἀγαλμάτων;
ΧΟΡΟΣ.
ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.
ΧΟΡΟΣ.
λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ᾽ εἴσομαι.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
ΧΟΡΟΣ.
σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
τοῦτ᾽ ἀντ᾽ ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.
καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ᾽ ἀγαλμάτων,
εὔχου τὰ κρείσσω ξυμμάχους εἶναι θεούς.
κἀμῶν ἀκούσασ᾽ εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον,
Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.
ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
Δίρκης τε πηγαῖς ὕδατί τ᾽ Ἰσμηνοῦ λέγω,
εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωσμένης,
μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν,
ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ᾽ ἐπεύχομαι
θήσειν τρόπαια, δαΐων δ᾽ ἐσθήματα
στέψω πρὸ ναῶν δουρίπηχθ᾽ ἁγνοῖς δόμοις.

τοιαῦτ᾽ ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
μηδ᾽ ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν·
οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
ἐγὼ δ᾽ ἐπ᾽ ἄνδρας ἕξ, ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ,
ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυρρόθους
λόγους ἱκέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

ΧΟΡΟΣ.

μέλει, φόβῳ δ᾽ οὐχ ὑπνώσσει κέαρ· στρ. α′.
γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι
ζωπυροῦσι τάρβος
τὸν ἀμφιτειχῆ λεών,
δράκοντας ὥς τις τέκνων
ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας
πάντροφος πελειάς.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
πανδημεὶ πανομιλεὶ
στείχουσιν· τί γένωμαι;
τοὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἀμφιβόλοισιν
ἰάπτουσι πολίταις
χερμάδ᾽ ὀκριόεσσαν.
παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς θεοί,
πόλιν καὶ στρατὸν
Καδμογενῆ ῥύεσθε.

ποῖον δ᾽ ἀμείψεσθε γαίας πέδον ἀντ. α′.
τᾶσδ᾽ ἄρειον, ἐξαφέντες ἐχθροῖς
τὰν βαθύχθον᾽ αἶαν,
ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐ-
τραφέστατον πωμάτων
ὅσων ἵησιν Ποσειδᾶν ὁ γαιάοχος,
Τηθύος τε παῖδες;
πρὸς τάδ᾽, ὦ πολιοῦχοι

θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
πύργων ἀνδρολέτειραν
ἄταν, ῥίψοπλον ἄταν
ἐμβαλόντες, ἄροισθε
κῦδος τοῖςδε πολίταις
καὶ πόλεως ῥύτορες εὔεδροι
. . . . . τε στάθητ᾽
ὀξυγόοις λιταῖσιν.

οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ᾽ στρ. β'.
ὠγυγίαν Ἀΐδᾳ προϊάψαι δορὸς ἄγραν,
δουλίαν, ψαφαρᾷ σποδῷ
ὑπ᾽ ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
περθομέναν ἀτίμως.
τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
ἒ ἔ,
νέας τε καὶ παλαιὰς
ἱππηδὸν πλοκάμων, περιρ-
ρηγνυμένων φαρέων.
βοᾷ δὲ καὶ κενουμένα πόλις,
λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου
βαρείας τις τύχας προταρβῶν.

κλαυτὸν δ᾽ ἀρτιδρόποις ἀντ. β'.
ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
δωμάτων στυγερὰν ὁδόν.
τί τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
βέλτερα τῶνδε πράσσειν;
πολλὰ γάρ, εὖτε πτόλις δαμασθῇ,
ἒ ἔ,
δυςτυχῆ τε πράσσει·
ἄλλος δ᾽ ἄλλον ἄγει, φονεύ-
ει, τὰ δὲ πυρφορεῖ·
καπνῷ δὲ χραίνεται πόλισμ᾽ ἅπαν·

μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.

κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ· πρότι δ' ὁρκάνα πυργῶτις. στρ. γ'.
πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ἀμφὶ δορὶ καίνεται·
βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
τῶν ἐπιμαστιδίων
ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.
ἁρπαγαὶ δέ, διαδρομᾶν ὁμαίμονες·
ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
ξύννομον θέλων ἔχειν,
οὔτε μεῖον, οὔτ' ἴσον λελιμμένοι
τῶν ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα.

παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει ἀντ. γ'.
κυρήσας πικρόν γ' ὄμμα θαλαμηπόλων·
πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς
ἐν ῥοθίοις φορεῖται·
δμωΐδες δὲ καινοπήμονες νέαι,
τλῆμον αἶσιν αἰχμάλωτον
ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς
δυσμενοῦς ὑπερτέρου,
ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α'.

ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει,
σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β'.

καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτός, Οἰδίπου τόκος
εἰσ' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

λέγοιμ' ἄν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων,
ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσιν
βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν
ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος,
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων, βοᾷ·
θένει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν,
σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ·
τοιαῦτ' ἀϋτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει, κράνους χαίτωμ'· ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·
ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει.
τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σάγαις
βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,
ἵππος χαλινῶν δ' ὣς κατασθμαίνων βρέμει,
ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὀργαίνει μένων.
τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν
κλῄθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ,
οὐδ' ἑλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα,
λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην, ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ ἀνοία τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.

ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
τόνδ᾽ ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
μάλ᾽ εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ᾽ ὑπέρφρονας λόγους.
αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ᾽ εἶναι φιλεῖ.
σπαρτῶν δ᾽ ἀπ᾽ ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
ῥίζωμ᾽ ἀνεῖται, κάρτα δ᾽ ἔστ᾽ ἐγχώριος
Μελάνιππος· ἔργον δ᾽ ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ.
Δίκη δ᾽ ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ.

τὸν ἁμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν στρ. α΄.
θεοὶ δοῖεν· ὡς δικαίως πόλεως
πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ᾽ αἱματη-
φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων
ὀλομένων ἰδέσθαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί.
Καπανεὺς δ᾽ ἐπ᾽ Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
γίγας ὅδ᾽ ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
μείζων, ὁ κόμπος δ᾽ οὐ κατ᾽ ἄνθρωπον φρονεῖ·
πύργοις δ᾽ ἀπειλεῖ δείν᾽, ἃ μὴ κραίνοι Τύχη.
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
Ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐμποδὼν σχεθεῖν.
τὰς δ᾽ ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσῄκασεν·
ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη,
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν Πρήσω πόλιν.
τοιῷδε φωτὶ πέμπε, τίς ξυστήσεται;
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.

τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
ἡ γλῶσσ᾽ ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ᾽ ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένος
ἃ θεοὺς ἀτίζων κἀπογυμνάζων στόμα
χαρᾷ ματαίᾳ, θνητὸς ὤν, ἐς οὐρανὸν
πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ᾽ ἔπη.
πέποιθα δ᾽ αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
ἥξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξῃκασμένον
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ, κεἰ στόμαργός ἐστ᾽ ἄγαν,
αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ᾽ ἄλλοις θεοῖς.
λέγ᾽ ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟΡΟΣ.

ὄλοιθ᾽ ὃς πόλει μεγάλ᾽ ἐπεύχεται, ἀντ. α΄.
κεραυνοῦ δέ μιν βέλος κασχέθοι,
πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ᾽
ἑδωλίων μ᾽ ὑπερκόπῳ
δορί ποτ᾽ ἐκλαπάξαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
ἐξ ὑπτίου ᾽πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
πύλαισι Νηΐσταισι προσβαλεῖν λόχον.
ἵππους δ᾽ ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐνβριμωμένας
δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
ἐσχημάτισται δ᾽ ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον·
ἀνὴρ δ᾽ ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
βοᾷ δὲ χοὗτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
ὡς οὐδ᾽ ἂν Ἄρης σφ᾽ ἐκβάλοι πυργωμάτων·

καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
πόλεως ἀπείργειν τῆςδε δούλειον ζυγόν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πέμποιμ᾽ ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ
καὶ δὴ πέπεμπται, κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα, τοῦ σπαρτῶν γένους,
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἀλλ᾽ ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
ἢ καὶ δύ᾽ ἄνδρε καὶ πόλισμ᾽ ἐπ᾽ ἀσπίδος
ἑλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ᾽ ἐπ᾽ ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εὖ τελέσαι, στρ. β'.
ἰὼ πρόμαχ᾽ ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυςτυχεῖν.
ὡς δ᾽ ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
μαινομένᾳ φρενί, τώς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.
ἅλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁ σηματουργὸς δ᾽ οὔ τις εὐτελὴς ἄρ᾽ ἦν
ὅςτις τόδ᾽ ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν᾽, ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα
λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
προςηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ᾽ ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ᾽ Ἄρει
βακχᾷ πρὸς ἀλκήν, Θυιὰς ὣς φόβον βλέπων.
τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·
φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλάς, ἥτ' ἀγχίπτολις
πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν
εἴρξει, νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ὑπέρβιος δέ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος,
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾐρέθη, θέλων
ἐξιστορῆσαι μοῖραν, ἐν χρείᾳ τύχης·
οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμόν, οὐδ' ὅπλων σχέσιν
μωμητός· Ἑρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
ἐχθρὸς γὰρ ἁνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται.
ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
θεούς· ὃ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει,
Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαῖος ἧσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων.
[κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.]
τοιάδε μέν τις προσφίλεια δαιμόνων·
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων.
[εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ·
εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας·
Ὑπερβίῳ τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.]

ΧΟΡΟΣ.

πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἀντ. β'.
ἔχοντ' ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
δαίμονος ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
δαροβίοισι θεοῖσιν,
πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις,
τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
ὄμνυσι δ' αἰχμήν, ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
σέβειν πεποιθὼς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον,
ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ

δορός· τόδ᾽ αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
βλάστημα καλλίπρῳρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
στείχει δ᾽ ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων
ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
ὃ δ᾽ ὠμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον
φρόνημα, γοργὸν δ᾽ ὄμμ᾽ ἔχων, προςίσταται.
οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ᾽ ἐφίσταται πύλαις·
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,
Σφίγγ᾽ ὠμόσιτον προςμεμηχανημένην
γόμφοις, ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας·
φέρει δ᾽ ὑφ᾽ αὑτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
ὡς πλεῖστ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ τῷδ᾽ ἰάπτεσθαι βέλη.
ἐλθὼν δ᾽ ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,
μακρᾶς κελεύθου δ᾽ οὐ καταισχυνεῖ πόρον,
Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. ὁ δὲ τοιόςδ᾽ ἀνήρ,
μέτοικος, Ἄργει δ᾽ ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖςδ᾽ ἃ μὴ κραίνοι θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν,
ἦ τὰν πανώλεις παγκάκως τ᾽ ὀλοίατο.
ἔστιν δὲ καὶ τῷδ᾽, ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ᾽ ὁρᾷ τὸ δράσιμον,
Ἄκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά,
οὐδ᾽ εἰςαμεῖψαι θηρός, ἐχθίστου δάκους,
εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ᾽ ἀσπίδος·
ἔξωθε δ᾽ εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ᾽ ὑπὸ πτόλιν,
θεῶν θελόντων· ἂν ἀληθεύσαιμ᾽ ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων, στρ. γ'.

τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσᾳ
ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ
θεοὶ τούςδ' ὀλέσειαν ἐν γᾷ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἕκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον
ἀλκήν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
Ὁμολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
[μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,]
Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον·
καὶ τὸν σὸν αὖθις ἐς πατρὸς μοῖραν κάσιν,
ἐξυπτιάζων ὄμμα, Πολυνείκους βίαν,
δυςεκτέλευτον τοὔνομ' ἐνδατούμενος,
καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προςφιλές,
καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
μητρὸς δὲ πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
πατρίς τε γαῖα, σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
ἁλοῦσα, πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
μαχώμεθ'· οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων
πάγχαλκον ηὔδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας
πέμπειν ἐπαινῶ· δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυςσεβεστάτοις.
ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος.
[ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται·]
ἢ γὰρ ξυνειςβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ
ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
ἢ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὤν,
ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν,
ταὐτοῦ κυρήσας ἐνδίκως ἀγρεύματος,
πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ 'δάμη.
οὗτος δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβὴς ἀνήρ,
μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν φρενῶν βίᾳ,
τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν,
Διὸς θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται.
δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προςβαλεῖν πύλαις,
οὐχ ὡς ἄθυμος, οὐδὲ λήματος κάκῃ,
ἀλλ' οἶδεν, ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
εἰ καρπὸς ἔσται θεςφάτοισι Λοξίου.
φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φύει,
ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΧΟΡΟΣ.

κλύοντες θεοὶ δικαίους λιτὰς ἀντ. γ'.
ἡμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εὐτυχῇ,
δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾶς

ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν
βαλὼν Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἵας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας,
πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονί,
ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τώς σ' ἀνδρηλάτην
φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.
τοιαῦτ' ἀϋτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ πατρῴας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος
διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.
χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη·
Δίκη γὰρ εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει, Κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν
ἕξει, πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι, τίνα πέμπειν δοκεῖς·
ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψει· σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι, ναυκλήρει πόλιν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἁμὸν Οἰδίπου γένος·
ὤμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω,
τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅπη τελεῖ·
εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα

ἐπ᾽ ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
εἰ δ᾽ ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ᾽ ἂν τόδ᾽ ἦν·
ἀλλ᾽ οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
οὔτ᾽ ἐν τροφαῖσιν, οὔτ᾽ ἐφηβήσαντά πω,
οὔτ᾽ ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος,
Δίκη προςεῖπε καὶ κατηξιώσατο·
οὔτ᾽ ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας,
ἢ δῆτ᾽ ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι
αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
ἄρχοντί τ᾽ ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
ἐχθρὸς ξὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ᾽ ὡς τάχος
κνημῖδας, αἰχμήν, καὶ πτερῶν προβλήματα.

ΧΟΡΟΣ.

μή, φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένῃ
ὀργὴν ὅμοιος τῷ κάκιστ᾽ αὐδωμένῳ·
ἀλλ᾽ ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον·
ἀνδροῖν δ᾽ ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ᾽ αὐτοκτόνος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνης ἄτερ,
ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν·
κακῶν δὲ κᾀσχρῶν οὔ τιν᾽ εὔκλειαν ἐρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

τί μέμονας τέκνον; μήτι σε θυμοπλη- στρ. α΄.
θὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω, κακοῦ δ᾽
ἔκβαλ᾽ ἔρωτος ἀρχάν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐπεὶ το πρᾶγμα κάρτ᾽ ἐπισπέρχει θεός,
ἴτω κατ᾽ οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχόν,

Φοίβῳ στυγηθέν, πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

ΧΟΡΟΣ.

ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ- **ἀντ. α'.**
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τελεῖν ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασιν προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή- **στρ. β'.**
σει, βίον εὖ κυρήσας· μελαναιγὶς οὐκ
εἶσι δόμους Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

ΧΟΡΟΣ.

νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ κλύδων, **ἀντ. β'.**
λήματος ἀντροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ-
λακτός, ἴσως ἂν ἔλθοι χαλαρωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐξέζεσαν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.

ΧΟΡΟΣ.

πείθου γυναιξί, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις· οὐδὲ χρὴ μακράν.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ 'λθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τεθηγμένον τοί μ᾽ οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

νίκη γε μέντοι καὶ κακὸν τιμᾷ θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἄνδρ᾽ ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ᾽ αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

ΧΟΡΟΣ.

πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον στρ. α΄.
θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
παναληθῆ, κακόμαντιν
πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινύν,
τελέσαι τὰς περιθύμους
κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρονος·
παιδολέτωρ δ᾽ ἔρις ἅδ᾽ ὀτρύνει.

ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ ἀντ. α΄.
Χάλυβος, Σκυθῶν ἄποικος,
κτεάνων χρηματοδαίτας
πικρός, ὠμόφρων σίδαρος,
χθόνα ναίειν διαπήλας,
ὁπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

ἐπειδὰν αὐτοκτόνως στρ. β΄.
αὐτοδάϊκτοι θάνωσι
καὶ γαῖα κόνις πίῃ
μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,
τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι;
τίς ἄν σφε λούσειεν; ὦ
πόνοι δόμων νέοι παλαι-

οἷσι συμμιγεῖς κακοῖς.

παλαιγενῆ γὰρ λέγω ἀντ. β′.
παρβασίαν ὠκύποινον·
αἰῶνα δ᾽ ἐς τρίτον μένει,
Ἀπόλλωνος εὖτε Λάϊος
βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
μεσομφάλοις Πυθικοῖς
χρηστηρίοις, θνάσκοντα γέν-
νας ἄτερ σώζειν πόλιν.

κρατηθεὶς δ᾽ ἐκ φίλων ἀβουλίαις στρ. γ′.
ἐγείνατο μὲν μόρον αὑτῷ,
πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
ὅςτε μὴ πρὸς ἁγνὰν
σπείρας ἄρουραν, ἵν᾽ ἐτράφη,
ῥίζαν αἱματόεσσαν
ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
νυμφίους φρενώλεις.

κακῶν δ᾽ ὥςπερ θάλασσα κῦμ᾽ ἄγει· ἀντ. γ′.
τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ᾽ ἀείρει
τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύ-
μναν πόλεως καχλάζει·
μεταξὺ δ᾽ ἀλκὰν δι᾽ ὀλίγου
τείνει πύργος ἐν Ἄρει.
δέδοικα δέ, σὺν βασιλεῦσι
μὴ πόλις δαμασθῇ.

τέλειαι γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν στρ. δ′.
βαρεῖαι καταλλαγαί· τὰ δ᾽ ὀλοὰ
πελόμεν᾽ οὐ μὰψ ἔρχεται.
πρόπρυμνα δ᾽ ἐκβολὰν φέρει
ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν

ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν ἀντ. δ'.
θεοὶ καὶ ξυνέστιοι πόλεος, ὅ
πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν,
ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον,
τὰν ἁρπαξάνδραν
κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων στρ. ε'.
ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
γάμων, ἐπ' ἄλγει δυςφορῶν
μαινομένᾳ κραδίᾳ
δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
πατροφόνῳ χερὶ τῶν
κυρσοτέκνων ὀμμάτων ἐπλάγχθη,

τέκνοισιν δ' ἀρὰς ἀντ. ε'.
ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς,
αἰαῖ, πικρογλώσσους ἀράς,
καί σφε σιδαρονόμῳ
δία χερί ποτε λαχεῖν
κτήματα· νῦν δὲ τρέω,
μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθρυμμέναι.
πόλις πέφευγεν ἥδε δούλειον ζυγόν·
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσματα,
πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε, καὶ κλυδωνίου
πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο,
στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἓξ πυλώμασιν,
τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας

ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ᾽, Οἰδίπου γένει
κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυςβουλίας.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ᾽ ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ᾽ ὁμοσπόροιν

ΧΟΡΟΣ.

τίνων; τί δ᾽ εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένους

ΧΟΡΟΣ.

οἲ 'γὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πέπωκεν αἷμα γαῖ᾽ ὑπ᾽ ἀλλήλων φόνῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκεῖθι κῆλθον; βαρέα δ᾽ οὖν ὅμως φράσον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἅνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.

ΧΟΡΟΣ.

οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ᾽ ἄγαν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐδ᾽ ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

ΧΟΡΟΣ.

οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

αὐτὸς δ᾽ ἀναλοῖ δῆτα δύςποτμον γένος.
τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύσασθαι πάρα·
πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ᾽ ἐπιστάται
δισσὼ στρατηγὼ διέλαχον σφυρηλάτῳ
Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
ἕξουσι δ᾽ ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθόνα,
πατρὸς κατ᾽ εὐχὰς δυςπότμους φρουρούμενοι.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι

δαίμονες, οἳ τούςδε ῥύεσθε
Κάδμου πύργους,
πότερον χαίρω κἀπολολύξω
σωτῆρι πόλεως ἀσινείᾳ,
ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυςδαίμονας
ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχας;
οἳ δῆτ᾽ ὀρθῶς κατ᾽ ἐπωνυμίαν
κλεινοί τ᾽ ἐτεὸν καὶ πολυνεικεῖς
ὤλοντ᾽ ἀσεβεῖ διανοίᾳ.

ὦ μέλαινα καὶ τελεία στρ. α'.
γένεος Οἰδίπου τ᾽ ἀρά,
κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος·
ἔτευξα τύμβῳ μέλος
θυιάς, αἱματοσταγεῖς
νεκροὺς κλύουσα δυςμόρως
θανόντας· ἦ δύςορνις ἅ-
δε ξυναυλία δορός.

ἐξέπραξεν, οὐδ᾽ ἀπεῖπε ἀντ. α'.
πατρόθεν εὐκταία φάτις,
βουλαὶ δ᾽ ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν·
μέριμνα δ᾽ ἀμφὶ πτόλιν·
θέςφατ᾽ οὐκ ἀμβλύνεται.
ἰὼ πολύστονοι, τόδ᾽ εἰρ-
γάσασθ᾽ ἄπιστον· ἦλθε δ᾽ αἰ-
ακτὰ πήματ᾽ οὐ λόγῳ.

τάδ᾽ αὐτόδηλα· προὖπτος ἀγγέλου λόγος· στρ. β'.
διπλαῖ μέριμναι, δίδυμ᾽ ἀγανόρεα κακά,
αὐτοφόνα, δίμορα, τέλεα τάδε πάθη· τί φῶ;
τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ πόνοι δόμων ἐφέστιοι;
ἀλλὰ γόων, φιλίαι, κατ᾽ οὖρον

ἐρέσσετ᾽ ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν ἀντ. β'.
πίτυλον, ὃς αἰὲν δι᾽ Ἀχέροντ᾽ ἀμείβεται
τὰν ναύστολον μελάγκροκον θεωρίδα,
τὰν ἀστιβῆ ᾽πόλλωνι, τὰν ἀνάλιον
πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ᾽ αἵδ᾽ ἐπὶ πρᾶγος
πικρόν, Ἀντιγόνη τ᾽ ἠδ᾽ Ἰσμήνη,
θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
οἶμαί σφ᾽ ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.
ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
τὸν δυσκέλαδόν θ᾽ ὕμνον Ἐρινύος
ἰαχεῖν, Ἀΐδα τ᾽
ἐχθρὸν παιᾶν᾽ ἐπιμέλπειν.

ἰώ,
δυσαδελφόταται πασῶν, ὁπόσαι
στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδείς,
μὴ ᾽κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἰὼ ἰὼ δύσφρονες, στρ. α'.
φίλων ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
πατρῴους δόμους ἑλόν-
τες μέλεοι σὺν ἀλκᾷ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

μέλεοι δῆθ᾽, οἳ μελέους θανάτους
εὕροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἰὼ ἰὼ δωμάτων ἀντ. α'.
ἐρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
ἰδόντες, τί δὴ διήλ-
λαχθε σὺν σιδάρῳ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

δι' εὐωνύμων τετυμμένοι, στρ. β'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
σπλάγχνων τε πλευρωμάτων
. . . .

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

αἰαῖ δαιμόνιοι,
αἰαῖ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

διανταίαν λέγεις πεπλαγμένους
καὶ δόμοισιν ἐννέπειν,
ἀναυδάτῳ μένει
ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
σὺν διχόφρονι πότμῳ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος. ἀντ. β'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

στένουσι πύργοι, στένει
πέδον φίλανδρον, μενεῖ
κτέανά τ' ἐπιγόνοις.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

δι' ὧν αἰνομόροις,
δι' ὧν νεῖκος ἔβα θανάτου τέλος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι
κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
διαλλακτῆρι δ' οὐκ
ἀμεμφεία φίλοις,
οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ᾽ ἔχουσιν, στρ. γ΄.
σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσιν,
τάχ᾽ ἄν τις εἴποι τίνες,
τάφων πατρῴων λαχαί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

δόμων μάλ᾽ ἀχὰν ἐπ᾽ αὐτοῖς
προπέμπει
δαϊκτὴρ γόος αὐτόστονος αὐτοπήμων,
δαϊόφρων, οὐ φιλογα-
θής, ἐτύμως δακρυχέων
ἐκ φρενός, ἃ κλαιομένας μου μινύθει,
τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

πάρεστι δ᾽ εἰπεῖν ἐπ᾽ ἀθλίοισιν, ἀντ. γ΄.
ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
ξένων τε πάντων στίχας
πολυφθόρους ἐν δαΐ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

δυςδαίμονάς σφ᾽ ἁ τεκοῦσα
πρὸ πασῶν
γυναικῶν, ὁπόσαι τεκτογόνοι κέκληνται,
παῖδα τὸν αὑτᾶς πόσιν αὑ-
τᾷ θεμένα, τούςδ᾽ ἔτεχ᾽· οἳ δ᾽
ὧδ᾽ ἐτελεύτασαν ὑπ᾽ ἀλλαλοφόνοις
χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι στρ. δ΄.
διαρταμαῖς οὐ φίλαις,
ἔριδι μαινομένᾳ,
νείκεος ἐν τελευτᾷ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

πέπαυται δ᾽ ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
ζοὰ φονορύτῳ

μέμικται, κάρτα δ᾽ εἴσ᾽ ὅμαιμοι.
πικρὸς λυτὴρ νεικέων
ὁ Πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθείς,
θηκτὸς σίδαρος, πικρὸς δὲ χρημάτων
κακὸς δατητὰς Ἄρης,
ἀρὰν πατρῴαν τιθεὶς ἀληθῆ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὢ μέλεοι, ἀντ. δ'.
διοσδότων ἀχθέων·
ὑπὸ δὲ χώματι γᾶς
πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
πόνοισι γενεάν·
τελευτᾷ δ᾽ αἵδ᾽ ἐπηλάλαξαν
ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον,
τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένους·
ἕστακε δ᾽ Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ
δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

παισθεὶς ἔπαισας. προῳδός.

ΙΣΜΗΝΗ.

σὺ δ᾽ ἔθανες κατακτανών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δορὶ δ᾽ ἔκανες στρ. α'.

ΙΣΜΗΝΗ.

δορὶ δ᾽ ἔθανες ἀντ. α'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

μελεόπονος. στρ. β'.

ΙΣΜΗΝΗ.

μελεοπαθής. ἀντ. β'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἴτω γόος. στρ. γ'.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἴτω δάκρυ. ἀντ. γ'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πρόκεισαι κατακτάς. στρ. δ'.

ΙΣΜΗΝΗ.

πρόκεισαι φονευθείς. ἀντ. δ'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἠέ. στρ. ε'.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἠέ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

μαίνεται γόοισι φρήν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ ἰὼ δάκρυτε σύ.

ΙΣΜΗΝΗ.

σὺ δ᾽ αὖτε καὶ πανάθλιε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πρὸς φίλου ἔφθισο.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ φίλον ἔκτανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

διπλᾶ λέγειν

ΙΣΜΗΝΗ.

διπλᾶ δ᾽ ὁρᾶν

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄχεα δοιὰ τάδ᾽ ἔγγυθεν

ΙΣΜΗΝΗ.

πέλας ἀδελφὰ δ᾽ ἀδελφεῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὀλοὰ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὀλοὰ δ᾽ ὁρᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά.

ΙΣΜΗΝΗ.

μέλαιν' Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἠέ. ἀντ. ε΄.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἠέ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δυςθέατα πήματα.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἔδειξε δ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐδ' ἵκεθ', ὡς κατέκτανεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὤλεσε δῆτα, ναί.

ΙΣΜΗΝΗ.

τόνδε δ' ἐνόσφισεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τάλαν γένος.

ΙΣΜΗΝΗ.

τάλαν πάθος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δίπονα κήδε' ὁμώνυμα.

ΙΣΜΗΝΗ.

δίυγρα πήματα παλμάτων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὀλοὰ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά.

ΙΣΜΗΝΗ.

μέλαιν' Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σύ τοί νιν οἶσθα διαπερῶν, στρ. ϛ'.

ΙΣΜΗΝΗ.

σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών, ἀντ. ϛ'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν, στρ. ζ'.

ΙΣΜΗΝΗ.

δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας. ἀντ. ζ'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὢ πόνος στρ. η'.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὢ κακὰ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δώμασι ἀντ. η'.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ χθονί,

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πρὸ πάντων δ' ἐμοί στρ. θ'.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί. ἀντ. θ'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ δυςπότμων στρ. ι'.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἄναξ Ἐτεόκλεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σὺ δ' ἀρχαγέτας ἀντ. ι'.

ΙΣΜΗΝΗ.

. . . .

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ πάντων πολυστονώτατοι. στρ. ια'.

ΙΣΜΗΝΗ.

. . . .

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰώ, ἰώ, δαιμονῶντες ἄτᾳ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἰώ, ἰώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός; ἀντ. ια'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰώ, ὅπου τιμιώτατον.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἰώ, ἰώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΥΞ.

δοκοῦντα καὶ δόξαντ᾽ ἀπαγγέλλειν με χρὴ
δήμου προβούλοις τῆςδε Καδμείας πόλεως·
Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ᾽ ἐπ᾽ εὐνοίᾳ χθονὸς
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
στέγων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵλετ᾽ ἐν πόλει,
ἱερῶν πατρῴων δ᾽ ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
τέθνηκεν οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ᾽ ἐπέσταλται λέγειν.
τούτου δ᾽ ἀδελφὸν τόνδε, Πολυνείκους νεκρόν,
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσίν,
ὡς ὄντ᾽ ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῷ τοῦδ᾽· ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε,
στράτευμ᾽ ἐπακτὸν ἐμβαλών, ᾕρει πόλιν.
οὕτω πετεινῶν τόνδ᾽ ὑπ᾽ οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ᾽ ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν,
καὶ μήθ᾽ ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
μήτ᾽ ὀξυμόλποις προςσέβειν οἰμώγμασιν,
ἄτιμον εἶναι δ᾽ ἐκφορᾶς φίλων ὕπο·
τοιαῦτ᾽ ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,
ἐγώ σφε θάψω, κἄνα κίνδυνον βαλῶ,
θάψασ᾽ ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ᾽ αἰσχύνομαι
ἔχουσ᾽ ἄπιστον τήνδ᾽ ἀναρχίαν πόλει.
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ᾽ ἄκοντι κοινώνει κακῶν,
ψυχή, θανόντι ζῶσα, συγγόνῳ φρενί.
τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
λύκοι σπάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
τάφον γὰρ αὐτὴ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
γυνή περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι,
κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος,
καὐτὴ καλύψω, μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν.
θάρσει· παρέσται μηχανὴ δραστήριος.

ΚΗΡΥΞ.
αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

ΚΗΡΥΞ.
τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
τράχυν᾽· ἄθαπτος δ᾽ οὗτος οὐ γενήσεται.

ΚΗΡΥΞ.
ἀλλ᾽ ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ἤδη τὰ τοῦδ᾽ οὐ διατετίμηται θεοῖς.

ΚΗΡΥΞ.
οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ᾽ εἰς ἅπαντας ἀνθ᾽ ἑνὸς τόδ᾽ ἔργον ἦν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

. . . .

ΚΗΡΥΞ.

ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ᾽ αὐτόβουλος ἴσθ᾽, ἀπεννέπω δ᾽ ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

φεῦ φεῦ.
ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες Ἐρινύες, αἵτ᾽ Οἰδιπόδα
γένος ὠλέσατε πρέμνοθεν οὕτως,
τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν
μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι
δεῖμα πολιτῶν.
σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξει· κεῖνος δ᾽ ὁ τάλας ἄγοος
μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
εἶσι. τίς οὖν ἂν τὰ πίθοιτο;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω   σύστ.
τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη.
ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ συνθάψομεν
αἵδε πρόπομποι. καὶ γὰρ γενεᾷ
. . . . κοινὸν τόδ᾽ ἄχος,
καὶ πόλις ἄλλως
ἄλλοτ᾽ ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἡμεῖς δ᾽ ἅμα τῷδ᾽, ὥσπερ τε πόλις   ἀντισύστ.

καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν
ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν
μὴ ἀνατραπῆναι, μηδ᾽ ἀλλοδαπῶν
κύματι φωτῶν
κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.
ΧΟΡΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΩΝ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΦΥΛΑΞ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ᾽ ἀπαλλαγὴν πόνων,
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν,
ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὖτ᾽ ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ᾽ ἔχω
εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην·
τί μήν; φόβος γὰρ ἀνθ᾽ ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
ὅταν δ᾽ ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ᾽ ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλαίω τότ᾽ οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ᾽ ἄριστα διαπονουμένου.
νῦν δ᾽ εὐτυχὴς γένοιτ᾽ ἀπαλλαγὴ πόνων
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
ἰοῦ, ἰοῦ.
ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός, ἡμερήσιον

φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημανῶ τορῶς,
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
αὐτός τ᾽ ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ᾽ οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ᾽ ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ᾽ αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ᾽ ἂν λέξειεν. ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ, κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

δέκατον μὲν ἔτος τόδ᾽ ἐπεὶ Πριάμου
μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἠδ᾽ Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν,
στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν
τῆσδ᾽ ἀπὸ χώρας
ἦραν στρατιῶτιν ἀρωγάν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,
τρόπον αἰγυπιῶν,
οἵτ᾽ ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων
ὕπατοι λεχέων στροφοδινοῦνται
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
δεμνιοτήρη
πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
ὕπατος δ᾽ ἀΐων ἤ τις Ἀπόλλων,
ἢ Πάν, ἢ Ζεύς, οἰωνόθροον

γόον ὀξυβόαν, τῶν δὲ μετοίκων
ὑστερόποινον
πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεύς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ
γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
κάμακος θήσων Δαναοῖσιν,
Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπῃ νῦν
ἐστί· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
οὔθ' ὑποκλαίων οὔθ' ὑπολείβων
ἀπύρων ἱερῶν
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἡμεῖς δ' ἀτίτᾳ σαρκὶ παλαιᾷ
τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
μίμνομεν, ἰσχὺν
ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
ἐντὸς ἀνᾴσσων
ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ,
τό θ' ὑπεργήρων φυλλάδος ἤδη
κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοὺς
στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων,
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
σὺ δέ, Τυνδάρεω
θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
τίνος ἀγγελίας
πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
ὑπάτων, χθονίων,
τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων,

βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
λαμπὰς ἀνίσχει,
φαρμασσομένη χρίματος ἁγνοῦ
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
καὶ θέμις αἰνεῖν,
παίων τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
ἣ νῦν ποτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
ποτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ'
ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον
τῆς θυμοβόρου φρενολύπης.

κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν στρ. α'.
ἐντελέων. ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει
πειθὼ μολπᾶν,
ἀλκᾷ σύμφυτος αἰών,
ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
ξύμφρονα τάγαν,
πέμπει ξὺν δορὶ πράκτορι *ποινᾶς*
θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νεῶν, ὁ κελαινός, ὅ τ' ἐξόπιν ἀργᾶς.
φανέντες ἴκταρ μελάθρων, χερὸς ἐκ δοριπάλτου,
παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν,
βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοὺς ἀντ. α'.
Ἀτρείδας μαχίμους, ἐδάη λαγοδαίτας
πομπούς τ' ἀρχάς·
οὕτω δ' εἶπε τεράζων·

χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος,
πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόςθετα δημιοπληθῆ
Μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
οἷον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
στρατωθέν. οἴκῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ
πτανοῖσιν κυσὶ πατρός,
αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν·
στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ᾽ εὖ νικάτω.

τόσσον περ εὔφρων ἁ καλὰ — ἐπῳδός.
δρόσοις ἀέπτοις μαλερῶν λεόντων,
πάντων τ᾽ ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοις ἔπι τερπνά,
τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρῖναι,
δεξιὰ μέν, κατάμομφα δὲ φάσματι τῷ στρουθῶν.
ἰήϊον δὲ καλέω Παιᾶνα,
μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῇδας ἀπλοίας
τεύξῃ, σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τιν᾽, ἄδαιτον,
νεικέων τέκτονα σύμφυτον οὐ δεισήνορα *φωτός.*
μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
τοιάδε Κάλχας
ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
μόρσιμ᾽ ἀπ᾽ ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
τοῖς δ᾽ ὁμόφωνον
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ᾽ εὖ νικάτω.

Ζεύς, ὅςτις ποτ᾽ ἐστίν, εἰ τόδ᾽ αὐ- — στρ. β'.
τῷ φίλον κεκλημένῳ,
τοῦτό νιν προςεννέπω.
οὐκ ἔχω προςεικάσαι,

πάντ᾽ ἐπισταθμώμενος,
πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

οὐδ᾽ ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας, ἀντ. β′.
παμμάχῳ θράσει βρύων,
οὐ λελέξεται πρὶν ὤν.
ὃς δ᾽ ἔπειτ᾽ ἔφυ, τρια-
κτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.

τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ- στρ. γ′.
σαντα τῷ πάθει μάθος
θέντα κυρίως ἔχειν.
στάζει δ᾽ ἔν θ᾽ ὕπνῳ πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ᾽ ἄ-
κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
δαιμόνων δέ που χάρις,
βίαια σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

καὶ τόθ᾽ ἡγεμὼν ὁ πρέσ- ἀντ. γ′.
βυς νεῶν Ἀχαιϊκῶν,
μάντιν οὔτινα ψέγων,
ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
εὖτ᾽ ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ-
νοντ᾽ Ἀχαιϊκὸς λεώς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων
παλιρρόθοις ἐν Αὐλίδος τόποις,

πνοαὶ δ᾽ ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι στρ. δ′.
κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι
βροτῶν ἄλαι,
νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,

παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
τρίβῳ κατέξαινον ἄνθος Ἄργους·
ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον πρόμοισιν
μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βά-
κτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεί-
δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν·

ἄναξ δ᾽ ὁ πρέσβυς τότ᾽ εἶπε φωνῶν· ἀντ. δʹ.
βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι·
βαρεῖα δ᾽, εἰ
τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
πέλας πατρῴους χέρας ῥεέθροις.
τί τῶνδ᾽ ἄνευ κακῶν;
πῶς λιπόναυς γένωμαι,
ξυμμαχίας ἁμαρτών;
παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ᾽ αἵματος αὐ-
δᾷ περιόργως ἐπιθυ-
μεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἴη.

ἐπεὶ δ᾽ ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον, στρ. εʹ.
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
ἄναγνον ἀνίερον, τόθεν
τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
ἔτλα δ᾽ οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός,
γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγὰν
καὶ προτέλεια ναῶν·

λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους ἀντ. ε'.
παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ'
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς,
φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχάν,
δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ
προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
τε καλλιπρῴρου φυλακὰν κατασχεῖν
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις

βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει. στρ. ϛ'.
κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσ', ὧδ'
ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων
ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ,
πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
ἔμιχθεν· ἁγνᾷ δ' ἀταύρωτος αὐδᾷ πατρὸς φίλου
τριτόσπονδον εὔποτμαν
αἰῶνα φίλως ἐτίμα.

τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω· ἀντ. ϛ'.
τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν
μαθεῖν ἐπιρρέπει τὸ μέλλον.
τὸ προκλύειν δ' ἤλυσιν προχαιρέτω·
ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς.
πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπραξις, ὡς θέλει
τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας
γαίας μονόφρουρον ἕρκος.

ἥκω σεβίζων σόν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν

γυναῖκ᾽ ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ᾽ εἴ τι κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ᾽ ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐάγγελος μέν, ὥςπερ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
πεύσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς φῄς; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

χαρά μ᾽ ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τί γάρ; τὸ πιστὸν ἐστὶ τῶνδέ σοι τέκμαρ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔστιν· τί δ᾽ οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

πότερα δ᾽ ὀνείρων φάσματ᾽ εὐπιθῆ σέβεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ᾽ ἦ σ᾽ ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παιδὸς νέας ὣς κάρτ᾽ ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟΡΟΣ.

ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ᾽ εὐφρόνης λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τίς τόδ᾽ ἐξίκοιτ᾽ ἂν ἀγγέλων τάχος;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ᾽ ἀπ᾽ ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν. Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἀθῷον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
ὑπερτελής τε πόντον ὥςτε νωτίσαι
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
πεύκης, τὸ χρυσοφεγγὲς ὥς τις ἥλιος
σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπῷ·
ὃ δ᾽ οὔτι μέλλων, οὐδ᾽ ἀφρασμόνως ὕπνῳ
νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ᾽ Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
οἳ δ᾽ ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω,
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
σθένουσα λαμπὰς δ᾽ οὐδέπω μαυρουμένη,
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
φρουρά, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
λίμνην δ᾽ ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
ὄρος τ᾽ ἐπ᾽ Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χατίζεσθαι πυρός.
πέμπουσι δ᾽ ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν᾽ ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν, ἔςτ᾽ ἔσκηψεν, εὖτ᾽ ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
κἄπειτ᾽ Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ᾽ οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.

τοιοίδ᾽ ἕτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ᾽ ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾷ δ᾽ ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τε σοὶ λέγω,
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
λόγους δ᾽ ἀκοῦσαι τούςδε κἀποθαυμάσαι
διηνεκῶς θέλοιμ᾽ ἄν, οὓς λέγεις, πάλιν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ᾽ ἔχουσ᾽ ἐν ἡμέρᾳ.
οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξος τ᾽ ἄλειφά τ᾽ ἐγχέας ταὐτῷ κύτει,
διχοστατοῦντ᾽ ἄν, οὐ φίλω, προσεννέποις,
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
οἳ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
παῖδες τεκόντων οὐκέτ᾽ ἐξ ἐλευθέρου
δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον.
τοὺς δ᾽ αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
ἀλλ᾽ ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ᾽ ἀπαλλαγέντες, ὡς δ᾽ ἀλήμονες
ἀφύλακτον εὑδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
εἰ δ᾽ εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς θεῶν θ᾽ ἱδρύματα,
οὐτἂν ἑλόντες αὖθις ἀνθάλοιεν ἄν.
ἔρως δέ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
ποθεῖν ἃ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας

κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
θεοῖσι δ᾽ ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
γένοιτ᾽ ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
τὸ δ᾽ εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τήνδ᾽ ὄνησιν εἱλόμην.

ΧΟΡΟΣ.

γύναι, κατ᾽ ἄνδρα σώφρον᾽ εὐφρόνως λέγεις.
ἐγὼ δ᾽ ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νὺξ φιλία
μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
ἥτ᾽ ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν
μήτ᾽ οὖν νεαρῶν τιν᾽ ὑπερτελέσαι
μέγα δουλείας
γάγγαμον ἄτης παναλώτου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
τὸν τάδε πράξαντ᾽, ἐπ᾽ Ἀλεξάνδρῳ
τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
μήτε πρὸ καιροῦ μήθ᾽ ὑπὲρ ἄστρων
βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.

Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν, στρ. α΄.
πάρεστι τοῦτό γ᾽ ἐξιχνεῦσαι.
ἔπραξαν ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν,
ὅσοις ἀθίκτων χάρις
πατοῖθ᾽· ὁ δ᾽ οὐκ εὐσεβής.
πέφανται δ᾽ ἐκγόνοις
ἀτολμήτως Ἄρη

πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ·
ὅπερ τὸ βέλτιστον· ἔστω δ᾽ ἀπή-
μαντον, ὥςτε κἀπαρκεῖν,
εὖ πραπίδων λαχόντα.
οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις
πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
λακτίσαντι μέγαν Δίκας
βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

βιᾶται δ᾽ ἁ τάλαινα πειθώ, ἀντ. α΄.
προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας.
ἄκος δὲ παμμάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
πρέπει δὲ φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον,
τρίβῳ τε καὶ προςβολαῖς
μελαμπαγὴς πέλει
δικαιωθείς, ἐπεὶ
διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
πόλει πρόςτριμμ᾽ ἄφερτον ἐνθείς.
λιτᾶν δ᾽ ἀκούει μὲν οὔτις θεᾶν·
τὸν δ᾽ ἐπίστροφον τῶνδε
φῶτ᾽ ἄδικον καθαιρεῖ.
οἷος καὶ Πάρις, ἐλθὼν
ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν,
ᾔσχυνε ξενίαν τράπε-
ζαν κλοπαῖσι γυναικός.

λιποῦσα δ᾽ ἀστοῖσιν ἀσπίστορας στρ. β΄.
κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὁπλισμούς,
ἄγουσά τ᾽ ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν,
βέβακε ῥίμφα διὰ πυλᾶν,
ἄτλητα τλᾶσα· πολλὰ δ᾽ ἔστενον
τόδ᾽ ἐννέποντες δόμων προφῆται·

ἰώ, ἰὼ δῶμα, δῶμα καὶ πρόμοι,
ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.
πάρεστι σιγὰς ἀτίμους ἀλοιδόρους
αἴσχιστ᾽ ἀφειμένων ἰδεῖν.
πόθῳ δ᾽ ὑπερποντίας
φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
ὀμμάτων δ᾽ ἐν ἀχηνίαις
ἔρρει πᾶσ᾽ Ἀφροδίτα.

ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες ἀντ. β'.
πάρεισιν δόκαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
μάταν γάρ, εὖτ᾽ ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν,
παραλλαγαῖσι διὰ χερῶν
βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
πτεροῦσσ᾽ ὀπαδοῦσ᾽ ὕπνου κελεύθοις.
τὰ μὲν κατ᾽ οἴκους ἐφ᾽ ἑστίας ἄχη·
τὰ δ᾽ ἐστὶ καὶ τῶνδ᾽ ὑπερβατώτερα.
τὸ πᾶν δ᾽ ἀφ᾽ Ἑλλανίδος γᾶς συνορμένοις
πένθεια τλησικάρδιος
δόμων ἑκάστου πρέπει.
πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ·
οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκά-
στου δόμους ἀφικνεῖται.

ὁ χρυσαμοιβὸς δ᾽ Ἄρης σωμάτων στρ. γ'.
καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
φίλοισι πέμπει βαρὺ
ψῆγμα δυςδάκρυτον, ἀν-
τήνορος σποδοῦ γεμί-

ζων λέβητας εὐθέτους·
στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν-
δρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις·
τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλ-
λοτρίας διαὶ γυναικός·
τὰ δὲ σῖγά τις βαΰζει.
φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει
προδίκοις Ἀτρείδαις.
οἳ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
θήκας Ἰλιάδος γᾶς
εὔμορφοι κατέχουσιν· ἐχ-
θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.

βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ· ἀντ. γ'.
δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
μέριμνα νυκτηρεφές.
τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
ἄσκοποι θεοί. κελαι-
ναὶ δ' Ἐρινύες χρόνῳ
τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου
τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀΐστοις
τελέθοντος οὔτις ἀλκά·
τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν εὖ
βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις
Διόθεν κεραυνός.
κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
μήτ' εἴην πτολιπόρθης,
μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλ-
λων βίον κατίδοιμι.

πυρος δ' ὑπ' εὐαγγέλου ὁ α'. ἐπῳδός.
πόλιν διήκει θοα

βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
τίς οἶδεν; εἴ τι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος.
τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος, ὁ β'.
φλογὸς παραγγέλμασιν
νέοις πυρωθέντα καρδίαν, ἔπειτ'
ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν;
γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει ὁ γ'.
πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται ὁ δ'.
ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος.

τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ' ὀνειράτων δίκην
τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
ὡς οὔτ' ἄναυδος οὔτε του δαίων φλόγα
ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός.
ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων·
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.
ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

ΚΗΡΥΞ.

ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονός,
δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
ὕπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,

τόξοις ἰάπτων μηκέτ᾽ εἰς ἡμᾶς βέλη·
ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ᾽ ἀνάρσιος·
νῦν δ᾽ αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
ἄναξ Ἄπολλον. τούς τ᾽ ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ, τόν τ᾽ ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ᾽ ἀντήλιοι,
εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ᾽ ὄμμασιν
δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
καὶ τοῖσδ᾽ ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ᾽ εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
βωμοὶ δ᾽ ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα,
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
ἥκει, τίεσθαι δ᾽ ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
τοῦ ῥυσίου θ᾽ ἥμαρτε καὶ πανώλεθρον
αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον.
διπλᾶ δ᾽ ἔτισαν Πριαμίδαι θἀμαρτία.

ΧΟΡΟΣ.

κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

ΚΗΡΥΞ.

χαίρω· θεοῖσι τεθνάναι δ᾽ οὐκ ἀντερῶ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ᾽ ἐγύμνασεν;

ΚΗΡΥΞ.

ὥςτ᾽ ἐκδακρύειν γ᾽ ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.

ΧΟΡΟΣ.

τερπνῆς ἄρ᾽ ἴστε τῆσδ᾽ ἐπήβολοι νόσου;

ΚΗΡΥΞ.

πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.

ΧΟΡΟΣ.

τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένοι.

ΚΗΡΥΞ.

ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς πόλλ᾽ ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ᾽ ἀναστένειν.

ΚΗΡΥΞ.

πόθεν τὸ δύςφρον τοῦτ᾽ ἐπῆν στύγος φρενῶν;

ΧΟΡΟΣ.

πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.

ΚΗΡΥΞ.

καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;

ΧΟΡΟΣ.

ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.

ΚΗΡΥΞ.

εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ᾽ ἐν πολλῷ χρόνῳ
τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
τὰ δ᾽ αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἅπαντ᾽ ἀπήμων τὸν δι᾽ αἰῶνος χρόνον;
μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυςαυλίας,
σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ᾽ οὐ
στένοντες, οὐ κλαίοντες ἤματος μέρος;
τὰ δ᾽ αὖτε χέρσῳ καὶ προςῆν πλέον στύγος·
εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν·
ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμωνίας
δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
ἐσθημάτων τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
χειμῶνα δ᾽ εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,

οἷον παρεῖχ᾽ ἄφερτον Ἰδαία χιών,
ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών·
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
τὸ μήποτ᾽ αὖθις μηδ᾽ ἀναστῆναι μέλειν.
τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
τὸν ζῶντα δ᾽ ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
καὶ πολλὰ χαίρειν συμφοραῖς καταξιῶ.
ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ᾽ οὐκ ἀντιρρέπει.
ὡς κομπάσαι τῷδ᾽ εἰκὸς ἡλίου φάει,
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
Τροίαν ἑλόντες δήποτ᾽ Ἀργείων στόλος
θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ᾽ Ἑλλάδα
δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
καὶ τοὺς στρατηγούς, καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τάδ᾽ ἐκπράξασα. πάντ᾽ ἔχεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
ὅτ᾽ ἦλθ᾽ ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ᾽ ἀνάστασιν.
καί τίς μ᾽ ἐνίπτων εἶπε, φρυκτωρῶν δία
πεισθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ.
λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ᾽ ἐφαινόμην.
ὅμως δ᾽ ἔθυον, καὶ γυναικείῳ νόμῳ
ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν

ἔλασκον εὐφημοῦντες, ἐν θεῶν ἕδραις
θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ᾽ ἐμοὶ λέγειν;
ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
ὅπως δ᾽ ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ,
πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ᾽ ἀπάγγειλον πόσει·
ἥκειν ὅπως τάχιστ᾽ ἐράσμιον πόλει·
γυναῖκα πιστὴν δ᾽ ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
οἵανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
καὶ τἄλλ᾽ ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
οὐδ᾽ οἶδα τέρψιν οὐδ᾽ ἐπίψογον φάτιν
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
τοιόσδ᾽ ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων,
οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
σὺ δ᾽ εἰπέ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
ἥξει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆτ᾽ ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;
σχισθέντα δ᾽ οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.

ΚΗΡΥΞ.

ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιϊκοῦ στρατοῦ,
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.
πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;
ΚΗΡΥΞ.
ἔκυρσας ὥςτε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
ΧΟΡΟΣ.
πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο;
ΚΗΡΥΞ.
οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥςτ᾽ ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.
ΧΟΡΟΣ.
πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ;
ΚΗΡΥΞ.
εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
γλώσσῃ μιαίνειν. χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
ὅταν δ᾽ ἀπευκτὰ πήματ᾽ ἄγγελος πόλει
στυγνῷ προςώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ᾽ Ἐρινύων.
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
χειμῶν᾽ Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν;
ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ᾽ ἐδειξάτην,
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
ἐν νυκτὶ δυςκύμαντα δ᾽ ὠρώρει κακά.

ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρῄκιαι πνοαὶ
ἤρεικον· αἳ δὲ κεροτυπούμεναι βίᾳ
χειμῶνι, τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ,
ᾤχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοστρόβου.
ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος
ἤτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ 'ξῃτήσατο
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν
μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
ἔπειτα δ' ᾅδην πόντιον πεφευγότες,
λευκὸν κατ' ἦμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. τί μή;
ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταὔτ' ἔχειν δοξάζομεν.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προςδόκα μολεῖν.
εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
χλωρόν τε καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων.

ΧΟΡΟΣ.

τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' στρ. α'.
ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως·
μή τις ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν προνοί-
αισι τοῦ πεπρωμένου
γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων;
τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεική θ'

Ἑλέναν, ἐπεὶ πρεπόντως
ἑλέναυς, ἕλανδρος, ἑλέπτολις,
ἐκ τῶν ἁβροτίμων
προκαλυμμάτων ἔπλευσεν
ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ,
πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ
κατ᾽ ἴχνος πλάταν ἄφαντον
κελσάντων Σιμόεντος ἀ-
κτὰς ἐπ᾽ ἀεξιφύλλους
δι᾽ ἔριν αἱματόεσσαν.

Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρ- *ἀντ. α'.*
θώνυμον τελεσσίφρων
μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτί-
μωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
καὶ ξυνεστίου Διὸς
πρασσομένα τὸ νυμφότιμον
μέλος ἐκφάτως τίοντας
ὑμέναιον, ὃς τότ᾽ ἐπέρρεπεν
γαμβροῖσιν ἀείδειν.
μεταμανθάνουσα δ᾽ ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιὰ
πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκου-
σα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
παμπορθῆ πολύθρηνον αἰ-
ῶνα, φίλον πολιτᾶν
μέλεον αἷμ᾽ ἀνατλᾶσα.

ἔθρεψεν δὲ λέοντα *στρ. β'.*
σίνιν δόμοις ἀγάλα-
κτον ὧδ᾽ ἀνὴρ φιλόμαστον,
ἐν βιότου προτελείοις
ἅμερον, εὐφιλόπαιδα,
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.

πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις,
νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαί-
νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἀντ. β'.
ἔθος τὸ πρὸς τοκέων.
χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων,
μηλοφόνοισιν ἄγαισιν
δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
μέγα σίνος πολύκτονον·
ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄ-
τας δόμοις προσεθρέφθη.

πάραυτα δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν στρ. γ'.
λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
ἀκασκαῖόν τ' ἄγαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
παρακλίνασ' ἐπέκρανεν
δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
δύςεδρος καὶ δυςόμιλος
συμένα Πριαμίδαισιν
πομπᾷ Διὸς ξενίου
νυμφόκλαυτος Ἐρινύς.

παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος ἀντ. γ'.
τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
τεκνοῦσθαι, μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν·
ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-

μί. τὸ δυςσεβὲς γὰρ ἔργον
μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννᾳ.
οἴκων γὰρ εὐθυδίκων
καλλίπαις πότμος αἰεί.

φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις στρ. δ'.
μὲν παλαιὰ νεά-
ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν ὕβριν
τότ' ἢ τότ', ἔςτ' ἂν ἐπὶ τὸ κύριον μόλῃ
νέᾳ ῥαφᾷ,
δαίμονά τε τὰν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀνίερον,
θράσος μελαίνας μελάθροισιν Ἄτας,
εἰδομέναν τοκεῦσιν.

Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν ἀντ. δ'.
δυςκάπνοις δώμασιν,
τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον.
τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνῳ χερῶν
παλιντρόποις
ὄμμασι λιποῦσ' ὅσια προςέμολε, δύναμιν οὐ
σέβουσα πλούτου παράσημον αἴνῳ·
πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
Ἀτρέως γένεθλον, πῶς σε προςείπω;
πῶς σε σεβίζω, μήθ' ὑπεράρας
μήθ' ὑποκάμψας καιρὸν χάριτος;
πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
προτίουσι δίκην παραβάντες.
τῷ δυςπραγοῦντι τ' ἐπιστενάχειν
πᾶς τις ἕτοιμος, δῆγμα δὲ λύπης
οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προςικνεῖται,
καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς

ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι
. . . .
ὅςτις δ᾽ ἀγαθὸς προβατογνώμων,
οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός,
τὰ δοκοῦντ᾽ εὔφρονος ἐκ διανοίας
ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
Ἑλένης ἕνεκ᾽, οὐκ ἐπικεύσω,
κάρτ᾽ ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος,
οὐδ᾽ εὖ πραπίδων οἴακα νέμων
θάρσος ἑκούσιον
ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
νῦν δ᾽ οὐκ ἀπ᾽ ἄκρας φρενὸς οὐδ᾽ ἀφίλως
εὔφρων πόνος εὖ τελέσασιν.
γνώσει δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
. . . .
πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
δίκη προςειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
νόστου δικαίων θ᾽ ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
κλύοντες ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς
ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
ψήφους ἔθεντο· τῷ δ᾽ ἐναντίῳ κύτει
ἐλπὶς προςῄει χρεῖος οὐ πληρουμένῳ.
καπνῷ δ᾽ ἁλοῦσα νῦν ἔτ᾽ εὔσημος πόλις.
ἄτης θυηλαὶ ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
τίνειν· ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
ἐφραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς οὕνεκα
πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,

ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς,
πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων
ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
καὶ φημὶ ταὐτὰ καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνων σέβειν.
δύςφρων γὰρ ἰὸς καρδίᾳ προςήμενος
ἄχθος διπλοΐζει τῷ πεπαμένῳ νόσον,
τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰςορῶν στένει.
εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς,
δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅςπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω. τὰ δ' ἄλλα, πρὸς πόλιν τε καὶ θεούς,
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον.
ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως,
πειρασόμεσθα πήματος τρέψαι νόσον.
νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.
νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄνδρες πολῖται, πρέςβος Ἀργείων τόδε,
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει

τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦσ᾽, ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
τοσόνδ᾽, ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ᾽ Ἰλίῳ.
τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
ἧσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ᾽ ἐπεισφέρειν κακοῦ
κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
ἁνὴρ ὅδ᾽, ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.
εἰ δ᾽ ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
τρισώματός τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών,
ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
τοιῶνδ᾽ ἕκατι κληδόνων παλιγκότων,
πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ᾽ οὐ παραστατεῖ,
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος
Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ᾽ ὑπ᾽ Ἰλίῳ σέθεν
κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ᾽ ἔνι σταγών.
ἐν ὀψικοίτοις δ᾽ ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ᾽ ὀνείρασιν

λεπταῖς ὕπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
νῦν, ταῦτα πάντα τλᾶσ', ἀπενθήτῳ φρενὶ
λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε βουστάθμων κύνα,
σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος,
γαληνὸν ἦμαρ εἰςιδεῖν ἐκ χείματος,
καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα.
τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
τοιοῖςδέ τοί νιν ἀξιῶ προςφθέγμασιν.
φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
ἠνειχόμεσθα· νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆςδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
δμωαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.
τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἱμαρμένα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
ἅβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
χαμαιπετὲς βόαμα προςχάνῃς ἐμοί,
μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
τίθει· θεούς τοι τοῖςδε τιμαλφεῖν χρεών·
ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.

λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
κληδὼν ἀϋτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλη.
εἰ πάντα δ' ὣς πράσσοιμεν, εὐθαρσὴς ἐγώ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ηὔξω θεοῖς δείσασαν ὧδ' ἔρδειν τάδε;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εἴπερ τις, εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἤνυσεν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῇς ψόγον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἦ οὐ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας

λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν θεῶν
μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
πολλὴ γὰρ αἰδὼς δωματοφθορεῖν ποσὶν
στείβοντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα, πορφύρας πατῶν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.
οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν εὐξάμην
δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις
ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένῃ.
ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως στρ. α'.
δεῖμα προστατήριον

καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά·
οὐδ' ἀποπτύσας δίκαν
δυσκρίτων ὀνειράτων,
θάρσος εὐπιθὲς ἵζει
φρενὸς φίλον θρόνον;
χρόνος δέ τοι
πρυμνησίων ξὺν ἐμβολαῖς
ψαμμίας ἀκάτας παρή-
βησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
ὦρτο ναυβάτας στρατός.

πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων ἀντ. α'.
νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν.
τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ
θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
ἐλπίδος φίλον θράσος.
σπλάγχνα δ' οὔτι ματᾴζει,
πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν
τελεσφόροις
δίναις κυκλούμενον κέαρ.
εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τὸ πᾶν
ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.

μάλα γέ τοι τὸ πολέος γ' ὑγιΐας στρ. β'.
ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ *ἀεὶ*
γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
καὶ πότμος εὐθυπορῶν
ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἕρμα.
καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
κτησίων ὄκνος βαλὼν
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,

οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
πημονᾶς γέμων ἄγαν,
οὐδ' ἐπόντισε σκάφος,
πολλά τ' ἂν δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
νῆστιν ὤλεσεν νόσον.

τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὸν ἅπαξ θανάσιμον ἀντ. β'.
προπάροιθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν
πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
Ζεὺς δὲ τὸν ὀρθοδαῆ
τῶν φθιμένων ἀνάγειν ἔπαυσεν.
εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
προφθάσασα καρδίαν
γλῶσσα πάντ' ἂν ἐξέχει.
νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν
ζωπυρουμένας φρενός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εἴσω κομίζου καὶ σύ· Κασσάνδραν λέγω·
ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε· μηδ' ὑπερφρόνει.
καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
πραθέντα τλῆναι, καὶ ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ.
εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
οἳ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
ὠμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
ἔχεις, παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.

ΧΟΡΟΣ.

σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
ἐκτὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων,
πείθοι' ἂν εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ἕπου. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
πείθου, λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔτοι θυραίαν τῇδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν·
σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον,
σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.

ΧΟΡΟΣ.

ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἥκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμασθήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐγὼ δ', ἐποικτείρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὀτοτοτοῖ πόποι δᾶ. στρ. α'.

Ἀπόλλων, Ἀπόλλων.

ΧΟΡΟΣ.

τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥςτε θρηνητοῦ τυχεῖν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὀτοτοτοῖ πόποι δᾶ. ἀντ. α'.
Ἀπόλλων, Ἀπόλλων.

ΧΟΡΟΣ.

ἣ δ' αὖτε δυςφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ,
οὐδὲν προςήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

Ἀπόλλων, Ἀπόλλων στρ. β'.
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.
ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

ΧΟΡΟΣ.

χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ παρὸν φρενί.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

Ἀπόλλων, Ἀπόλλων ἀντ. β'.
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.
ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα στρ. γ'.
αὐτοφόνα τε κακὰ κἀρτάνας,
ἀνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδοι ῥαντήριον.

ΧΟΡΟΣ.

ἔοικεν εὖρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

μαρτυρίοισι γὰρ τοῖςδ' ἐπιπείθομαι· ἀντ. γ'.
κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγὰς

ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ μὴν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
ἦσμεν, προφήτας δ᾽ οὔτινας ματεύομεν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ πόποι, τί ποτε μήδεται; στρ. δ΄.
τί τόδε νέον ἄχος μέγα,
μέγ᾽ ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν
ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλκὰ δ᾽
ἑκὰς ἀποστατεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
ἐκεῖνα δ᾽ ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς; ἀντ. δ΄.
τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
λουτροῖσι φαιδρύνασα, πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ᾽ ἔσται· προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
χερὸς ὀρέγματα.

ΧΟΡΟΣ.

οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἓ ἕ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; στρ. ε΄.
ἦ δίκτυόν τί γ᾽ Ἅιδου;
ἀλλ᾽ ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
φόνου. στάσις δ᾽ ἀκόρετος γένει
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

ΧΟΡΟΣ.

ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλει
ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς
σταγών, ἅτε γᾷ δορὶ πτώσιμος
ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.

ταχεῖα δ᾽ ἄτα πέλει.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἆ ἆ· ἰδού, ἰδού· ἄπεχε τῆς βοὸς ἀντ. ε΄.
τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
μελαγκέρῳ λαβοῦσα μηχανήματι
τύπτει· πίτνει δ᾽ ἐν ἐνύδρῳ κύτει·
δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ κομπάσαιμ᾽ ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι, κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδοὶ
φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι. στρ. ϛ΄.
τὸ γὰρ ἐμὸν θροεῖς πάθος ἐπεγχέας.
ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγεν,
οὐδέν ποτ᾽ εἰ μὴ ξυνθανουμένην; τί γάρ;

ΧΟΡΟΣ.

φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ-
φὶ δ᾽ αὑτᾶς θροεῖς
νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
ἀκόρετος βοᾶς φιλοίκτοις ταλαίναις φρεσὶν
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ᾽ ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδὼν βίον.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ ἰὼ λιγείας μόρον ἀηδόνος. ἀντ. ϛ΄.
περεβάλοντό οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοὶ γλυκύν τ᾽ αἰῶνα, κλαυμάτων ἄτερ·
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

ΧΟΡΟΣ.

πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους ἔχεις
ματαίους δύας,

τὰ δ' ἐπίφοβα δυςφάτῳ κλαγγᾷ
μελοτυπεῖς, ὁμοῦ *στένουσ'* ὀρθίοις ἐν νόμοις;
πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
κακορρήμονας;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι στρ. ζ'.
φίλων· ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν'
ἠνυτόμαν τροφαῖς·
νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους
ὄχθους ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.

ΧΟΡΟΣ.

τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω,
καὶ παῖς νεόγονος ἂν μάθοι.
πέπληγμαι δ' ὅπως δάκει φοινίῳ,
δυςαλγεῖ τύχᾳ, μινυρὰ φοβερόθροα,
θαύματ' ἐμοὶ κλύειν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας ἀντ. ζ'.
τὸ πᾶν· ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρός,
πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
οὐδὲν ἐπήρκεσαν,
τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥςπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
ἐγὼ δὲ θερμὸν οὖς τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

ἑπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.
καί τίς σε κακοφρονῶν τίθη-
σι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπίτνων
μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα.
τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς νεογάμου νύμφης δίκην·
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς

πνέων ἐςήξειν, ὥςτε κύματος δίκην
κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
μεῖζον· φρενώσω δ᾽ οὐκέτ᾽ ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν
ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
τὴν γὰρ στέγην τήνδ᾽ οὔποτ᾽ ἐκλείπει χορὸς
σύμφθογγος οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκώς γ᾽, ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει
δύςπεμπτος ἔξω συγγόνων Ἐρινύων.
ὑμνοῦσι δ᾽ ὕμνον δώμασιν προςήμεναι
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ᾽ ἀπέπτυσαν
εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυςμενεῖς·
ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὥς;
ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τὸ μὴ εἰδέναι
λόγῳ παλαιὰς τῶνδ᾽ ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγέν,
παιώνιον γένοιτο. θαυμάζω δέ σου,
πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
κυρεῖν λέγουσαν, ὥςπερ εἰ παρεστάτεις.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

μάντις μ᾽ Ἀπόλλων τῷδ᾽ ἐπέστησεν τέλει.

ΧΟΡΟΣ.

μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ᾽ ἦν παλαιστὴς κάρτ᾽ ἐμοὶ πνέων χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἠλθέτην νόμῳ;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟΡΟΣ.

ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἤδη πολίταις πάντ᾽ ἐθέσπιζον πάθη.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆτ᾽ ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἔπειθον οὐδέν᾽ οὐδέν, ὡς τάδ᾽ ἤμπλακον.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἰοὺ ἰού, ὢ ὢ κακά.
ὑπ᾽ αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
στροβεῖ, ταράσσων φροιμίοις δυςφροιμίοις.
ὁρᾶτε τούςδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προςφερεῖς μορφώμασιν;
παῖδες θανόντες ὡςπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν᾽, ἐποίκτιστον γέμος,
πρέπουσ᾽ ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ
λέοντ᾽ ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
οἰκουρόν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
νεῶν τ᾽ ἔπαρχος Ἰλίου τ᾽ ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
λέξασα κἀκτείνασα φαιδρόνους, δίκην
ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
τοιαῦτα τολμᾷ· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
ἐστίν. τί νιν καλοῦσα δυςφιλὲς δάκος
τύχοιμ᾽ ἄν; ἀμφίςβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,

θύουσαν Ἅιδου μητέρ᾽, ἄσπονδόν τ᾽ Ἄρη
φίλοις πνέουσαν; ὡς δ᾽ ἐπωλολύξατο
ἡ παντότολμος, ὥςπερ ἐν μάχης τροπῇ.
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
καὶ τῶνδ᾽ ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ᾽ ἐν τάχει παρὼν
ἄγαν ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα καὶ φόβος μ᾽ ἔχει
κλύοντ᾽ ἀληθῶς οὐδὲν ἐξῃκασμένα·
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

Ἀγαμέμνονός σέ φημ᾽ ἐπόψεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ᾽ οὔτι Παιὼν τῷδ᾽ ἐπιστατεῖ λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

οὔκ, εἴπερ ἔσται γ᾽· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ᾽ ἀποκτείνειν μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ᾽ ἄγος πορσύνεται;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἦ κάρτ᾽ ἄρ᾽ αὖ παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

καὶ μὴν ἄγαν γ᾽ Ἕλλην᾽ ἐπίσταμαι φάτιν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυςμαθῆ δ᾽ ὅμως.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

παπαῖ, τόδ᾽ οἷον πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.

ὀτοτοῖ, Λύκει᾽ Ἄπολλον, οἲ ἐγώ, ἐγώ.
αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ
ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
τί δῆτ᾽ ἐμαυτῆς καταγέλωτ᾽ ἔχω τάδε
καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;
σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
ἴτ᾽ ἐς φθόρον πεσόντ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἅμ᾽ ἕψομαι·
ἄλλην τιν᾽ ἄτης ἀντ᾽ ἐμοῦ πλουτίζετε.
ἰδοὺ δ᾽, Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
χρηστηρίαν ἐσθῆτ᾽· ἐποπτεύσας δέ με
κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
φίλων ὑπ᾽ ἐχθρῶν, οὐ διχορρόπως ματήρ.
καλουμένη δὲ φοιτάς, ὡς ἀγύρτρια,
πτωχός, τάλαινα, λιμοθνὴς ἠνεσχόμην.
καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
ἀπήγαγ᾽ ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
βωμοῦ πατρῴου δ᾽ ἀντ᾽ ἐπίξηνον μένει
θερμῷ κοπείσῃ φοινίῳ προσφάγματι.
οὐ μὴν ἄτιμοί γ᾽ ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
φυγὰς δ᾽ ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας
ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
τί δῆτ᾽ ἐγὼ μέτοικος ὧδ᾽ ἀναστένω,
ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξασαν ὡς ἔπραξεν· οἳ δ᾽ εἶχον πόλιν,
οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει;
ἰοῦσα πράξω· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.

Ἅιδου πύλας δὲ τάςδ᾽ ἐγὼ προςεννέπω·
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
ἀποῤῥυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ᾽ αὖ σοφὴ
γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ᾽ ἐτητύμως
μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

οὐκ ἔστ᾽ ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνον πλέω.

ΧΟΡΟΣ.

ὁ δ᾽ ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἥκει τόδ᾽ ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ᾽ ἴσθι τλήμων οὖσ᾽ ἀπ᾽ εὐτόλμου φρενός.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ᾽ εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ᾽ ἐστὶ χρῆμα; τίς σ᾽ ἀποστρέφει φόβος;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

φεῦ φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

τί τοῦτ᾽ ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς; τόδ᾽ ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὅμοιος ἀτμὸς ὥςπερ ἐκ τάφου πρέπει.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
ἰὼ ξένοι.
οὔτοι δυςοίζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβῳ
ἄλλως· θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνήρ τε δυςδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεςφάτου μόρου.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν, οὐ θρῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς· ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, βασιλέως τιμαόρους
. . . . *ἀσκεύοις ὁμοῦ*
ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ἐμοῦ
δούλης θανούσης εὐμαροῦς χειρώματος.
ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
σκιά τις ἂν πρέψειεν, εἰ δὲ δυςτυχῆ,
βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
μηκέτ' ἐςέλθῃς, τάδε φωνῶν.
καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν
μάκαρες Πριάμου . . . . .
θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει.

νῦν δ᾽ εἰ προτέρων αἷμ᾽ ἀποτίσει,
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων
ποινὰς θανάτων ἐπικραίνει,
τίς ποτ᾽ ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
δαίμονι φῦναι, τάδ᾽ ἀκούων;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.

ΧΟΡΟΥ ὁ Α.

σῖγα· τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὤμοι, μάλ᾽ αὖθις δευτέραν πεπληγμένος.

ΧΟΡΟΥ ὁ Β.

τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι.

ΧΟΡΟΥ ὁ Γ.

ἀλλὰ κοινωσώμεθ᾽ ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.

ΧΟΡΟΥ ὁ Δ.

ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ᾽ ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.

ΧΟΡΟΥ ὁ Ε.

ἐμοὶ δ᾽ ὅπως τάχιστά γ᾽ ἐμπεσεῖν δοκεῖ
καὶ πρᾶγμ᾽ ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει.

ΧΟΡΟΥ ὁ ϛ.

κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
ψηφίζομαί τι δρᾶν. τὸ μὴ μέλλειν δ᾽ ἀκμή.

ΧΟΡΟΥ ὁ Ζ.

ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.

ΧΟΡΟΥ ὁ Η.

χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.

ΧΟΡΟΥ ὁ Θ.

οὐκ οἶδα βουλῆς ἧστινος τυχὼν λέγω.
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρα.

ΧΟΡΟΥ ὁ Ι.

κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.

ΧΟΡΟΥ ὁ ΙΑ.

ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;

ΧΟΡΟΥ ὁ ΙΒ.

ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κράτει.
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.

ΧΟΡΟΥ ὁ ΙΓ.

ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;

ΧΟΡΟΥ ὁ ΙΔ.

σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι.
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.

ΧΟΡΟΥ ὁ ΙΕ.

ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πᾶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν
φράξειεν ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος.
ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νείκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι,
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥςπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
παίω δέ νιν δίς· κἂν δυοῖν οἰμωγμάτοιν
μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς

Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὀρυγαίνει πεσών·
κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
βάλλει μ᾽ ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ διοςδότῳ
γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ὧδ᾽ ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ᾽ ἄν, εἰ χαίροιτ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἐπεύχομαι.
εἰ δ᾽ ἦν πρέπον τῷδ᾽ ὥςτ᾽ ἐπισπένδειν νεκρῷ,
τάδ᾽ ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
τοσῶνδε κρατῆρ᾽ ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίων, αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟΡΟΣ.

θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
ἥτις τοιόνδ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος.
ἐγὼ δ᾽ ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
λέγω· σὺ δ᾽ αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις,
ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
πόσις, νεκρὸς δὲ τῆςδε δεξιᾶς χερὸς
ἔργον δικαίας τέκτονος. τάδ᾽ ὧδ᾽ ἔχει.

ΧΟΡΟΣ.

τί κακόν, ὦ γύναι, στρ.
χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
πασαμένα ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὄρμενον
τόδ᾽ ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ᾽ ἀρὰς
ἀπέδικες ἀποτόμως; ἀπόπολις δ᾽ ἔσει
μῖσος ὄμβριμον ἀστοῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ
καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ᾽ ἔχειν ἀράς,
οὐδὲν τόδ᾽ ἀνδρὶ τῷδ᾽ ἐναντίον φέρων·
ὃς οὐ προτιμῶν, ὡςπερεὶ βοτοῦ μόρον

μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
ὠδῖν', ἐπῳδὸν Θρηκίων ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν
μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεός,
γνώσει διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

μεγαλόμητις εἶ, ἀντ.
περίφρονα δ' ἔλακες, ὥςπερ οὖν
φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται,
λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος ἐμπρέπειν
ἀτίετον. ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
τύμμα τύμματι τῖσαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην,
Ἄτην Ἐρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
οὔ μοι φόβον μέλαθρ' ἂν ἐλπὶς ἐμπατεῖν,
ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους.
κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος
. . . .
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ·
ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος,
καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε θεσφατηλόγος
πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλοις δὲ σελμάτων
ἰσοτριβής. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
ὁ μὲν γὰρ οὕτως· ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον

κεῖται φιλήτωρ τῷδ᾽, ἐμοὶ δ᾽ ἐπήγαγεν
εὐχῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΖΥΓΟΣ Α.

φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος, στρ. α'.
μηδὲ δεμνιοτήρης,
μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν
μοῖρ᾽ ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
φύλακος εὐμενεστάτου,
καὶ πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί;
πρὸς γυναικὸς δ᾽ ἀπέφθισεν βίον.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ παράνους Ἑλένα σύστ. β'.
μία τὰς πολλάς, τὰς πάνυ πολλὰς
ψυχὰς ὀλέσασ᾽ ὑπὸ Τροίᾳ.
νὺν δὲ τελείαν . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

ΖΥΓΟΣ Β.

ἦ πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ᾽ ἄνιπτον, στρ. γ'.
στᾶσα τότ᾽ ἐν δόμοισιν
ἐρίδματός τις ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου σύστ. δ'.
τοῖςδε βαρυνθείς·
μηδ᾽ εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς,
ὡς ἀνδρολέτειρ᾽, ὡς μία πολλῶν
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ᾽
ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

ΖΥΓΟΣ Α.

δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυί- ἀντ. α'.
οισι Ταντταλίδαισιν,

κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν
κήρυκος ἐχθροῦ σταθεῖσ' ἐκνόμως
ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται . . . .

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην, ἀντισύστ. δ'.
τὸν τριπάχυντον
δαίμονα γέννας τῆσδε κικλήσκων.
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
νείρει τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

ΖΥΓΟΣ Γ.

ἦ μέγα δώμασι τοῖσδ' στρ. ε'.
αἵμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκορέστου·
ἰώ, ἰὴ διαὶ Διὸς
παναιτίου πανεργέτα.
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ, βασιλεῦ, σύστ. ϛ'.
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

ΖΥΓΟΣ Δ.

ὤμοι μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον στρ. ζ'.
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν. σύστ. η'.
μηκέτι λεχθῇ δ'

Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον·
φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
τόνδ' ἀπέτισεν
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

ΖΥΓΟΣ Γ.

ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ ἀντ. ε'.
τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων;
πῶ, πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων
μέλας Ἄρης· ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
πάχνᾳ κουροβόρῳ παρέξει.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ, βασιλεῦ, ἀντισύστ. ϛ'.
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

ΖΥΓΟΣ Δ.

ὤμοι μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον ἀντ. ζ'.
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην ἀντισύστ. η'.
οἴκοισιν ἔθηκ';
ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθὲν
τῆς πολυκλαύτης Ἰφιγενείας,
ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων,
μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω,
ξιφοδηλήτῳ
θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν.

ΖΥΓΟΣ Ε.

ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς στρ. θ′.
ἀπάλαμον μέριμναν
ὅπᾳ τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
δέδοικα δ᾽ ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
δίκην δ᾽ ἐπ᾽ ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης
πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ γᾶ, γᾶ, εἴθε μ᾽ ἐδέξω ἀντισύστ. β′.
πρὶν τόνδ᾽ ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου
δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.
τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
ἦ σὺ τόδ᾽ ἔρξαι
τλήσει, κτείνασ᾽ ἄνδρα τὸν αὑτῆς
ἀποκωκῦσαι, ψυχῇ τ᾽ ἄχαριν
χάριν ἀντ᾽ ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;

ΖΥΓΟΣ Β.

τίς δ᾽ ἐπιτύμβιος αἶνος ἐπ᾽ ἀνδρὶ θείῳ ἀντ. γ′.
σὺν δακρύοις ἰάπτων
ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημα λέγειν σύστ. ι′.
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν
οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
. . . .
. . . .
ἀλλ᾽ Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
θυγάτηρ, ὡς χρή,
πατέρ᾽ ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
πόρθμευμ᾽ ἀχέων
πέρι χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

ΖΥΓΟΣ Ε

ὄνειδος ἥκει τόδ᾽ ἀντ᾽ ὀνείδους. ἀντ. θ'.
δύςμαχα δ᾽ ἔστι κρῖναι.
φέρει φέροντ᾽, ἐκτίνει δ᾽ ὁ καίνων.
μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
παθεῖν τὸν ἔρξαντα. θέσμιον γάρ.
τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
κεκόλληται γένος προςόψει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐς τόνδ᾽ ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ ἀντισύστ. ι'.
χρησμόν. ἐγὼ δ᾽ οὖν
ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν
ὅρκους θεμένῃ τάδε μὲν στέργειν,
δύςτλητά περ ὄνθ᾽. ὃ δὲ λοιπόν, ἰόντ᾽
ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
τρίβειν θανάτοις αὐθένταισιν·
κτεάνων τε μέρος
βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη τάςδ᾽
ἀλληλοφόνους
μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου.
φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄγη,
ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆςδε γῆς, τούτου πατήρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
αὑτοῦ τ᾽ ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
καὶ προςτρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
τλήμων Θυέστης μοῖραν εὕρετ᾽ ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον.

ἀστοξένια δὲ τοῦδε δύςθεος πατὴρ
Ἀτρεὺς προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως πατρὶ
τὠμῷ, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
ἔκρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθημένοις
ἄσημ'· ὃ δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν
ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει.
κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
ᾤμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν,
μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρὰν
οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπίδεκ' ἀθλίῳ πατρὶ
συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν·
καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυςβουλίας.
οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῂς ἑκὼν κατακτανεῖν,
μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον·
. . . .
οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προςήμενος
κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
γνώσει γέρων ὢν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
τὸ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον.

δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες
δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῇς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

γύναι, σὺ τοῦδ᾽ ἥκοντος ἐκ μάχης νέον
οἰκουρὸς εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ᾽ ἅμα
ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ᾽ ἐβούλευσας μόρον;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ᾽ ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
σὺ δ᾽ ἐξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
ἄξει· κρατηθεὶς δ᾽ ἡμερώτερος φανεῖ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ᾽ ἐβούλευσας μόρον,
δρᾶσαι τόδ᾽ ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
ἐγὼ δ᾽ ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής
. . . .
ἐκ τῶνδε τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειραφόρον
κριθῶντα πῶλον· ἀλλ᾽ ὁ δυσφιλὴς σκότῳ
λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ᾽ ἐπόψεται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ᾽ ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; ἀλλά νιν γυνὴ
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
ἔκτειν᾽. Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ᾽ ἐπεὶ δοκεῖς τάδ᾽ ἔρδειν κοὐ λέγειν, γνώσει τάχα.

ΧΟΡΟΣ.

. . . .

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

εἶα δή, φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

εἶα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ᾽ αἱρούμεθα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μηδαμῶς, ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.
πημονῆς ἅλις δ᾽ ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
ἀλλὰ καὶ τάδ᾽ ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·
σώφρονος γνώμης δ᾽ ἁμαρτεῖν τὸν κρατοῦντ᾽ *αἶσχος μέγα.*
στεῖχε καὶ σὺ χοἰ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους,
πρὶν παθεῖν ἔρξαντες. ἀρκεῖν χρῆν τάδ᾽ ὡς ἐπράξαμεν·
εἰ δ᾽ ἔτ᾽ οὐ μόχθων γένοιτο τῶνδ᾽ ἅλις, δεχοίμεθ᾽ ἂν
δαίμονος χηλῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.
ὧδ᾽ ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλὰ τούσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ᾽ ἀπανθίσαι
κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ᾽ εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ᾽ ἐγώ σ᾽ ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ᾽ ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

οὔκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ᾽ ἀπευθύνῃ μολεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

οἶδ᾽ ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

ΧΟΡΟΣ.

πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆςδε μωρίας χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥςτε θηλείας πέλας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.
ΟΙΚΕΤΗΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι. .
τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι . . . .
. . . .
. . . . *πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον,*
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον
. . . .
οὐ γὰρ παρὼν ᾤμωξα σόν, πάτερ, μόρον,
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ
. . . .
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ προςεικάσω;
πότερα δόμοισι πῆμα προςκυρεῖ νέον;
ἢ πατρὶ τῷ 'μῷ τάςδ' ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγματα;
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ
πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
πατρός, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδών, ὡς ἂν σαφῶς

μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή.

ΧΟΡΟΣ.

ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην στρ. α′.
χοὰς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ·
πρέπει παρῇσι φοίνιος διωγμὸς
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ,
δι᾽ αἰῶνος δ᾽ ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
λινοφθόροι δ᾽ ὑφασμάτων
λακίδες ἔφλαδον ὑπ᾽ ἄλγεσιν
πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων ἀγελάστοις
ξυμφοραῖς πεπληγμένων.

τορὸς δὲ φοῖτος ὀρθόθριξ, ἀντ. α′.
δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον
πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ,
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων.
κριταὶ δὲ τῶνδ᾽ ὀνειράτων
θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι
μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν περιθύμως,
τοῖς κτανοῦσί τ᾽ ἐγκοτεῖν.

τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν, στρ. β′.
ἰὼ γαῖα, γαῖα, μωμένα μ᾽ ἰάλλει
δύσθεος γυνά. φοβοῦμαι δ᾽ ἔπος τόδ᾽ ἐκβαλεῖν.
τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ;
ἰὼ πανοιζὺς ἑστία,
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς
δνόφοι καλύπτουσι δόμους
δεσποτῶν θανάτοισιν.

σέβας δ᾽ ἄμαχον ἀδάματον ἀπόλεμον τὸ πρὶν ἀντ. β′.
δι᾽ ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον

νῦν ἀφίσταται· φοβεῖται δέ τις. τὸ δ᾽ εὐτυχεῖν,
τόδ᾽ ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.
ῥοπὴ δ᾽ ἐπισκοπεῖ δίκας
ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ᾽ ἐν μεταιχμίῳ σκότου
μένει χρονίζοντ᾽ ἀτυχῆ,
τοὺς δ᾽ ἄκραντος ἔχει νύξ.

δι᾽ αἵματ᾽ ἐκποθένθ᾽ ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ — στρ. γ΄.
τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρύδαν.
διαλγὴς δ᾽ ἄτα διαφέρει
τὸν αἴτιον παναρκέτας νόσου βρύειν.

θιγόντι δ᾽ οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων — ἀντ. γ΄.
ἄκος· πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
διαίνοντες τὸν χερομυσῆ
φόνον καθαρσίοις ἴοιεν ἂν μάτην.

ἐμοὶ δ᾽ (ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν — ἐπῳδός.
θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
πατρῴων τάνδ᾽ ἐσᾶγον αἶσαν)
δίκαια καὶ μὴ ᾽μαῖς πρέπον τύχαις βίου
βίᾳ φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
στύγος κρατούσῃ, δακρύων ὑφειμάτων,
ματαίοισι δεσποτᾶν
τύχαις, κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοὰς
πῶς εὔφρον᾽ εἴπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρί, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;

τῶνδ᾽ οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ᾽ ἔχω τί φῶ,
χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος, ὡς νόμος βροτοῖς,
ἔσθλ᾽ ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφη, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
ἢ σῖγ᾽ ἀτίμως, ὥςπερ οὖν ἀπώλετο
πατήρ, τάδ᾽ ἐκχέουσα, γάποτον χύσιν,
στείχω, καθάρμαθ᾽ ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν
δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
τῆςδ᾽ ἔστε βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι·
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεύθετ᾽ ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός.
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ᾽ ἐλεύθερον μένει
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.

ΧΟΡΟΣ.

αἰδουμένη σοὶ βωμὸν ὣς τύμβον πατρὸς
λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
λόγους ἂν οἷςπερ ἠδέσω τάφον πατρὸς
στέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ᾽ ἔχεις ὑπέρτερον·
. . . .
φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;

ΧΟΡΟΣ.

πρῶτον μὲν αὑτήν, χὤςτις Αἴγισθον στυγεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐμοί τε καὶ σοί τἄρ᾽ ἐπεύξομαι τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ᾽ ἤδη φράσαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίν᾽ οὖν ἔτ᾽ ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;

ΧΟΡΟΣ.

μέμνησ᾽ Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ᾽ ὅμως.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ευ τοῦτο, κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.

ΧΟΡΟΣ.

τοῖς αἰτίοις νῦν, τοῦ φόνου μεμνημένη

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί φῶ; δίδασκ᾽ ἄπειρον ἐξηγουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

ἐλθεῖν τιν᾽ αὐτοῖς δαίμον᾽ ἢ βροτῶν τινὰ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

ἁπλωστὶ φράζουσ᾽, ὅςτις ἀνταποκτενεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ ταῦτά μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ᾽ οὒ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
ἄρηξον, Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχάς, πατρῴων αἱμάτων ἐπισκόπους,
καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται,
θρέψασά τ᾽ αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει·
ἁγὼ χέουσα τάςδε χέρνιβας φθιτοῖς
λέγω, καλοῦσα πατέρ᾽, ἐποικτείροντ᾽ ἐμὲ
φίλον τ᾽ Ὀρέστην . . . .
. . . .
φίλον τ᾽ Ὀρέστην πως ἀνάξομεν δόμοις.
πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ᾽ ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅςπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἳ δ᾽ ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.

ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατεύχομαί σοι. καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·
αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ
μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάςδε· τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον,
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικακτανεῖν δίκῃ.
ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς καλῆς ἀρᾶς,
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν·
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,
σὺν θεοῖσι καὶ γῇ καὶ δίκῃ νικηφόρῳ.
τοιαῖςδ' ἐπ' εὐχαῖς τάςδ' ἐπισπένδω χοάς.
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.

ΧΟΡΟΣ.

ἵετε δάκρυ καναχὲς *στρ.*
ὀλόμενον ὀλομένῳ
δεσπότᾳ πρὸς ἕρμα γᾶς
τόδε κεδνόν· κακῶν δ'
ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον
κεχυμένων χοᾶν· κλύε δέ μοι σέβας,
κλύ', ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.

ὀτοτοτοτοτοτοῖ, *ἀντ.*
ὀτοτοτοτοῖ ἰώ,
τίς δορυσθενὴς ἀνὴρ
ἀναλυτὴρ δόμων
Σκυθικά τε χερὶ παλίντονα
ἐν ἔργῳ βέλη 'πιπάλλων Ἄρης
σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν ξίφη;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ·
νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.

ΧΟΡΟΣ.

λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.

ΧΟΡΟΣ.

τίνος ποτ᾽ ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὐξύμβολον τόδ᾽ ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ ἔστιν ὅςτις, πλὴν ἐμοῦ, κείραιτό νιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐχθροὶ γὰρ οἷς προςῆκε πενθῆσαι τριχί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν ὅδ᾽ ἐστὶ κάρτ᾽ ἰδεῖν ὁμόπτερος.

ΧΟΡΟΣ.

ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προςφερὴς ἰδεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ᾖ τόδε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μάλιστ᾽ ἐκείνου βοστρύχοις προςείδεται.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ᾽ ἐτόλμησεν μολεῖν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρί.

ΧΟΡΟΣ.

οὐχ ἧσσον αὖ δάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
εἰ τῆςδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κἀμοὶ προςέστη καρδίᾳ κλυδώνιον
χολῆς, ἐπαίσθην δ᾽ ὡς διανταίῳ βέλει·

ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
σταγόνες ἄφρακτοι δυςχίμου πλημμυρίδος,
πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστῶν τιν᾽ ἄλλον τῆςδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ᾽ οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ᾽ ἐκείρατο,
. . . .
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύςθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ᾽ ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ᾽ αἰνέσω,
εἶναι τόδ᾽ ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου
βροτῶν Ὀρέστου· σαίνομαι δ᾽ ὑπ᾽ ἐλπίδος.
φεῦ.
εἴθ᾽ εἶχε φωνὴν ἔμφρον᾽ ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ ᾽κινυσσόμην,
ἀλλ᾽ ἦν σαφηνῆ τόνδ᾽ ἀποπτύσαι πλόκον,
εἴπερ γ᾽ ἀπ᾽ ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἢ ξυγγενὴς ὤν, εἶτα συμπενθεῖν ἐμοὶ
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ᾽ εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
οἵοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην
στροβούμεθ᾽· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
σμικροῦ γένοιτ᾽ ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν ὅμοιοι τοῖς τ᾽ ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
καὶ γὰρ δύ᾽ ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ᾽ ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.
. . . .
πτέρναι τενόντων θ᾽ ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ᾽ ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὔχου τὰ λοιπά, τοῖς θεοῖς τελεςφόρους

εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
σύνοιδ᾽ Ὀρέστην πολλά σ᾽ ἐκπαγλουμένην.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ὅδ᾽ εἰμί· μὴ μάτευ᾽ ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ἀλλ᾽ ἦ δόλον τιν᾽, ὦ ξέν᾽, ἀμφί μοι πλέκεις;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
αὐτὸς καθ᾽ αὑτοῦ τἄρα μηχανορραφῶ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ἀλλ᾽ ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ᾽, εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ὡς ὄντ᾽ Ὀρέστην γάρ σ᾽ ἐγὼ προσεννέπω;
ΟΡΕΣΤΗΣ.
αὐτόν με νῦν ὁρῶσα δυσμαθεῖς· σὺ δὲ
κουρὰν ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς
ἰχνοσκοποῦσά τ᾽ ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ.
σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς
σαυτῆς ἀδέλφου, συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ.
ἰδοὺ δ᾽ ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός,
σπάθης τε πληγάς, εἰς δὲ θήρειον γραφὴν
. . . .
ἔνδον γενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ ᾽κπλαγῇς φρένας·

τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός,
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσει πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄνομα, τέσσαρας μοίρας ἔχον
ἐμοί· προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον,
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον (ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται),
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων·
μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ
πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό σοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν αἰετοῦ πατρός,
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν
δεινῆς ἐχίδνης· τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελὴς
θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον,
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τοῦ θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπιθῆ βροτοῖς·
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός,
σιγᾶθ᾽, ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ᾽ ἀπαγγείλῃ τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ᾽ ἐγώ ποτε
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς
χρησμός, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κἀξορθιάζων πολλά, καὶ δυςχειμέρους
ἄτας ὑφ᾽ ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον·
αὐτὸν δ᾽ ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
τίσειν μ᾽ ἔχοντα πολλὰ δυςτερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυςφρόνων μηνίματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰς δ᾽ αἰνῶν νόσους,
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας, ἀγρίαις γνάθοις
λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ᾽ ἐπαντέλλειν νόσῳ·
ἄλλας τ᾽ ἐφώνει προςβολὰς Ἐρινύων,
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προςτροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ᾽ ὀφρὺν
κινεῖ, ταράσσει· καὶ διώκεται πόλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός,
βωμῶν τ᾽ ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν· δέχεσθαι δ᾽ οὔτε συλλύειν τινά.
πάντων δ᾽ ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ,

κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι·
κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ᾽ ἐργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἵμεροι,
θεοῦ τ᾽ ἐφετμαί, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενί,
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ᾽ ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μή, τάχ᾽ εἴσεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ᾽ ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν
τῇδε τελευτᾶν,
ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
γλῶσσα τελείσθω· τοὐφειλόμενον
πράσσουσα Δίκη μέγ᾽ ἀϋτεῖ·
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι στρ. α'.
φάμενος ἢ τί ῥέξας
τύχοιμ᾽ ἄν, ἕκαθεν οὐρίσας,
ἔνθα σ᾽ ἔχουσιν εὐναί,
σκότῳ φάος ἀντίμοιρον;
χάριτες δ᾽ ὁμοίως
κέκληνται γόος εὐκλεὴς
προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει στρ. β'.
πυρὸς μαλερὰ γνάθος,
φαίνει δ᾽ ὕστερον ὀργάς.
ὀτοτύζεται δ᾽ ὁ θνήσκων,

ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων.
πατέρων τε καὶ τεκόντων
γόος ἔνδικος ματεύει
ῥοπάν, ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει ἀντ. α΄.
πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις δέ σ' ὅδ' ἐπιτύμβιος
θρῆνος ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται,
φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;
οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

ΗΓΕΜΩΝ ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Α.

ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων στρ. γ΄.
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους,
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
παίων μελάθροις ἐν βασιλείοις
νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ στρ. δ΄.
πρός τινος Λυκίων, πάτερ,
δοριδμητος κατηναρίσθης,
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν,
τέκνων τε κελεύθοις
κτίσας ἐπιστρεπτὸν αἰῶ,
πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς
δώμασιν εὐφόρητον·

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν ἀντ. β΄.
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων,
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων

χθονίων ἐκεῖ τυράννων.
βασιλεὺς γὰρ ἦν, ὄφρ᾽ ἔζη,
μόριμον λάχος πιπλάντων
χεροῖν πεισίβροτόν τε βάκτρον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μηδ᾽ ὑπὸ Τρωΐοις ἀντ. δʹ.
τείχεσι φθίμενος, πάτερ,
μετ᾽ ἄλλῳ δουρικμῆτι λαῷ
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάφθαι
πέπρωσο· πάρος δ᾽ οἱ
κτανόντες οὕτω δαμῆναι,
θανατηφόρον αἶσαν
πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι
τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ, μεσῳδός.
μεγάλης δὲ τύχης καὶ Ὑπερβορέου
μείζονα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης
δοῦπος ἱκνεῖται· τῶν μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη, τῶν δὲ κρατούντων
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν γ᾽ ὄντων·
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τοῦτο διαμπερὲς οὖς στρ. εʹ.
ἵκεθ᾽ ἅπερ τε βέλος.
Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
χειρί, τοκεῦσι δ᾽ ὁμῶς τελοῖτο.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοί *ποτε* στρ. ϛʹ.
πευκήεντ᾽ ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
θεινομένου, γυναικός τ᾽

ὀλλυμένας. τί γὰρ κεύ-
θω, φρενὸς οἷον ἔμπας
ποτᾶται πάροιθε πρῴρας
δριμυστάκτου κραδίας
θύματος ἔγκοτον στύγος;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς ἀντ. ε'.
Ζεὺς ἔπι χεῖρα βάλοι,
φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐξας;
πιστὰ γένοιτο χώρᾳ.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
κλῦτε δὲ τὰ χθονίων πρότιμα.

ΗΓΕΜΩΝ ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Β.

ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας ἀντ. γ'.
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προςαιτεῖν
αἷμα· βοᾷ γὰρ λοιγὸς Ἐρινὺν
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες; στρ. ζ'.
ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ τεθυμένων,
ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως
ἔχοντα καὶ δωμάτων
ἄτιμα. πᾷ τίς τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ ἀντ. ϛ'.
οἰκτρὸν τόνδε κλύουσαν οἶκτον.
καὶ τότε μὲν δύςελπις,
σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦ-
ται πρὸς ἔπος κλυούσᾳ.
ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς *ἦτορ*
θάρσῃ, 'πέστασεν ἄχος
πρὸς τὸ φανεῖν τί μοι καλῶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν; ἢ τά περ ἀντ. ζ'.
πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων;
πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται.
λύκος γὰρ ὥςτ' ὠμόφρων
ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἔκοψα κομμὸν Ἄριον, ἔν τε Κισσίας στρ. η'.
νόμοις ἰηλεμιστρίας
ἀπριγδόπληκτα πολυπλάνητ' ἄδην ἰδεῖν
ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα,
ἄνωθεν, ἀνέκαθεν· κτύπῳ δ' ἐπιρροθεῖ
κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.
ἰώ, ἰὼ δαΐα
πάντολμε μῆτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι. στρ. θ'.
πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆρα τίσει,
ἕκατι μὲν δαιμόνων,
ἕκατι δ' ἀμᾶν χερῶν.
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐμασχαλίσθη δέ γ', ὡς τόδ' εἰδῇς, ἀντ. θ'.
ἔπρασσε δ' ᾇπέρ νιν, ὧδε θάπτει,
μόρον κτίσαι μωμένα
ἄφερτον αἰῶνι σῷ.
κλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἔχεις πατρῷον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν, ἀντ. η'.
ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία.
μυχῷ δ' ἄφερκτος πολυσινοῦ κυνὸς δίκαν

ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χέουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα.
τοιαῦτ' ἀκούων . . . . ἐν φρεσὶν
γράφου, δι' ὤτων τέ σοι
τέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
τὰ δ' αὐτὸς ὄργα μαθεῖν.
πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. στρ. ι'.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.

ΧΟΡΟΣ.

στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιρροθεῖ,
ἄκουσον ἐς φάος μολών,
ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄρης Ἄρει ξυμβαλεῖ, Δίκα Δίκᾳ. ἀντ. ι'.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰὼ θεοί, κραίνετ' ἐνδίκως *δίκας.*

ΧΟΡΟΣ.

τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,
εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἰὼ πόνος ἐγγενής, στρ. ια'.
καὶ παράμουσος ἄτης
αἱματόεσσα πλαγά.
ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη,
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

δώμασι δ' ἔμμοτον ἀντ. ια'.
τῶνδ' ἄκος, οὐδ' ἀπ' ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν

διώκειν ἔριν αἱματηράν.
θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὅδ᾽ ὕμνος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
τῆςδε κατευχῆς, πέμπετ᾽ ἀρωγὴν
παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκῃ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανών,
αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κἀγώ, πάτερ, τοιῶνδε σου χρείαν ἔχω
τυχεῖν, μέγαν προςθεῖσαν Αἰγίσθῳ *φθόρον.*

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ᾽· εἰ δὲ μή, παρ᾽ εὐδείπνοις ἔσει
ἄτιμος ἐμπύροισι κνισωτοῖς χθονός.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ γαῖ᾽, ἄνες μοι πατέρ᾽ ἐποπτεῦσαι μάχην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ Περσέφασσα, δὸς δέ γ᾽ εὔμορφον κράτος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μέμνησο δ᾽ ἀμφίβληστρον ᾧ σ᾽ ἐκαίνισαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πέδαις δ᾽ ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης, πάτερ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἆρ᾽ ἐξεγείρει τοῖςδ᾽ ὀνείδεσιν, πάτερ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος λαβὰς λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ,
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ·
οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
θανόντι· φελλοὶ δ' ὣς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνου.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄκου'· ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα·
αὐτὸς δὲ σῶζε, τόνδε τιμήσας λόγον,
τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτεινάτην λόγον·
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί,
ἔρδοις ἂν ἤδη, δαίμονος πειρώμενος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου,
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος.
θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τόδε·
τὰ δῶρα μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος

ἑνός, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ᾽ ἔχει λόγος.
θέλοντι δ᾽, εἴπερ οἶσθ᾽, ἐμοὶ φράσον τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

οἶδ᾽, ὦ τέκνον, παρῆ γάρ· ἔκ τ᾽ ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
χοὰς ἔπεμψε τάςδε δύςθεος γυνή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ, ὥςτ᾽ ὀρθῶς φράσαι;

ΧΟΡΟΣ.

τεκεῖν δράκοντ᾽ ἔδοξεν, ὡς δ᾽ αὐτὴ λέγει

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;

ΧΟΡΟΣ.

ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τινὸς βορᾶς χρῄζοντα, νεογενὲς δάκος;

ΧΟΡΟΣ.

αὐτὴ προςέσχε μαστὸν ἔν γ᾽ ὀνείρατι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πῶς ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στύγους;

ΧΟΡΟΣ.

ὥςτ᾽ ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἣ δ᾽ ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη·
πολλοὶ δ᾽ ἀνῆθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ᾽ ἔπειτα τάςδε κηδείους χοάς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ᾽ εὔχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ᾽ ἐμοὶ τελεςφόρον.
κρίνω δέ τοί νιν ὥςτε συγκόλλως ἔχειν.

εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἐμοὶ
οὔφις ἐμοῖσι σπαργάνοις ὡπλίζετο,
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον,
θρόμβῳ τ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα,
ἣ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει,
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως, ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
κτείνω νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε.
τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

γένοιτο δ' οὕτως. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω,
τοὺς δ' ἕν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγω.
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάςδε συνθήκας ἐμάς,
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον,
δόλῳ δὲ καὶ ληφθῶσιν, ἐν ταὐτῷ βρόχῳ
θανόντες, ᾗ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.
ξένῳ γὰρ εἰκώς, παντελῆ σάγην ἔχων,
ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας
Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησσίδα,
γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς.
μενοῦμεν οὕτως, ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
δόμους παραστείχοντα καὶ τάδ' ἐννέπειν·
τί δὴ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται
Αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκείων πυλῶν,
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρός,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἀρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κάτ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,

πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν
θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε·
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει στρ. α'.
δεινὰ δειμάτων ἄχη,
πόντιαί τ' ἀγκάλαι
κνωδάλων ἀνταίων
βρύουσι· πλάθουσι καὶ πεδαίχμιοι
λαμπάδες πεδάοροι,
πτανὰ δὲ καὶ πεδοβάμον' ἀπ' ἀνεμοέντων
αἰγίδων φράσαι κότον.

ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀν- ἀντ. α'.
δρὸς φρόνημα τίς λόγῳ
καὶ γυναικῶν φράσει
τλημόνων παντόλμοις
ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν
συζύγους θ' ὁμαυλίας;
θηλυκρατὴς ἀπέρωτος ἔρως πάρα νείκᾳ
κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.

ἴστω δ', ὅστις οὐχ ὑπόπτερος στρ. β'.
φροντίσιν, τὰν δαεῖσ' ἁ παιδολυ-
μὰς τάλαινα Θεστιὰς μήσατο
πυρδαῆτιν πρόνοιαν,
καταίθουσα παιδὸς δαφοινὸν

δαλὸν ἥλιχ', ἐπεὶ μολὼν
ματρόθεν κελάδησεν,
ξύμμετρόν τε διαὶ βίου
μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ.

ἄλλαν δ' ἔστιν ἐν λόγοις στυγεῖν ἀντ. β'.
φοινίαν Σκύλλαν, ἅτ' ἐχθρῶν ὑπαὶ
φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς
χρυσοκμήτοισιν ὅρμοις
πιθήσασα δώροισι Μίνω,
Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς
νοσφίσασ' ἀπροβούλως
πνείονθ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ.
κιγχάνει δέ μιν Ἑρμῆς.

ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων στρ. γ'.
πόνων (ἄκαιρος δ' ὁ δυςφιλὲς γαμή-
λευμ' ἀπεύχετον δόμοις
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
ἐπ' ἀνδρὶ τευχεςφόρῳ,
ἐπ' ἀνδρὶ δάοις ἐπικλύτῳ σέβων,
τίων τ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων
γυναικείαν τ' ἄτολμον αἰχμάν)·

κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον ἀντ. γ'.
λόγῳ· γοᾶται δὲ γᾶ πάθος κατά-
πτυστον· ᾔκασεν δέ τις
τὸ δεινὸν ἂν Λημνίοισι πήμασιν.
θεοστυγήτῳ δ' ἄγει
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυςφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος στρ. δ'.

διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ
διαὶ Δίκας· τὸ μὴ θέμις γάρ, οὐ
λὰξ πέδοι πατούμενον, τὸ πᾶν Διὸς
σέβας παρεκβάντος οὐ θεμιστῶς.

Δίκας δ᾽ ἐρείδεται πυθμήν. ἀντ. δ'.
προχαλκεύει δ᾽ Αἶσα φασγανουργός·
τέκνον δ᾽ ἐπεισφέρει δόμοισιν, ἐκ δ᾽
αἱμάτων παλαιτέρων τίνει μύσος
χρόνῳ κλυτὰ βυσσόφρων Ἐρινύς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

παῖ, παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
τὶς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ᾽ αὖθις, ἐν δόμοις;
τρίτον τόδ᾽ ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
εἴπερ φιλόξεν᾽ ἐστίν, Αἰγίσθου βίαν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὕςπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
τάχυνε δ᾽, ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ᾽ ἐπείγεται
σκοτεινόν, ὥρα δ᾽ ἐμπόρους μεθιέναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος,
γυνὴ στέγαρχος· ἄνδρα δ᾽ εὐπρεπέστερον.
αἰδὼς γὰρ ἐν λέσχαισιν οὐκ ἐπαργέμους
λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα, κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ξένοι, λέγοιτ᾽ ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖςδ᾽ ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρά, καὶ πόνων θελκτηρία
στρωμνή, δικαίων τ᾽ ὀμπνίων παρουσία.
εἰ δ᾽ ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,

ἀνδρῶν τόδ᾽ ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στείχοντα δ᾽ αὐτόφορτον οἰκείᾳ σάγῃ
ἐς Ἄργος, ὥςπερ δεῦρ᾽ ἀπεζύγην πόδας,
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ᾽ εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ,
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν,
Στρόφιος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν᾽, εἰς Ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,
τεθνεῶτ᾽ Ὀρέστην εἰπέ, μηδαμῶς λάθῃ.
εἴτ᾽ οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
εἴτ᾽ οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
θάπτειν, ἐφετμὰς τάςδε πόρθμευσον πάλιν.
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.
τοσαῦτ᾽ ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖς κυρίοισι καὶ προςήκουσιν λέγων,
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ᾽ εἰκὸς εἰδέναι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἲ ᾽γώ, κατ᾽ ἄκρας ἐκπαθῶς πορθούμεθα.
ὦ δυςπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρά,
ὡς πόλλ᾽ ἐπωπᾷς κἀκποδὼν εὖ κείμενα,
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη.
καὶ νῦν Ὀρέστης, ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
φίλων ἀποψιλοῖ με τὴν παναθλίαν·
σὺν δ᾽ ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας ζαλῆς
ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ᾽ εὐδαίμοσιν
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον;

πρὸς δυςσεβείας δ' ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶν
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόςφορα.
ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
ὀπισθόπουν τε τοῦδε καὶ ξυνέμπορον·
κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόςφορα.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε·
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων
βουλευσόμεσθα τῆςδε συμφορᾶς πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

εἶεν, φίλιαι δμωΐδες οἴκων,
πότε δὴ στομάτων
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ;
ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι' ἀκτὴ
χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολίαν
ξυγκαταβῆναι, νύχιόν θ' Ἑρμῆν
τοῖςδ' ἐφοδεῦσαι
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

ἔοικεν ἁνὴρ ὁ ξένος τυχεῖν κακὸν

. . . .

τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.
ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν
ὅπως τάχιστ᾽ ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ ἀπ᾽ ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται τήνδε, πρὸς μὲν οἰκέτας
θετοσκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων
κεύθουσ᾽ ἐπ᾽ ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει
φήμης ὑφ᾽ ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
εὖτ᾽ ἂν πύθηται μῦθον. ὢ τάλαιν᾽ ἐγώ·
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἄλγη, δύσοιστα τοῖσδ᾽ ἐν Ἀτρέως δόμοις
τυχόντ᾽, ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα.
ἀλλ᾽ οὔτι πω τοιόνδε πῆμ᾽ ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·
φίλον δ᾽ Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευσμάτων
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ᾽ ἀνωφέλητ᾽ ἐμοὶ
τλάσῃ· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός·
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ᾽ ὢν ἐν σπαργάνοις,
εἰ λιμὸς ἢ δίψησις ἢ λιψουρία
ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ᾽, οἴομαι,
ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
γναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος.
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ᾽ Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ᾽ ἐπ᾽ ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων, θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;

ΤΡΟΦΟΣ.

τί πῶς; λέγ᾽ αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ νῦν σὺ ταῦτ᾽ ἄγγελλε δεσπότου στύγει·
ἀλλ᾽ αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
ἄνωχθ᾽ ὅσον τάχιστά γ᾽ εὐδούσῃ φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀλλ᾽ ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ᾽ εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.

ΤΡΟΦΟΣ.

καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.

ΤΡΟΦΟΣ.

τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;

ΧΟΡΟΣ.

ἄγγελλ᾽ ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀλλ᾽ εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
γένοιτο δ᾽ ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν παραιτουμένᾳ μοι, πάτερ στρ. α΄.
Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
δὸς τύχας εὖ τυχεῖν
κυρίως τὰ σώφρον᾽ εὖ

μαιομένοις ἔχειν.
κὰδ δίκαν πᾶν ἔπος
ἔλακον· ὦ Ζεῦ, σύ νιν φυλάσσοις.

πρὸ δέ γ' ἐχθρῶν τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ, στρ. β'.
θές, ἐπεί νιν μέγαν ἄρας,
δίδυμα καὶ τριπλᾶ
παλίμποινα θέλων ἀμείψει.

ἴσχε δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ- ἀντ. α'.
νιν ζυγέντ' ἐν ἅρμασιν
πημάτων, ἐν δρόμῳ
προςτιθεὶς μέτρον, τίν' αὖ
σωζόμενον ῥυθμὸν
τοῦτ' ἰδεῖν γάπεδον
ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα.

οἵ τ' ἔσω δωμάτων στρ. γ'.
πλουτογαθῆ μυχὸν ἐνίζετε,
κλῦτε, σύμφρονες θεοί·
ἄγετε, τῶν πάλαι
λύσασθ' αἷμα προςφάτοις δίκαις
. . . .
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.

τὸ δὲ καλῶς κτίμενον ὦ μέγα ναίων μεσῳδός.
στόμιον, εὖ δὸς ἀνέδην δόμον ἀνδρός,
καί νιν ἰδεῖν φιλίοις
ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας.

ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως ἀντ. γ'.
παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος
πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
τὰ δ' ἄλα' ἀμφανεῖ

χρῄζων. ἄσκοπον δ᾽ ἔπος λέγων
νύκτα πρό τ᾽ ὀμμάτων σκότον φέρει,
καθ᾽ ἡμέραν δ᾽ οὐδὲν ἐμφανέστερος.

καὶ τότ᾽ ἤδη, τότε πλοῦτον *οἴσομεν* στρ. δ'.
δωμάτων λυτήριον
θῆλυν οὐριοστάταν,
ἅμα δὲ κρεκτὸν γοατὰν νόμον
θήσομεν πόλει· τὰ δ᾽ εὖ
ἔχοντ᾽ ἐμὸν κέρδος αὔξει τόδ᾽, ἄ-
τα δ᾽ ἀποστατεῖ φίλων.

σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων, ἀντ. β'.
ἐπαΐσας τε θροοῦσαν
πρὸς σέ, τέκνον, πατρὸς
περαίνειν ἐπίμομφον αὐδάν,

Περσέως τ᾽ ἐν φρεσὶ καρδίαν σχεθών, ἀντ. δ'.
τοῖς θ᾽ ὑπὸ χθονὸς φίλοις,
τοῖς τ᾽ ἄνω πρόπρασσ᾽ ἰὼν
χάριτας ὀργᾶς λυγρᾶς, ἔνδοθεν
φοινίαν ἄγαν τιθείς,
τὸν αἴτιον δ᾽ ἐξαπολλὺς μόρον
. . . .

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ᾽ ὑπάγγελος·
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
μόρον δ᾽ Ὀρέστου. καὶ τόδ᾽ ἀμφέρειν δόμοις
γένοιτ᾽ ἂν ἄχθος δειματοσταγὲς φόνῳ
τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
πῶς ταῦτ᾽ ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
πεδάρσιοι θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην;

τί τῶνδ᾽ ἂν εἴποις ὥςτε δηλῶσαι φρενί;

ΧΟΡΟΣ.

ἠκούσαμεν μέν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἰδεῖν ἐλέγξαι τ᾽ αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ᾽ αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών,
εἴτ᾽ ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
οὔτοι φρέν᾽ ἂν κλέψειεν ὠμματωμένην.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι,
τάδ᾽ ἐπευχομένη κἀπιθεάζουσ᾽,
ὑπὸ δ᾽ εὐνοίας
πῶς ἴσον εἰποῦσ᾽ ἀνύσωμαι;
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός,
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ᾽ ἐλευθερίᾳ
δαίων ἀρχάς τε πολισσονόμους
. . . .
ἕξει, πατέρων μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
ἅψειν. εἴη δ᾽ ἐπὶ νίκῃ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἒ ἔ, ὀτοτοτοτοῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔα,
ἔα μάλα. πῶς ἔχει, κέκρανται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ᾽ ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οἴμοι, πανοίμοι δεσπότου πεπληγμένου,
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προςφθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντός γε δεῖ,
οὐχ ὥςτ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
ἰού, ἰού.
κωφοῖς ἀϋτῶ καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκης πεπληγμένος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἲ 'γώ. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοις ὀλούμεθ', ὥςπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος·
εἰδῶμεν, εἰ νικῶμεν ἢ νικώμεθα.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἲ 'γώ. τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοίγαρ ἐν ταὐτῷ τάφῳ
κείσει. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον,
μαστόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτρεφὲς γάλα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ᾽ αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ πυθόχρηστα πιστά τ᾽ εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κρίνω σὲ νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἕπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον᾽ ἡγήσω πατρός·
τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδ᾽, ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ᾽ ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐγώ σ᾽ ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ᾽ ἐπόρσυνεν μόρον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀράς, τέκνον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τεκοῦσα γάρ μ᾽ ἔρριψας ἐς τὸ δυςτυχές.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔτοι σ᾽ ἀπέρριψ᾽ ἐς δόμους δορυξένους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

διχῶς ἐπράθην, ὢν ἐλευθέρου πατρός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ποῦ δῆθ᾽ ὁ τῖμος, ὅντιν᾽ ἀντεδεξάμην;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αἰσχύνομαί σοι τοῦτ᾽ ὀνειδίσαι σαφῶς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ᾽ εἴφ᾽ ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σύ τοι σεαυτήν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σουρίζει μόρον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἲ 'γὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ κάρτα μάντις οὑξ ὀνειράτων φόβος.
ἔκανες ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.

ΧΟΡΟΣ.

στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν·
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἰτούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ, στρ. α'.
βαρύδικος ποινά·
ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης·
ἔλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν

ὁ πυθοχρήστας φυγὰς
θέοθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος.
ἐπολολύξατ', ὤ, δεσποσύνων δόμων
ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς
ὑπαὶ δυοῖν *λύσιν* μιαστόροιν
δυςοίμου τύχας.

ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας ἀντ. α'.
δολιόφρων ποινά·
ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτήτυμος
Διὸς κόρα (Δίκαν δέ νιν
προςαγορεύομεν
βροτοὶ τυχόντες καλῶς)
ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἔχθροις κότον·
τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός, *ὁ Πύθιος
μεσομφάλοις θεὸς παρ' ἐσχάραις*
. . . .

. . . . στρ. β'.
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . ἃ
δόλιά σε δολίαν
βλαπτομένα χρονισθεῖσαν ἐποίχεται.
κρατείτω δ' ἔπος τὸ θεῖον, τὸ μή μ'
ὑπουργεῖν κακοῖς.
ἄξια δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

μέγα τ' ἀφηρέθην ψάλιον οἰκετῶν· ἀντ. β'.
ἄναγε μάν, δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί·

τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται
πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας
μύσος ἅπαν ἐλάσῃ
καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις.
τύχᾳ δ' εὐπροσωποκοίτᾳ τὸ πᾶν
ἰδεῖν θρευμένοις
μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα,
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι,
φίλοι τε καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη
πάρεστιν, ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρί,
καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρί,
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
τί νιν προσείπω, κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν;
ἄγρευμα θηρός, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν
ἄρκυν τ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνὴρ
ξένων ἀπαιόλημα, κἀργυροστερῆ
βίον νομίζων τῷδέ γ' ἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρένα.
ἐκτείνατ' αὐτὸ καὶ κύκλῳ παρασταδὸν
στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ', ὡς ἴδῃ πατήρ,
οὐχ οὑμός, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
Ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς,
ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ,
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·

ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην·
ἥτις δ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ τοῦτ᾽ ἐμήσατο στύγος,
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ᾽ ὑπὸ ζώνην βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ᾽ ἐχθρόν, ὡς φαίνει, κακόν,
ἢ σοι δοκεῖ, μύραινα γ᾽ εἴτ᾽ ἔχιδν᾽ ἔφυ,
σήπειν θίγουσ᾽ ἂν μᾶλλον, οὐ δεδηγμένη,
τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος;
τοιάδ᾽ ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
γένοιτ᾽· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ, αἰαῖ μελέων ἔργων· στρ.
στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης.
αἰαῖ, αἰαῖ,
μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι
φᾶρος τόδ᾽, ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν δ᾽ ἀποιμώζω παρών,
πατροκτόνον θ᾽ ὕφασμα προςφωνῶν τόδε
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
ἄζηλα νίκης τῆςδ᾽ ἔχων μιάσματα.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον ἀντ.
διὰ πάντ᾽ εὔθυμος ἀμείψει,
τέκνον, ἐς μόχθον δ᾽
ὁ μὲν αὐτίχ᾽, ὃ δ᾽ *ὕστερον* ἥξει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ᾽ ὡς ἂν εἰδῆτ᾽, οὐ γὰρ οἶδ᾽ ὅπῃ τελεῖ,
ὥςπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφον δρόμου
ἐξωτέρω φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύςαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
ᾄδειν ἕτοιμος, ἣ δ᾽ ὑπορχεῖσθαι κρότῳ.

ἕως δ᾽ ἔτ᾽ ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλοις,
κτανεῖν τέ φημι μητέρ᾽ οὐκ ἄνευ δίκης,
πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος,
καὶ φίλτρα τόλμης τῆςδε πλειστηρίζομαι
τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ᾽ ἐμοὶ
πράξαντι μὲν ταῦτ᾽ ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι, παρέντα δ᾽ — οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν·
τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προςθίξεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ᾽, ὡς παρεσκευασμένος
ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προςίξομαι
μεσόμφαλόν θ᾽ ἵδρυμα, Λοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ᾽ αἷμα κοινόν· οὐδ᾽ ἐφέστιον
ἄλλῃ τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
τὰ δ᾽ ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
ἐκμαρτυρεῖν ᾗ μέλε᾽ ἐπορσύνθη κακά.
ἐγὼ δ᾽ ἀλήτης τῆςδε γῆς ἀπόξενος,
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάςδε κληδόνας λιπὼν
. . . .

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ᾽ εὖ γ᾽ ἔπραξας, μηδ᾽ ἐπιζευχθῇς στόμα
φήμῃ πονηρᾷ, μηδ᾽ ἐπιγλωσσῶ κακά,
ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργείαν πόλιν,
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἆ ἆ.
ποῖαι γυναῖκες αἵδε Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι
πυκνοῖς δράκουσιν; οὐκ ἔτ᾽ ἂν μείναιμ᾽ ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

τίνες σὲ δόξαι, φίλτατ᾽ ἀνθρώπων πατρί,
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φόβου νικῶ πολύ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·

σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.

ΧΟΡΟΣ.

ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ σοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δή,
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυςφιλές.

ΧΟΡΟΣ.

εἷς σοι καθαρμός. Λοξίου δὲ προςθιγών,
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάςδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
ἐλαύνομαι δὲ κοὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.

ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμὼν
πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανες·
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·
λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ·
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ,
ἢ μόρον εἴπω;
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣ.
ΑΠΟΛΛΩΝ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.
ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.
ΑΘΗΝΑ.
ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.
ΕΡΜΗΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΔΙΚΑΣΤΑΙ.

ΠΥΘΙΑΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ᾽ ἕζετο
μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινός,
Τιτανὶς ἄλλη, παῖς Χθονός, καθέζετο,
Φοίβη, δίδωσιν ἣ γενέθλιον δόσιν
Φοίβῳ· τὸ Φοίβης δ᾽ ὄνομ᾽ ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ᾽ ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησσοῦ θ᾽ ἕδρας.
πέμπουσι δ᾽ αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ᾽ αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς,
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα
ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ᾽ ἐστὶ Λοξίας πατρός.
τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.
Παλλὰς προνάα δ᾽ εὐλόγως πρεσβεύεται.
σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφαί,

. . . .

Βρόμιος ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ᾽ ἀμνημονῶ,
ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός,
λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον·
Πλειστοῦ τε πηγὰς καὶ Ποσειδῶνος κράτος
καλοῦσα, καὶ τέλειον ὕψιστον Δία,
ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ
ἄριστα δοῖεν· κεἰ πάρ᾽ Ἑλλήνων τινές,
ἴτων πάλῳ λαχόντες, ὡς νομίζεται.
μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγῆται θεός. —
ἦ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ᾽ ὀφθαλμοῖς δρακεῖν,
πάλιν μ᾽ ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ᾽ ἀκταίνειν βάσιν·
τρέχω δὲ χερσίν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν·
δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν, ἀντίπαις μὲν οὖν.
ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν·
ὁρῶ δ᾽ ἐπ᾽ ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
ἕδραν ἔχοντα, προστρόπαιον, αἵματι
στάζοντα χεῖρας, καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
ἔχοντ᾽, ἐλαίας θ᾽ ὑψιγέννητον κλάδον,
λήνει μεγιστοσωφρόνως ἐστεμμένον,
ἀργῆτι μαλλῷ. τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.
πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω·
οὐδ᾽ αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις·

. . . .

εἶδόν ποτ᾽ ἤδη Φινέως γεγραμμένας
δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
αὗται, μέλαιναι δ᾽ ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι·
ῥέγκουσι δ᾽ οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν·
ἐκ δ᾽ ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα·
καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα

φέρειν δίκαιος οὔτ᾽ ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ᾽ ὁμιλίας,
οὐδ᾽ ἥτις αἶα τοῦτ᾽ ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ᾽ ἀνατὶ μὴ μεταστένειν πόνον.
τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων
αὐτῷ μελέσθω Λοξίᾳ μεγασθενεῖ.
ἰατρόμαντις δ᾽ ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
ἐγγὺς παρεστώς, καὶ πρόσω γ᾽ ἀποστατῶν,
ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
καὶ νῦν ἁλούσας τάςδε τὰς μάργους ὁρᾷς·
ὕπνῳ πεσοῦσαι δ᾽ αἱ κατάπτυστοι κόραι

. . . .

Νυκτὸς παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις, οὐδ᾽ ἄνθρωπος, οὐδὲ θήρ ποτε·
κακῶν δ᾽ ἕκατι κἀγένοντ᾽, ἐπεὶ κακὸν
σκότον νέμονται Τάρταρόν θ᾽ ὑπὸ χθονός,
μισήματ᾽ ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
ὅμως δὲ φεῦγε, μηδὲ μαλθακὸς γένῃ·
ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι᾽ ἠπείρου μακρᾶς
βιβῶντ᾽ ἀν᾽ ἀεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
ὑπέρ τε πόντον καὶ περιρρύτας πόλεις.
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας·
κἀκεῖ, δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὑρήσομεν,
ὥςτ᾽ ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ᾽ ἀπαλλάξαι πόνων.
καὶ γὰρ κτανεῖν σ᾽ ἔπεισα μητρῷον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν·
ἐπεὶ δ᾽ ἐπίστᾳ, καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε.

σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

μέμνησο, μὴ φόβος σὲ νικάτω φρένας.
σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός,
Ἑρμῆ, φύλασσε, κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος,
πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ἱκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκνόμων σέβας,
ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὕδοιτ' ἄν, ὠή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη
ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὧν μὲν ἔκτανον
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι· προὐννέπω δ' ὑμῖν, ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο·
παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας ὅθεν.
εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται,
ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος φρενῶν.
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,
καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
ἔθυον, ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα.
ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
ὤρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
ἀκούσαθ'· ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ
ψυχῆς· φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.
ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μύζοιτ᾽ ἄν· ἁνὴρ δ᾽ οἴχεται φεύγων πρόσω·
φίλοις γάρ εἰσιν, οὐκ ἐμοί, προςίκτορες.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄγαν ὑπνώσσεις κοὐ κατοικτίζεις πάθος·
φονεὺς δ᾽ Ὀρέστης τῆςδε μητρὸς οἴχεται.

ΧΟΡΟΣ.

(ὠγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὤζεις, ὑπνώσσεις· οὐκ ἀναστήσει τάχος;
τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;

ΧΟΡΟΣ.

(ὠγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὕπνος πόνος τε, κύριοι συνωμόται,
δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμὸς διπλοῦς ὀξύς.)
λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ᾽ ἅπερ
κύων μέριμναν οὔποτ᾽ ἐκλιπὼν πόνου.
τὶ δρᾷς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
μηδ᾽ ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖσ᾽ ὕπνῳ.
ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν·
τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
σὺ δ᾽ αἱματηρὸν πνεῦμ᾽ ἐπουρίσασα τῷδ᾽
ἕπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν,
ἀτμῷ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρί.

ΧΟΡΟΣ.

ἔγειρ᾽, ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ᾽, ἐγὼ δὲ σέ.
εὕδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ᾽ ὕπνον,

ἰδώμεθ᾽ εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

ἰοὺ ἰού, πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι, στρ. α'.

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ,

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

ἐπάθομεν πάθος δυσαχές, ὢ πόποι,
ἄφερτον κακόν.

ΧΟΡΟΥ ἡ Δ.

ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν οἴχεταί θ᾽ ὁ θήρ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ε.

ὕπνῳ κρατηθεῖσ᾽ ἄγραν ὤλεσα.

ΧΟΡΟΥ ἡ ς.

ἰὼ παὶ Διός, ἐπίκλοπος πέλει, ἀντ. α'.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ζ.

νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,

ΧΟΡΟΥ ἡ ς.

τὸν ἱκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πικρόν.

ΧΟΡΟΥ ἡ Η.

τὸν μητραλοίαν δ᾽ ἐξέκλεψας ὢν θεός.

ΧΟΡΟΥ ἡ Θ.

τί τῶνδ᾽ ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

ΧΟΡΟΥ ἡ Ι.

ἐμοὶ δ᾽ ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν στρ. β'.
ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
μεσολαβεῖ κέντρῳ
ὕπο φρένας, ὕπο λόβον.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΑ.

πάρεστι μαστίκτορος δαΐου δαμίου
βαρύ, τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΒ.

τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοί, ἀντ. β'.
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον

φονολιβῆ θρόμβον
περὶ πόδα, περὶ κάρα.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΓ.

πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν αἱμάτων
βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΔ.

ἐφεστίῳ δέ, μάντις ὤν, μιάσματι — στρ. γ'.
μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος,
παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων,
παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΕ.

ἐμοί τε λυπρὸς καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται, — ἀντ. γ'.
ὑπό τε γᾶν φυγὼν οὔ ποτ' ἐλευθεροῦται·
ποτιτρόπαιος ὢν δ' ἕτερον ἐν κάρᾳ
μιάστορ' ἔστιν ὃν πάσεται.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
ἀνῇς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν,
ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.
οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει,
ἀλλ' οὗ καρανιστῆρες ὀφθαλμώρυχοι
δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραί,
παίδων τε χλοῦνις, ἠδ' ἀκρωνία κακοῦ,
λευσμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε,
οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς· λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός, οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.

ποίμνης τοιαύτης δ᾽ οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει,
ἀλλ᾽ εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχρησας ὥςτε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μήν;

ΧΟΡΟΣ.

κἄπειθ᾽ ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

καὶ προςτραπέσθαι τούςδ᾽ ἐπέστελλον δόμους.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάςδε λοιδορεῖς.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὐ γὰρ δόμοισι τοῖςδε πρόςφορον μολεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ᾽ ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προςτεταγμένον.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.

ΧΟΡΟΣ.

τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

τί γάρ; γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἂν γένοιθ᾽ ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἦ κάρτ᾽ ἄτιμα, καὶ παρ᾽ οὐδὲν ἧκέ σοι
Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.
Κύπρις δ᾽ ἄτιμος τῷδ᾽ ἀπέρριπται λόγῳ,
ὅθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.

εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρσιμος
ὅρκου 'στὶ μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.
εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς,
τὸ μὴ τίνεσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ,
οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,
τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.
δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.

ΧΟΡΟΣ.

τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λίπω ποτέ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλέον τίθου.

ΧΟΡΟΣ.

τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς ψόγῳ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγει·
ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον, δίκας
μέτειμι τόνδε φῶτα κἀκκυνηγετῶ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἐγὼ δ' ἀρήξω, τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει
τοῦ προστροπαίου μῆνις, εἰ προδῶ σφ' ἑκών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύσμασιν
ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα,
οὐ προστρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα
ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν·
ἀλλ', ἀμβλὺς ἤδη προστετριμμένον μύσος,
ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
σώζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους,

πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν, θεά.
αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμενῶ τέλος δίκης.

ΧΟΡΟΣ.

εἶεν· τόδ᾽ ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.
ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ
σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν
ἦλθον διώκουσ᾽, οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
καὶ νῦν ὅδ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐστί που καταπτακών.
ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.

ὅρα, ὅρα μάλ᾽ αὖ, λεῦσσέ τε πάντα, μὴ
λάθῃ φύγδα βὰς ματροφόνος ἀτίτας.

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

ὃ δ᾽ αὖτέ γ᾽ ἀλκὰν ἔχων
περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου
ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χρεῶν.

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

τὸ δ᾽ οὐ πάρεστιν· αἷμα μητρῷον χαμαί.
δυςαγκόμιστον, παπαῖ,
τὸ διερὸν πέδῳ χύμενον οἴχεται.

ΧΟΡΟΥ ἡ Δ.

ἀλλ᾽ ἀντιδοῦναι δεῖ σ᾽ ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ
φεροίμαν βοσκὰν πώματος δυςπότου.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ε.

καὶ ζῶντά σ᾽ ἰσχνάνασ᾽ ἀπάξομαι κάτω,
ἀντίποιν᾽ ὡς τίνῃς ματροφόνου δύας.

ΧΟΡΟΥ ἡ ϛ.

ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν,
ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν᾽ οὐκ εὐσεβῶν

ἢ τοκέας φίλους,
ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ζ.

μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν
ἔνερθε χθονός,
δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγώ, διδαχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι
πολλοὺς καθαρμούς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη
σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου·
βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός,
μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει.
ποταίνιον γὰρ ὄν, πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ
Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.
[χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.]
καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν, ἐμοὶ
μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεών,
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα
θρασὺς ταγοῦχος ὣς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ,
ἔλθοι (κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός),
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος
ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,

ἀναίματον βόσκημα τῶνδε δαιμόνων.

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους,
ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος;

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

καὶ ζῶν με δαίσεις, οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς·
ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν, ἐπεὶ σύστημα.
μοῦσαν στυγερὰν
ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους
ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἀμά.

εὐθυδίκαιοί θ' ἡδόμεθ' εἶναι· ἀντισύστ.
τοὺς μὲν καθαρὰς
καθαρᾶς χεῖρας προνέμοντας
οὔτις ἐφέρπει μῆνις ἀφ' ἡμῶν,
ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ·

ὅςτις δ' ἀλιτών, ὥςπερ ὅδ' ἁνήρ, ἐπῳδός.
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν
παραγιγνόμεναι πράκτορες αἵματος
αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν.

μᾶτερ, ἅ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ στρ. α'.
Νύξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν ποινάν,
κλῦθ'· ὁ Λατοῦς γὰρ ἶ-
νίς μ' ἄτιμον τίθησιν,
τόνδ' ἀφαιρούμενος
πτῶκα, ματρῷον ἅ-
γνισμα κύριον φόνου.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ

τόδε μέλος παρακοπά,
παραφορὰ φρενοδαλής,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικτος, αὑονὰ βροτοῖς.

τοῦτο γὰρ λάχος διανταία ἀντ. α΄.
Μοῖρ᾽ ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν, θνατῶν
τοῖσιν αὐτουργίαι
ξυμπέσωσιν μάταιοι,
τοῖς ὁμαρτεῖν, ὄφρ᾽ ἂν
γᾶν ὑπέλθῃ· θανὼν δ᾽
οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος παρακοπά,
παραφορὰ φρενοδαλής,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικτος, αὑονὰ βροτοῖς.

γεινομέναισι λάχη τάδ᾽ ἐφ᾽ ἁμὶν ἐκράνθη, στρ. β΄.
ἀθανάτων δίχ᾽ ἔχειν γέρας, οὐδέ τις ἐστὶν
συνδαίτωρ μετάκοινος.
παλλεύκων πέπλων δ᾽ *ἀγέραστος* ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην.
δωμάτων γὰρ εἱλόμαν
ἀνατροπάς, ὅταν Ἄρης,
τιθασὸς ὤν, φίλον ἕλῃ·
ἐπὶ τόν, ὤ, διόμεναι
κρατερὸν ὄν̣ ἔθ᾽ ὁμοίως
μαυροῦμεν νέον αἷμα.

σπευδομένα δ᾽ ἀφελεῖν τινὶ τάσδε μερίμνας ἀντ. β΄.
Μοῖρ᾽ ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνει,
μηδ᾽ εἰς ἄγκρισιν ἐλθεῖν.

Ζεὺς γὰρ δειματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας
ἃς ἀπηξιώσατο.
μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα
ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμάν
(σφαλερὰ τανυδρόμοις *γὰρ*
κῶλα), δύσφορον ἄταν.

δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ στρ. γ'.
τακόμεναι κατὰ γᾶς μινύθουσιν ἄτιμοι
ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν,
ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.

πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ. ἀντ. γ'.
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται,
καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος
αὐδᾶται πολύστονος φάτις.

μένει γάρ· εὐμήχανοί στρ. δ'.
τε καὶ τέλειοι, κακῶν
τε μνήμονες, σεμναὶ
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι
λάχη, θεῶν διχοστατοῦντ'
ἀνηλίῳ λάμπᾳ, δυσοδοπαίπαλα
δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.

τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί ἀντ. δ'.
τε καὶ δέδοικεν βροτῶν,
ἐμοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἔτι δέ μοι
μένει γέρας παλαιόν, οὐδ'
ἀτιμίας κύρω, καίπερ ὑπὸ χθόνα

τάξιν ἔχουσα καὶ δυςήλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ.

πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν
ἀπὸ Σκαμάνδρου, γῆν καταφθατουμένη,
ἣν δῆτ᾽ Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί,
ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
ἔνθεν διώκουσ᾽ ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
κώλοις ἀκμαίοις τόνδ᾽ ἐπιζεύξασ᾽ ὄχον.
καινὴν δ᾽ ὁρῶσα τήνδ᾽ ὁμιλίαν χθονὸς
ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ᾽ ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ᾽ ἐστέ; πᾶσι δ᾽ ἐς κοινὸν λέγω·
βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ᾽ ἐφημένῳ ξένῳ,
ὑμᾶς θ᾽ ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὔτ᾽ ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας,
οὔτ᾽ οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
λέγειν δ᾽ ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς,
πρόσω δικαίων, ἠδ᾽ ἀποστατεῖ θέμις.

ΧΟΡΟΣ.

πεύσει τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη.
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα.
Ἀραὶ δ᾽ ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.

ΑΘΗΝΑ.

γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ᾽ ἐπωνύμους.

ΧΟΡΟΣ.

τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.

ΑΘΗΝΑ.

μάθοιμ᾽ ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΘΗΝΑ.

καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;

ΧΟΡΟΣ.
ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
ΑΘΗΝΑ.
ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρροιζεῖς φυγάς;
ΧΟΡΟΣ.
φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.
ΑΘΗΝΑ.
ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;
ΧΟΡΟΣ.
ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον, ὡς μητροκτονεῖν;
ΑΘΗΝΑ.
δυοῖν παρόντοιν ἥμισυς λόγος πάρα.
ΧΟΡΟΣ.
ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλοι.
ΑΘΗΝΑ.
κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.
ΧΟΡΟΣ.
πῶς δή; δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.
ΑΘΗΝΑ.
ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
ΧΟΡΟΣ.
ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.
ΑΘΗΝΑ.
ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
ΧΟΡΟΣ.
πῶς δ' οὔ; σέβουσαί γ' ἀξίαν γ' ἐπαξίων.
ΑΘΗΝΑ.
τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
τὰς σάς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον,
εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἀμῆς πέλας,
σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις Ἰξίονος.
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄνασσ᾽ Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ᾽ ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ᾽ ἔχει μύσος
πρὸς χειρὶ τἠμῇ τὸ σὸν ἐφημένου βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
ἔστ᾽ ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ᾽ ἀφιερώμεθα
οἴκοισι καὶ βοτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις.
ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ᾽ ἐκποδὼν λέγω.
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει, πεύσει τάχα.
Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ᾽ ἱστορεῖς καλῶς,
Ἀγαμέμνον᾽, ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα,
ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
ἔθηκας. ἔφθιθ᾽ οὗτος οὐ καλῶς, μολὼν
ἐς οἶκον· ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν
κρύψασ᾽, ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθών, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
εἰ μή τι τῶνδ᾽ ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
σὺ δ᾽, εἰ δικαίως εἴτε μή, κρῖνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ᾽ αἰνέσω.

ΑΘΗΝΑ.

τὸ πρᾶγμα μεῖζον ἢ εἴ τις οἴεται τόδε
βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτους δίκας.
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς δρόμοις
ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις

ἐμοῖς· ἄμομφον ὄντα δ' αἰδοῦμαι πόλει·
αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
χώρᾳ μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
πέδῳ πεσὼν ἄφερτος αἰανὴ νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφότερα, μένειν
πέμπειν τε, δυςπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
φόνων δικαστὰς ὁρκίους αἱρουμένη

. . . .

θεσμόν, τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης θ' ὁρκώματα.
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
ἥξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως,
ὅρκον πορόντας μηδὲν ἔκδικον φράσειν.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν καταστροφαὶ νέων — στρ. α΄.
θεσμίων, εἰ κρατή-
σει δίκα τε καὶ βλάβα
τοῦδε μητροκτόνου.
πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεί-
ᾳ συναρμόσει βροτούς.
πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα
πάθεα προςμένει τοκεῦ-
σιν μεταῦθις ἐν χρόνῳ.

οὐδὲ γὰρ βροτοσκόπων — ἀντ. α΄.
μαινάδων τῶνδ' ἐφέρ-
ψει κότος τις ἐργμάτων·
πάντ' ἐφήσω μόρον.
πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προφω-
νῶν τὰ τῶν πέλας κακά,
λῆξιν ὑπόδυσίν τε μόχθων·

ἄκεα δ' οὐ βέβαια τλά-
μων μάταν παρηγορεῖ.

μηδέ τις κικλησκέτω στρ. β'.
ξυμφορᾷ τετυμμένος,
τοῦτ' ἔπος θροούμενος,
ὦ δίκα,
ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ
ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς
οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπει-
δὴ πίτνει δόμος δίκας.

ἔσθ' ὅπου τὸ δεινον αὖ ἀντ. β'.
τις φρενῶν ἐπίσκοπον
δειμανεῖ καθήμενον.
ξυμφέρει
σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.
τίς δὲ μηδὲν ἐν δέει
καρδίαν ἔτ' ἀνατρέφων,
ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοί-
ως, ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;

μήτ' ἀνάρχετον βίον στρ. γ'.
μήτε δεσποτούμενον
αἰνέσῃς.
παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν, ἀλλ'
ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει.
ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
δυςσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·
ἐκ δ' ὑγιείας
**αὖ* φρενῶν ὁ πάμφιλος*
καὶ πολύευκτος ὄλβος.

ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω, ἀντ. γ΄.
βωμὸν αἴδεσαι δίκας,
μηδέ νιν,
κέρδος ἰδών, ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς·
ποινὰ γὰρ ἐπέσται,
κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων
καὶ ξενοτίμους
δωμάτων ἐπιστροφὰς
αἰδόμενός τις ἔστω.

ἑκὼν δ᾽ ἀνάγκας ἄτερ στρ. δ΄.
δίκαιος ὢν οὐκ ἄνολβος ἔσται,
πανώλεθρος δ᾽ οὔ ποτ᾽ ἂν γένοιτο.
τὸν ἀντίτολμον δέ φαμι καὶ παραιβάταν
τὰ πολλὰ παντόφυρτ᾽ ἄνευ δίκας
βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν
λαῖφος, ὅταν λάβῃ πόνος
θραυομένας κεραίας.

καλεῖ δ᾽ ἀκούοντας οὐ- ἀντ. δ΄.
δὲν ἐν μέσᾳ δυςπαλεῖ τε δίνᾳ·
γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ᾽ ἀνδρὶ θερμῷ,
τὸν οὔποτ᾽ αὐχοῦντ᾽ ἰδὼν ἀμαχάνοις δύαις
λαπαδνόν, οὐδ᾽ ὑπερθέοντ᾽ ἄκραν·
δι᾽ αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
ἕρματι προςβαλὼν δίκας
ὤλετ᾽ ἄκλαυστος, αἴστος.

ΑΘΗΝΑ.

κήρυσσε, κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατειργάθου,
εἴτ᾽ οὖν διάτορος . . . . Τυρσηνικὴ
σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος πληρουμένη,

ὑπέρτονον γῆρυμα φαινέτω στρατῷ.
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου
σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς
. . . .
πόλιν τε πᾶσαν, εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον
ἐκ τῶνδ᾽ ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος, λέγε.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

καὶ μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ νόμῳ
ἱκέτης ὅδ᾽ ἁνὴρ καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν· φόνου δὲ τοῦδ᾽ ἐγὼ καθάρσιος·
καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ᾽ ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ᾽ εἴςαγε,
ὅπως τ᾽ ἐπίστᾳ τήνδε κύρωσον δίκην.

ΑΘΗΝΑ.

ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰςάγω δὲ τὴν δίκην.
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
γένοιτ᾽ ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

ΧΟΡΟΣ.

πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
ἔπος δ᾽ ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
τὴν μητέρ᾽ εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔκτεινα· τούτου δ᾽ οὔτις ἄρνησις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἓν μὲν τόδ᾽ ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ᾽ ὅπως κατέκτανες.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγω· ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κἀμοίγ' ἀρωγοὺς ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.

ΧΟΡΟΣ.

νεκροῖσι νῦν πέπεισθι μητέρα κτανών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτοιν.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.

ΧΟΡΟΣ.

τί γάρ; σὺ μὲν ζῇς, ἣ δ' ἐλευθέρα φόνῳ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντός, ὦ μιαιφόνε,
ζώνης; ἀπεύχει μητρὸς αἷμα φίλτατον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.

δρᾶσαι γὰρ ὥςπερ ἐστὶν οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ᾽ εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ
δοκεῖ, τόδ᾽ αἷμα κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

λέξω πρὸς ὑμᾶς, τόνδ᾽ Ἀθηναίας μέγαν
θεσμόν, δικαίως, μάντις ὢν δ᾽ οὐ ψεύσομαι.
οὐπώποτ᾽ εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρός, οὐ γυναικός, οὐ πόλεως πέρι,
ὃ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ᾽ ὅσον σθένει μαθεῖν,
βουλῇ πιφαύσκω δ᾽ ὔμμ᾽ ἐπισπέσθαι πατρός.
ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεύς, ὡς λέγεις σύ, τόνδε χρησμὸν ὤπασεν
φράζειν Ὀρέστῃ τῷδε, τὸν πατρὸς φόνον
πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὐ γάρ τι ταὐτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
διοςδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός, οὔ τι θουρίοις
τόξοις ἑκηβόλοισιν, ὥςτ᾽ Ἀμαζόνος,
ἀλλ᾽, ὡς ἀκούσει, Παλλὰς οἵ τ᾽ ἐφήμενοι
ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι·
ἀπὸ στρατείας γάρ νιν ἠμποληκότα
τὰ πλεῖστ᾽ ἄμεινον εὔφροσιν δεδεγμένη

. . . .

δροίτης περῶντι λουτρά, κἀπὶ τέρματι
φᾶρος περεσκήνωσεν, ἐν δ᾽ ἀτέρμονι
κόπτει πεδήσασ᾽ ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.
ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν·
ταύτην τοιαύτην δ᾽ εἶπον, ὡς δηχθῇ λεώς,
ὅςπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.

ΧΟΡΟΣ.

πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῷ λόγῳ·
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν· ἔστι τοῦδ' ἄκος
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
οὑμός, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
στρέφων τίθησιν οὐδέν, ἀσμένῳ μένει.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα·
τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ,
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένη τέκνου
τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,

. . . .

οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δέ, Παλλάς, τἄλλα θ', ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,

καὶ τόνδ᾽ ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου
καὶ τόνδ᾽ ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδ᾽ αἰανῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.

ΑΘΗΝΑ.

ἤδη κελεύω τούσδ᾽ ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ᾽ ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὼν κριθήσεται.

ΑΘΗΝΑ.

τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ᾽ ἄμομφος ὦ;

ΧΟΡΟΣ.

ἠκούσαθ᾽ ὧν ἠκούσατ᾽· ἐν δὲ καρδίᾳ,
ψῆφον φέροντες, ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.

ΑΘΗΝΑ.

κλύοιτ᾽ ἂν ἤδη θεσμόν, ἀστικὸς λεώς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὑδόντων ὕπερ
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγείῳ στρατῷ
ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον δ᾽ ὄρειον τόνδ᾽, Ἀμαζόνων ἕδραν,
σκηνάς θ᾽, ὅτ᾽ ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι καὶ πόλιν νεόπτολιν
τήνδ᾽ ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε·
Ἄρει δ᾽ ἔθυον, ἔνθεν ἔστ᾽ ἐπώνυμος
πέτρα, πάγος τ᾽ Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας
ἀστῶν φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ ἀδικεῖν
σχήσει τό τ᾽ ἦμαρ καὶ κατ᾽ εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ ᾽πικαινούντων νόμους
κακαῖς ἐπιρροαῖσι· βορβόρῳ δ᾽ ὕδωρ

λαμπρὸν μιαίνων οὔ ποθ᾽ εὑρήσεις ποτόν.
τὸ μήτ᾽ ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν;
τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας,
ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον
ἔχοιτ᾽ ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει,
οὔτ᾽ ἐν Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
ταύτην μὲν ἐξέτειν᾽ ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν· ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ
καὶ ψῆφον αἴρειν καὶ διαγνῶναι δίκην,
αἰδουμένους τὸν ὅρκον. εἴρηται λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ᾽ ὁμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω, μηδ᾽ ἀκαρπώτους κτίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ᾽ αἱματηρὰ πράγματ᾽ οὐ λαχὼν σέβεις,
μαντεῖα δ᾽ οὐκ ἔθ᾽ ἁγνὰ μαντεύσει νέμων.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;

ΧΟΡΟΣ.

λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χώρᾳ τῇδ᾽ ὁμιλήσω πάλιν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἀλλ᾽ ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ᾽ ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

τοιαῦτα δράσας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χὤτε δεόμενος τύχοι;

ΧΟΡΟΣ.

σύ τοι παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας
οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

σύ τοι τάχ', οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
ἐμεῖ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.

ΑΘΗΝΑ.

ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοισθίαν κρῖναι δίκην·
ψῆφον δ' Ὀρέστη τήνδ' ἐγὼ προςθήσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ' ἐγείνατο,
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον,
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Νὺξ μέλαινα, μῆτερ, ἆρ' ὁρᾷς τάδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,

τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα,
βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.

ΑΘΗΝΑ.

ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην.
ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Παλλάς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
καὶ γῆς πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι
κατῴκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
Ἀργεῖος ἁνὴρ αὖθις, ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρῴοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἕκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτῆρος, ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον
σῴζει με, μητρὸς τάςδε συνδίκους ὁρῶν.
ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὁρκωμοτήσας, νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε,
τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα
ἀμηχάνοισι πράξομεν δυςπραξίαις,
ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους
τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος·
ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ
καὐτοί γ' ἂν ἡμεῖς εἶμεν εὐμενέστεροι.
καὶ χαῖρε· καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεὼς
πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους στρ.
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα, βαρύκοτος
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπεν-
θῆ μεθεῖσα καρδίας
σταλαγμὸν χθόνιον ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

ὦ δίκα, *δίκα,*

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Δ.

στενάζω;

ΧΟΡΟΥ ἡ Ε.

τί ῥέξω;

ΧΟΡΟΥ ἡ ϛ.

γελῶμαι πολίταις.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ζ.

δύςοισθ' ἅπαθον.

ΧΟΡΟΥ ἡ Η.

ἰὼ μεγάλα τοι
κόραι δυςτυχεῖς Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.
ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
αὐτός θ' ὁ φήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δέ τοι γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον
σκήψητ' [μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
τεύχητ'], ἀφεῖσαι δαΐων σταλάγματων
βρωτῆρας αἰχμάς, σπερμάτων ἀνημέρους.

ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι,
ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκους χθονὸς
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ᾽ ἐσχάραις,
ἕξειν, ὑπ᾽ ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους ἀντ.
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.

ΧΟΡΟΥ ἡ Θ.

ἐγὼ δ᾽ ἄτιμος ἡ τάλαινα, βαρύκοτος
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπεν-
θῆ μεθεῖσα καρδίας
σταλαγμὸν χθόνιον ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,

ΧΟΡΟΥ ἡ Ι.

ὦ δίκα, *δίκα,*

ΧΟΡΟΥ ἡ Θ.

πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΑ.

στενάζω;

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΒ.

τί ῥέξω;

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΓ.

γελῶμαι πολίταις.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΔ.

δύςοισθ᾽ ἅπαθον.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΕ.

ἰὼ μεγάλα τοι
κόραι δυςτυχεῖς Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

οὐκ ἐστ᾽ ἄτιμοι, μηδ᾽ ὑπερθύμως ἄγαν
θεαὶ βροτῶν στήσητε δύςκηλον χθόνα.
κἀγὼ πέποιθα Ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν;

καὶ κλῇδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν,
ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπιθὴς ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια
θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους
ἔχουσ' ἐς ἀεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

ἐμὲ παθεῖν τάδε, στρ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

ἐμὲ παλαιόφρονα, κατά τε γᾶν οἰχνεῖν
ἀτίετον μῖσος.

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

πνέω τοι μένος.

ΧΟΡΟΥ ἡ Δ.

φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

ἅπαντά τε κότον.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ε.

οἰοῖ, δᾶ.

ΧΟΡΟΥ ἡ ς.

φεῦ, φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ζ.

τίς μ' ὑποδύεται τίς ὀδύνα πλευράς;

ΧΟΡΟΥ ἡ Η.

θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν ἀμᾶν θεῶν
δυςπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
[καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ᾽ ἐμοῦ σοφωτέρα]
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
ὑμεῖς δ᾽ ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα
γῆς τῆσδ᾽ ἐρασθήσεσθε· προὐννέπω τάδε.
οὑπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως
τεύξει παρ᾽ ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων
. . . .
ὅσην παρ᾽ ἄλλων οὔποτ᾽ ἂν σχέθοις βροτῶν.
σὺ δ᾽ ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
μήθ᾽ αἱματηράς, θηγάνας σπλάγχνων, βλάβας,
νέων ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασιν,
μηδ᾽ ἐκζέουσ᾽ ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσῃς Ἄρη
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος ἢ μόλις παρών,
ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
ἐνοικίου δ᾽ ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦθ᾽ ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην
χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

ἐμὲ παθεῖν τάδε, ἀντ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Θ.

φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

ἐμὲ παλαιόφρονα, κατά τε γᾶν οἰχνεῖν
ἀτίετον μῖσος.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ι.

πνέω τοι μένος

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΑ.

φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ι.

ἄπαντά τε κότον.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΒ.

οἰοῖ, δᾶ.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΓ.

φεῦ, φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΔ.

τίς μ' ὑποδύεται τίς ὀδύνα πλευράς;

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΕ.

θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν ἀμᾶν θεῶν
δυςπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά,
ὡς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσούχων βροτῶν
ἄτιμος ἔρρειν, τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι πειθοῦς σέβας
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὔτἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει
μῆνίν τιν' ἢ κότον τίν' ἢ βλάβην στρατῷ.
ἔξεστι γάρ σοι τῆςδε γαμόρῳ χθονὸς
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῂς ἔχειν ἕδραν;

ΑΘΗΝΑ.

πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;

ΑΘΗΝΑ.

ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.
σὺ τοῦτο πράξεις, ὥςτε με σθένειν τόσον;
ΑΘΗΝΑ.
τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.
ΧΟΡΟΣ.
καί μοι πρὸ παντὸς ἐγγύην θήσει χρόνου;
ΑΘΗΝΑ.
ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.
ΧΟΡΟΣ.
θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.
ΑΘΗΝΑ.
τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσει φίλους.
ΧΟΡΟΣ.
τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;
ΑΘΗΝΑ.
ὁποῖα νείκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,
καὶ ταῦτα γῆθεν, ἔκ τε ποντίας δρόσου,
ἐξ οὐρανοῦ τε, κἀνέμων ἀήματα,
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον,
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυςσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
στέργω γάρ, ἀνδρὸς φιτυποίμενος δίκην,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
τοιαῦτα σοὔστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.
ΧΟΡΟΣ.
δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν, στρ. α'.
οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς
Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει,
ῥυσίβωμον Ἑλλά-

νων ἄγαλμα δαιμόνων·
ἅτ' ἐγὼ κατεύχομαι,
θεσπίσασα πρευμενῶς,
ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους
γαίας ἐξαμβρῦσαι
φαιδρὸν ἁλίου σέλας.

ΑΘΗΝΑ.

τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖςδε πολίταις σύστ. α'.
πράσσω, μεγάλας καὶ δυςαρέστους·
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους
ἔλαχον διέπειν. ὁ δὲ μὴ κύρσας
βαρέων τέκτων οὐκ οἶδεν ὅθεν
πληγαὶ βιότου *προςέπαισαν.*
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακήματά νιν
πρὸς τάςδ' ἀπάγει, σιγῶν δ' ὄλεθρος
καὶ μέγα φωνοῦντ'
ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

ΧΟΡΟΣ.

δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα, ἀντ. α'.
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω,
φλογμός τ' ὀμματοστερὴς
φυτῶν, τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων,
μηδ' ἄκαρπος αἰα-
νὴς ἐφερπέτω νόσος,
μῆλά τ' εὐθενοῦντα γᾶ
ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις
τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος *δ' ἀεὶ*
πλουτόχθων ἑρμαίαν
δαιμόνων δόσιν τίοι.

ΑΘΗΝΑ.

ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον, σύστ. β'.
οἷ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται
πότνι' Ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις

τοῖς ϑ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνϑρώπων
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν
τοῖς μὲν ἀοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνδροκμῆτας δ' ἀώ- στρ. β'.
ρους ἀπεννέπω τύχας,
νεανίδων τ' ἐπηράτων
ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε, κύρι' ἔχοντες,
ϑεαί τ' ὦ Μοῖραι, ματροκασιγνῆται,
δαίμονες ὀρϑονόμοι,
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριϑεῖς
ἐνδίκοις ὁμιλίαις,
πάντᾳ τιμιώταται ϑεῶν.

ΑΘΗΝΑ.

τάδε τοι χώρᾳ τῇ 'μῇ προφρόνως μέσον σύστ.
ἐπικραινομένων
γάνυμαι· στέργω δ' ὄμματα Πειϑοῦς,
ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ
πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας·
ἀλλ' ἐκράτησεν Ζεὺς ἀγοραῖος,
νικᾷ δ' ἀγαϑῶν
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.

ΧΟΡΟΣ.

τὰν δ' ἄπληστον κακῶν ἀντ. β'.
μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν
δι' ὀργὰν ποινᾶς ἀντιφόνους ἄτας
ἁρπαλίσαι πόλεως.
χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν
κοινοφιλεῖ διανοίᾳ,
καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.

πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

ΑΘΗΝΑ.

ἆρα φρονοῦσιν γλώσσης ἀγαθῆς ἀντιστρ. β'.
ὁδὸν εὑρίσκειν ἐκ τῶν φοβερῶν
τῶνδε προσώπων μέγα κέρδος ὁρῶ
τοῖσδε πολίταις; τάσδε γὰρ εὔφρονας
εὔφρονες ἀεὶ μέγα τιμῶντες
καὶ γῆ καὶ πόλις ὀρθοδίκαιοι
πρέψετε πάντως διάγοντες.

ΧΟΡΟΣ.

χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι πλούτου, στρ. γ'.
χαίρετ' ἀστικὸς λεώς,
ἴκταρ ἥμενοι Διός,
παρθένου φίλας φίλοις
εὐφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
ὄντας ἅζεται πατήρ.

ΑΘΗΝΑ.

χαίρετε χὐμεῖς· προτέραν δ' ἐμὲ χρὴ ἀντισύστ. α'.
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν.
ἴτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμεναι, τὸ μὲν ἀτηρὸν
χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι
παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις.
εἴη δ' ἀγαθῶν
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ΧΟΡΟΣ.

χαίρετε, χαίρετε δ', αὖθις ἐπανδιπλοΐζω, ἀντ. γ'.
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν.
δαίμονές τε καὶ βροτοί,
Παλλάδος πόλιν νέμον-

τες· μετοικίαν δ᾽ ἐμὴν
εὖ σέβοντες, οὔτι μέμ-
ψεσθε συμφορὰς βίου.

ΑΘΗΝΑ.

αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων
πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων
εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
ξὺν προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
τοὐμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησῆδος ἐξίκοιτ᾽ ἄν, εὐκλεὴς λόχος
παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων
. . . .
φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασιν
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρός,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ᾽ ὁμιλία χθονὸς
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

βᾶτε δόμῳ, μεγάλαι φιλότιμοι στρ. α'.
Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ᾽ εὔφρονι πομπᾷ,

εὐφαμεῖτε δέ, χωρῖται.

γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν ἀντ. α'.
τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπτα τυχοῦσαι.

εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμί.

ἵλαοι δὲ καὶ τᾷδ᾽ εὔφρονες γᾷ στρ. β'.
δεῦρ᾽ ἴτε, σεμναί, *σὺν* πυριδάπτῳ
λάμπᾳ τερπόμεναι καθ᾽ ὁδόν.

ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

σπονδαὶ δ᾽ ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων ἀντ. β'.

Παλλάδος ἀστοῖς· Ζεὺς ὁ πανόπτας
οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα.

ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

ΑΘΑΜΑΣ.

1.

Athenaeus VII. p. 316. B. *καὶ τρίπουν δὲ λέβητα Αἰσχύλος εἴρηκεν ἐν Ἀθάμαντι ἀπὸ ἁπλοῦ τοῦ πούς, ὡς νοῦς.* Idem II. p. 37. F. *ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαινεν ἀμφοτέρους· ἐμπυριβήτης ὁ καὶ λοετροχόος· Αἰσχύλος*

τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης,
ἀεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν·

ὁ δ' ἕτερος κρατὴρ καλούμενος. Habet hos versus etiam Eustathius p. 740, 10. (635, 42.) et Favorinus in v. *ἄπυροι τρίποδες.*

2.

Hesychius *ἀήτους, μεγάλας. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι.* Codex *ἀθάμαντας.*

3.

Hesychius *ἀπαρτί, ἀπηρτισμένως, ἀκριβῶς. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι.* Codex *ἀπαρτιᾶ ἀπαρτισμένος.*

4.

Hesychius *βρυαζούσης λεαίνης, ἐν Ἀθάμαντι, ἀκμαζούσης, ἢ ἐγκύμονος.* Incertum utrum ad Aeschyli an ad Sophoclis Athamantem pertineat.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ.

5.

Etymol. Gud. p. 227, 37. (p. 1161. Gaisf.) et grammaticus in Crameri Anecd. Oxon. II. p. 443, 8. *Ζαγρεύς, ὁ μεγάλως ἀγρεύων. ὡς "πότνια γῆ Ζαγρεῦ τε θεῶν πανυπέρτατε πάντων" ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράψας ἔφη. τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἅιδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σκύφῳ "Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ χαίρειν." ἐν δὲ Αἰγύπτῳ οὕτως αὐτὸν διὰ τὸν Πλούτωνα καλεῖ τὸν ἀγραῖον τὸν πολυξενώτατον διὰ τῶν κεκμηκότων.* Ad Aegyptios haec pertinent, *ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως αὐτὸν τὸν Πλούτωνα καλεῖ.* In Crameri codice scriptum esse videtur *ἐν δὲ Αἰγύπτι* (hoc per errorem Cramerus Etymologico Gudiano tribuit) *τὸν Πλούτωνα καλεῖ* etc. V. ad *Θαλαμοποιούς.*

ΑΙΤΝΑΙΑΙ.

De Aeschyli Aetnaeis Opusc. VII. p. 315. Vita Aeschyli *ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἱέρωνος τότε Αἴτνην κτίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας, οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν.* In indice fabularum Aeschyli *Αἰτναῖαι γνήσιοι, Αἰτναῖαι νόθοι.* Sic cod. Med.

6.

Stephanus Byzantius *Παλική, πόλις Σικελίας. — πλησίον δὲ αὐτῆς ἱερὸν Παλικῶν, οἵ εἰσι δαίμονές τινες, οὓς Αἰσχύλος ἐν Αἰτναίαις* (codices *Αἴτναις*) *γενεαλογεῖ Διὸς καὶ Θαλείας τῆς Ἡφαίστου.* Macrobius Saturn. V. 19. *Aeschyli tragoedia est, quae inscribitur Aetna. In hac quum de Palicis loqueretur, sic ait*

τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;
σεμνοὺς Παλικοὺς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν.
ἦ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μενεῖ φάτις;
πάλιν γὰρ ἵκουσ' ἐκ σκότου τόδ' ἐς φάος.

V. 1. *ΤΙ ΔΗΤΕΠΑΥΤΟΙC ΟΝΟΜΑ ΘΗCΟΝΤΑΙΒΡΟΤΟΙ* codex Parisinus, de quo dixit Schneidewinus in Ritschelii Museo III. p. 75: vulgo *τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα τίθενται βροτοί;* — V. 2. cod. Par. *ΕΦΥΕΤΑΙ.* — V. 3. *μενεῖ* Schneidewinus: vulgo *μένει.* — V. 4. cod. Par. *ΠΑΛΙΝ ΓΑΡΙΚΟΥCΕΚCΤΟΥCΤΟΔΕΙCΦΑΟC:* vulgo *πάλιν γὰρ ἵκουσ' ἐκ σκότους τόδ'* (ita H. Stephanus: *τό γ'* ed. Camerarii) *ἐς φάος.*

7.

Hesychius et Favorinus *αἱμοί, δρυμοί· Αἰσχύλος Αἰτναίαις.* Codex Hesychii *ἀτιναίαις.* Suidas, cuius glossam omisit Gaisfordius, *αἱμοὺς τὰς δρόσους φησὶν ὁ Αἰσχύλος.* Zonaras p. 69. *αἱμοὺς τοὺς δρόσους λέγει ὁ Αἰσχύλος.* Veram cum Hesychio scripturam praebet grammaticus in Bekkeri Anecdotis p. 360, 30. *αἱμοὺς τοὺς δρυμοὺς Αἰσχύλος, ἴσως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀφ' οὗ καὶ ἡ αἱμασιὰ κέκληται.* Eustathius p. 1851, 26. (676, 6.) *ἀλλαχοῦ δὲ φέρεται καὶ ὅτι αἱμασιὰν Ἀττικοὶ καὶ Ἴωνες τὸ τειχίον φασί· τὸ δὲ ἔδαφος αυτὸ Δωριέας οἶμαι καλεῖν. καὶ ὅτι αἵμους τοὺς δρόμους* (sic haec) *Αἰσχύλος λέγει, ἴσως, φασίν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀφ' οὗ καὶ ἡ αἱμασιὰ κέκληται.*

8.

Hesychius *ἀναξίαν, βασίλειαν· Αἰσχύλος Αἰτναίαις.* Codex *λιανοίαις,* quod corruptum esse videns Favorinus nomen fabulae omisit.

9.

Hesychius et Favorinus *κρείττονας· τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσιν· δοκοῦσι δὲ κακότυχοί τινες εἶναι· διὰ τοῦτο καὶ παριόντες τὰ ἡρῷα σιγὴν ἔχουσι μή τι βλαβῶσι· καὶ οἱ θεοὶ δέ· Αἰσχύλος Αἰτναίαις.* Codex *αἰτναίας.* Pro *κακότυχοι* ex Photio p. 177, 8. scribendum *κακωτικοί.*

10.

Scholiastes Homeri ad Iliad. XVI. 183. *τὸν κάλαμον γὰρ τῶν βελῶν τινὲς*

ἠλακάτην φασί, καὶ Αἰσχύλος ἐν Αἰτναίαις (scriptum est *Αἴτναις*) *τοὺς ποταμοὺς πολυηλακάτους φησί.*

11.

Ioannes Lydus de mensibus p. 274. ed. Hasii, p. 116, 6. ed. Bekkeri, de Saturno, *καὶ βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ἡ ἱστορία παραδίδωσιν, ὡς ἔμπροσθεν ἀφηγησάμην, κατά τε τὴν Λιβύην καὶ Σικελίαν (οἰκίσαι τε τοὺς τό)πους καὶ (πόλιν) κτίσαι, ὡς ὁ Χάραξ φησί, τὴ(ν τότε μὲν λεγ)ομένην Κρονίαν, νῦν δὲ Ἱερὰν πόλιν, ὡς (Ἰ)σίγον(ος περὶ Ἑλλη)νικῶν θεῶν καὶ Πολέμων καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ Αἴτνῃ* (*ετνη* codex) *π(αραδιδόασιν).* Vncis inclusa supplementa sunt Hasii.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

Non commemoratur in indice.

12.

Hesychius *ἀποστάς, φυγών. Αἰσχύλος Ἰσθμιασταῖς καὶ Ἀλκμήνῃ.*

ΑΜΥΜΩΝΗ.

Satyrica fuit. Conf. Böttigeri Amaltheam vol. II. p. 280 s. et 283 ss.

13.

Ammonius in v. *γῆμαι* p. 37. *Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμώνῃ*

σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ᾽ ἐμοί.

Apud Ammonium scriptum est *γαμεῖν δὲ μή*, emendate in Bachmanni Anecd. II. p. 375. Herodianus *περὶ ἀκυρολογίας* in Boissonadii Anecd. III. p. 263. *καὶ Αἰσχύλος ἐν ἀσυμβάνῃ· σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, ἐμοὶ δὲ γαμεῖν.* Etym. Gud. p. 125. *καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμόνι ον ἕο μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον γαμεῖν δόμος.*

14.

Athenaeus XV. p. 690. C. *καὶ μήποτε οὐκ ἔστι μύρον ἡ βάκκαρις. Αἰσχύλος γὰρ ἐν Ἀμυμώνῃ ἀντιδιαστέλλων φησί*

κἄγωγε τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα.

15.

Hesychius *θρώσκων κνώδαλα, ἐκθορίζων καὶ σπερματίζων, γεννῶν. Αἰσχύλος Ἀμυμώνῃ.*

ΑΡΓΕΙΟΙ.

16.

Harpocration in v. *χλῆδος* p. 184, 22. Bekk. *Αἰσχύλος Ἀργείοις*

καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών.

Duo Bekkeri codices *ἀργείαις*, tertius cum Aldina *ἀργίαις*.

17.

Etym. M. p. 341, 5. *ἐνηλύσια, εὐκίνητα, καὶ ἤλυσιν, τὴν ἔλευσιν. Αἰσχύλος ἐν Ἀργείοις*

Καπανεὺς μου καταλείπεται λοιποῖς ἀκέραυνος ἀρούρων ἐνηλυσίων ἀπέλιπεν.

οἱ δὲ τὰ κατασκηφθέντα, οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν. εἰς δὲ τοὺς ἐτυμολόγους εὗρον· ἐνηλύσια λέγεται εἰς ἃ κεραυνὸς εἰσβέβηκεν· ἃ καὶ ἀνατίθε-

ται Διὶ καταιβάτῃ, καὶ λέγεται ἄδυτα καὶ ἄβατα. In Aeschyli verbis ἐνηλυσίων Stanleius: Etym. ἐπηλυσίων. Hesychius ἐνηλύσια· τὰ κατασκηφθέντα χωρία ἐνηλύσια λέγεται. ἔνιοι δὲ εὐκίνητα, παρὰ τὴν ἔλευσιν. Idem ἐνηλύσιος, ἐμβρόντητος, κεραυνόβλητος. Deinde ἀρούρων Sylburgius: codices duo Gaisfordii cum editione principe et Aldina ἀρόρων. V. Opusc. VII. p. 209.

18.

Hesychius ἀπόσκημμα, ἀπέρεισμα. Αἰσχύλος Ἀργείοις. Codex ἀργίας.

19.

Hesychius ἐμμέλεια, εἶδος ὀρχήσεως. — τραγικὴ δὲ ἡ ὄρχησις. Ἀργείοις δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ σατυρική, ἥ ἐστι σίκιννις. Codex ἀργυρίοις et σικήνης. V. Opusc. VII. p. 207.

ΑΡΓΩ.

Ἀργὼ ἢ κωπαστής in indice fabularum. Ita codex Mediceus.

20.

Schol. Paris. ad Apollon. Rhod. I. 105. Σῖφαι, πόλις Βοιωτίας. Ἀπολλώνιος δὲ τοὺς Σιφαεῖς τῶν Θεσπιέων φησίν. ὁ δὲ Φερεκύδης Πουτέα (Ποτνιέα coniicit Schneiderus) ἱστορεῖ τὸν Τῖφυν εἶναι. Αἰσχύλος δὲ τὸν Τῖφυν ἐν τῇ Ἀργοῖ Ἶφυν καλεῖ. A Schaefero editum Δίσχηλος, a Schneidero ad Orphei Arg. p. 100. Αἰσχύλος.

21.

Hyginus Poet. astr. II. 37. *Homerus hunc eundem locum* (ubi Argo compacta sit) *in Thessaliae finibus esse demonstrat. Aeschylus autem, ut nonnulli aiunt, a Minerva quandam materiam loquentem eodem esse coniunctam.*

22.

Philo περὶ τοῦ πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον, vol. II. p. 467. seq. Mang. οὐδ᾽ ἡ Ἀργὼ ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἐπέτρεπεν ἐπιβαίνειν οἰκέταις, μεμοιραμένη καὶ ψυχῆς καὶ λογισμοῦ, φύσις οὖσα φιλελεύθερος· ὅθεν καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐπ᾽ αὐτῆς εἶπε

ποῦ δ᾽ ἐστὶν Ἀργοῦς ἱερόν, αὔδασον, ξύλον;

ΑΤΑΛΑΝΤΗ.

In indice fabularum.

ΒΑΚΧΑΙ.

In indice fabularum.

ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ.

De Aeschyli Lycurgia Opusc. V. p. 3. Βασσάραι in indice fabularum. Schol. Aristophanis ad Thesmoph. 142. τὴν τετραλογίαν λέγει Λυκουργίαν, Ἠδωνούς, Βασσαρίδας, Νεανίσκους, Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν.

23.

Catasterismi Eratostheni tributi cap. 24. de Orpheo, ὃς τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν, ἐπεγειρόμενός τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἑωθινὴν ἐπὶ

τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον προςένεμε τὰς ἀνατολάς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον πρῶτον. ὅθεν ὁ Διόνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἔπεμψε τὰς Βασσαρίδας, ὥς φησιν Αἰσχύλος ὁ ποιητής, αἵτινες αὐτὸν διέσπασαν καὶ τὰ μέλη διέρριψαν χωρὶς ἕκαστον. αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαγοῦσαι ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις Λειβήθροις. Attigerunt haec Valckenarius ad fragmenta Callimachi p. 186. et Gaisfordius ad Hephaest. p. 71.

24.

Scholiastes Nicandri ad Ther. 288. σημαίνει δὲ ἡ λέξις τρία. ἔστι γὰρ ψολόεν (sic scribendum pro ψόλον) τὸ μέλαν, τὸ σποδοειδές, τὸ λαμπρόν. Εὐφορίων "ἢ Αἴτνην ψολόεσσαν, ἐναύλιον Ἀστεροπαίου," καὶ ἔτι "λιγνὺν δὲ ψολόεσσαν ἀϊδνήεντά τε καπνόν." καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσαρίσι

κάρφει παλαιῷ κἀπιβωμίῳ ψόλῳ.

Codex σκάρφει. Meminit huius loci Ruhnkenius ad Longini cap. 3.

25.

Hesychius et Favorinus εἰλλόμενον, εἰργόμενον. Αἰσχύλος Βασσαρίσι. Codex Hesychii βάσσαρες.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

De Aeschyli Glaucis Opusc. II. p. 59. Pontium Glaucum versibus tetrametris Cicero adolescens scripsit: v. Plut. Cic. cap. 2.

26.

Pausanias IX. 22, 6. τούτων τε δή ἐστι τῇ Ἀνθηδόνι μνήματα, καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ καλούμενον Γλαύκου πήδημα· εἶναι δὲ αὐτὸν ἁλιέα, καὶ ἐπεὶ τῆς πόας ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσσῃ γενέσθαι, καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τόδε προλέγειν, οἵ τε ἄλλοι πιστὰ ἥγηνται, καὶ οἱ τὴν θάλασσαν πλέοντες πλεῖστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἦλθεν ᾆσαι τὰ ἐς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν δράματος ἐξήρκησε.

27.

Pausanias X. 4, 5. τοῖς δέ ἐστιν εἰρημένον, ὡς τὸ χωρίον, ἔνθα ἡ πόλις ᾠκίσθη, παρείχετο συνεχῆ δένδρα, καλεῖσθαι δὲ τὰ δασέα ὑπὸ τῶν πάλαι δαῦλα· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Αἰσχύλον τοῦ Γλαύκου τοῦ Ἀνθηδονίου γένεια ὑπήνην ὠνομακέναι δαῦλον. Etym. M. p. 250, 4. δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. Αἰσχύλος

δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμήν.

Omissum in Etymologico δ' inserendum ex Eustathio p. 274, 24. δαῦλον γὰρ τὸ δασὺ ἔλεγον προπερισπωμένως, ὡς δηλοῖ Παυσανίας, εἰπὼν "δαῦλον τὸ δασύ. ἡ προτέρα περισπᾶται. Αἰσχύλος· δαῦλος δ' ὑπήνη."

28.

Anecdota Bekkeri p. 347, 22. καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀείζων, ὡς Αἰσχύλος Γλαύκῳ ποντίῳ

ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών.

29.

Anecdota Bekkeri p. 347, 26. *ζωός – ἧς ἡ γενικὴ ζωοῦ, ἣν Αἰσχύλος κατὰ σύνθεσιν προάγει, εἰπών*

καὶ γεύομαί πως τῆς ἀειζώου πόας.

30.

Anecdota Bekkeri p. 5, 21. *ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν· ἐπὶ τοῦ Γλαύκου, ἀναφανέντος ἐκ τῆς θαλάσσης. Αἰσχύλος.*

31.

Athenaeus III. p. 87. A. de conchis, *ἀρσενικῶς δ᾽ Αἰσχύλος ἐν ποντίῳ Γλαύκῳ,*

κόγχοι, μύες, κὤστρεια.

Libri *κ᾽ ὄστρεα.* Ipse Athenaeus p. 92. E. *ὄστρεια δὲ μόνως οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.*

32.

Vita Arati in Petavii Vranologio p. 269. A. (apud Buhlium vol. II. p. 430.) *εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθῆναι Διάδες, ὧν μέμνηται ἐν Γλαύκῳ ποντίῳ Αἰσχύλος,*

κἄπειτ᾽ Ἀθήνας Διάδας παρεκπερῶν.

Editum est a Petavio *εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθηναίων Δαΐδαις μέμνηται,* et in Aeschyli versu *Δαΐδας.* Haec correxit Valckenarius Diatr. de fr. Eur. p. 143. Tum apud Petavium legitur *παρ᾽ ἐκ Περσῶν.* Id Scaliger emendavit: v. Villoisonii Epist. Vinar. p. 78.

33.

Strabo X. p. 686. (447.) *ἔστι δὲ καὶ ἅπασα μὲν ἡ Εὔβοια εὔσειστος, μάλιστα δ᾽ ἡ περὶ τὸν πορθμόν, καὶ δεχομένη πνευμάτων ὑποφοράς, καθάπερ καὶ ἡ Βοιωτία καὶ ἄλλοι τόποι, περὶ ὧν ἐμνήσθημεν διὰ πλειόνων πρότερον· ὑπὸ τοιοῦδε πάθους καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἧς μέμνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ ποντίῳ Γλαύκῳ·*

Εὐβοΐδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς
ἀκτήν, κατ᾽ αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.

34.

Hesychius *Ξιφίρου λιμήν, Αἰσχύλος Γλαύκῳ ποντίῳ, ὁ πορθμός· ταῦτα γὰρ πάντα τὰ περὶ Ῥήγιον ὡρείων.* Codex *ποτνιεῖ:* v. Opusc. II. p. 69. Corrigunt Valesius *τῶν περὶ Ῥήγιον νεωρίων,* Albertius *τῶν π. Ῥ. ὁρίων.*

35.

Scholiastes Pindari ad Pyth. I. 152. *Ἱμέρας, ποταμὸς Σικελίας, περὶ οὗ καὶ Αἰσχύλος φησὶν ἐν Γλαύκῳ,*

καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένος δέμας
εἰς ὑψίκρημνον Ἱμέραν ἀφικόμην.

Ita corrigunt: editum est *ἐκλέλουμαι* et *Ἱμέραν δ᾽ ἀφικόμην.*

36.

Scholiastes Theocriti ad IV. 62. *τοὺς Σατύρους ἀκρατεῖς οἱ πλείονές φασιν, ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ Πᾶνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σο-*

φοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδᾳ. In his ἀκρατεῖς addidit Casaubonus de satyr. poesi I. 5. ut est in alio scholio ἀκρατεῖς οἱ Σάτυροι ἐρώτων.

Ad Glaucum Pontium pertinuerunt fortasse fr. 324. 332.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

De Aeschyli Glaucis Opusc. II. p. 59. Acta est haec fabula Olymp. LXXVI. 4. Argumentum Persarum ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποτνιεῖ, Προμηθεῖ. Non commemoratur in indice fabularum.

37.

Scholiastes Platonis p. 16. Ruhnk. 370. Bekk. ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει. — Αἰσχύλος δέ φησι Γλαύκῳ Ποτνιεῖ

ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.

38.

Scholiastes Euripidis ad Phoen. 1229. (1194.) ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι· καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ

ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρός,
ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι.

V. 1. cod. Aug. ἐφ' ἅρματι et cum Vaticano Cobeti καὶ νεκρῶν νεκροί. Veram scripturam tuetur Aristophanes, qui in Ranis v. 1450. (1423.) hunc Aeschyli versum affert eique hanc explicationem subiicit, δύ' ἅρματ' εἰςέθηκε καὶ νεκρὼ δύο. — V. 2. cod. Aug. ἐμπεφυγμένοι, Vat. ἐκπεφυγμένοι. Emendavit Valckenarius.

39.

Scholiastes Homeri ad Il. XIII. 198. Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου

εἷλκον δ' ἄνω λυκηδόν, ὥςτε διπλόοι
λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις.

Affert haec praeter duo extrema vocabula etiam Eustathius p. 927. 39. V. 1. δέ addidi.

40.

Scholiastes Aristophanis ad Ran. 1576. (1549.) πρῶτα μὲν εὐοδίαν· εὐκολίαν περὶ τὴν ὁδόν. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ Αἰσχύλου,

εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν.

Vulgo πρῶτα, sed πρῶτον codex Venetus.

41.

Hesychius ἀμφίςωπον, περίωπον, πάντοθεν ἀναπεπταμένον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ.

42.

Hesychius εὐφήμοις γόοις, δυςφήμοις, κατὰ ἀντίφρασιν. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ. Codex γλαυκοποτνί.

43.

Hesychius ἴτηλον, τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Πο-

τνιεῖ. Photius p. 118, 3. ἴτηλον, τὸν οὐκ ἐξίτηλον, ἀλλ' ἀνεξάλειπτον. οὕτως Αἰσχύλος.

Ad Glaucum Potniensem pertinuerunt fortasse fr. 342. 343. 344. 347. 430.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

De Aeschyli Danaidibus Opusc. II. p. 319.

Strabo V. p. 338. (221.) de Pelasgis, *Αἰσχύλος δ' ἐκ τοῦ περὶ Μυκήνας Ἄργους φησὶν ἐν Ἱκέτισιν ἢ Δαναΐσι τὸ γένος αὐτῶν.* Scribendum videtur *καὶ Δαναΐσι.*

44.

Scholiastes Pindari ad Pyth. III. 27. *τὸ ὑποκουρίζεσθαι ἀοιδαῖς εἶπε διὰ τὸ τοὺς ὑμνοῦντας ἐπευφημιζομένους λέγειν σὺν κούροις τε καὶ κόραις. Αἰσχύλος Δαναΐσι*

κἄπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ἕως ἐγείρω, "πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους
νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις."

45.

Athenaeus XIII. p. 600. A. *καὶ ὁ σεμνότατος δ' Αἰσχύλος ἐν ταῖς Δαναΐσιν αὐτὴν παράγει τὴν Ἀφροδίτην λέγουσαν*

ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα,
ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·
ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσὼν
ἔκυσε γαῖαν· ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς
μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον·
δενδρῶτις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου
τέλειός ἐστι· τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος.

Affert hos versus, omissis duobus postremis, etiam Eustathius pag. 978, 24. (967, 9. Bas.), sed deceptus ab epitome, quum ibi paullo ante Aeschyli Alexandrini mentio facta esset, huic adscribit. — V. 3. Codex Paris. epitomes *εὐνάε͂ντος.* Nicander apud Ath. II. p. 60. F. *ὑδάτεσσιν ἀειναέεσσι.* — V. 6. Libri *δένδρων τις* et *δένδρων δέ τις.* Quod correxi, et eodem modo Dobraeus Adv. II. p. 30. — V. 6. et 7. omittit epitome.

46.

Hesychius *καθαίρομαι γῆρας, ἐκδύομαι. Αἰσχύλος Δαναΐσι.* Codex *δαίσι,* unde Musurus *Δανάῃ* fecit.

Ad Danaides fortasse pertinuerunt fr. 339. 351. 380.

ΔΙΚΤΥΟΥΛΚΟΙ.

Berichte über die verhandlungen der kön. sächsischen gesellschaft der wissenschaften I. p. 119. *In dem verzeichniss der schauspiele des Aeschylus wird eines unter dem namen Δικτυουργοί aufgeführt, womit gewis-*

sermassen in der vulgata des Pollux VII. 35. *das citat ἐν Δικτυουργικοῖς übereinstimmt. Aber die handschriften des Pollux geben ἐν Δικτυουλκοῖς, und Δικτυουλκοί wird das stück auch von Aelian in der thiergeschichte* VII. 47. *von dem Photius in dem worte ὄβρια, und vom Hesychius in dem worte θῶσθαι genannt. Schon hieraus folgt, dass gegen die drei zuletzt genannten schriftsteller die offenbar verdorbene vulgata des Pollux und das unzuverlässige schauspielverzeichniss gar kein gewicht haben. Es tritt noch hinzu, dass diese für ein so einfaches geschäft, wie das verfertigen von netzen ist, unpassende benennung weiter nicht vorkommt, sondern diese leute, wie Pollux* VII. 179. *angiebt, δικτυοπλόκοι, netzstricker, genannt wurden. Gleichwohl hat herr Welcker, und mit ihm andere, angenommen, das stück des Aeschylus habe Δικτυουργοί geheissen. Fragt man nach dem grunde, so ist es der, dass diese benennung zu dem mythus vom Athamas passe, in welchem man dieser tragödie, weil Aeschylus einen Athamas geschrieben hat, eine stelle anwies. Fragt man weiter, aus welchem grunde netzstricker zu diesem mythus passen, so ist die antwort folgende. Wie Apollodor* III. 4, 3. *erzählt, tödtete Athamas im wahnsinne seinen ältesten sohn, indem er ihn für einen hirsch ansah. Nun sagt der wahnsinnige Athamas bei dem Ovid Metam.* VI. 512. io comites, his retia tendite silvis. *Also gehörte das stück, das Δικτυουργοί heisst, und aus welchem die worte δικτύου δ' εὐήτρια erhalten sind, zu dem mythus des Athamas. Zwischen diesen sätzen liegen aber drei unerwiesene mittelsätze: erstens, dass die netze, von denen die rede ist, nicht fischernetze, sondern jägernetze gewesen seien; zweitens, dass, gesetzt sie wären jägernetze gewesen, sie auch die des Athamas gewesen seien; drittens, dass, wenn Athamas bei dem Ovid netze zu stellen befiehlt, auch Aeschylus von aufgestellten netzen gebrauch zu machen für nöthig erachtet habe. Dass das Wort ὄβρια, womit junge reissende thiere bezeichnet werden, in dem stücke vorkam, wird wohl niemand für beweis einer jagd nehmen. In gleicher bedeutung sind ὀβρίκαλα im Agamemnon genannt, wo weder von jagd noch von netzen etwas zu finden ist. Wollte man aber auch alles, was ohne beweis angenommen ist, als erwiesen gelten lassen, so würde immer noch die grosse unwahrscheinlichkeit übrig bleiben, dass zu einer jagd, wo es bloss auf das stellen der netze ankam, netzstricker, und nicht netzsteller, ἀρκυστάται, wäre angewendet worden. Auf diesen schluss nun, dass, weil Ovid in der erzählung vom Athamas netze erwähnt, eine tragödie, in der ebenfalls netze vorkommen, denselben stoff betreffe, ist zugleich stillschweigend noch ein anderer ebenso unhaltbarer schluss gegründet worden. Dieser lautet in bestimmten Worten ausgesprochen so: da die Δικτυουργοί ein theil der athamantischen trilogie sind, so kann das stück nicht Δικτυουλκοί geheissen haben, weil dies netzzieher, mithin fischer bedeutet, und es ist deshalb gegen den Aelian, den Photius, und den Hesychius die lesart der corrupten vulgata des Pollux und des ungenauen schauspiel-*

verzeichnisses, Δικτυουργοί, die wahre. Durch diesen zweiten fehlschluss ist nun die möglichkeit ausgeschlossen den richtigen und auf guten zeugnissen beruhenden namen Δικτυουλκοί einer tragödie des Aeschylus beizulegen, und wenn sich eine findet, der diese benennung mit recht zukommen würde, muss der, der sie bereits anderwärts verbraucht hat, unvermeidlich einen falschen namen ergreifen. Dass dies wirklich geschehen ist, wird sich sogleich zeigen.

Aeschylus hat auch den mythus des Perseus behandelt, wovon die Φορκίδες nach dem, was Athenäus IX. *p.* 402. *B. anführt, den beweis geben. Es ist nun von herrn Welcker und andern eine trilogie angenommen worden, die aus der Danae, den Phorciden, und dem Polydectes, von welchem bloss der name erhalten ist, bestanden habe. Die Danae hat man aus dem citat des Hesychius, καθαίρομαι γῆρας, Αἰσχύλος Δανάῃ, genommen. Aber dies ist bloss eine vermuthung von Musurus. Denn die handschrift hat δαίσι, was unverkennbar aus Δαναΐσι verschrieben ist. Die Danaiden waren eine berühmte tragödie des Aeschylus, wogegen von einer Danae dieses dichters niemand etwas weiss. Der name Danae ist also völlig unbegründet, obwohl er dem inhalte des stückes angemessen sein würde. Denn die sage war, dass Acrisius seine tochter Danae, nachdem sie den Perseus geboren hatte, zusammen mit ihrem kinde in einen kasten eingesperrt und dem meere preisgegeben habe. Wie wenig aber hieraus folge, dass die tragödie Danae geheissen, und nicht vielmehr einen ganz andern namen gehabt habe, mögen die worte zeigen, mit denen herr Welcker selbst in der Trilogie s.* 379. *das weitere erzählt. "Sie wurden nach der insel Seriphos hingetrieben, wo mit fischernetzen Diktys, d. h. der netzler, den kasten mächtig (darum ὁ Περισθένους) heranzog, und auf der Danae flehen ihn öffnete, darauf sie und den Perseus nährte wie verwandte, er und sein bruder Polydektes, d. i. der aufnehmende." Schon diese seine eigenen worte würden herrn Welcker erinnert haben, hier die in dem namen Dictys angedeuteten Δικτυουλκούς zu erkennen, die "mächtig" ziehen mussten, um den schweren kasten, den ihr netz gefangen hatte, ans land zu bringen. Aber da er die Δικτυουλκούς in die unhaltbaren Δικτυουργούς verwandelt und der athamantischen trilogie einverleibt hatte, waren sie hier, wo ihnen anerkennung mit recht zukam, nicht mehr vorhanden, und ihr platz wurde dem unberechtigten und auf eine leere vermuthung von Musurus angenommenen namen Danae zu theil.*

47.

Aelianus H. A VII. 47. *τῶν δὲ ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων ἀγρίων τὰ ἔκγονα ὄβρια καλεῖται· καὶ μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Πελιάσι τοῦ ὀνόματος καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι καὶ Δικτυουλκοῖς.* Photius p. 314, 23. *ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα, τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκύμνια. Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς.* Codex a prima manu *δικτυουλικοις* habere videtur.

48.

Hesychius *θῶσθαι, δαίνυσθαι. θωνᾶσθαι, εὐωχεῖσθαι. Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς.* Pró *δαίνυσθαι* codex *δύνασθαι.* Pro *θωνᾶσθαι* Bastius ad Greg. Cor. p. 358. ex Etymologico Parisino (Gaisf. p. 1317.) *θωρᾶσθαι* scribendum putat: quod mihi non videtur probabile.

49.

Pollux VII. 35. *τὸ δὲ εὐήτριον Αἰσχύλος ἐν Δικτυουλκοῖς, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἐσθῆτος, ἀλλ' οὖν εἴρηκε*

δικτύου δ' εὐήτρια.

Δικτυουλκοῖς codices Bekkeri et Falckenburgianus: vulgo *δικτυουργικοῖς.* Pro *δικτύου* codex Parisinus primus Bekkeri *κερκίου.*

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.

Nihil est, quare *Διονύσου τροφοί* a *Τροφοῖς* diversi existimentur. *Τροφοί* in indice fabularum. Satyricam fabulam fuisse Boettigerus iudicavit in libro quem de picturis vasorum scripsit vol. I. part. 2. p. 185.

50.

Argumentum Medeae Euripidis *Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ, ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφοὺς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε.* Elmsleio p. 67. (51.) *ἀφεψήσασα* scribendum videtur. Scholiastes Aristophanis ad Equ. 1318. *ὥςπερ ἡ Μήδεια λέγεται, ὡς μὲν Αἰσχύλος ἱστορεῖ, τὰς τροφοὺς τοῦ Διονύσου ἀφεψήσασα ἀνανεάσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν.*

51.

Hesychius et Favorinus *δίκρα ὄψις, ἡ διπλῆ. Αἰσχύλος Τροφοῖς.* Codex *ἤ.* Conf. Lob. Paral. I. p. 42.

52.

Hesychius et Favorinus *πεδοίκου χελιδόνος, συνοίκου. Αἰσχύλος Τροφοῖς.* Bergkius in Diurnis antiquariis a. 1835. X. p. 955. sine caussa *πεδοικούσης* scribi volebat.

53.

Photius p. 47, 10. *ἑψιοῦσα, τροφὰς διδοῦσα χόνδρου καὶ τὰ ἑψητά. Αἰσχύλος Τροφοῖς*

βιοτὴν αὔξιμον ἑψιοῦσα.

Ἱππῶναξ.

ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ.

Eadem quae Phryges.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ.

54.

Plutarchus in Theseo cap. 29. *συνέπραξε δὲ καὶ Ἀδράστῳ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ πεσόντων, οὐχ, ὡς Εὐριπίδης ἐποίησεν ἐν τραγῳδίᾳ, μάχῃ τῶν Θηβαίων κρατήσας, ἀλλὰ πείσας καὶ σπεισάμενος· οὕτω γὰρ οἱ πλεῖστοι λέγουσι. Φιλόχορος δὲ καὶ σπονδὰς περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως γενέσθαι πρώτας ἐκείνας. ὅτι δ' Ἡρακλῆς πρῶτος ἀπέδωκε νεκροὺς τοῖς πολεμίοις ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους γέγραπται. ταφαὶ δὲ τῶν*

μὲν πολλῶν ἐν Ἐλευθεραῖς δείκνυνται, τῶν δὲ ἡγεμόνων περὶ Ἐλευσῖνα, καὶ τοῦτο Θησέως Ἀδράστῳ χαρισαμένου. καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐριπίδου Ἱκετίδων καὶ οἱ Αἰσχύλου Ἐλευσίνιοι, ἐν οἷς ταῦτα λέγων ὁ Θησεὺς πεποίηται. Ita haec C. Sintenis, *καί,* quod ante *ταῦτα* legebatur, ante *οἱ Αἰσχύλου Ἐλευσίνιοι* reposito, emendavit. V. Opusc. VII. p. 210.

55.

Hesychius *ἀοζήσω, διακονήσω, ὑπουργήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσινίοις.* Codex *ἀοξήσω* et *ἐλευσινίαις.*

Ad Eleusinios pertinuit fortasse fr. 348.

ΕΛΛΑΔΙΟΣ.

Nulla fuit Aeschyli fabula sic dicta. V. ad fr. 406.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

Andronicum tragoedum, qui, ut Athenaeus narrat XIII. p. 584. D., in certamine *τοὺς Ἐπιγόνους εὐημερήκει,* Epigonos egisse non Aeschyli, sed Sophoclis, Brunckius ad Soph. Epig. fr. 4. putavit propterea, quod Sophoclis fabula fuerit nobilior. Rectius ita ob temporum rationem iudicasset.

56.

Scholiastes Pindari ad Isthm. VI. 10. *τὸν δὲ τρίτον κρατῆρα Διὸς σωτῆρος ἔλεγον. — τὸν μὲν γὰρ πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου ἐκίρνασαν, τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτῆρος, καθὰ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἐπιγόνοις*

λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου
Ἥρας τε·

εἶτα

τὴν δευτέραν γε κρᾶσιν ἥρωσιν νέμω·

εἶτα

τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.

57.

Hesychius et Favorinus *τιμαλφής, — Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνοις ἐπὶ τοῦ ἐντίμου.*

ΕΥΡΩΠΗ.

Eadem quae Cares.

ΗΔΩΝΟΙ.

De Aeschyli Lycurgia Opusc. V. p. 3.

58.

Strabo X. p. 721. (470.) *τῆς μὲν οὖν Κότυος τῆς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς Αἰσχύλος μέμνηται καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ὀργάνων. εἰπὼν γὰρ*

σεμνὰ Κότυς

ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς, "ὄρεια δ' ὄργαν' ἔχοντας" τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον, εὐθέως ἐπιφέρει

ὁ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων,
τόρνου κάματον,

δακτυλόδικτον πίμπλησι μέλος,
μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν,
ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ·

καὶ πάλιν

ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει·
ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνταί
ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι,
τυπάνου δ' εἰκὼν ὥσθ' ὑπογαίου
βροντῆς φέρεται βαρυταρβής.

Vulgo ὄρια δ' ὄργαν' ἔχοντα: codices ὄρεια δ' ὄργαν' ἔχοντες vel ἔχοντας. Aeschylus scripsisse videtur

καὶ ὄρεια χεροῖν ὄργαν' ἔχοντες.

V. 1. libri χερσί. — V. 3. δακτυλόδικτον Pauwius: libri δακτυλόδεικτον. — V. 5. Strabonis libri χαλκοθέοις. Athenaeus XI. p. 479. B. καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος ἐν Ἠδωνοῖς κοτύλας εἴρηκεν. "ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ." Repetiit haec Eustathius p. 1282, 60. fabulae nomine et ὃ δὲ omissis. Scholiastes Homeri ad Il. XXII. 34. καθόλου δὲ κοτύλας ἐκάλουν πάντα τὰ κοῖλα· καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἠδωνοῖς τὰ κύμβαλα· "ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ἠχεῖ·" sic codices Venetus et Isaaci Vossii: sed Victorianus levi aberratione στοβεῖ. — V. 7. vulgo ὑπομηκῶνται: ὑπομυκῶνται ex uno Mediceorum restituit Naekius Sched. crit. p. 24 (Opusc. I. p. 38.). — V. 9. εἰκὼν Naekius ex codicibus: vulgo ἠχώ. In ὑπογείου et ὑπογαίου variant libri. Posterius sermoni tragico accommodatius videtur.

59.

Longinus cap. 15. καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παραδόξως τὰ τοῦ Λυκούργου βασίλεια κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου θεοφορεῖται·

ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη.

Rettulerant hoc ad Lycurgum. Sed de primo accessu Bacchi sermonem esse vidit Zoega in Dissert. p. 15. quem secutus est Welckerus in Trilogia p. 322. et in Appendice p. 105.

60.

Scholiastes Homeri ad Il. IX. 535. (539. Bekk.) χλούνην, οἱ μὲν ἀφριστήν· χλουδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Δωριέων ἔλεγον· ἄλλοι δὲ κακοῦργον· καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων ἰαμβοποιῶν τινὰ φάναι "ἀνὴρ ὅδ' ἑσπέρης καθεύδοντα ἄπουν ἔδησε χλούνην (v. Mein. Poet. chol. p. 121.)." Ξενοφῶντα δὲ γένος τι Ἰνδῶν φάναι τὸν χλούνην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἠδωνοῖς

μακροσκελὴς μὲν ἆρα μὴ χλούνης τις ᾖ.

Eustathius p. 772, 53. ὅτι δὲ καὶ ἐκτομίαν ὁ χλούνης δηλοῖ, οὐ μόνον Αἰσχύλος δίδωσι χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ Αἰλιανὸς μάλιστα ἐν τοῖς περὶ προνοίας χλούνην λέγων τὸν ἀπόκοπον· καὶ Ἀριστοτέλης δὲ κατὰ τὸν γεωγράφον χλούνην σὺν τὸν τομίαν λέγει. Eam interpretationem prorsus reiectam narrat ab

Aristophane grammatico. V. Nauck. Aristoph. Byz. fragm. p. 118. et 120 ss. In Opusc. V. p. 13. dixi Aeschylum fortasse ita scripsisse:

ΑΓΓ. μακροσκελὴς μέν. ΛΥΚ. ἆρα μὴ χλούνης τις ἦν;

ut *χλούνης locustam* significaret. Nam ad Theocriti id. X. v. 18. *μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐξεται ἁ καλαμαία,* scholiastes haec adnotavit: *ἴσως οὖν ὁ Θεόκριτος τὴν ἰσχνὴν εἰπεῖν θέλων καὶ διεφθινηκυῖαν τοῦτο φησίν. ἢ τὴν ἐπιβλαβὲς καὶ χαλεπὸν ὁρῶσαν. Ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου Αἰσχύλου τὴν ἀκρίδα φησὶ ταύτην, εἰ προςβλέψει τινὶ τῶν ζῴων, ἐκείνῳ κακὸν γίνεσθαι. ἔστι δὲ χλωρὰ καὶ περιμήκεις τοὺς πόδας ἔχουσα καὶ λεπτούς, καὶ συνεχῶς αὐτοὺς κινοῦσα.* Atque paucis interiectis ipsa illa vox *μακροσκελής*, sed perperam *μακρόσκελος* scripta, de ista bestiola dicta est: *ἢ ἡ σὴ ἐρωμένη ἡ ἐοικυῖα τῇ ἀκρίδι τῇ καλαμαίᾳ ὀνομαζομένῃ, τῇ πρὸς μαντείας ἐπιτηδείᾳ, περιβαλεῖται τὸν χρῶτά σου κατὰ τὴν νύκτα· τουτέστιν, ἡ ἰσχνὴ καὶ λεπτὴ καὶ μακροσκελὴς συγκοιμηθήσεταί σοι.* Potuit Aristarchi illud *ὑπόμνημα Λυκούργου* universam tetralogiam complecti, neque, ut in solo Lycurgo constiterit, non potuit etiam eorum aliquid explicari, quae in praegressis legerentur tragoediis. Itaque quae disseruit Aristarchus ad illum ipsum Edonorum versum pertinere, in iis autem, quae ex libro aliquo Xenophontis (fortasse ex Sillis Xenophanis) scholiastes Homeri affert, scribendum esse *γένος τι ἀκρίδων* suspicatus sum.

61.

Aristophanes Thesm. 134. *καί σ', ὦ νεᾶνις, ἥτις εἶ, κατ' Αἰσχύλον ἐκ τῆς Λυκουργίας ἐρέσθαι βούλομαι. ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;* Scholiastes *τὴν τετραλογίαν λέγει Λυκουργίαν, Ἠδωνούς, Βασσαρίδας, Νεανίσκους, Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν. λέγει δὲ* (Lycurgus) *ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον*

ποδαπὸς ὁ γύννις;

Fortasse totus hic versus Aeschyli est: *ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;*

62.

Aristophanes Av. 277. *τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀριβάτης;* Scholiastes *ὁ μουσόμαντις, ὁ κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντεις καὶ οἱ ποιηταί. ἄτοπος ὄρνις· τοῦτο εἶπεν εἰς τὸ τερατῶδες τοῦ ὄρνιθος ἀφορῶν, οὐ δὲ* (legitur *οὐδὲν*) *πρὸς τὸ προκείμενον. παρὰ τὸ ἐξ Ἠδωνῶν Αἰσχύλου· "τί ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος, ἀβρατεὺς ὃν σθένει."* Pro *ἄλαλος ἀβρατεὺς* cod. Ven. *ἄλλο ἀκρατοῦς.* Suidas *μουσόμαντις, κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντεις καὶ οἱ ποιηταί. παρὰ τὸ ἐξ Ἠδωνῶν Αἰσχύλου· "τίς ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις ἄλαλος ἀβρατεύς."* Fortasse *τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἀμαλὸς ἁβροβάτης σθένει;* F. V. Fritzschius *τί ποθ' ὁ μουσόμαντις ἄλαλος ἁβροβάτης τόσον σθένει;* non bene tamen collocato *μουσόμαντις.*

63.

Erotianus p. 192. *ἴκταρ, ἐγγύς, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡς Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσι φησίν, ἴκταρ ἥμενοι Διός. μέμνηται ὁ αὐτὸς τῆς λέξεως καὶ ἐν*

Ἠδωνοῖς. οἱ δὲ περὶ Ἰσχόμαχον καὶ Κυδίαν τὸν Μυλασέα ἔγραψαν ἴκμαρ· αἴτιον δὲ τούτου ἡ τῆς λέξεως ἄγνοια.

64.

Hesychius ἄδασμος, οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα, οἷον τελοῦσα ἐνοίκιον. Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς. Codex ἡδονήν. Photius p. 8, 4. ἄδασμος, οὐδένα δασμὸν ἐκτίνουσα, οὐδὲ μερίζουσα δασμὸν τῆς οἰκήσεως. οὕτως Αἰσχύλος.

65.

Hesychius αἰγίζειν, διασπᾶν. ἐκ μεταφορᾶς. παρ' ὃ καὶ αἰκίζεσθαι ἀπὸ τῶν καταιγίδων. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖς (codex ἡδονῇ) καὶ τὰς νευρίδας οὕτω λέγει. Suidas αἰγίζειν, διασπᾶν. ἐκ μεταφορᾶς. παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι ἀπὸ τῶν καταιγίδων. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖς καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω καλεῖ. Idem Suidas Ἠδωνὰ ἱμάτια, Θρᾳκικά. Ἠδωνίς, Ἠδωνίδος, χώρα οὕτω λέγεται. καὶ Ἠδωνοί, ὄνομα ἔθνους. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖσι καὶ τὰς νεβρίδας οὕτως καλεῖ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἰγίζειν. Conf. Favorinus in v. αἰγίζει. Verba poetae fortasse haec fuerunt:

νεβρίδας δ' Ἠδωνίδας
ᾔγιζον.

66.

Hesychius ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλεγες τὸν γενέθλιον. δηλοῖ δὲ καὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους θεώμενον ἢ προηγούμενον ἢ ὁρμᾶν δυνάμενον, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ἠδωνοῖς. Codex ἡδωνές. Favorinus nomina auctoris et fabulae omittit.

67.

Hesychius et Favorinus ἄσσιστα, ἔγγιστα. Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς. Codex Hesychii ἠδωνῶν.

Ad Edonos pertinuerunt fortasse fr. 335. 405.

ΗΛΙΑΔΕΣ.

De Aeschyli Heliadibus Opusc. III. p. 130.

68.

Scholiastes Sophoclis ad Oed. Col. 1248. τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν φησὶ τῶν προσαγορευομένων Ῥιπῶν. τινὲς δὲ οὕτω καλοῦσι, Ῥίπαια ὄρη. λέγει δὲ αὐτὰ ἐννύχια διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κεῖσθαι. μέμνηται δὲ — καὶ ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλος,

Ῥῖπαι μὲν δὴ πατρός.

69.

Plinius H. N. XXXII. 11. *Phaethontis fulmine ictae sorores, fletu mutatas in arbores populos, lacrimis electrum omnibus annis fundere iuxta Eridanum amnem, quem Padum vocamus, et electrum appellatum, quoniam sol vocitatus sit* ἠλέκτωρ, *plurimi poetae dixere, primique, ut arbitror, Aeschylus. Philoxenus. Nicander. Euripides. Satyrus. Quod esse falsum. Italiae testimonio patet. Diligentiores eorum Electridas insulas in mari*

Adriatico esse dixerunt, ad quas dilaberetur Padus. Qua appellatione nullas umquam ibi fuisse certum est, nec vero ullas ibi appositas esse, in quas quicquam cursu Padi devehi possit. Nam quod Aeschylus in Iberia, hoc est in Hispania, Eridanum esse dixit, eundemque appellari Rhodanum, Euripides rursus et Apollonius in Adriatico litore confluere Rhodanum et Padum, faciliorem veniam facit ignorati succini in tanta orbis ignorantia.

70.

Athenaeus X. p. 424. D. *τούτῳ ὅμοιόν ἐστι τὸ ἀνιαρέστερον καὶ τὸ ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλου*

ἀφθονέστερον λίβα.

Sic Epitome. Vulgo *ἀφθονέστερα.* Eustathius ad Il. IX. p. 746, 45. (644, 38.) *καὶ παρ᾽ Αἰσχύλῳ ἀφθονέστερον.* Non erat opus *ἀφθονεστέραν* scribi.

71.

Athenaeus XI. p. 469. F. de poculo, quo Sol per noctem ferri a poetis dictus est, *καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡλιάσιν "ἔνθ᾽ ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου πατρὸς Ἡφαιστοτευχὲς δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει πολὺν οἰδματόεντα φέρει δρόμου πόρον οὐδ᾽ εἰς μελανίππου προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν."* Scribendum videtur

ἔνθ᾽
ἐπὶ δυσμαῖσι τεοῦ
πατρὸς Ἡφαιστοτυκὲς
δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει
πολὺν οἰδματόεντ᾽ ἀμφίδρομον
πόρον, εἰς μελανίππου
προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

72

Anecdota Bekkeri p. 346, 9. *Ἀδριαναὶ γυναῖκες. Αἰσχύλος Ἡλιάσιν*

Ἀδριαναί τε γυναῖκες τρόπον ἕξουσι γόων.

Codex *ἠλιάσιν.* Aeschylus Ionica forma *Ἀδριηναί,* ut poetica, usus esse videtur, quod fecit etiam Euripides Hippol. 735.

Ad Heliades fortasse pertinuerunt fr. 309. 427 443.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

73.

Stobaeus CXXII. 2. *Αἰσχύλου Ἡρακλειδῶν*

οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι.

74.

Hesychius *ἀμφιμήτορες, οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις.* Suidas *ἀμφιμήτωρ, ὁ ἑτερομήτωρ. Αἰσχύλος.*

75.

Hesychius et Favorinus *ἐπιγλωσσῶ, ἐποιωνίζου διὰ γλώττης Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις.* Codex Hesychii *ἐπιγλώσσω.*

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

Non commemorantur in indice fabularum. *Berichte über die verhandlungen der kön. sächsichen gesellschaft der wissenschaften* I. *p.* 121. *Aus der Iphigenia des Aeschylus haben wir noch einige bruchstücke, und mit grosser wahrscheinlichkeit hat herr Welcker gezeigt, dass mit dieser tragödie die Priesterinnen, Ἱέρειαι, verbunden waren. Dazu sollen noch die Θαλαμοποιοί kommen. In seinem buche über die trilogie s.* 408. *gab er die ordnung so an: Ἱέρειαι, Θαλαμοποιοί, Ἰφιγένεια. Im rheinischen Museum* V. *s.* 447 *ff. berichtigte er dies und ordnete die stücke so: Θαλαμοποιοί, Ἰφιγένεια, Ἱέρειαι. Dies hat er in dem supplementbande beibehalten.*

Als die Griechen auf dem zuge nach Troja in Aulis durch widrigen wind zurückgehalten wurden, gebot Kalchas die Iphigenia zu opfern. Man schickte deshalb einen boten nach Argos, Klytämnestra solle ihre tochter nach Aulis bringen, wo sie dem Achilles werde vermählt werden. Weil nun einen thalamus bauen und hochzeitmachen gleichbedeutend sei, schliesst herr Welcker, dass die Θαλαμοποιοί zu dieser trilogie gehört haben. Allein erstens ist nicht jeder thalamus ein brautgemach. Als Danae den Perseus geboren hatte, "da baute der könig einen ehernen thalamus unter der erde in dem hof des hauses, und schloss Danae mit ihrer amme ein und bewachte sie." Das sind herrn Welckers eigene worte in der trilogie s. 378. *Da nun von dem thalamus in den Θαλαμοποιοῖς nichts bekannt ist als was ein bruchstück dieses schauspiels sagt, dass die decke mit künstlichem netzwerk getäfelt werden solle, so hören wir nur von einem prachtvollen thalamus, erfahren aber nicht ob es der unterirdische thalamus der Danae, oder ob es ein brautgemach, oder zu welchem gebrauche sonst bestimmt sei. Es fehlt daher der beweis, dass der thalamus für die hochzeit des Achilles und der Iphigenia gebaut werden solle. Zweitens, wozu bedürfen diese eines thalamus, da an eine wirkliche hochzeit gar nicht zu denken ist, sondern nur Klytämnestra, die von der beschlossenen opferung ihrer tochter nichts wissen durfte, durch das vorgeben einer hochzeit getäuscht werden musste? Drittens, wollte man auch annehmen, die täuschung sollte noch selbst in Aulis durch wirkliches errichten eines thalamus fortgesetzt werden, so würde das schon in sich selbst einen widerspruch enthalten, weil einen thalamus bauen und hochzeitmachen nur da gleichbedeutend sind, wo von dem auch fernerhin zu gebrauchenden ehelichen schlafgemach die rede ist, nicht aber wo der bräutigam auf dem heereszuge begriffen vielleicht schon den tag nach der hochzeit mit dem heere aufbrechen muss. Viertens endlich, wer sollte getäuscht werden? Klytämnestra, die nothwendig enttäuscht werden musste? Oder das heer, das aus begierde an Troja rache zu nehmen der opferung kein hinderniss würde in den weg gelegt haben? Oder endlich Achilles selbst? Aber dieser konnte gar nicht getäuscht werden, sondern hätte antheil an dem betruge nehmen müssen,*

was dessen hochherziger, jede hinterlist verabscheuender sinn mit zorn würde von sich gewiesen haben, wie er denn auch in der euripideischen tragödie über den missbrauch seines namens entrüstet wird und die Iphigenia in schutz nimmt. Herr Welcker scheint selbst die misslichkeit der annahme von erbauern eines thalamus gefühlt zu haben, da er im rheinischen Museum s. 449. *noch einen negativen grund in folgenden worten, die ich nicht völlig zu deuten weiss, anfügt: "da die hochzeit aber gewiss nicht wirklich wurde, wie in der komödie, so ist nach dem verhältnisse der tragödie des Aeschylus zu dem epos und den mythen im allgemeinen ein zeugniss dafür, dass die vorgebliche heirath des Achilles und der Iphigenia behandelt worden sei, so lang entbehrlich, bis eine andere tragische fabel nachgewiesen ist, worin hochzeitsanstalten zu einer erschütternden katastrophe führen." Man kann sich diese worte nur aus der begeisterung erklären, mit der herr Welcker einen einmal gefassten gedanken liebgewinnt. Denn ihm, der die ausgebreitetste und bis zu den entlegensten spuren sich erstreckende kenntniss der mythologie besitzt, hätte es sonst nicht entgehen können, dass es nicht eben schwer ist die gestellte bedingung zu erfüllen. Den wenn auch nicht hochzeitlichen thalamus der Danae habe ich schon erwähnt, und wenn jemand die erste stelle in jener trilogie den Θαλαμοποιοῖς gegeben hätte, würde doch weder das wirkliche erbauen eines thalamus, noch die erschütternde katastrophe vermisst werden. Auf gleiche weise dürfte es nicht schwer fallen in der trilogie, die den Ixion und die Perrhäberinnen enthielt, das anfangsstück, das noch gesucht wird, mit einiger wahrscheinlichkeit in den Θαλαμοποιοῖς zu finden. Eine grössere wahrscheinlichkeit aber wird sich bei einem andern falle ergeben.*

A. W. Schlegel hatte eine trilogie aus den Aegyptern, den Schutzflehenden und den Danaiden zusammengesetzt. Ihm sind herr Welcker und andere gefolgt. Meiner behauptung, dass die Schutzflehenden die erste stelle eingenommen haben, weil nichts darin auf eine vorhergegangene tragödie hinweise, und alles, was den zuschauern zu wissen nöthig ist, in dem stücke selbst erzählt werde, widersprach herr Welcker in der Trilogie s. 390 *f. Nachmals hat er selbst in der ersten abtheilung des zweiten supplementbandes zum rheinischen Museum die Schutzflehenden zu anfang, die Aegypter aber in die mitte gestellt. Wenn demnach der erste grund, den man angeführt hatte, dass die Schutzflehenden ein vorhergegangenes stück erforderten, bereits aufgegeben ist, so bleiben nur der name der Aegypter, den auch das verzeichniss giebt, und ein einziges citat eines grammatikers übrig, um ihnen eine stelle in dieser trilogie zu sichern. Nun stehen aber die von jenem grammatiker als aus den Aegyptern angeführten worte in den Schutzflehenden v.* 138. *Dieser umstand ist zu folgendem schlusse benutzt worden: weil ein scholiast sich einmal auf den Agamemnon des Aeschylus wegen einer sache bezieht, die nicht in dem Agamemnon, sondern in dem folgenden stücke,*

den Choephoren, vorkommt, so wird das citat aus den Aegyptern auf dem gleichen irrthum beruhen, und anzunehmen sein, dass die Aegypter mit den Schutzflehenden zusammengehangen haben. Es leuchtet ein, dass hier bloss aus der möglichkeit auf die wirklichkeit geschlossen wurde, wozu um so weniger grund vorhanden war, da bekanntlich die namen der schauspiele, wie der dichter, häufig verwechselt worden sind. Indessen, ehe man eine namenverwechselung annahm, musste man die offenbar verdorbene stelle des grammatikers kritisch prüfen. Sie steht in dem Etymologicum Gudianum s. 227, 37. *(s.* 1161. *Gaisf.) etwas vollständiger als in Cramers Anecdotis Oxoniensibus* II. *s.* 443, 8. *aus einer andern handschrift. In dem Etymologicum lautet sie so: Ζαγρεύς, ὁ μεγάλως ἀγρεύων, ὡς (bei Cramer ὧ) "πότνια Γῆ, Ζαγρεῦ τε θεῶν πανυπέρτατε πάντων" ὁ τὴν Ἀλκμαιονίδα (Ἀλκμαιωνίδα das Pariser Etym. bei Gaisf.) γράψας ἔφη (πάντων — ἔφη fehlen bei Cramer). τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἅιδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σκύφῳ (ἐν Σκύφῳ fehlt bei Cramer) "Ζαγρεῖ τε νῦν με (μοι bei Cramer) καὶ πολυξένῳ (πολυξαίνω bei Gaisf.) χαίρειν." ἐν δὲ Αἰγύπτῳ (Αἰγυπτίοις Cramer: nicht im Etym. Gud., wie Cramer angiebt, steht Αἰγύπτι, sondern wohl in der handschrift, die er vor sich hatte, aber mit dem Etym. verwechselte) οὕτως αὐτὸν διὰ (ὅν τε αὐτὸν διὰ bei Gaisf., fehlt bei Cramer) τὸν Πλούτωνα (τὸν Πλοῦτον bei Gaisf.) καλεῖ, τὸν ἀγραῖον τὸν πολυξενότατον (πολυξενώτατον bei Cramer, πολυξαινώτατον bei Gaisf.) διὰ (τὸν Δία bei Cramer) τῶν κεκμηκότων. Da der vers aus dem Sisyphus nicht beweist, was er beweisen soll, dass der Zagreus sohn des Hades genannt worden, dachte Lobeck im Aglaophamus s.* 621. *an eine versetzung der worte. Dieser bedarf es nicht, sondern einer ergänzung des verses. Die stelle des grammatikers ist so zu berichtigen: Ζαγρεύς, ὁ μεγάλως ἀγρεύων. "πότνια Γῆ, Ζαγρεῦ τε θεῶν πανυπέρτατε πάντων," ὡς ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράψας ἔφη. τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἅιδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ,*

> *Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ πατρὶ*
> *χαίρειν.*

Hierauf folgen die worte, die das citat aus den Aegyptern enthalten sollen: ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως αὐτὸν τὸν Πλούτωνα καλεῖ, τὸν ἀγραῖον u. s. w. Sind hier statt der Schutzflehenden die Aegypter genannt, so musste in der angeführten stelle der name Ζαγρεύς vorkommen, wie denn auch ein kritiker τὸν Ζαγρέα statt τὸν ἀγραῖον als eine ganz sichere emendation aufgestellt hat, wobei jedoch nicht bedacht ist, dass der dichter wohl den artikel würde weggelassen haben. In der handschriftlichen lesart der Schutzflehenden τὸνταιον, wovon τὸν ἀγραῖον wenig abweicht, kann kaum etwas anderes liegen, als das von Wellauer gesetzte τὸν γάϊον, dem der homerische Ζεὺς καταχθόνιος entspricht. Betrachtet man nun das in dem Etymologicum an unrechter stelle eingeschobene διά, das in Cramers handschrift zugleich mit den beiden vorhergegan-

genen worten οὕτως αὐτόν fehlt, so dürfte die stelle, wie so häufig, zwei mit einander vermischte excerpte enthalten, deren eines bloss aus den worten bestand ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως αὐτὸν τὸν Πλούτωνα καλεῖ, das andere aber so lautete, ἐν δὲ Ἱκέτισι τὸν Δία,

τὸν γάϊον,
τὸν πολυξενώτατον
Ζῆνα τῶν κεκμηκότων.

Damit fällt die namenverwechselung und der schon an sich schwache beweis, den man darauf gegründet hatte, weg. Es bleibt daher nur noch der name der Aegypter selbst übrig, der einer so benannten tragödie eine stelle in dieser trilogie verschaffen könnte.

Belus, der über Aegypten herrschte, hatte der sage nach zwei söhne, Aegyptus und Danaus. Den Aegyptus schickte er nach Arabien, Danaus blieb in Aegypten. Aegyptus erzeugte funfzig söhne, Danaus funfzig töchter. Später geriethen die beiden brüder in streit über die regierung, und da die söhne des Aegyptus als freier der töchter des Danaus auftraten, flüchtete sich Danaus mit seinen töchtern nach Argos. Mit dieser flucht beginnt die erste tragödie. In Argos werden sie aufgenommen und ihnen schutz zugesagt. Ein herold der Aegyptiaden kommt und versucht die Danaiden mit gewalt fortzuführen. Er wird nachdrücklich zurückgewiesen, und geht ab krieg androhend. Damit endigen die Schutzflehenden. Aegyptus, wie Hygin, vermuthlich aus dem Aeschylus, erzählt, schickt seine söhne nach Argos, mit dem befehl den Danaus umzubringen oder ihm nicht wieder vor augen zu kommen. Die Aegyptiaden bekriegen den Danaus in Argos, der zu schwach um widerstand zu leisten ihnen die töchter verspricht, wenn sie vom krieg abstehen wollen. Sie nehmen das an; er aber, ihnen misstrauend, befiehlt seinen töchtern ihre männer in der hochzeitnacht zu ermorden. Alle vollziehen den befehl, die einzige Hypermnestra ausgenommen. Dies muss der inhalt des zweiten stücks gewesen sein, da das dritte stück, die Danaiden, dem berühmten gericht über die Hypermnestra und wohl auch über die schwestern gewidmet war. Waren nun, wie man kaum zweifeln kann, die söhne des Aegyptus die handelnden personen, so werden sie, wie in den Schutzflehenden die Danaiden, den chor gebildet haben. Dann würde das stück die Aegyptiaden heissen, und könnte nicht die Aegypter genannt sein. Aber, wird vielleicht jemand einwenden, wenn der chor aus den Aegyptiaden bestand, und diese doch in dem stücke ermordet wurden, so würde der letzte act keinen chor gehabt haben. Entweder muss daher überhaupt der chor aus dem ägyptischen heere bestanden haben, das die Aegyptiaden nach Argos geführt hatten, oder diese Aegypter müssen nach der ermordung der Aegyptiaden in die stelle des chors getreten sein. Dagegen lässt sich weder etwas einwenden, noch kann man mehr als die möglichkeit zugeben. Denn dass die ermordung der Aegyptiaden in dieses stück falle, darf man wohl um so zuversichtlicher

annehmen, da ein bruchstück der Danaiden, worin vom erwecken der bräutigame gesprochen wird, aus einer erzählung des im vorhergegangenen stücke vorgefallenen genommen zu sein scheint. Dass die handlung nicht an einem tage vollendet wird, hat der dichter gewiss eben so geschickt von allem auffallenden zu befreien gewusst, wie in den Eumeniden, wo die flucht des Orestes von Delphi nach Athen zwischen die beiden theile des stücks fällt. Wenn wir also weder für den namen der Aegypter noch gegen denselben einen grund haben, so wird auch jeder andere passende name in frage kommen können. Ich kehre daher, ohne jedoch mehr als eine blosse wahrscheinlichkeit behaupten zu wollen, zu den oben genannten Θαλαμοποιοῖς zurück. Es wurde für dieses stück die nachweisung einer hochzeit erfordert, die zu einer erschütternden katastrophe führe. Da nun wohl niemand im stande sein wird, einen bedeutendern bau von hochzeitgemächern, ein grösseres bedürfniss vieler bauleute zu diesem geschäft, und eine erschütterndere katastrophe zu nennen, als dieser fall darbietet, wo funfzig paare an einem tage hochzeit machen, und neun und vierzig männer ermordet werden, so wird die gestellte forderung als erfüllt angesehen und behauptet werden können, dass, so lange nicht ein diese hochzeit an grösse und schrecklichkeit übertreffender fall namhaft gemacht werde, der name Θαλαμοποιοί für keine tragödie besser zu passen scheine, als für das mittelstück zwischen den Schutzflehenden und den Danaiden. Zugleich würden, nach dem, was bereits über dieses stück gesagt worden ist, die Θαλαμοποιοί als der chor zu betrachten sein, der nach der ermordung der Aegyptiaden deren stelle eingenommen habe, auf ähnliche weise wie in den Eumeniden diese durch ihre begleiter vertreten werden.

76.

Pollux VII. 122. *καὶ ἐκφάτνωμα δὲ καὶ κῦμα μέρη ἔργων ἐν Αἰσχύλου Θαλαμοποιοῖς·*

ἀλλ' ὁ μέν τις Λέσβιον φατνώματι
κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς.

τάχα δὲ καὶ οἱ θαλαμοποιοὶ εἶδος τέχνης. Ita haec exhibuit Bekkerus. Antea legebatur *καὶ Λέσβιον δὲ καὶ ἐκφατνώματα καὶ κῦμα,* et in Aeschyli versibus *ἐμπεραινέτω,* id quod Toupius emendavit. Scribendum puto *καὶ φάτνωμα δὲ καὶ κῦμα.* Videtur hoc sensisse etiam F. V. Fritzschius, qui in commentatione de sortitione iudicum p. 52. de hoc loco disputavit, recte vituperans eos, qui *φατνώματι* ex Aeschyli versibus eiiciendum censuerunt. Hesychius *φατνώματα, σανιδώματα.* Photius *καλυμμάτια, ἅ τινες φατνώματα. οὕτως Ἀριστοφάνης.* Servavit Aristophanis versum, qui fuit in Babyloniis, Pollux X. 173. *ὡς εὖ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφεν.* Est enim *καλυμμάτιον* pars camerata in laquearibus, quae sunt *φατνώματα:* quae pars Lesbium cymatium a Vitruvio IV. 6, 2. ut ab Aeschylo dicta est, quod sinuoso flexu curvata sit. Apte comparatum cum his est illud Aristotelis in Ethicis Nicomacheis V. 14. *τοῦ γὰρ ἀορίστου ἀόριστος ὁ κανών ἐστιν, ὥς-*

περ καὶ τῆς Λεσβίας οἰκοδομῆς ὁ μολίβδινος κανών· πρὸς γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ λίθου μετακινεῖται καὶ οὐ μένει ὁ κανών. Quum autem ἐν τριγώνοις ῥυθμοῖς ἐκπεραίνεσθαι iubetur cymatium, apparet laquearia intelligi triquetra, describique singulari arte aedificandum thalamum.

ΘΕΩΡΟΙ Η ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ.

77.

Athenaeus XIV. p. 629. F. σχήματα δ' ἐστὶν ὀρχήσεως ξιφισμός, καλαθισμός, καλλαβίδες, σκώψ, σκώπευμα. ἦν δὲ ὁ σκὼψ τῶν ἀποσκοπούντων τὸ σχῆμα, ἄκραν τὴν ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων. μνημονεύει Αἰσχύλος ἐν Θεωροῖς

καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδέ σοι σκωπευμάτων.

Hesychius σκωπευμάτων, σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης, ὥςπερ ἀποσκοπούντων. Photius p. 527, 6. σκώπευμα, σχῆμα σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπός (scribe σκοπός: v. Athen. p. 630. A. Hesych. in v. ὑπόσκοπον χέρα). οὕτως Αἰσχύλος. Illustravit hunc gestum Welckerus *Zeitschr. für alte kunst* I. p. 32. et ad Zoegae diss. p. 357. Ad eundem locum pertinuit fortasse fr. 422.

78.

Hesychius ἰαμβίς. Αἰσχύλος Θεωροῖς ἢ Ἰσθμιασταῖς. τοῖς κιθαρίζουσιν ὁ αὐλὸς συνῄει, καὶ αἱ τοιαῦται κιθαρίσεις ἐλέγοντο παριαμβίδες.

79.

Hesychius ἀποστάς, φυγών· Αἰσχύλος Ἰσθμιασταῖς καὶ Ἀλκμήνῃ. Codex ἰσθάσταις.

80.

Photius p. 655, 12. ψό, ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος. ἔστι δὲ ἀποκομματικοῦ λεξειδίου· ψόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης. "πλέω γράσου καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου·" Αἰσχύλος Θεωροῖς. Dobraeus p. 735. "Lege πλέω γράσου τε καὶ ψόθου· οἷον, καὶ ῥύπου· Αἰσχύλος Θεωροῖς· et intellige quasi statim post ψό sequeretur Αἰσχύλος." G. Dindorfius

πλέω γράσου γε καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου.

Theognostus in Bekkeri Anecd. p. 1432. ψοθοιὸς ὁ ἀκάθαρτος.

ΘΡΗΣΣΑΙ.

De Aeschyli tragoediis fata Aiacis et Teucri complexis Opusc. VII. p. 362.

81.

Scholiastes Sophoclis ad Ai. 134. explicans, cur Sophocles ex viris Salaminiis chorum fecerit, τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν μέν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρῄσσαις, οὐ μὴν εὐπρόσωπον· ὅρα γὰρ οἷον τὸ αἰχμαλώτους ἐπιτιμᾶν τῷ Μενελάῳ.

82.

Scholiastes Sophoclis ad Ai. 815. μετάκειται ἡ σκηνὴ ἐπὶ ἐρήμου τινὸς χωρίου, ἔνθα ὁ Αἴας εὐτρεπίσας τὸ ξίφος ῥῆσίν τινα πρὸ τοῦ θανάτου προφέρεται, ἐπεὶ γελοῖον ἦν κωφὸν εἰςελθόντα περιπεσεῖν τῷ ξίφει. ἔστι

δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς παλαιοῖς σπάνια· εἰώθασι γὰρ τὰ πεπραγμένα δι᾽ ἀγγέλων ἀπαγγέλλειν. τί οὖν τὸ αἴτιον; φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις τὴν ἀναίρεσιν Αἴαντος δι᾽ ἀγγέλου ἀπαγγείλας. ἴσως οὖν καινοτομεῖν βουλόμενος καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς ἑτέρου τινὸς ὑπ᾽ ὄψιν ἔθηκε τὸ δρώμενον· ἢ μᾶλλον ἐκπλῆξαι βουλόμενος· εἰκῇ γὰρ κατηγορεῖν ἀνδρὸς παλαιοῦ οὐχ ὅσιον.

83.

Scholiastes Homeri ad Il. XIV. 404. *τρωτὸς δὲ ὁ Αἴας ὅλον τὸ σῶμα, οὐχ ὡς Αἰσχύλος τὰ περὶ τὴν μασχάλην. δῆλον δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνος. μονομαχοῦντος γὰρ αὐτοῦ πρὸς Διομήδην φησί "καὶ τότε δή ῥ᾽ Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοί," ὡς δυναμένου τρωθῆναι. τοῦτο δὲ ὑπονοοῦσι διὰ τὸ μηδέποτε παρ᾽ Ὁμήρῳ τετρῶσθαι αὐτόν.* Eustathius p. 995, 2. *σημείωσαι καὶ ἐκ τούτου ὅτι τρωτὸς ὅλον ἦν ὁ Αἴας τὸ σῶμα, καὶ οὐ μόνα τὰ περὶ μασχάλην κατὰ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους. δῆλον γὰρ ὡς, εἰ μὴ αὐτοὶ ἐρύσαντο, κατηκοντίσθη ἄν.* Scholiastes Sophoclis ad Ai. 833. *παραδεδομένου δὲ καθ᾽ ἱστορίαν ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτός, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τῇ λεοντῇ αὐτὸν σκεπάσαντα κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἐᾶσαι διὰ τὸν γωρυτὸν ὃν περιέκειτο. φησὶν δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο οὐδαμοῦ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ. τόξον ὥς τις ἐντείνων, πρὶν δή τις, φησί, παροῦσα δαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρήσασθαι τῇ σφαγῇ, ὁ δὲ Σοφοκλῆς, ἐριθεῦσαι μέν τι ὡς πρεσβυτέρῳ μὴ βουληθείς, οὐ μὴν παραλιπεῖν αὐτὸ δοκιμάζων, ψιλῶς φησί "πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ," κατὰ τί δὲ τὴν πλευρὰν μὴ εἰπών.* Latere videntur talia fere Aeschyli verba

ἔκαμψε, τόξον ὥς τις ἐντείνων, ξίφος,
πρὶν δὴ παροῦσα δαιμόνων τις εὐφρόνως
ἔδειξεν αὐτῷ.

84.

Aristophanes Ran. 1294. *τὸ συγκλινές τ᾽ ἐπ᾽ Αἴαντι.* Scholiastes *Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλώνιος δέ φησιν ἐκ Θρησσῶν αὐτὸ εἶναι.* Scriptum fuisse credo apud Aeschylum

τὸ συγκλινές τ᾽ ἐπ᾽ Αἴαντι ξίφος.

Omissum vulgo *τε* Bekkeri codices et primus Dobraei ac Baroccianus primaque editio Iuntina praebuerunt. Si omittitur, versus metro caret, nedum orthium praebeat, quae Fritzschii ad Ran. p. 391. est sententia, pedem cum *νόμῳ* confundentis. Non magis Aeolici versus Aeschylo tribui possunt. Particula autem *τε* ne apud Aristophanem quidem sensu caret: pendent enim haec quoque a *πέμπει.*

85.

Hesychius *ἄγαις, ζηλώσεσιν. Αἰσχύλος Θρήσσαις.* Codex *ἀγαῖς:* recte Favorinus *ἄγαις.* V. Erf. ad Soph. Ant. 4.

Ad Thressas pertinuisse videtur fr. 456.

ΙΕΡΕΙΑΙ.

Hanc fabulam eiusdem cum Iphigenia trilogiae fuisse probabiliter ostendit Welckerus Tril. p. 408. ss. Mus. Rhen. V. (a. 1837.) p. 447. ss. Non commemoratur in indice fabularum.

86.

Aristoteles Eth. Nicom. III. 2. *ὃ δὲ πράττει ἀγνοήσειεν ἄν τις, οἷον λέγοντές φασιν ἐκπεσεῖν αὐτοῖς, ἢ οὐκ εἰδέναι ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὥςπερ Αἰσχύλος τὰ μυστικά.* Ad haec Eustratius p. 40. A. *δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα ἔν τε ταῖς Τοξοτίσι καὶ Ἱερείαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ καὶ ἐν Οἰδίποδι. ἐν γὰρ τούτοις πᾶσι περὶ Δημήτρας λέγων τῶν μυστικωτέρων περιεργότερον ἅπτεσθαι ἔοικε. λέγει δὲ καὶ περὶ Αἰσχύλου καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὁμήρου, ὡς κινδυνεύοντος ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεθῆναι ἐπὶ τῷ τῶν μυστικῶν περιφέρειν* (scr. *προφέρειν*) *τινὰ δοκεῖν, εἰ μὴ προαισθόμενος κατέφυγεν ἐπὶ τὸν τοῦ Διονύσου βωμόν· καὶ Ἀρειοπαγιτῶν αὐτὸν παραιτησαμένων, ὡς ὀφείλοντα κριθῆναι πρῶτον, ἐδόκει ὑπαχθῆναι εἰς δικαστήριον καὶ ἀποφυγεῖν, αὐτῶν τῶν δικαστῶν ἀφέντων μάλιστα, διὰ τὰ πραχθέντα αὐτῷ ἐν τῇ ἐπὶ Μαραθῶνι μάχῃ. ὁ μὲν γὰρ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κυναίγυρος* (sic) *ἀπεκόπει τὰς χεῖρας, αὐτὸς δὲ πολλὰ τρωθεὶς ἀνηνέχθη φοράδον* (scr. *φοράδην*). *μαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπιγεγραμμένον αὐτοῦ τῷ τάφῳ· "Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τὸ δὲ σῆμα κεύθη ἀποφθινόμενον πυροφόρον."* V. Opusc. II. p. 164. et Lobeckium in Aglaoph. p. 77. seqq.

87.

Macrobius Saturn. V. 22. *In tertio libro* (Aeneidos) *cursim legitur, neque unde translatum sit quaeritur "quae Phoebo pater omnipotens, mihi Phoebus Apollo praedixit." — Sed affirmo doctissimum vatem etiam in hoc Aeschylum, eminentissimum tragoediarum scriptorem, secutum, qui in fabula, quae Latine Sacerdotes inscribitur, sic ait*

στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεσπίσματα·

et alibi (Eum. 19.) "*πατρὸς προφήτης ἐστὶ Λοξίας Διός.*" Scholiastes Sophoclis ad Oed. Col. 793. *δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ φησί, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱερείαις, "στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθιεῖ Λοξίᾳ." καὶ Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν.*

88.

Aristophanes Ran. 1305.

εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.

Scholiastes in cod. Rav. et Ven. *εὐφημεῖτε μελισσονόμοι· ἐξ Ἱερειῶν Αἰσχύλου.*

89.

Hesychius et Favorinus *Κασωλάβα, οἱ μὲν πόλις, οἱ δὲ κώμη. Αἰσχύλος Ἱερείαις.*

ΙΞΙΩΝ.

Ixionis iniusta et temeraria facinora in cognomine tragoedia et ea quae *Περραιβίδες* vocabatur descripta esse intellexit O. Müllerus in Notitiis litterariis Gottingensibus a. 1827. p. 671. qui Ixionem Gyrtone regnasse dixit, fortasse quod Phlegyae filius a multis nominatus est: non enim me id alibi legere memini: Palaephatus Larissae habitasse scripsit. Sequebatur autem Perrhaebidas Ixion, in qua fabula ille expiabatur.

90.

Hesychius *ἱερεῖτιν, καθαρμοῦ δεομένην, ἱκέτιν. Αἰσχύλος Ἰξίονι.* Codex *ἱερείτην.* Mutaverunt hoc alii in *ἱερῖτιν*, non Lobeckius in prolegomenis pathologiae p. 387. Dicebatur fortasse Ixion tendere *ἱερεῖτιν χέρα.*

91.

Homerici epimerismi in Crameri Anecd. Oxon. I. p. 62, 10. *παρὰ δὲ τὸ ἀλαστῶ ῥῆμα ἀλάστωρ ὁ Ζεύς, ἐπὶ τῶν χαλεπόν τι πρασσόντων· παρηκτικὴ δὲ ἡ εὐθεῖα παρὰ τὴν ἀλάστορος γενικήν. Αἰσχύλος Ἰξίονι*

πρευμενὴς ἀλάστορος·

καὶ Φερεκύδης "ὁ Ζεὺς δὲ ἱκέσιος καὶ ἀλάστορος καλεῖται." Verbis simillimum, re diversum est, quod Orestes in Eumenidibus v. 235. dicit, *δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα.* Fortasse item in Ixione fuit quod Aeschylum dixisse adnotatum est in Anecd. Bekkeri p. 382, 30. *μέγαν ἀλάστορον*, credo in versu dochmiaco.

92.

Stobaeus CXXI. 16. *Αἰσχύλου Ἰξίονος*

βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.

93.

Athenaeus IV. p. 177. A. (de tibiis *ἡμιόποις*) *εἰσὶ δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίονί φησι*

τὸν δ' ἡμίοπον καὶ τὸν ἐλάσσονα
ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

Respexerunt haec verba Pollux VI. 161. *ἡμίοπον αὐλὸν Αἰσχύλος*, et Hesychius, apud quem vitiose scriptum est *ἡμίοπος αὐλός, ὁ ὑποτεταγμένος τῷ τελείῳ, μεταφορικῶς δὲ ἡμίοπος θράσος.* Porsonus falsa de metro opinione motus *καὶ τὸν ἐλάσσω* scribi volebat. Bothio expungenti haec verba ut interpretationis caussa adiecta Erfurdtius (*Königsb. Arch.* 1812. p. 454.) aliique assensi sunt. Poterunt tamen servari, quia, si tibia *ἡμίοπος* minor est, non consequitur ut omnis minor *ἡμίοπος* sit. Comparabatur autem, nisi fallor, temeritas Ixionis ad potentiam Iovis.

94.

Scholiastes Pindari ad Pyth. II. 39. *τὸν Ἰξίονα οἱ μὲν Ἀντίονος γενεαλογοῦσιν, ὡς Αἰσχύλος.* Potuit saepius in illa trilogia dici *Ἀντίονος παῖ.* Recte autem Boeckhius e cod. Gotting. *Ἀντίονος* pro *Ἀντίωνος* reposuit.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

V. ad *Ἱερείας.*

95.

Mystica nonnulla in hac fabula Aeschylus evulgavit: v. fr. 86.

96.

Scholiastes Sophoclis ad Ai. 722. *κυδάζεται, λοιδορεῖται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. — Αἰσχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ*

οὔ τοι γυναιξὶ δεῖ κυδάζεσθαι· τί γάρ;

Apud Suidam in v. *κυδάζεται* scriptum est *οὔ τοι γυναιξὶ κυδάζεται.*

97.

Aristophanes Ran. 1302.

κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.

Scholiastes *κύδιστ' Ἀχαιῶν· Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισκέψασθε πόθεν εἰσί. Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου. Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφιγενείας.* Cod. Rav. nihil habet praeter *ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου.*

ΚΑΒΕΙΡΟΙ.

98.

Athenaeus X. p. 428. F. *ἐπεὶ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ, ὡς ἔνιοί φασιν, Εὐριπίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθυόντων ὄψιν εἰς τραγῳδίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐποίει, ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· μεθύων γοῦν ἔγραφε τὰς τραγῳδίας.*

99.

Athenaeus IX. p. 373. D. *ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνιν, ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. — Αἰσχύλος Καβείροις*

ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

100.

Scholiastes Pindari ad Pyth. IV. 303. *πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Λημνιάσι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργῷον εἰσελθόντας σκάφος, καὶ Αἰσχύλος Καβείροις.* Libri *κιβήραις:* emendavit Meursius.

101.

Pollux VI. 23. *οἰνηρός — καὶ Αἰσχύλος*

μήτε κρωσσοὺς
μήτ' οἰνηροὺς μήτ' ὑδατηροὺς
λείπειν ἀφνεοῖσι δόμοισιν.

Libri *λιπεῖν:* emendavit Blomfieldius ad Sept. ad Theb. 55. Idem *μήτ' αὖ κρωσσούς,* postea in Museo crit. Cantabr. P. II. p. 188. *μηδ' αὖ κρωσσούς.* Phrynichus in Anecdotis Bekkeri p. 115, 3. *ὑδρηροὺς πίθους καὶ οἰνηρούς. Αἰσχύλος Καβείροις.* Codex *καείραις.*

102.

Plutarchus Symp. II. 1. p. 632. F. *καὶ εἴ τις ἀντιστρέψας αἰτιῷτο τοὺς Αἰσχύλου Καβείρους ὄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσαντας, ὥςπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπείλησαν.* V. Lobeck. Aglaoph. p. 1207.

ΚΑΛΛΙΣΤΩ.

103.

Hesychius *Πανίας βήσσας, ὡς ἀπὸ τοῦ Πανός. Αἰσχύλος Καλλιστοῖ.* Codex *ὡς ἐπὶ τοῦ:* Favorinus *ὡς ἀπὸ τοῦ.* Photius p. 377, 17. *Πανιὰς αἶσα, ἀπὸ τοῦ Πανός.*

ΚΑΡΕΣ Η ΕΥΡΩΠΗ.

104.

Stobaeus LI. 26. *Αἰσχύλου Καρῶν*

ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ
ἀεὶ τὰ λῷστα πάντα τἀνθρώπων στρατοῦ.

Ingeniose, sed non bene, Valckenarius in Diatr. p. 224. s. *ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ γ' ἀεὶ τὰ λῷστα πάντ' ἀμῶν στρατοῦ.* Erfurdtius ad Soph. Philoct. 437. p. 223. *παντὸς ἀνατρέπων.* Facilius potuisse *πάντ' ἀνατρέπων* dicit G. Dindorfius.

105.

Stephanus Byzantius *Μύλασα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Μυλάσου τοῦ Χρυσάορος τοῦ Γλαύκου τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου. λέγεται καὶ Μύλασος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Καρσὶν ἢ Εὐρώπῃ.*

Ad Cares Meinekius refert fr. 357.

ΚΕΡΚΥΩΝ.

106.

Pollux X. 175. *εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν, Πλάτωνός τε εἰπόντος καὶ ἐν Κερκύονι Αἰσχύλου*

ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας.

107.

Hesychius *ἄμβωνες, αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν. Αἰσχύλος Κερκύονι καὶ Σισύφῳ.* Codex *κερκώνι.* Erotianus in v. *ἄμβην* p. 86. *καὶ γὰρ οἱ Ῥόδιοι ἄμβωνας καλοῦσι τὰς ὀφρυώδεις τῶν ὀρῶν ἀναβάσεις. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσι.*

108.

Hesychius *ἀπεψύχη, ἀπεπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κερκύονι σατυρικῷ.* Codex *ἀπεψύχει* et *κερκυόνησατυρικῶ.*

109.

Hesychius *ἀτίσεις, ἀτιμάσεις. Αἰσχύλος Κερκύονι.*

110.

Hesychius *εὐλημα τεῖ, λήματος καὶ ἀνδρείας εὖ ἔχει. Αἰσχύλος Κερκύονι σατυρικῷ.* Codex et Favorinus *κερκυόνη σατυρικῷ.*

111.

Harpocration *ὄρον, σκεῦός τι γεωργικόν, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ὑποσημαίνει. μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρά τε Αἰσχύλῳ ἐν Κερκύονι καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν β' Ἐπικλήρῳ σημαίνει ξύλον τι, ᾧ τὴν πεπατημένην*

σταφυλὴν πιέζουσιν. Codices *κεραυνῶνι.* Fabulae nomen omittunt Photius p. 349, 18. et Suidas.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

112.

Pollux X. 68. de osculi genere quodam, *μήποτ᾽ οὖν βέλτιον στενόστομον αὐτὸ καλεῖν, εἴρηται δὲ τοὔνομα ἐπὶ ἀμφορέως ἐν σατυρικῷ δράματι Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου,*

στενόστομον τὸ τεῦχος.

113.

Pollux X. 186. *φαίης δ᾽ ἂν καὶ σίσυρναν, Αἰσχύλου μὲν ἐν Κήρυξι σατύροις λέγοντος*

κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεοντέας.

Toupius ad Suidam vol. II. p. 166. *τῆς λεοντείας δορᾶς* explet ex Hesychii et Suidae glossis *λεόντειος δορά* et *λεοντεία δορά.*

114.

Pollux IX. 136. de verbis morari significantibus, *φαῦλον γὰρ τὸ λογγάζειν ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου.* Photius p. 228, 22. *λογγάσω, στραγγεύσομαι, ὃ ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγγονεύσω λέγομεν· Αἰσχύλος.* Quae apud Photium sequuntur, *δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια δοῦσιν λογγάσια,* partem esse alius interpretationis quae ad v. *λογγῶνες* pertinebat, G. Dindorfius vidit.

115.

Photius p. 447, 11. *πυρσοκόρσου λέοντος. Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι σατύροις.* Cod. *κάρυξι.* Hesychius sine auctore *πυρσοκόρσου λέοντος, πυρροκεφάλου, ξανθοτρίχου.*

116.

Anecdota Bekkeri p. 102, 14. *κακοποιεῖν. Αἰσχύλος Κήρυξιν.*

117.

Anecdota Bekkeri p. 109, 22. *νόσσον, χωρὶς τοῦ ε̄. Αἰσχύλος Κήρυξιν.*

ΚΙΡΚΗ.

Κίρκη σατυρική in indice fabularum.

118.

Hesychius *αὐτόφορβος, αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκῃ.*

119.

Hesychius *ζυγώσω, δαμάσω, κλείσω, καθέξω. Αἰσχύλος Κίρκῃ σατυρικῇ.* Photius p. 55, 8. *ζυγώσω, καθέξω, δαμάσω.*

ΚΡΗΣΣΑΙ.

120.

Athenaeus II. p. 51. C. *μόρα δὲ τὰ συκάμινα καὶ παρ᾽ Αἰσχύλῳ ἐν Φρυξὶν ἐπὶ τοῦ Ἕκτορος, "ἀνὴρ δ᾽ ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων·" ἐν δὲ Κρήσσαις καὶ τὰ τῆς βάτου*

λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις
καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται ταὐτοῦ χρόνου.

Eustathius p. 1254, 24. (1349, 27.) οὕτω Αἰσχύλος "πέπλους μελαγχίμους" (Choeph. 11. φάρεσιν μελαγχίμοις) φησίν, ἕτερος δέ τις μελάγχιμα συκάμινα ἐν τῷ "λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις," ὅπερ ἐστὶ μέλασι, "καὶ μιλτοπρέποις," ἤγουν ἐρυθροῖς, "βρίθεται ταὐτοῦ χροιᾷ."

121.

Hesychius ἀτόπαστον, ἀνείκαστον. τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν· καὶ τὸ ὑποτοπῆσαι δὲ ἐνθένδε λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις. Codex ἀτόπλαστον et ὑπὸ τὸ πονῆσαι. Favorinus ὑποτοπονῆσαι.

122.

Hesychius et Favorinus αὐτορέγμονος πότμου, ὅσον ἑαυτὸν ἔρεξε, καὶ κατευθὺς ἑαυτορέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα. Αἰσχύλος Κρήσσαις. Codex $\overset{\tau}{\text{κρή}}$, unde Musurus Κίρκῃ, quod omisit typographus. Praecedit apud Hesychium glossa, quae apud Favorinum sequitur, αὐτορέγμων, ἑαυτῷ ἐργαζόμενος. Suspicor scribendum esse αὐτορέγμονος πότμου, οἷον ἑαυτοῦ·

ὀρέξεται κατευθὺς αὐτορέγμονος
πότμου.

123.

Hesychius et Favorinus ἐπιξενοῦσθαι, μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις.

124.

Photius p. 430, 24. πισσοκωνήτῳ πυρί, τῷ εὐκαύτῳ, ἐπεὶ τὰ καιόμενα πίσσῃ χρίεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις. Hesychius πισσοκονήτω πυρί (ita codex)· πίσσῃ χρίουσιν,' ἵνα τάχιον κατακαίηται. κωνῆσαι δέ ἐστι τὸ περιενεγκεῖν. Hesychius et Favorinus κωνῆσαι, πισσοκοπῆσαι, καὶ κύκλῳ περιενεγκεῖν. καὶ πισσοκόνιτον μόρον λέγουσιν, ὅταν πίσσῃ καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. Αἰσχύλος Κρήσσαις καὶ Κρατῖνος. Codex αἰσχύλος καὶ κρατῖνος κρήσαις. Genuinum est πισσοκωνήτῳ πυρί, sed idem Aeschylus in eadem fabula idem epitheton ad μόρον apponere potuit.

ΛΑΙΟΣ.

Tetralogia, quae complectebatur Laium, Oedipodem, Septem ad Thebas, Sphingem satyricam, Aeschylus vicit Ol. LXXVIII. 1. V. didascaliam ad Septem ad Thebas in cod. Med. adscriptam.

125.

Hesychius ἀράχνου, ἀπ' εὐθείας ἀράχνης. Αἰσχύλος Λαΐῳ.

126.

Scholiastes Aristophanis ad Vesp. 288. in cod. Veneto, ἐγχυτριεῖς· ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτεῖναι χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ, καὶ Αἰσχύλος Λαΐῳ καὶ Φερεκράτης. Codex λαξῳ.

Quod Clemens Alexandrinus Strom. II. 15. p. 462. non nominato scriptore affert, ὁ μὲν γὰρ Λάϊος ἐκεῖνος κατὰ τὴν τραγῳδίαν φησίν

λέληθε δ' οὐδὲν τῶνδέ μ' ὧν σὺ νουθετεῖς,
γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται,

ex Aeschyli Laio esse Th. Gatakerus Adv. Misc. p. 529. B. coniiciebat: et fortasse ita est, etsi vere dixit Butlerus posteriorem versum magis Euripidem aut recentiorem aliquem tragicum sapere.

Non recte ad Aeschyli Laium relatum est fr. 406.

ΛΕΩΝ.

127.

Stephanus Byzantius *χώρα, – ὅθεν τὸ χωρίτης, — Αἰσχύλος ἐν Λέοντι σατυρικῷ*

ὁδοιπόρων δήλημα, χωρίτης δράκων.

Libri *σατυρικὴν* vel *σατυρικὸν* et *ὁδοιπορῶν:* correxit Salmasius Exerc. Plin. p. 889. A.

ΛΗΜΝΙΟΙ.

In indice fabularum.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

De Aeschyli Lycurgia Opusc. V. p. 3. V. ad *Βασσαρίδας*. Aristarchi *ὑπόμνημα Λυκούργου Αἰσχύλου* commemorat scholiastes Theocriti ad X. 18. V. ad Edonos fr. 60.

128.

Athenaeus X. p. 447. B. *τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ "βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν·" καὶ Ἀρχίλοχος "ὥςπερ παρ'* (*παρ'* addidit G. Dindorfius) *αὐλῷ βρῦτον ἢ Θρῆϊξ* (sic Toupius: libri *Θρᾶξ*) *ἀνὴρ ἢ Φρὺξ ἔβρυζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη." μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ,*

κἀκ τῶνδ' ἔπινες βρῦτον ἰσχναίνων χρόνῳ,
κἀσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

Libri *τῶν δ'*. Id correxit G. Dindorfius. Idem, quod in codice Laurentiano *ἔπεινε* scriptum videret, non recte *ἔπινε* edidit. Deinde libri *σεμνοκόπτει*. Verbum aliunde non adnotatum *σεμνοκομπεῖν* reponendum esse intellexit Lobeckius ad Phryn. p. 416.

129.

Scholiastes Aristophanis ad Eq. 1147. *Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ ἀλληγορικῶς τοὺς δεσμοὺς κημοὺς εἴρηκε διὰ τούτων,*

καὶ τούςδε κημοὺς στόματος.

130.

Scholiastes Sophoclis ad Oed. Col. 674. *ἀνέχουσα, ἄνω ἔχουσα. ὡς ἐν Λυκούργῳ Αἰσχύλος*

ἄκουε δ' ἄν' οὖς ἔχων.

Depromptus est hic versiculus ex melico carmine. Suidas et Favorinus *ἄν' οὖς ἔχων, ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων.*

131.

Hesychius ἀνούτατος, ἄτρωτος ἐκ χειρός. Αἰσχύλος Λυκούργῳ. Fortasse huc pertinet quod Hesychius non nominato auctore alibi posuit, ἄβλητος, ἄτρωτος ἐκ βέλους, ut Aeschylus scripserit ἄβλητος ὤν, ἀνούτατος.

ΛΥΤΡΑ.

Eadem quae Phryges.

ΜΕΜΝΩΝ.

132.

Memnon relatus est in indicem fabularum. Praeterea apud Pollucem IV. 109. s. haec leguntur, ὁπότε μὴν ἀντὶ τετάρτου ὑποκριτοῦ δέοι τινὰ τῶν χορευτῶν εἰπεῖν ἐν ᾠδῇ, παρασκήνιον καλεῖται τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου· εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτής τι παραφθέγξαιτο, τοῦτο παραχορήγημα ὀνομάζεται, καὶ πεπρᾶχθαί φασιν αὐτὸ ἐν Μέμνονι Αἰσχύλου. Ita edidit Bekkerus. In aliis codicibus ἐν Μέμνονι legitur, in aliis ἐν Ἀγαμέμνονι. Dictum est de hoc loco in Opusc. VII. p. 347. ss.

Ad Memnonem fortasse pertinent fr. 300. 301. 302. 306. 441. 457.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

De Aeschyli Myrmidonibus, Nereidibus, Phrygibus Opusc. V. p. 136.

133.

Harpocration προπεπωκότες, ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες. ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐν ἀρχῇ δὲ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος

τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους
οὓς . . . . εἴσω κλισίας.

Quod deest verbum Blomfieldius in praefatione ad Persas p. 14. sic restituendum putabat, οὓς σὺ προπίνεις. Heathius eo loco προπεπωκὼς excidisse coniiciebat, qui si non est falsus, credam deinde vel μίμνεις vel θάσσεις vel talorum ludi commemorationem secutam esse, si verum est quod unus scholiastarum Aristophanis scripsit ad Ran. 1447. V. fr. 147. Primum versum Ranis inseruit Aristophanes v. 1023. ubi scholiastes ἔστι δὲ ἀρχὴ αὕτη Μυρμιδόνων Αἰσχύλου.

134.

Aristophanes Ran. 1295.

Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Alterum versum saepius repetit Aristophanes. Scholiastes τοῦτο ἀπὸ τῶν πρέσβεων πρὸς Ἀχιλλέα Αἰσχύλος πεποίηκεν. ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων. προφέρει καὶ Εὐριπίδης εἰς γέλωτα ἄλλα ἐξ ἄλλων δράματα συναγαγών. διὸ καὶ ἀσαφῆ, μίαν ἁρμονίαν οὐκ ἔχοντα. Et ad v. 1297. προφέρεται δὲ οὐκ ἐφεξῆς τὰ αὐτὰ μέλη αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἄλλο ἄλλοθεν, καὶ

ἐπιλέγει τὸ ἰήκοπον, κυρίως ἐκείνων τῶν στίχων ὄν, τοῦ Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ. In versibus Aeschyli recte meliores codices *Ἀχιλλεῦ:* edebatur ante Bekkerum *Ἀχιλεῦ.* In secundo versu libri *ἰήκοπον.* Scholiastes ad v. 1307. *τινὲς ἀξιοῦσι τὸ ἰή ψιλοῦν, ὅταν μὴ ᾖ ἐν ὕμνῳ.* (v. Etym. M. p. 469, 41.) *ἐκεῖ γὰρ δασύνεται. ὡς ἐφυμνίῳ δὲ κέχρηται τῷ ἰήκοπον οὐ πελάθεις.* Eadem iisdem fere verbis Suidas in *ἴη,* addens ille in fine *ἐπ' ἀρωγάν.* Scholiastes *ἀνδροδάϊκτον ἀρωγάν* videtur coniunxisse. Sed tamen quem non admoneat adiectum *ἀκούων* ut sic potius verba et scribenda et interpungenda censeat:

Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ', ἀνδροδάϊκτον ἀκούων,
ἰή,
κόπον, οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Nam *ἰήκοπος* vereor ne vox sit nihili. Et sic corrigendum esse vidit Heathius. Non probo quae F. V. Fritzschius ad Ranas p. 379. ss. disputavit. — Apud Homerum in nono Iliadis oratores ab Agamemnone missi ad Achillem veniunt Phoenix, Aiax Telamonius, Vlixes, cum Hodio et Eurybate praeconibus, qui precibus donorumque promissione eum moveant, ut opem ferat afflictis. Id imitatum esse Aeschylum quum per se verisimile est, et fragmentis quibusdam Attii proditur, tum nescio an eo referendum sit illud, quod supra attuli ab scholiasta Aristophanis dictum, *τοῦτο γὰρ ἀπὸ τῶν πρέσβεων πρὸς Ἀχιλλέα Αἰσχύλος πεποίηκεν.* Quamquam si legati isti, ut visum est quibusdam, illos versus quos iis tribuit scholiastes recitassent, plane abiiciendum esset illud testimonium. Prorsus enim repugnat legi et consuetudini tragoediae, legatos et oratores canticum canere, quos decebat versibus iambicis orare atque admonere eum ad quem essent missi. Et profecto scholiastes Baroccianus ad v. 1299. illa, quae supra paullo aliter dicta vidimus, his verbis refert, *ἰστέον ὅτι τὸ ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν παίζων πανταχοῦ ἐπιφέρει, κυρίως ἐκείνων τῶν ἰαμβείων ὄν, τοῦ Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ.* Apertum est, utramque scholiastam errare, hunc, quum illud *ἰήκοπον* ad iambos rettulit, illum, quod melicos versus tribuit legatis. Licebit tamen alterum excusare, alterum etiam defendere: excusare eum, qui iambos nominat, si non imperitia metri, sed, quod legati quoque iambica oratio verbis illis *Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ* incipiebat, confudit duarum partium exordia; defendere alterum, si chorus Myrmidonum e delectis ex Achillis exercitu viris constitit, qui cunctorum Myrmidonum nomine ad eum erant delegati.

135.

Strabo XIII. p. 916. (616.) *ῥεῖ δ' ἐκ τοῦ Τήμνου ποταμὸς Μύσιος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάϊκον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ. ἀφ' οὗ δέχονταί τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰςβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσι προλόγου*

ἰὼ Κάϊκε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί.

Macrobius Saturn. V. 20. *hoc in loco ad fidem sensui faciendam, quod uliginosa sint non sola Gargara pro vicinia montis, sed et universa Mysiae arva, adhiberi potest testis Aeschylus, ἰὼ Κάϊκε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί.*

Scholiastes Hephaestionis p. 84. (163. Gaisf.) *ἐκτίθημι καθαρὸν ἴαμβον τόνδε, "ἰὼ Κάϊκε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί."* Quod Strabo dicit *κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσι προλόγου*, apertum est eum non his verbis usurum fuisse, si totius fabulae exordium voluisset significari. Id dixisset *ἐν ἀρχῇ*, ut Aristophanis scholiastam vidimus. (V. tamen Dindorfium ad schol. Arist. ad Thesm. 1074.) Hinc apparet, quem prologum dicit Strabo, primam esse histrionis orationem iambicam. Optabat fortasse Achilles, ut in Mysia ad Caicum amnem substitisset, nec comitatus ad Troiam esset exercitum Graecorum. Pauwius suspicabatur Strabonem memoriae errore Myrmidones pro Mysis nominasse: persuasitque quibusdam.

136.

Scholiastes Aristophanis ad Av. 1256. *τριέμβολον, πολλάκις ἐμβαλεῖν δυνάμενον. μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἡ κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν.* Eadem Suidas in *τριώβολον*, sed omissis *Αἰσχύλος εἶπε.*

137.

Scholiastes Aristophanis ad Pacem v. 1177. *ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών· ὡς φοινικᾶ πτερὰ ἔχοντα δηλοῖ. ὅτι τοῦ παρ' Αἰσχύλῳ πολλάκις κληθέντος ἱππαλεκτρυόνος, ὃν ἀεὶ κωμῳδοῦσιν, ἐν Μυρμιδόσι μέμνηται.* In cod. Veneto *ἄλλως "ἀπὸ δ' αὖτε ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν στάζει κηρόθεν τῶν* (sic apud Dindorfium, apud Bekkerum *κηρ. θέντων*) *φαρμάκων πολὺς πόνος."* Aristophanes Av. 800. *εἶτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει κἄστι νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.* Scholiastes *παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου, λέγει δὲ ὅτι ἀρτίως μέγας ὄρνις γέγονε καὶ οὐχ ὁ τυχών.* Aristophanes Ran. 962. (940.) *Διόνυσος. νὴ τοὺς θεούς, ἐγὼ γοῦν ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις. Αἰσχύλος. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσίν, ὦμαθέσταθ' ἐνεγέγραπτο.* Scholio codicis Rav. *προείρηται ὅτι ἐκ Μυρμιδόνων ἐστὶν ἐπὶ νεώς, "ἐπὶ δ' αἰετὸς ξουθὸς ἱππαλεκτρυών." τὸ δὲ ἵππος ἐπὶ τοῦ μεγάλου.* Latere videntur in corrupta scriptura haec Aeschyli verba:

ἀπὸ δ' αὖτε ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
στάζει, κριθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος.

Vt praecesserit verbum quale *χροία* est, quo crasis fieret in *ἀπό*. Fortasse tamen scripsit Aeschylus *ἀπὸ δ' αὖτε ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν στάζει κριθέντων φαρμάκων πολὺν πόνον.* V. Opusc. V. p. 143. s. Improbavit haec Welckerus in censura eorum quae Letronnius et Rochettus de pictura parietum scripserunt (*Allgem. literaturz.* 1836. II. p. 149.).

138.

Hesychius *ἄγρεμον, τὸν κάμακα, ἀπὸ τοῦ αἱρεῖν καὶ λαμβάνειν, ἤγουν ἀγρεύειν· ἢ λαμπάδα ἢ δόρυ. Αἰσχύλος δὲ Μυρμιδόσιν ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον.* Codex *αἰσχύλος δὲ Μυρμή^{δ}.* Is Meursio in Graecia feriata v. *Νουμηνία* sacrificulus dici visus. Rectius fortasse scriptum est apud Favo-

rinum *Αἰσχύλος ἐν Μυρμιδόσιν*, nisi quod *ἀγρέμονα*, non *ἄγρεμον*, posuisse videtur Aeschylus. Tum nova glossa est *ἀγρέμονα, τὸν ἐπιμήνιον.*

139.

Ad Myrmidones respicit Aeschylus Aristophanis Ran. 1040. *ὅθεν ἡμὴ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων.* Ex ea narratione, qua pugnantis Patrocli fortitudo describebatur, sumptum esse coniicio quod non indicato fabulae nomine memorat scholiastes Victorianus ad Il. XVI. 380. ubi quum magno impetu equi Achillis transsiluisse fossam dicantur, sic scribit, *τοῦτο πρὸς τὴν ἀρετὴν τῶν Ἀχιλλέως ἵππων. Ἕκτωρ δὲ αὐτὸ μόνον ἐκαυχήσατο, οὐ μὴν ἐτέλεσεν· "ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον"* (Il. VIII. 179.). *Αἰσχύλος δὲ Ἀχιλλέα σὺν τῇ πανοπλίᾳ φησὶν ὄπισθεν ὁρμήσαντα πηδῆσαι τὴν τάφρον, μὴ δείξαντα τὰ νῶτα τοῖς ἐχθροῖς.* Per errorem scriptum est *Ἀχιλλέα* pro *Ἕκτορα*. V. fr. 457. et Opusc. V. p. 145.

140.

Hesychius *ἐγκουράδες, τὰ ἐν τῷ προσώπῳ στίγματα, καὶ οἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικοὶ προσώπων πίνακες. ἔστι γὰρ κουρὰς ἡ κορυφὴ* (*ὀροφὴ* Struvius in supplementis lexici Schneideri p. 117.) *καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ. ἐγκουρὰς δὲ ὁ γεγραμμένος* (*ἔστι γὰρ κουρὰς ἡ κορυφὴ καὶ ἐγκουρὰς ὁ ἐγγεγραμμένος* Lobeckius pathol. p. 451.). *Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν.* Idem *κουράς, ἡ ἐν τοῖς ὀροφήμασι γραφή, ὀροφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν Μυρμίδοσιν ἀμφιβάλλεται* (sic pro *ἀμφιβάλλει* scribendum) *ἐγκουράδι. ἔστι δὲ ἐγκουρὰς ὀροφικὸς πίναξ.* In his apud Favorinum *ἐν κουράδι.* Apparet dubitasse grammaticos, utrum *ἐγκουράδι* an *ἐν κουράδι* scripsisset Aeschylus.

141.

Athenaeus XIII. p. 601. A. *οὕτω δ' ἐναγώνιος ἦν ἡ περὶ τὰ ἐρωτικὰ πραγματεία, καὶ οὐδεὶς ἡγεῖτο φορτικοὺς τοὺς ἐρωτικούς, ὥστε καὶ Αἰσχύλος, μέγας ὢν ποιητής, καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θέατρα διὰ τῶν τραγῳδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὃ μὲν τὸν Ἀχιλλέως πρὸς Πάτροκλον, ὃ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν παίδων· διὸ καὶ παιδεραστάν τινες καλοῦσι τὴν τραγῳδίαν· καὶ ἐδέχοντο τὰ τοιαῦτα ᾄσματα οἱ θεαταί.* Plato in Symposio p. 180. A. *Αἰσχύλος δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πατρόκλου ἐρᾶν, ὃς ἦν καλλίων οὐ μόνον Πατρόκλου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡρώων ἁπάντων, καὶ ἔτι ἀγένειος, ἔπειτα νεώτερος πολύ, ὥς φησιν Ὅμηρος.* Tacens in mente habuit Aeschylum Aeschines or. in Timarchum §. 142. Athenaeus XIII. p. 602. E. de puerorum amore, *Αἰσχύλος δὲ καὶ Σοφοκλῆς ἀναφανδὸν ἔφασαν· ὃ μὲν Μυρμιδόσι,*

σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπηδέσω,
ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

Libri *ἅγιον:* genuinam vocem posuit Th. Canterus Var. lect. II. 9. V. Pors. ad Eur. Med. 750. Apud Plutarchum in Amatorio p. 751. C. omissa illa voce legitur *σέβας δὲ μηρῶν οὐ κατηδέσω,* et deinde *πικρῶν.* Alterum versum

recte scriptum idem affert in libro de differentia amici et adulatoris p. 61. A. Ad eadem Achillis lamenta Porsonus rettulit proximum fragmentum.

142.

Lucianus Amor. cap. 54. vol. II. p. 457. *ἀλλ' ἦν καὶ τῆς ἐκείνων φιλίας μεσῖτις ἡδονή· στένων γοῦν Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀταμιεύτῳ πάθει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερράγη,*

μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσέβησ' ὁμιλίαν
κλαίων.

Libri *εὐσεβὴς ὁμιλία καλλίω* vel *καλλίων*. Quod correxi. Et *κλαίων* etiam Dobraeus in Appendice ad Aristoph. p. (129).

143.

Lexicon Coislinianum p. 469. (in Bekkeri Anecd. p. 321, 19.) Suidas, Zonaras p. 8. *ἀβδέλυκτα, ἀμύσακτα, ἀμίαντα. τὰ μὴ μιαίνοντα, ἃ οὐκ ἄν τις βδελυχθείη καὶ δυσχεράνειε. τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις. Αἰσχύλος* (Suidas addit *Μυρμιδόσι*)

καὶ μήν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε.

Codex *ἀβδέλυκτα ἐμοὶ τάδε.* Nescio cur Bekkerus haec sic mutaverit, *καὶ μὴν φιλῶ γε κἀβδέλυκτά μοι τάδε.*

144.

Aristophanes Eccles. 392.

Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον· τἀμὰ γὰρ διοίχεται.

Scholiastes *παρὰ τὸ ἐξ Αἰσχύλου Μυρμιδόνων*

Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος
τὸν ζῶντα μᾶλλον.

Etiam *τἀμὰ γὰρ διοίχεται* Aeschyli esse credibile est. Sic visum etiam Gatakero Adv. misc. p. 505. C. Scholiastam sequitur Suidas in *ἀποίμωξον.*

145.

Aristophanes Av. 808.

ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς.

Scholiastes *κατὰ τὸν Αἰσχύλον· ἐκεῖνος γὰρ Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν,*

ὧς δ' ἔστι μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος,
πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν
εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς
ἁλισκόμεσθα.

πεποίηκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος ἀετὸν τετρωμένον λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ. Aliud scholion *τοῖς αὑτῶν πτεροῖς· ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. τὸ δέ "οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα" ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πε-*

ποιήκαμεν. Habet Aeschyli versus etiam Suidas in *ταυτὶ μέν,* ubi *ὅ δέ ἐστι μύθων,* et maximam partem in *οὐχ ὑπ' ἄλλων.* Scholiastes Aphthonii in Walzii rhet. II. p. 12. *Λιβυκὸς δὲ αἶνος ἀπὸ τοῦ ἔθνους εἰρῆσθαι λέγεται, ἀπὸ Λίβυός τινος, οἱ δὲ Κύβισσαν εὑρετὴν γενέσθαι τοῦ εἴδους τούτου, ὡς Αἰσχύλος διασαφεῖ, "ὧδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυκῶν τὸ κλέος.* Multi scriptores, qui illa paroemia usi Aeschyli versum respexerunt, nominati sunt a Gatakero in Adv. posth. p. 538. s., a Porsono ad Eur. Med. 139. VIII. quicum comparandus Valckenarius ad fr. Callimachi p. 286., a Blomfieldio ad Agam. 796., a Schaefero ad Aesopum p. 136. Adde Galenum de Hippocr. et Plat. placitis T. I. p. 280. ed. Bas. sive T. V. p. 395. ed. Lips.

146.

Scholiastes Aristophanis ad Av. 1420. *πτερῶν, πτερῶν δεῖ· παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόνων*

ὅπλων, ὅπλων δεῖ.

147.

Aristophanes Ran. 1447. *βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.* Scholiastes *βέβληκ' Ἀχιλλεύς· Ἀρίσταρχός φησιν ἀδεσπότως τοῦτο προφέρεσθαι, Εὐριπίδου πεποιηκότος κυβεύοντας ἐν τῷ Τηλέφῳ, οὓς καὶ περιεῖλε. μήποτ' οὖν ἐκεῖθεν ἦν. μᾶλλον δὲ ἐσχεδιακὼς ἂν εἴη Ἀριστοφάνης. οὐδὲ γὰρ τὸν Εὐριπίδην τοῦτο προφερόμενον, ἀλλὰ τὸν Διόνυσον χλευάζοντα. τινὲς δέ, ὅτι ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἦν ὁ τόπος. οἱ δὲ ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι. ἐμφαίνει δὲ καὶ Εὔπολις τοῦτο εἰδώς, "ἀποφθαρεὶς δὲ δύο κύβω καὶ τέτταρα." τοῦτο δὲ Διόνυσος ὑποβάλλει αὐτῷ χλευάζων. ἄλλως· ἐκ Μυρμιδόνων. πεποίηκε γὰρ αὐτοὺς κυβεύοντας. ἔθος δὲ τοῖς κυβεύουσιν οὕτω λέγειν, β', δ', γ', γ', ε'. τοῦτο δὲ λέγει ὁ Διόνυσος, δεικνὺς ὡς Αἰσχύλος νενίκηκε.* Conf. Eustath. p. 1084, 2. (1110, 30.) 1397, 19. (29, 30.) qui Euripidis Telepho hunc versum tribuit. Item Euripidi Photius p. 602, 8. V. ad fr. 133.

ΜΥΣΟΙ.

V. ad Myrmid. fr. 135.

148.

Photius p. 344. et Suidas in v. *ὀργεῶνες,* docentes ita sacerdotes vocari, *καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς, τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προςαγορεύων,*

ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών,
εὐχαῖς δὲ σώζοις δεσπότας παιωνίαις.

Apud Suidam *σώσεις* et *παιωνίας.* Harpocration *ὀργεῶνας — οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔλαττον τοὔνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων, ὡς Ἀντίμαχός τε που καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς.*

149.

Stephanus Byzantius *Οἶος, πολίχνιον Τεγέας. Αἰσχύλος Μυσοῖς.*

150.

Aristoteles Poet. cap. 24. (25, 8.) p. 94. Tyrwh. *ὥςπερ — ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἥκων.* Reprehendit quod hoc in scena

fiat. Telephum significari ostendit Tyrwhittus collatis Athenaeo VI. p. 224. E. X. p. 421. D. Hygino fab. 244. Tzetze ad Lycophr. 206.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ.

De Aeschyli Lycurgia Opusc. V. p. 3. V. ad *Βασσαρίδας*.

151.

Athenaeus XI. p. 503. C. *Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς καλεῖσθαι φησὶ ψυκτήρια καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους τόπους τοὺς θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῦξαι. Αἰσχύλος Νεανίσκοις*

σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.

Valckenarius ad Hippol. 199. p. 184. *αὔρας*.

152.

Hesychius *ἀρείφατον λῆμα, ἰσχυρόν, ἀντὶ τοῦ Ἄρει ἐοικώς. Αἰσχύλος Νεανίσκοις.* Favorinus *ἐοικός*.

153.

Hesychius *ἀφοίβαντον, ἀκάθαρτον. Αἰσχύλος Νεανίσκοις.* Codex et Favorinus, qui auctoris et fabulae nomen omittit, *ἀφοίβατον, ἀνακάθαρτον*. In Eumen. v. 236. est *ἀφοίβαντον χέρα*, idque scholiastes ipso illo *ἀκάθαρτον* interpretatur.

154.

Hesychius nullo auctore nominato *ὀκτώπας, ποταμός.* Photius p. 326. *ὀκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους· Φιλήμων. ὀκτώπαν ποταμὸν Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις. ὀκτώπας, ἤτοι ὁ σκόρπιος. ὀκτώπους, ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν.* Hunc fere in modum corrigendum arbitror: *ὀκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Φιλήμων ὀκτάπουν, "ποταμὸν διαπέπλευκεν ὀκτάπους." ἤτοι ὁ σκόρπιος ὁ ὀκτώπους, ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν.*

Ad Neaniscos pertinere videtur fr. 317.

ΝΕΜΕΑ.

155.

Opusc. VII. p. 205. "Nomen huius fabulae insertum est indici, sed nihil ex ea nominatim servatum. Referendum tamen ad eam sine dubio, quod scholiastes Pindari in praefatione Nemeorum de institutione istorum ludorum scripsit, *ἄλλοι δέ, ὧν ἐστὶ καὶ Αἰσχύλος, ἐπ' Ἀρχεμόρῳ τῷ Νεμέας παιδί.* Nam sic de illa re refert Apollodorus III. 6, 4. *παραγενόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλευσε Λυκοῦργος, ἐζήτουν ὕδωρ· καὶ αὐτοῖς ἡγήσατο τῆς ἐπὶ κρήνην ὁδοῦ Ὑψιπύλη, νήπιον παῖδα ὄντα Ὀφέλτην ἀπολιποῦσα, ὃν ἔτρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα καὶ Λυκούργου. αἰσθόμεναι γὰρ αἱ Λήμνιαι ὕστερον Θόαντα σεσωσμένον, ἐκεῖνον μὲν ἔκτειναν, τὴν δὲ Ὑψιπύλην ἀπημπόλησαν. διὸ πραθεῖσα ἐλάτρευε παρὰ Λυκούργῳ. δεικνυούσης δὲ τὴν κρήνην ὁ παῖς ἀπολειφθεὶς ὑπὸ δράκοντος διαφθείρεται. τὸν μὲν οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μετὰ Ἀδράστου κτείνουσι, τὸν δὲ παῖδα θάπτουσιν. Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον τὰ μέλλοντα προ-*

μαντεύεσθαι τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν. οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ' αὐτῷ τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα. καὶ ἵππῳ μὲν ἐνίκησεν Ἄδραστος, σταδίῳ δὲ Ἐτέοκλος, πυγμῇ Τυδεύς, ἅρματι καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος, ἀκοντίῳ Λαόδοκος, πάλῃ Πολυνείκης, τόξῳ Παρθενοπαῖος. In his nihil est, ex quo argumentum capi potuisse videatur aptum tragoediae, quae res Thebanas contineret. Nam etsi Opheltae interitus malum omen ducibus Argivis fuit, tamen res adversae, quas haec tragoedia habuit, non his, sed nutrici Opheltae Hypsipylae acciderunt. Quam quum necare propter puerum male custoditum voluerit Eurydice, eoque consilio tenuerit conclusam, servaverint autem monstrante Amphiarao filii eius, de quibus rebus exposuit scholiastes Pindari: non dubitandum videtur, quin Nemea ad illam pertinuerit trilogiam, in qua fuit tragoedia Hypsipyle. Conferre aliquid ad huius rei explicationem poterit pictura eximia in vase, quam edidit a. 1838. Berolini E. Gerhardus in dissertatione, cui titulus *Archemoros und die Hesperiden.*"

ΝΗΡΕΙΔΕΣ.

De Aeschyli Myrmidonibus, Nereidibus, Phrygibus Opusc. V. p. 136.

156.

Scholiastes Euripidis ad Phoen. 209. (219. Barn.) *καὶ Αἰσχύλος Νηρεΐσι*

δελφινηρὸν πεδίον πόντου
διαμειψάμεναι.

Edd. vett. *δελφινορόν*. Codd. Aug. Taur. *δελφίνορον*. Barnesii *δελφινοφόρον* Valckenarius aliique probarunt. At codicis Havn. scriptura *δελφήνηρον* veram, opinor, monstrat vocem alibi non inventam *δελφινηρόν*.

157.

Hesychius *ἐναροφόρος, σκυλοφόρος. ἐναροκτάντας δὲ φθογγ . . . κότος* (sic cod.) *ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολέψει* (*ἀπολείψει* Musurus). *Αἰσχύλος ἐν Νηρεΐσιν. οἱ ὑπομνηματισταὶ παρὰ τὸ "οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι"* (Od. XXII. 412.), *ἵνα ᾖ ὁ νοῦς, ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατόν μοι* (*μὴ* cod.) *ἐπικαυχώμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὑψοῦ ἀπολείψει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἥξει.* Eustathius p. 437, 20. (332, 4.) *ἔτι ὁμοίως καὶ ἐκ τοῦ ἐναίρειν καὶ κτείνειν ἐναροκτάντας ὁ θάνατος.* Interpretatio, quam commemoravit Hesychius, sic scribenda est: *ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατος μὴ ἐπικαυχώμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὑψοῦ ἀπολείψει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἥξει.* Sed tamen vel sic haec multum dubitationis habent. Aeschylum Homerus Il. XVII. 198. seqq. monstrare videtur sic scripsisse

ἐναροκτάντας δὲ φθόνος αὐχαῖς
ἔγκοτος ὑψοῦ
τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει,
ἥξει τ' ἐχθρούς.

Vocabulum *αὐχάν* Hesychius *καύχησιν*, omninoque cognata illi nomini verba per *καυχᾶσθαι* interpretantur grammatici. — V. quae dicta sunt in disser-

tatione qua demonstratur non videri Aeschylum Ἰλίου πέρσιν scripsisse p. 3. seqq.

158.

Cum his cohaerebant haec

κάμακος δ' εἶσιν
γλώσσημα διπλοῦν.

Scholiastes Pindari ad Nem. VI. 85. de hasta Achillis, *δικροῦν γάρ, ὥστε δύο αἰχμὰς ἔχειν καὶ μιᾷ βολῇ δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι, καὶ Αἰσχύλος ἐν Νηρεΐσι· "κάμακος εἶσι γλώσσημα διπλάσιον."* Id *διπλοῦν* scripserat Aeschylus, nisi *δικροῦν*, ut, a quo haec sumpta esse dicit scholiastes, Lesches in parva Iliade *δικρόος ἄρδις* posuit. V. Lob. ad Phryn. p. 233.

159.

Hesychius *ἀθήρ, ἐπιδορατίς. μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηρεΐσι.* Codex *Νηρεῖ.* Anecdota Bekkeri p. 353. 15. *ἀθήρ, ἀκμὴ τοῦ ἠκονημένου σιδήρου, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τοῦ ἀθέρος, ὅς ἐστι τοῦ ἀστάχυος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιδορατὶς ἀθήρ.*

ΝΙΟΒΗ.

De Aeschyli Niobe Opusc. III. p. 37. De loco Aristotelis Poet. cap. 18. conf. Opusc. VII. p. 358. et diss. qua demonstratur non videri Aeschylum *Ἰλίου πέρσιν* scripsisse p. 6. seqq.

160.

Vita Aeschyli *ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμῳδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη, ἐν δὲ τῇ τοῖς Ἕκτορος λυτροῖς Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα.* Aristophanes Ran. 942. *πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας, Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς, πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.* Scholiastes *ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξὶν ἢ Ἕκτορος λύτροις. οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθέγγεται. ἄλλως· εἰκὸς τὸν ἐν Φρυξὶν Ἀχιλλέα ἢ Ἕκτορος λύτροις· ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν, ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθέγγεται.* Haec postrema aut hominis sunt indocti, qui quae de Niobe legisset, ad Myrmidones transtulit, aut corrupta aliquot verborum omissione. Scholiastes Aeschyli ad Prom. 437. *σιωπῶσι γὰρ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δι' αὐθαδίαν, ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυξὶ Σοφοκλέους, ἢ διὰ συμφοράν, ὡς ἡ Νιόβη παρ' Αἰσχύλῳ.* In his si quid errarunt librarii, credam aliud ex Sophocle commemoratum fuisse: et praebere potuit Sophoclis Oedipus Coloneus: tum autem scripsisse scholiastam *ἢ διὰ συμφοράν, ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυξὶ καὶ ἡ Νιόβη παρ' Αἰσχύλῳ.* V. Opusc. V. p. 157. Eustathius p. 1940. 61. *καὶ γάρ τοι παρὰ Αἰσχύλῳ κάθηνταί που πρόσωπα σιωπῶντα ἐφ' ἱκανὸν κατὰ σχῆμα ἢ πένθους ἢ θαυμασμοῦ ἤ τινος ἑτεροίου πάθους· καὶ ἔοικεν ἡ τραγῳδία ἐντεῦθεν λαβοῦσα* (Penelopen Ho-

meri dicit) *τὰ τοιαῦτα σοφίζεσθαι.* Idem p. 1343, 62. de tabula qua Timanthes Agamemnonem capite operto in immolatione Iphigeniae pinxerat, *ὅπερ καὶ Αἰσχύλος μιμούμενος τήν τε Νιόβην καὶ ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως ἐσχημάτισε, σκωπτόμενος μὲν ὑπὸ τοῦ κωμικοῦ, ἐπαινούμενος δὲ ἄλλως διὰ τὸ τῆς μιμήσεως ἀξιόχρεων.*

161.

Hephaestio p. 3. (7. Gaisf.), ut ostendat diphthongum etiam in media voce ante vocalem corripi, *Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ*

Ἴστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται.

Afferunt hunc versum omisso fabulae nomine Priscianus I. 9. p. 562. (I. 47. Kr.) et Eustathius p. 1665, 38. (407, 20.) Nonnulli codices Hephaestionis et Prisciani *οἶστρος.* Eustathius *μνηστεύεται,* Prisciani ed. Ald. *μαιεύεται.* Vereor ne vera scriptura sit

οἶστρος τοιαύτας παρθένους μνηστεύεται.

162.

Hesychius *ἐπώζειν, ἐπικαθῆσθαι τοῖς ᾠοῖς. Αἰσχύλος Νιόβῃ μεταφορικῶς*

ἐφημένη τάφον
τέκνοις ἔπωζε τοῖς τεθνηκόσιν.

Codex *ἐφιμένη τάφον.* Errare grammaticum, Aeschylum autem scripsisse *ἐπῷζε, lamentabatur,* putat A. Nauckius Aristoph. Byz. fragm. p. 162.

163.

Plato de re p. II. p. 380. *οὐδ' αὖ, ὡς Αἰσχύλος λέγει, ἐατέον ἀκούειν τοὺς νέους, ὅτι*

θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,
ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ·

ἀλλ' ἐάν τις ποιῇ ἐν οἷς ταῦτα τὰ ἰαμβεῖα ἔνεστι, τὰ τῆς Νιόβης πάθη etc. Hinc Aeschyli verba affert Eusebius Praep. Eu. XIII. 3. p. 643. D. Habent ea etiam Plutarchus de aud. poet. p. 17. B. et de communibus sententiis p. 1065. E. ac Stobaeus II. 7.

164.

Scholiastes Euripidis ad Phoen. 159. *περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησί "καὶ δὶς ἑπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν." ὁμοίως* (sic scribendum pro *ὅμως*) *καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν δράματι Νιόβης* (scr. *ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ*) *ὁμοίως ζ' αὐτὰς εἶναι λέγουσιν, εἶναι δὲ ἑπτὰ καὶ τοὺς ἄρρενας.*

165.

Plutarchus de exilio p. 603. A. *τί γὰρ ἡ πλατεῖα χώρα πρὸς τὸν ἄλυπον βίον; οὐκ ἀκούεις τοῦ Ταντάλου λέγοντος ἐν τῇ τραγῳδίᾳ "σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν, Βερέκυντα χῶρον;"* Eadem verba idem alio in libro p. 778. B. affert. Strabo in fine libri XII. p. 870. (580.) quum Niobae quaedam verba commemorasset, ex quo tamen non colligam apud Aeschylum illa antecessisse orationem Tantali, sic ait, *καὶ ὁ Τάνταλος λέγει*

σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν,
Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος
Ἴδης τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν
ἕρπουσι μήλων, πᾶν δ' ἐρεχθεῖ πέδον.

V. 4. ἕρπουσι μήλων duo Krameri codices *ux* omittunt. Tum πᾶν ὀρεχθεῖ *ux*, πᾶν δ' ἐρέχθει *Cglruw*, πᾶν δ' ἐρέχθεον *Dhi*. Quod Lobeckius Aglaoph. p. 1216. coniecit πᾶν δ' ὀρεχθεῖ δάπεδον, id non magis fert trimeter tragicus quam quod Iacobsius proposuerat πᾶν τ' ὀρεχθεῖ γῆς πέδον. Videbar mihi in illo ἐρέχθεον, quod libri quidam praebent, melioris scripturae vestigia invenisse, ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος, Ἴδη τε, μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν πρέπουσα μήλων πᾶν ὀρόχθειον πέδον. Hesychius ὄροχθον, ὄρειον ὄχθον. Idem ὄρογκοι, τῶν ὀρῶν τὰ ὀγκώδη, ἃ καὶ ὀρόχθους καλοῦσιν, ἢ (scr. ἤγουν) ὀρῶν λόφους. H. L. Ahrens Emendat. Theocr. p. 29. pristinam huius loci formam hanc fuisse suspicatur, Ἴδης τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν πρέπουσι μήλων πᾶν ὀρεχθεῖται πέδον. Confert Eur. Iph. Taur. 367. αὐλεῖται πᾶν μέλαθρον, Pind. Ol. XI. 76. ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις.

166.

Pergit Plutarchus εἶτα μετ' ὀλίγον λέγοντος

οὑμὸς δὲ πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω
ἔραζε πίπτει, καί με προσφωνεῖ τάδε·
γίγνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

Codices θυμὸς δέ ποθ' ἁμός: correxit Porsonus. V. Miscell. p. 212. Mus. philol. fasc. II. p. 216.

167.

Aristophanes Av. 1246.

ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς;

Scholiastes καὶ δόμους Ἀμφίονος· ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου. ἐξέρριπται δὲ τὸ Ἀμφίονος ἐκ παρῳδίας. Scribendum videtur ἐνέρραπται. Putantur Aeschyli esse

καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς.

168.

Stobaeus CXVIII. 1. Αἰσχύλου Νιόβης

μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ,
οὐδ' ἄν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων ἄνοις,
οὐδ' ἔστι βωμός, οὐδὲ παιωνίζεται·
μόνου δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ.

Primum versum posuit Aristophanes in Ranis v. 1392. (1439.) Eundem afferunt schol. Eur. ad Alc. 56. et schol. Soph. ad Electrae v. 139. et hic

quidem adiungens quasi cohaerentia haec verba, *μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος,* quae si Aeschyli verba sunt, ex alio loco petita esse necesse est. Repetit hoc scholion Suidas in v. *πάγκοινος*, qui in illo additamento *μόνος* omittit. In Aeschyli trimetro libri Suidae *γε* pro *γὰρ* exhibent. Tres primos versus afferunt scholiastes Homeri ad Il. IX. 158. et Eustathius p. 744, 2. qui *γὰρ* omittit. Vterque in secundo versu bis *οὐδ'* habet, ubi Stobaeus non recte *οὔτ'*, ultimam autem vocem *λάβοις*, ubi Stobaeus *ναοῖς:* Grotius adnotavit *ἄγοις:* Dobraeus ad Arist. p. (133.) emendavit *ἄνοις*, in quod ego quoque incideram. Versu tertio posui quod apud schol. et Eustathium est: Stobaeus *οὐ βωμός ἐστιν.*

169.

Strabo in fine libri XII. p. 870. (580.) situs locorum ab Aeschylo confusos docens, *Αἰσχύλος δὲ συγχεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκείνη μνησθήσεσθαι τῶν περὶ Τάνταλον "οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρῴου βωμός ἐστι."* Plato de re p. III. p. 391. E. *πᾶς γὰρ ἑαυτῷ συγγνώμην ἕξει κακῷ ὄντι, πεισθεὶς ὡς ἄρα τοιαῦτα πράττουσί τε καὶ ἔπραττον καὶ*

οἱ θεῶν ἀγχίσποροι,
οἱ Ζηνὸς ἐγγύς, ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον
Διὸς πατρῴου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι,
κοὔπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.

Primus horum versuum e Strabone his verbis videtur integrandus esse,

μνησθήσομαι δῆθ'.

Lucianus enc. Dem. 13. T. III. p. 501. *τῶν ψυχῶν, ὅσαι Ζηνὸς ἐγγὺς καὶ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.* Photius *ἀγχίσποροι, ἐγγὺς γένους.*

170.

Pergit Strabo *καὶ πάλιν*

Σίπυλον, Ἰδαίαν ἀνὰ
χθόνα.

171.

Hesychius *ἡμορίς, κενή, ἐστερημένη. Αἰσχύλος Νιόβῃ.* Codex *ἡμορίς.*

172.

Hesychius *κάκαλα, τείχη. Αἰσχύλος Νιόβῃ.* Photius p. 125, 4. sine auctoris nomine *κάκαλον, τεῖχος.*

173.

Diogenes Laertius VII. 28. de Zenone, *ἐτελεύτα δὲ οὕτως· ἐκ τῆς σχολῆς ἀπιὼν προσέπταισε, καὶ τὸν δάκτυλον περιέρρηξε· παίσας δὲ τὴν γῆν χειρί φησι τὸ ἐκ τῆς Νιόβης*

ἔρχομαι· τί μ' αὔεις;

Valckenarius Diatr. de fr. Eur. p. 13. Sophoclis haec verba esse putat, quod huius dicto usus sit Zeno apud eundem Diogenem §. 19. Mirum vero argumentum: immo non modo per se nullum, sed etiam eo, quod isto loco vix dubitari potest, quin Menagius recte nomen Antisthenis reponendum esse viderit. Si Aeschyli sunt haec verba, sumpsisse hoc inventum ab Aeschylo

videtur Sophocles, quum eodem modo, quo ille Nioben, Oedipum fecit ad inferos vocari. In Nioba imitatus est, ut videtur, Timotheus dithyramborum scriptor, de quo Macho apud Athenaeum VIII. p. 341. C.

174.

Quum apud Philostratum in vita Apollonii IV. cap. 5. p. 173. ed. Mor. sive cap. 16. p. 154. ed. Ol. de Achille scriptum sit *ἀλλὰ σύ, ἔφη, Ἀπολλώνιε, σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια, τοῦ τε τάφου ἐπιμελήθητι, καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ Παλαμήδους ἀνάλαβε, φαύλως ἐρριμμένον,* Morellus in argumento capitis illius haec verba posuit, *Senarius ex Aeschyli Nioba, σοφοῖς * ἐστι γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια. Prudentibus affinia inter se pleraque.* Quae unde habeat ignoratur. Si Aeschyli verba sunt, non praebent senarium, sed putanda erunt ex trochaeis chori, aliusve personae advenientem conspicientis a Iovis sapientissimi concilio Tantalum, sumpta esse, ubi sic habuerint

ὡς σοφοῖσι πρὸς σοφοὺς
ἔστι κηδεία.

Aristophanes Vesp. 577. *κἂν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει, πρὶν ἂν ἡμῖν ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.* Scholiastes *ὅτι τραγικὸς ὑποκριτὴς ὁ Οἴαγρος εἴρηται πρότερον. ὡς θαυμάζων δὲ αὐτόν φησιν, ὅτι κἂν ἐκεῖνος ὁ μέγας καταδικασθῇ. ἐκ τῆς Νιόβης δέ· καὶ γὰρ ὑπεκρίθη τὴν Νιόβην ἢ Σοφοκλέους ἢ Αἰσχύλου.* Aeschyli fabulam nominavisse videtur Aristophanes, quem poetam maxime admirabatur.

Non sunt Aeschyli versus quos Plutarchus in Consol. ad Apoll. p. 116. B. C. affert.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

Ad Aeschyli Xantrias Elmsleius adn. c. ad argumentum Baccharum Euripidis respexisse putat Philostratum Imag. I. 18. p. 790. *καὶ ἥδε σοι ἡ ἐλάτη χαμαὶ γυναικῶν ἔργον ἐκ Διονύσου μέγα, πέπτωκε δὲ τὸν Πενθέα ἀποσεισαμένη ταῖς βάκχαις ἐν εἴδει λέοντος, αἳ δὲ καὶ ξαίνουσι τὸ θήραμα μήτηρ ἐκείνη καὶ ἀδελφαὶ μητρὸς αἳ μὲν ἀπορρηγνῦσαι τὰς χεῖρας, ἣ δὲ ἐπισπῶσα τὸν υἱὸν τῆς χαίτης.* V. tamen Boeckhium Graecae Trag. princ. p. 29. et Fritzschium ad Aristoph. Ranas p. 413.

175.

Pollux X. 117. *τὰς μέντοι λαμπάδας καὶ κάμακας εἴρηκεν ἐν Ξαντρίαις Αἰσχύλος·*

κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι.

176.

Photius p. 326, 19. et Suidas *ὀκτώπουν. Κρατῖνος Θρᾴτταις "ὀκτώπουν ἀνεγείρεις," ἀντὶ τοῦ σκόρπιον. παροιμία γάρ "σκόρπιον ὀκτώπουν ἀνεγείρεις." ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς βάκχαις φησίν*

ἐκ ποδῶν δ᾽ ἄνω
ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα
κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

Lobeckius ad Ai. 60. p. 103. ed. sec. scribendum putat *κέντημα λύσσης.*

177.

Photius p. 409, 10. *πέμφιξ, πνοή. Αἰσχύλος ἐν Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίνων.* Galenus in comm. I. ad Hippocratis Epidem. VI. vol. V. p. 455. ed. Bas. vol. IX. p. 385. ed. Chart. vol. XVII. p. 879. ed. Lips. *ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτίνων αὐτῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῷ τῆς πέμφιγος ὀνόματι Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι κατὰ τάδε τὰ ἔπη, "κἂν ἐθαύμασας τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσέαν ἰδών"* (V. Opusc. IV. p. 278.) *οὕτω καὶ Αἰσχύλος ἐν Ξαντρίαις,*

ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προςδέρκεται,
οὔτ᾽ ἀστερωπὸν ὄμμα Λητῴας κόρης.

Legebatur *ἐξ ἀντιαίαις οὔτε πέμφιξ ἡλίου προςδέρκεται οὔτ᾽ ἀστέρων στόμα Λητῴας κόρης.* Emendavit Bentleius Ep. ad Mill. p. 58. ed. Ox. (Opusc. p. 501. ed. Lips.). V. Opusc. IV. p. 278.

178.

Scholiastes Aeschyli ad Eum. 27. *νῦν φησιν ἐν Παρνάσσῳ εἶναι τὰ κατὰ Πενθέα· ἐν δὲ ταῖς Ξαντρίαις ἐν Κιθαιρῶνι.*

179.

Etymol. M. p. 595, 40.

τῶνδε βούλευτις πόνων

ἐν ταῖς Ξαντρίαις.

180.

Aristophanes Ran. 1385. *Νύμφαι ὀρεσσίγονοι.* Scholiastes *ἐκ τῶν Ξαντριῶν Αἰσχύλου* (sic Rav. et Ven. *Εὐριπίδου* Ald. Sequentia omittit Rav.), *φησὶν Ἀσκληπιάδης· εὗρε δὲ Ἀθήνησιν ἔν τινι τῶν διαθέντων* (*διαθέτων* cod. Laur., *διασωθέντων αὐτογράφων* Dobraeus, *διασωθέντων* Dindorfius)· "*Νύμφαι ὀρεσιγόνιαι* (*ὀρεσιγόνιοι* Ven.) *θεαῖσιν ἀγείρω, Ἰνάχου Ἀργείου ὑπὸ ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις." ἔοικε δὲ τὸ ὅλον ἐπιτηδεύειν ἀνυπότακτα. ἄλλως οὐδὲ παρ᾽ Αἰσχύλου ἥρμοζε τὰ τοιαῦτα λαμβάνεσθαι.* Plato de re p. II. 381. D. *μηδὲ Πρωτέως καὶ Θέτιδος καταψευδέσθω μηδείς, μηδ᾽ ἐν τραγῳδίαις μηδ᾽ ἐν τοῖς ἄλλοις ποιήμασιν εἰςαγέτω Ἥραν ἠλλοιωμένην ὡς ἱέρειαν ἀγείρουσαν Ἰνάχου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις.* Contulit Platonis locum Valckenarius Diatr. p. 11. rettulitque haec ad Aeschyli Xantrias, quod eo verisimilius est, quod omnia quae Plato eo in loco habet ad Aeschylum pertinent, tum quod Pausanias aperte ad Aeschyli versus respicit VIII. 6, 6. *ὁ δὲ Ἴναχος ἐφ᾽ ὅσον μὲν πρόεισι κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν διὰ τοῦ ὄρους, τοῦτό ἐστιν Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσιν ὅρος τῆς χώρας· ἀποστρέψας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ διὰ τῆς Ἀργείας ἤδη τὸ ἀπὸ τούτου κάτεισι, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἴναχον ἄλλοι τε καὶ Αἰσχύλος ποταμὸν καλοῦσιν Ἀργεῖον.* Pertinent huc quae in Diogenis epist. V. (*Notices et extraits des MSS.* vol. V. 2, p. 241.) de tragicis dicuntur, *οἵτινες Ἥραν τε*

τὴν Διὸς παράκοιτιν ἔφασαν τὴν ἱέρειαν (*εἰς ἱέρειαν* Boissonadius) *μεταμορφωθεῖσαν τοιοῦτον βίον σχῆμα ἀναλαβεῖν, νύμφαις κρήναισιν* (*κρηναίαισιν* Boissonadius) *κυδραῖς θεαῖς ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργείαις παισὶν βιοδώροις*. Dindorfio ad fragm. Aeschyli p. 279. Euripidis esse videbatur *Νύμφαι ὀρεσσίγονοι*, cuius verba integra, fortasse ex Aeschyleis expressa, ab antiquo grammatico apposita cum illis coaluissent in scholio et corrupto et defecto: Aeschyli versus fuisse

Νύμφαις κρηναίαις κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγείρω,
Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις.

In editione scholiorum Aristophanis illud *Νύμφαι ὀγεσιγόνιαι*, positis lacunae signis, delevit. Fritzschius ad Ran. p. 416. alia excogitavit. Meinekius in diurnis antiq. a. 1843. p. 293. hos Aeschyli versus constituit,

ὀρεσσιγόνοισιν
Νύμφαις κρηνιάσιν κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγείρω
Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

V. ad Laium p. 341.

181.

Mystica nonnulla in hac fabula Aeschylus evulgavit: v. fr. 86.

182.

Quae Eteocles in Sept. ad Theb. 690. significat, *ἐξέζεσαν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα· ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι*, de iis dictum fuisse necesse est in praegressa tragoedia Oedipo.

Ad Oedipum Valckenarius referebat fr. 347.

ΟΠΛΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

De Aeschyli tragoediis fata Aiacis et Teucri complexis Opusc. VII. p. 362.

183.

Aristophanis Acharn. 883. *πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπάδων κοράν*. Scholiastes *ὁ στίχος ἀπὸ δράματος Αἰσχύλου Ὅπλων κρίσεως οὕτως ἐπιγεγραμμένου, ἐν ᾧ ἐπικαλεῖται τὰς Νηρεΐδας τις ἐξελθούσας κρῖναι πρὸς τὴν Θέτιν λέγων*

δέσποινα πεντήκοντα Νηρῄδων κορῶν.

Κορῶν Bentleius: *κοράν* cod. Ravennas. Ed. Aldina *χορόν*, quod Valckenarius ad Ammonium III. 1. p. 164. in *χοροῦ* mutavit.

184.

Plato de re p. II. p. 383. A. *πολλὰ ἄρα Ὁμήρου ἐπαινοῦντες ἄλλα, τοῦτο οὐκ ἐπαινεσόμεθα, τὴν τοῦ ἐνυπνίου πομπὴν ὑπὸ Διὸς τῷ Ἀγαμέμνονι, οὐδ' Αἰσχύλου, ὅταν φῇ Θέτις τὸν Ἀπόλλωνα ἐν τοῖς αὑτῆς γάμοις ᾄδοντα*

ἐνδατεῖσθαι τὰς ἑὰς εὐπαιδίας
νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίους,
ξύμπαντά τ' εἰπών, θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας
παιᾶν' ἐπευφήμησεν, εὐθυμῶν ἐμέ·
κἀγὼ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα
ἤλπιζον εἶναι μαντικῇ βρύον τέχνῃ·
ὁ δ' αὐτὸς ὑμνῶν, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών,
αὐτὸς τάδ' εἰπών, αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν
τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.

Has querelas ex hac fabula sumptas esse vidit Ern. Schneiderus. Repetivit eas ex Platone Eusebius Praep. euang. XIII. 3. ubi perperam scriptum *καὶ μακραίωνος βίου* et *παιών:* nam dubitari non potest quin *παιᾶν' ἐπευφήμησεν,* quod aliquot Platonis codices praebeat, scriptum ab Aeschylo fuerit. Primus versus fuerat

ὁ δ' ἐνδατεῖται τὰς ἑὰς εὐπαιδίας.

Neque enim necesse est ut *ἐμάς* scriptum fuisse putemus: nam *ἑάς* indignantis esse potest et exprobrantis quae iactaverit Apollo. Versus 5—9. attulit etiam Athenagoras in legat. pro Christ. p. 22. B. (90. ed. Ox.), versus 7. 8. autem Plutarchus de aud. poet. p. 18. E. ubi pro *θοίνῃ* legitur *δαιτὶ* et *διαίτῃ,* et, qui eos Sophocli tribuit, Phoebammon in Walzii Rhet. vol. VIII. p. 518. ubi scriptum est *ἐν γάμοις.*

185.

Stobaeus XI. 8. *Αἰσχύλου Ὅπλων κρίσεως*

ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

Quod Euripides Phoen. 472. sic dixit, *ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.*

186.

Scholiastes Sophoclis ad Ai. 191. *Αἰσχύλος ἐν Ὅπλων κρίσει*

ἀλλ' Ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε Σίσυφος,
τῆς σῆς λέγω 'γὼ μητρός, ἥ σ' ἐγείνατο.

Sic Aeschylum, non ut editum est, *λέγω τοι,* scripsisse puto.

187.

Stobaeus CXXI. 23. *Αἰσχύλου ἐν Ὅπλων κρίσει*

τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον ὃς λύπας φέρει;

Sic emendarunt docti, quum legeretur *βίον.*

188.

Etymol. Gud. p. 567, 34. *χλίδοντα, χλίδην, σωρηδόν, δηλοῖ πλήθους ἔμφασιν, Αἰσχύλος ὁ πλουκρίσει καὶ χεριδόντα, ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα.* Haec sic corrigenda videntur, *χλίδον καὶ χλῆδον, σωρόν. δηλοῖ πλήθους ἔμφασιν. Αἰσχύλος Ὅπλων κρίσει "κεχληδότα," ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα.*

ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ.

Photius p. 353, 15. *ὀστολόγοι, παρ' Ἐπιλύκῳ. καὶ δρᾶμα Αἰσχύλου Ὀστολόγοι.* Fuerunt autem satyricum drama.

189.

Athenaeus XV. p. 667. C. *καὶ Αἰσχύλος δ' ἐν Ὀστολόγοις ἀγκυλητοὺς λέγει κοττάβους διὰ τούτων*

Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἥσσονας
ὕβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί.
ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος ἀεὶ τοῦ μὲν κάρα
τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστι σκοπὸς
ἐκτεμὼν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.

Idem XI. 22. E. *ἐντεῦθεν νοοῦμεν τοὺς παρ' Αἰσχύλῳ ἀγκυλητοὺς κοττάβους.* — V. 1. pro voce *οὐκ* Casaubonus *οὖν τις,* Heathius *οὖν ὅδ',* Iacobsius *οὖν οὐκ.* Fortasse *οὗτος* scribendum. — V. 2. *ἐναισίους* Porsonus ad Odyss. β, 159: libri *αἰνεσίους.* Lobeckius paralip. p. 506. *ἀνασχετούς.* — V. 3. *τοὐμὸν κάρα* Sam. Petitus Obs. VII. 13. Duorum versuum reliquias coaluisse censet Dindorfius ad Athenaeum. Dobraeus Adv. II. p. 351. *κότταβος* cum Schweighaeusero putat variam lectionem esse vocis *κοσσάβιος* et coniicit scribendum *ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς ἀεὶ τοὐμὸν κάρα,* numeris non bonis. — V. 5. *χεὶρ* Heathius: libri, quantum constat, *χεῖρ'* habent. Dobraeus ita emendare tentavit, *τοῖς δ' ἀγκυλητοῖς κοσσάβοις ἐπίσκοπα ὅσσων ἐμῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.*

190.

Pollux II. 223. *ἡ δὲ τραγῳδία τὴν ἀμίδα οὐράνην ἐκάλεσεν.* Idem X. 44. *καὶ ἀμίς, ἣν Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρᾳ ἐνουρήθραν καλεῖ καὶ Αἰσχύλος οὐράνην·* quae repetunt Etymol. in Crameri Anecd. Paris. IV. p. 12, 13. et Tzetzes schol. in Hermog. in eiusdem Anecd. Oxon. IV. p. 61. Schol. Lycophronis ad v. 778. *παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεταί τις τὸν Ὀδυσσέα τύψας ὀστράκῳ, οὐ μὴν παρ' Ὁμήρῳ.* Athenaeus I. p. 17. C. *Αἰσχύλος γοῦν ἀπρεπῶς που παράγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας, ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγνύναι. λέγει γοῦν*

ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
γελωτοποιόν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
ἔρριψεν, οὐδ' ἥμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ
πληγεῖσ' ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη
χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

Eadem Eustathius habet p. 1828, 27. (642, 40.) Ad *Ὀστολόγους* haec rettulit Welckerus: ad Argivos rettulerant Valesius ad Harpocr. p. 135. et Boeckhius Graecae trag. princ. p. 30. Simillimos versus ex *Ἀχαιῶν συνδείπνῳ* Sophoclis subiicit Athenaeus.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

Non commemoratur in indice fabularum.

191.

Scholiastes Homeri ad Il. IV. 319. de aoristo *ἔκταν* agens, *Αἰσχύλος δὲ Παλαμήδῃ*

τίνος κατέκτας ἕνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης;

192.

Athenaeus I. p. 11. E. *ἔστι δ' ἡ τάξις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τῶν ὀνομάτων, ἐν οἷς ὁ Παλαμήδης πεποίηται λέγων*

καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας
ἔταξα, σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα,
ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα.

V. 1. Porsonus *καὶ ταξιάρχας χἀκατοντάρχας στρατῷ.* — Scholiastes Homeri ad Il. II. 381. *Αἰσχύλος δὲ κακῶς "ἄριστα δεῖπνα δόρπα θ' αἱρεῖσθαι* (*τρία* addunt scholia Wassenb.)." *τρισὶ δὲ οὐδέποτε οὔτε μνηστῆρες οὔτε μὴν Κύκλωψ ἐχρῶντο τροφαῖς.* Schol. ad Od. II. 20. *Αἰσχύλος δὲ καὶ τῆς τάξεως τῶν ὀνομάτων μέμφεται, λέγων "ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα, αἱρεῖσθαι."* Eustathius p. 242, 22. (183, 36.) *τὸ δὲ παρ' Αἰσχύλῳ "ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι, τρία" ἢ μάλιστα "τρίτα" κατὰ τοὺς παλαιούς, κακῶς ῥηθῆναι κρίνουσιν οἱ παλαιοί.* Idem p. 1358, 4. (1494, 2.) *φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος "ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι, τρία."* Idem p 1432, 4. (76, 47.) *διὸ καὶ Αἰσχύλος τάττων μετρεῖ "ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι, τρία." ὅτι δὲ τοῦτο αἰτιῶνταί τινες, ἐν τῇ Ἰλιάδι ἐρρέθη.* Idem p. 1791, 42. (590, 5.) *ἔστι δέ φησιν* (Athenaeus) *ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν οἷς παράγει τὸν Παλαμήδην λέγοντα οὕτω, "σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα, ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι, τρία."* Idem p. 1833, 4. (649, 28.) *οὕτω δὲ κατά τινας καὶ τὰς Αἰσχύλου* (scil. *τροφάς*), *εἰπόντος "ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι."* Phrynichus in Anecd. Bekkeri p. 23, 22. *τὴν δὲ τετάρτην δόρπον καλεῖ. ὁ δὲ Αἰσχύλος τρεῖς οἶδεν, ἀφελὼν τὴν δειελινήν.* Ad eundem Aeschyli locum Butlerus rettulit quae apud Platonem de re p. VII. p. 522. D. leguntur: *παγγέλοιον οὖν, ἔφην, στρατηγὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ταῖς τραγῳδίαις Παλαμήδης ἑκάστοτε ἀποφαίνει. ἢ οὐκ ἐννενόηκας ὅτι φησὶν ἀριθμὸν εὑρὼν τάς τε τάξεις τῷ στρατοπέδῳ καταστῆσαι ἐν Ἰλίῳ καὶ ἐξαριθμῆσαι ναῦς τε καὶ τἄλλα πάντα, ὡς πρὸ τοῦ ἀναριθμήτων ὄντων καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὡς ἔοικεν, οὐδ' ὅσους πόδας εἶχεν εἰδότος, εἴπερ ἀριθμεῖν μὴ ἐπίστατο;* De hoc Platonis loco dicit Aristides vol. II. p. 260, 13. ed. Iebb.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Aristophanes grammaticus in argumento Baccharum Euripidis *ἡ μυθοποιΐα κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεῖ.*

193.

Galenus in comm. I. ad Hippocratis Epidem. VI. vol. V. p. 455. ed. Bas. vol. IX. p. 385. ed. Chart. vol. XVII. p. 880. ed Lips. *ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτός φησιν ἐν Προμηθεῖ — καὶ ἐν Πενθεῖ*

μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ.

V. ad Ixionem. — De Ixione Diodorus, quocum ceteri scriptores fere consentiunt, IV. 69. *οὗτος δ', ὥς φασιν, ὑποσχόμενος ἕδνα πολλὰ δώσειν Ἠϊονεῖ ἔγημε τὴν Ἠϊονέως θυγατέρα Δῖαν, ἐξ ἧς ἐγέννησε Πειρίθουν. ἔπειθ' ὁ μὲν Ἠϊονεὺς τὰς ἵππους ἀντὶ τούτων ἐνεχυρίασεν, ὁ δ' Ἰξίων τὸν Ἠϊονέα μετεπέμψατο ἐπαγγελλόμενος πάντα ὑπακούσεσθαι, καὶ τὸν Ἠϊονέα παραγενόμενον ἔβαλεν εἰς βόθρον πυρὸς μεστόν. διὰ δὲ τὸ μέγεθος τῆς παρανομίας μηδένα βούλεσθαι καθᾶραι τὸν φόνον. τέλος δὲ ὑπὸ τοῦ Διὸς κατὰ τοὺς νόμους ἁγνισθεὶς ἠράσθη μὲν τῆς Ἥρας καὶ κατετόλμησεν ὑπὲρ συνουσίας λόγους ποιεῖσθαι. ἔπειτα τὸν μὲν Δία εἴδωλον ποιῆσαι τῆς Ἥρας νεφέλην ἐξαποστεῖλαι, τὸν δὲ Ἰξίονα τῇ νεφέλῃ μιγέντα γεννῆσαι τοὺς ὀνομαζομένους Κενταύρους ἀνθρωποφυεῖς. τέλος δὲ μυθολογοῦσι τὸν Ἰξίονα διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἡμαρτημένων ὑπὸ Διὸς εἰς τροχὸν ἐνδεθῆναι καὶ τελευτήσαντα τὴν τιμωρίαν ἔχειν αἰωνίαν.*

194.

Dona nuptialia, quae se daturum Ixion promiserat, poposcisse Eioneum ostendunt versus apud Athenaeum XI. p. 499. A. *Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι φησί*

ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια;
ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα;

Alterum versum hinc affert Eustathius p. 1775, 22. (566, 6.)

195.

Qualia haec dona fuerint indicat locus apud Athenaeum XI. p. 476. C. *Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι τοὺς Περραιβοὺς παρίστησιν ἀντὶ ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τούτων*

ἀργυρηλάτοις
κέρασι χρυσᾶ στόμια προςβεβλημένοις.

Libri *ἐν περραιβοῖς,* quod Dindorfius correxit. Eustathius p. 917, 62. (883, 15.) *καὶ παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν τῷ "ἀργυρηλάτοις κέρασι χρυσᾶ στόμια προβεβλημένοις.* Et *προβεβλημένοις* etiam epitome Athenaei.

196.

Hesychius *ἀπαιόλη, ἀπάτη, ἀποστέρησις. Αἰσχύλος Περραιβίσιν.* Codex *περρέβην.* Anecdota Bekkeri p. 419, 12. *ἀπαιόλη, ἀπάτη ἢ ἀποστέρησις.* Eustathius p. 352, 33. (267, 4.) *ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος αἰόλλω καὶ ἀπαιόλη γίνεται ἡ ἀπάτη καὶ ἀποστέρησις. Αἰσχύλος*

τέθνηκεν αἰσχρῶς χρημάτων ἀπαιολῇ.

Hinc addidit hunc versum Favorinus in v. *ἀπαιόλη,* qui *αἰσχρῶς* praebet, quum apud Eustathium *αἰσχρὸς* legatur. Apud Eust. scriptum est *ἀπαιόλῃ,* apud Fav. *ἀπαιόλη.* Dixit de accentu huius vocabuli Lobeckius in *Ῥηματικῷ* p. 256. Cognoscitur mortem quoque Eionei hac tragoedia comprehensam fuisse.

197.

Eustathius p. 1183. 17. (1250, 8.) *ἐπιτήδειος ἐδόκει πρὸς καθαρμὸν ὁ σῦς,*

ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος ἐν τῷ

πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου
αὐτός σε χράναι Ζεὺς καταστάξας χεροῖν.

Rettuli haec ad Perrhaebidas. Videtur enim eodem modo quo in Choephoris praedictum esse argumentum fabulae proximae, Ixionis. Ceterum Porsonus ad Eur. Or. 909. inconsiderate scripsit *χράνῃ*. Recte enim se habet optativus, si haec non vatis alicuius, sed alius hominis verba sunt referentis quid vel vates vel oraculum dixisset.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

198.

Etym. M. p. 31, 4. *αἰδοιέστατος. ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Πηνελόπῃ, οἷον*

ἐγὼ γένος μέν εἰμι Κρὴς ἀρχέστατον,

καὶ τὸ αἰδοιέστατον καὶ ἀφθονέστατον ποιητικά εἰσι, κατ' ἔθος Ἰώνων γινόμενα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ō συγκριτικὰ οὗτοι διὰ τοῦ ε͞ς προφέρουσιν· οἷον δικαιέστερος καὶ ἀρχέστερος καὶ ἀφθονέστερος. ὤφειλον γὰρ τὰ προειρημένα δικαιότερος εἶναι καὶ αἰδοιότερος καὶ ἀφθονώτερος καὶ ἀρχαιότερος. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὸ περὶ συγκριτικῶν. V. Nauck. Aristoph. Byz. fragm. p. 46.

ΠΟΛΥΔΕΚΤΗΣ.

In indice fabularum.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

V. fr. 209. 217.

199.

Scholiastes Aristidis p. 190. ed. Fromm. p. 501. ed. Dind. *καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ*

πολλοῖς γάρ ἐστι κέρδος ἡ σιγὴ βροτῶν.

V. ad fr. 221.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΥΟΜΕΝΟΣ.

De Aeschyli Prometheo Soluto Opusc. IV. p. 253. [Dissertatio de Prometheo Aeschyli edita Lipsiae a. 1846. In qua scriptum est p. 14. "Communis opinio est, de cuius veritate non videtur dubitandum esse, trilogiam fuisse, quae omnem de Promethei rebus fabulam complexa fuerit ignifero Prometheo et vincto et soluto."]

200.

Scholiastes Aeschyli ad Promethei Vincti v. 513. (511.) *οὔπω μοι λυθῆναι μεμοίραται· ἐν γὰρ τῷ ἑξῆς δράματι λύεται· ὅπερ ἐμφαίνει Αἰσχύλος.* Ita codex Mediceus.

201.

Arrianus in Periplo Ponti Euxini cap. 19. *καί τοι Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ τὸν Φᾶσιν ὅρον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ. λέγουσι γοῦν αὐτῷ οἱ Τιτᾶνες πρὸς τὸν Προμηθέα ὅτι*

Ἥκομεν —
τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε, Προμηθεῦ,
δεσμοῦ τε πάθος τόδ᾽ ἐποψόμενοι.

ἔπειτα καταλέγουσιν ὅσην χώραν ἐπῆλθον,

τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης
μέγαν ἠδ᾽ Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν.

Ed. Bas. *πῇ μὲν* et *πῇ δέ.* Ac vulgo *τῇ δ᾽.* Eadem scripta fuerunt in Periplo Ponti Euxini et Maeotidis paludis p. 1. ubi primis verbis recisis superest *σμοῦ τε πάθος* et quae sequuntur, in quibus recte scriptum est *ἠδ᾽.* Cod. Pal. apud Bastium Ep. crit. p. 12. vers. Lat. *πῇ μὲν — πῇ δ᾽* et ad *Φᾶσιν* addit *ποταμόν.* Procopius Hist. Goth. IV. 6. p. 336, 11. *ἀλλὰ καὶ ὁ τραγῳδιοποιὸς Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ εὐθὺς ἀρχόμενος τῆς τραγῳδίας τὸν ποταμὸν Φᾶσιν τέρμονα καλεῖ γῆς τε τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης.* Quod Scholiastes Dionysii perieg. ad v. 10. p. 323. de Tanai dicit, *Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ὑπὸ τούτου διορίζεσθαί φησι τὰς ἠπείρους,* error arguitur iis quae scholia Apollonii Rhodii ad IV. 284. habent.

202.

Strabo I. p. 33. (58.) *ὅ τε γὰρ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ φησὶν οὕτω,*

φοινικόπεδόν τ᾽ ἐρυθρᾶς ἱερὸν
χεῦμα θαλάσσης,
χαλκοκέραυνόν τε παρ᾽ Ὠκεανῷ
λίμναν παντοτρόφον Αἰθιόπων,
ἵν᾽ ὁ παντόπτας Ἥλιος αἰεὶ
χρῶτ᾽ ἀθάνατον κάματόν θ᾽ ἵππων
θερμαῖς ὕδατος
μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει.

V. 3. *χαλκοκέραυνον* suspectum habeo. Intelligerem *χαλκομάραυγον.* — V. 4. *παντοστρόφον* unus codicum Krameri, *παντοτρόφον* ed. Ald. — V. 5. *παντεπόπτας* libri, quod Tyrwhittus correxit. — V. 8. *προχοαῖς τ᾽ ἀναπαύει* codices, ex quo coniici potest fuisse qui *θέρμαις* legerent.

Fortasse ad hos anapaestos pertinebat fr. 356.

203.

Cicero Tusc. disp. II. 10. *Veniat Aeschylus, non poeta solum, sed etiam Pythagoreus: sic enim accepimus. Quomodo fert apud eum Prometheus dolorem quem excipit ob furtum Lemnium, "unde ignis cluet mortalibus clam divisus: eum dictus Prometheus clepsisse dolo poenasque Iovi fato expendisse supremo"* (haec Attii sunt ex Philocteta, v. Opusc. III. p. 117.). *Has igitur poenas pendens affixus ad Caucasum haec dicit,*

Titanum suboles, socia nostri sanguinis,
generata caelo, adspicite religatum asperis
vinctumque saxis, navem ut horrisono freto
noctem paventes timidi adnectunt navitae.
Saturnius me sic infixit Iuppiter,
Iovisque numen Mulcibri arcivit manus.
hos ille cuneos fabrica crudeli inserens
perrupit artus: qua miser sollertia
transverberatus castrum hoc Furiarum incolo.
iam tertio me quoque funesto die
tristi advolatu aduncis lacerans unguibus
Iovis satelles pastu dilaniat fero.
tum iecore opimo farta et satiata affatim
clangorem fundit vastum, et sublime avolans
pinnata cauda nostrum adulat sanguinem.
quum vero adesum inflatu renovatum est iecur,
tum rursum tetros avida se ad pastus refert.
sic hanc custodem maesti cruciatus alo,
quae me perenni vivum foedat miseria.
namque, ut videtis, vinclis constrictus Iovis
arcere nequeo diram volucrem a pectore.
sic me ipse viduus pestis excipio anxias,
amore mortis terminum anquirens mali:
sed longe a leto numine aspellor Iovis
atque haec vetusta saeclis glomerata horridis
luctifica clades nostro infixa est corpori,
e quo liquatae solis ardore excidunt
guttae, quae saxa assidue instillant Caucasi.

A se ipso haec versa esse ostendit paullo post, quum interroganti *interea unde isti versus?* respondet *dicam hercle: etenim recte requiris: videsne abundare me otio?* et alia quae eo spectant. — V. 6. *adscivit* codices: *arcivit* margo ed. Lamb. a. 1584. — V. 13. *tum — satiata* ut Ciceronis affert Priscianus X. p. 907. — V. 14. *advolans* ante Lambinum scribebatur. Nonius p. 17, 10. per errorem ut ex Attii Prometheo ponit, quemadmodum in antiquis libris scriptum est, *tui* (vel *tu*) *mei volans pennata cauda nostrum adulat sanguinem.* — V. 18. *hanc* et mox *quae* Bentleius: legebatur *hunc* et *qui.* — V. 23. *anquirens* Victorius: legebatur *inquirens.*

204.

Hesychius *εἰσαφάσματα, εἰσπτήματα· ἀπὸ τοῦ εἰσαφιέναι· ἢ σπαράγματα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ λυομένῳ.* Pertinet fortasse ad Ciceronis v. 11. aut 17.

205.

Plutarchus de fortuna p. 98. C. *νῦν δὲ οὐκ ἀπὸ τύχης οὐδ' αὐτομάτως περίεσμεν αὐτῶν καὶ κρατοῦμεν, ἀλλ' ὁ Προμηθεύς, τουτέστιν ὁ λογισμός, αἴτιος,*

ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονὰς
δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα,

κατ' Αἰσχύλον. Legebatur *ἀντίδωρα*, quod correxit Sallierius in Comm. Acad. inscr. Paris. T. X. p. 340. Nam idem Plutarchus de sollertia animalium p. 964. F. *οὐ γὰρ ἀδικοῦσιν οἱ τὰ ἄμικτα καὶ βλαβερὰ κομιδῇ κολάζοντες καὶ ἀποκτιννύοντες, τὰ δὲ ἥμερα καὶ φιλάνθρωπα ποιούμενοι τιθασὰ καὶ σύνεργα χρείας πρὸς ἣν ἕκαστον εὖ πέφυκεν, "ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονας," ὧν ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς δοῦναι ἡμῖν φησὶν "ἀντίδουλα καὶ πόνων ἀνδίκτορα."* Legebatur hic *ὀχείαν*, quod correxerunt Reiskius et Wyttenbachius. Porphyrius de abst. III. 18. p. 257. *ἀρκεῖ γὰρ ὅτι μηδὲν πονεῖν δεόμενοι χρώμεθα προκάμνουσι καὶ μοχθοῦσιν, "ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονάς," ὡς Αἰσχύλος φησίν, "ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα" χειρωσάμενοι καὶ καταζεύξαντες.* Ita fere emendavit Rhoerius. *Ἀνδέκτορα* nescio an praestet.

206.

Stephanus Byzantius *Ἄβιοι, ἔθνος Σκυθικόν. — Αἰσχύλος τε Γαβίους διὰ τοῦ γ̄ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ*

ἔπειτα δ' ἥξεις δῆμον ἐνδικώτατον
**βροτῶν* ἁπάντων καὶ φιλοξενώτατον,*
Γαβίους, ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος
τέμνει δίκελλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτοσπόροι
γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

V. 1. *ἥξεις* Stanleius: *ἥξει* libri. Meinekius coniicit *ἵξει.* — V. 2. *βροτῶν* addidi. — V. 4. *δίκελλ'* Holstenius: codices *δικέλλης,* ed. Ald. *δικέλλη.* — *αὐτοσπόροι* Meinekius: vulgo *αὐτόσποροι.* — V. 5. *γύαι* vel *γῦαι* codices: legebatur *γέαι.* — Scholiastes Homeri ad Il. XIII. 6. *Ἀβίων, τῶν νομάδων Σκυθῶν — τούτους Αἰσχύλος Γαβίους φησίν.* Eustathius p. 916, 24. (881, 8.) *Αἰσχύλος δὲ φασὶν αὐτοὺς Γαυίους λέγει.*

207.

Scholiastes Apollonii Rhodii ad IV. 284. *τὸν Ἴστρον φησὶν ἐκ τῶν Ὑπερβορέων καταφέρεσθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὀρῶν. οὕτω δὲ εἶπεν ἀκολουθῶν Αἰσχύλῳ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ λέγοντι τοῦτο.* Paullo haec aliter scripta in cod. Paris. in quo *ἐν Προμηθεῖ* sine cognomine.

208.

Strabo VII. p. 461. (300.) *καὶ Αἰσχύλος δ' ἐμφαίνει συνηγορῶν τῷ ποιητῇ, φήσας περὶ Σκυθῶν*

ἀλλ' ἱππάκης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι.

Coniuncta haec fuisse cum Rhipaeorum montium commemoratione probabile videbitur comparanti Hippocratem in libro de aere locis et aquis, qui quum p. 291, 49. de Scythia scribat *κεῖται γὰρ ὑπ' αὐταῖς ταῖς ἄρκτοις καὶ τοῖς ὄρεσι τοῖς Ῥιπαίοισιν, ὅθεν ὁ βορέης πνέει,* paullo ante v. 41. dicit *αὐτοὶ δ' ἐσθίουσι κρέα ἑφθά, καὶ πίνουσι γάλα ἵππων, καὶ ἱππάκην τρώγουσι· τοῦτο δ' ἐστὶ τυρὸς ἵππων.*

209.

Galenus in comm. I. ad Hippocr. Epidem. VI. vol. V. p. 454. ed. Bas. vol. IX. p. 385. ed. Chart. vol. XVII. p. 879. ed. Lips. de vocabulo *πέμφιξ* disputans, *δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι λέγειν — Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ*

εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε· καὶ πρώτιστα μὲν
Βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς, ἵν' εὐλαβοῦ
βρόμον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ
δυςχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφνω.

— *ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτός φησιν ἐν Προμηθεῖ*

ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προςβάλῃ στόμα
πέμφιξ· πικρὰ γάρ, κοὐ διὰ ζωῆς ἀτμοί.

Legebatur *ἑρπετὴν δὲ* et *πρὸς πνοαῖσιν, εὐλαβοῦ* et *συστρέψας ἄνω.* Emendarunt Casaubonus ad Strabonem p. 182. et Bentleius in epistola ad Millium p. 58. ed. Ox. (Opusc. p. 500. ed. Lips.) In altero fragmento legebatur *προςβάλλῃ.* Putant Vinctum Prometheum per errorem pro Soluto dici. Incerta res est: v. Opusc. IV. p. 274. et dissertationem de erroribus Ionis, additam adnotationibus ad Prometheum Vinctum.

210.

Strabo IV. p. 276. seq. (182. seq.) *μεταξὺ γὰρ τῆς Μασσαλίας καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥοδανοῦ πεδίον ἐστι τῆς θαλάττης διέχον εἰς ἑκατὸν σταδίους, τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν διάμετρον, κυκλοτερὲς τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ Λιθῶδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. μεστὸν γάρ ἐστι λίθων χειροπληθῶν, ὑποπεφυκυῖαν ἐχόντων αὐτοῖς ἄγρωστιν, ἀφ' ἧς ἄφθονοι νομαὶ βοσκήμασίν εἰσιν· ἐν μέσῳ δ' ὕδατα καὶ ἁλυκίδες ἐνίστανται καὶ ἅλες.* Commemoratis Aristotelis et Posidonii de lapidum illorum origine sententiis ita pergit, *τὸ μέντοι δυςαπολόγητον Αἰσχύλος καταμαθὼν ἢ παρ' ἄλλου λαβὼν εἰς μῦθον ἐξετόπισε. φησὶ γοῦν Προμηθεὺς παρ' αὐτῷ, καθηγούμενος Ἡρακλεῖ τῶν ὁδῶν τῶν ἀπὸ Καυκάσου πρὸς τὰς Ἑσπερίδας,*

ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν·
ἔνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὤν,
μέμψει· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
ἐνταῦθ'· ἑλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον
ἕξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός.

ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ,
νεφέλην δ' ὑποσχὼν νιφάδι γογγύλων πέτρων
ὑπόσκιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ
βαλὼν διώσεις ῥᾳδίως Λίγυν στρατόν.

V. 2. εὖ οἶδα scriptum est apud Dion. Hal. — V. 7. legebatur στρογγύλον. Quod Porsonus Misc. p. 212. (Mus. philol. II. p. 216.) pariterque ego et timide Scholefieldius coniecimus γογγύλων, meliores Krameri codices confirmarunt. — V. 8. seq. codices οἷς ἔπειτα συμβαλὼν δῃώσει (ed. Ald. δῃώσεις, et ita unus codex a sec. m.). Emendavit σὺ βαλὼν Salmasius Exerc. Plin. p. 42. et διώσεις ante alios P. Leopardus Emend. V. 17. — Dionysius Hal. Ant. Rom. I. 41. δηλοῖ δὲ τὸν πόλεμον τόνδε τῶν ἀρχαίων ποιητῶν Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ. πεποίηται γὰρ αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς Ἡρακλεῖ τά τε ἄλλα προλέγων, ὡς ἕκαστον αὐτῷ τι συμβήσεσθαι ἔμελλε κατὰ τὴν ἐπὶ Γηρυόνην στρατείαν, καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦ Λιγυστικοῦ πολέμου, ὡς οὐ ῥᾴδιος ὁ ἀγὼν ἔσται διηγούμενος· τὰ δὲ ποιήματα ὧδε ἔχει· "ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν, ἔνθ' οὐ μάχης, εὖ οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὤν, μέμψει· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν." Hyginus Poet. astr. II. 6. p. 437. *Aeschylus autem in fabula, quae inscribitur Προμηθεὺς λυόμενος, Herculem ait esse non cum dracone, sed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim, quo tempore Hercules a Geryone boves abduxerit, iter fecisse per Ligurum fines: quos conatos ab eo pecus abducere, manus contulisse et complures eorum sagittis confixisse: sed postquam Herculem tela deficerent, multitudine barbarorum et inopia armorum defessum se ingeniculasse, multis iam vulneribus acceptis: Iovem autem misertum filii curasse ut circa eum magna lapidum copia esset: quibus se Herculem defendisse et hostes fugasse. Itaque Iovem similitudinem pugnantis inter sidera constituisse.* Theo ad Arati Phaen. v. 75. οὗτος δέ ἐστι κατά τινας ὁ Ἡρακλῆς· αὐτὸν γὰρ τὸν Ἡρακλέα τοῖς Λίγυσι πολεμοῦντα, ἐπιλιπόντων αὐτῷ τῶν τοξευμάτων, ἐπὶ γόνυ πεσεῖν καὶ λίθοις βάλλειν, οὓς αὐτῷ ὗσεν Ζεύς.

211.

Strabo I. p. 73. (43.) Ἡσιόδου δ' οὐκ ἄν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν, Ἡμίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὁμήρου ταῦτα μυθεύοντος, ὧν εἰσι καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι, οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος, οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ Μονομμάτους. Idem VII. p. 299. Ἡσίοδον μὲν Ἡμίκυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους, Ἀλκμᾶνα δὲ Στεγανόποδας, Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ Μονομμάτους, ἐν τῷ Προμηθεῖ φασι, καὶ ἄλλα μύρια. Ubi ἐν τῷ Προμηθεῖ φασι non esse Strabonis recte censent Heynius ad Apollod. p. 1106. et Coraes et omittere dicitur unus codex. (Conf. diss. de erroribus Ionis.) Μονόμματοι, quos Strabo utrubique tertios addit, quum Arimaspi sint, de quibus in Vincto Prometheo est, Κυνοκεφάλους et Στερνοφθάλμους in Her-

culis itineribus describendis in Soluto Prometheo commemoratos esse veri simile est.

212.

Plutarchus in Amatorio p. 757. D. E. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ τὸν ὄρνιν αἴρεσθαι τὸ τόξον, ὥς Αἰσχύλος φησίν,

Ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος.

Sic Wyttenbachius e codice E, cui B accedit: vulgo ἰθύνει.

213.

Plutarchus in ipso vitae Pompeii initio Πρὸς δὲ Πομπήϊον ἔοικε τοῦτο παθεῖν ὁ Ῥωμαίων δῆμος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὅπερ ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἡρακλέα σωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ λέγων

ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.

Pronomen τοῦτο, quod vel propter genus neutrum, ubi usus masculinum requirit, reprehendum est, aut ab librariis metri explendi caussa insertum est, aut scribendum ἐχθροῦ πατρός μοι ποῦ τὸ φίλτατον τέκνον;

214.

Incertum est, fuerintne quae Apollodorus II. 5, 11. §. 12. refert omnia ab Aeschylo commemorata, καὶ περαιωθεὶς ἐπὶ τὴν ἤπειρον τὴν ἀντικρὺ κατετόξευσεν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τὸν ἐσθίοντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἧπαρ ἀετόν, ὄντα Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθέα διέλυσε δεσμὸν ἑλόμενον (sic Galeus: vulgo ἑλόμενος. V. Welck. Tril. p. 47.) τὸν τῆς ἐλαίας, καὶ πάρεσχε τῷ Διῒ Χείρωνα, ἀθάνατον ὄντα, θνήσκειν ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα. Iacebat Chiron saucius in antro Peliaco, ut Apollodorus refert II. 5, 4. §. 6. ἀνίατον ἔχων τὸ ἕλκος εἰς τὸ σπήλαιον ἀπαλλάσσεται, κἀκεῖ τελευτῆσαι βουλόμενος καὶ μὴ δυνάμενος, ἐπείπερ ἀθάνατος ἦν, ἀντιδόντος Προμηθέως τὸν ἀντ' αὐτοῦ τεθνηξόμενον (sic Welckerus Tril. p. 48. vulgo γενησόμενον) οὕτως ἀπέθανε. Quod de Chirone dicit, indicatum est a Mercurio in Prometheo Vincto v. 1030. seqq. τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα, πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων φάνῃ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναυγητὸν μολεῖν Ἅιδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη. De corona testimonium exstat Athenaei XV. p. 674. D. Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεῖ σαφῶς φησὶν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ, ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφιγγὶ εἰπών "τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος, ἀρχαῖον στέφος, δεσμῶν ἄριστος, ἐκ Προμηθέως λόγου." Hyginus Poet. astr. II. 15. p. 457. de Prometheo, *nonnulli etiam coronam habuisse dixerunt, ut se victorem impune peccasse diceret: itaque homines in maxima laetitia victoriisque coronas habere instituerunt: id in exercitationibus et conviviis perspicere licet.*

215.

Eustathius p. 600, 43. (457, 29.) σχίσματα γάρ τινα καὶ οἱ θύσανοι, ὅθεν ἀρειθύσανοι κατὰ Παυσανίαν Ἄρεος θύσανοι, οἷον ἀποσχίσματα, παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ. Hesychius ἀρθύσανοι (Favorinus, ut litterarum ordo postulabat. ἀρθρύσανοι), ἀποσχήματα καὶ ἀποβλαστή-

ματα. Idem *ἀριθύσανοι, ἡνίοχοι,* ubi litterarum ordo requirit *ἀρειθύσανοι.*

216.

Proclus ad Hesiodi O. et D. 156. *ἔτ' ἄλλο τέταρτον· τουτέστι τὸ ἐκ Πανδώρας γένος, ἥτις ἦν κατὰ τὸν Αἰσχύλον*

τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή.

Pertinet ad res Promethei Pandora, sed non proditum est in qua fabula eam Aeschylus sic dixerit.

217.

Anecdota Bekkeri p. 116, 7. *χερσά, τὰ μὴ γεωργούμενα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ.* Non solum utrum ex Soluto an ex Ignifero Prometheo petitum sit incertum est, sed dubitari etiam potest an ex Vincti loco eo qui intercidit.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΚΑΕΥΣ.

Non commemoratur in indice fabularum. Pollux IX. 156. *ὁ δ' ἐμπρήσας τάχ' ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο, κατ' Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλῆν οὕτως ἐπιγράψαντας τὰ δράματα, τὸν μὲν τὸν Προμηθέα, τὸν δὲ τὸν Ναύπλιον.* Satyrica fuit, acta Ol. LXXVI. 4. V. ad Glaucum Potniensem.

218.

Pollux X. 64. *τῶν δὲ γυμνασίοις προσηκόντων σκευῶν — καὶ ὠμόλινον, οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ὠμόλινον, ἀλλὰ καὶ Αἰσχύλου ἐν Προμηθεῖ πυρκαεῖ,*

λινᾶ δέ, πίσσα κὠμολίνου μακροὶ τόνοι.

219.

Plutarchus de utilitate ex hostibus capienda p. 86. F. *τοῦ δὲ σατύρου τὸ πῦρ, ὡς πρῶτον ὤφθη, βουλομένου φιλῆσαι καὶ περιβαλεῖν, ὁ Προμηθεύς*

τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε.

καίει τὸν ἁψάμενον, ἀλλὰ φῶς παρέχει καὶ θερμότητα. Eustathius p. 415. 7. *Ἠέλιος ἀντὶ τοῦ ὦ Ἥλιε, ὁποῖον σὺν ἄλλοις καὶ τὸ "τράγος, γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε" ἀντὶ τοῦ ὦ τράγε, πάνυ στερήσῃ γενείου, εἰ τὴν φλόγα φιλήσεις.* Epiphanius Ancor. p. 108. *ἄλλος δὲ* (Iuppiter) *ὁ τραγῳδός, ὁ καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καύσας· τάχα δὲ θεὸς ὢν ἐπελάθετο ὅτι δάκνει τὸ πῦρ, καὶ οὐκ εἶχε τὴν πρόγνωσιν τοῦ λέγοντος τράγῳ τῷ σατύρῳ εὑρόντι πρότερον τὸ πῦρ καὶ προσελθόντι* (Meinekius Philol. III. p. 320. *ὁρῶντι πρῶτον τὸ πῦρ καὶ προσελθόντι καὶ θέλοντι*) *φιλῆσαι "μὴ ἅψῃ, τράγε· ἁψάμενος γὰρ ἐμπρήσεις μου* (*σου* Meinekius) *τὰ γένεια."*

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

V. ad Prometheum Solutum.

220.

Scholiastes Aeschyli ad Prom. Vincti v. 94. *τὸν μυριετῆ, πολυετῆ. ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ τρεῖς μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν.* Hyginus Poet. astr. II. 15. p. 456. *Prometheum autem in monte Scythiae nomine Caucaso ferrea catena vinxit: quem alligatum ad triginta milia annorum Aeschylus tragoediarum scriptor ait.*

221.

Gellius N. A. XIII. 18. *id quoque animadvertimus apud Aeschylum ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ et apud Euripidem in tragoedia quae inscripta est Ἰνώ eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus sic,*

σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια,

Euripides autem sic, "σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές." Fuit autem Aeschylus non brevi antiquior. Similis versus est in Choeph. 576. *σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.* Silentium commendat alius versus, quem scholiastes ex Prometheo Vincto affert. V. fr. 199.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

Mentio fabulae apud Alciphronem III. 48. *κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο καὶ ἄφωνος εἴη Λικύμνιος ὁ τῆς τραγῳδίας ὑποκριτής. ὡς γὰρ ἐνίκα τοὺς ἀντιτέχνους Κριτίαν τὸν Κλεωναῖον καὶ Ἵππασον τὸν Ἀμβρακιώτην τοὺς Αἰσχύλου Προπομπούς, τορῷ τινὶ καὶ γεγωνοτέρῳ φωνήματι χρησάμενος, γαῦρος ἦν καὶ κιττοστεφὴς ἦγε συμπόσιον.*

222.

Hesychius *δίπολοι, αἰσχύλος διπλαὶ πρόπόμποις.* Ita codex. Favorinus *δίπολοι, Αἰσχύλος· διπλαῖ, προπομπεῖς.* Corrigunt *δίπολοι, διπλαῖ. Αἰσχύλος Προπομποῖς.* Id vocabulum quum alibi de arvis usurpatum sit, veri simile est *γύαι* vel *ἄρουραι δίπολοι* ab Aeschylo scriptum esse.

ΠΡΩΤΕΥΣ.

Acta est haec fabula Ol. LXXX. 2. Argum. Agamemnonis *ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους, Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκόστῃ, ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.* Schol. Aristophanis ad Ran. 1155. *ἐξ Ὀρεστείας· τετραλογίαν φέρουσι τὴν Ὀρέστειαν αἱ διδασκαλίαι, Ἀγαμέμνονα, Χοηφόρους, Εὐμενίδας, Πρωτέα σατυρικόν. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος τριλογίαν λέγουσι, χωρὶς τῶν σατυρικῶν.*

223.

Athenaeus IX. p. 394. A. *Ἀριστοτέλης φησὶ περιστερῶν μὲν εἶναι ἓν γένος, εἴδη δὲ πέντε, γράφων οὕτως, "περιστερά, οἰνάς, φάψ, φάσσα, τρυγών." ἐν δὲ πέμπτῳ περὶ ζώων μορίων τὴν φάβα οὐκ ὀνομάζει, καίτοι Αἰσχύλου ἐν τῷ τραγικῷ Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος,*

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα,
μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

Τραγικῷ habent AB, omittunt reliqui libri. In Aeschyli verbis, quae epitome omittit, *δύστηνον* AP, *δύστανον* Aldina. Tum *πρὸς πτύοις* Casaubonus: libri, quantum constat, *προσπτύοις.* Schweighaeuserus *πεπληγμένην.*

224.

Herodianus *περὶ μονήρους λέξεως* p. 35, 19. *γάρος· Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ*

καὶ τὸν ἰχθύων γάρον.

Athenaeus II. p. 67. C. ὅτι δ' ἀρσενικόν ἐστι τοὔνομα Αἰσχύλος δηλοῖ εἰπών "καὶ τὸν ἰχθύων γάρον."

225.

Scholiastes Homeri ad Od. IV. 366. Εἰδοθέη· ἀπὸ τῆς εἰδήσεως καὶ ἐπιστήμης τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομα. καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Πρωτεῖ Εἰδοθέαν αὐτὴν καλεῖ. Etym. Gud. p. 316, 30. et correctius codex Paris. 2638. et codex Vossianus apud Gaisf. p. 1445. κερδώ, ὑποκοριστικῶς, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἡ Εἰδὼ καὶ Ὑψὼ ἀντὶ τοῦ Εἰδοθέα καὶ Ὑψιπύλη. καὶ τὸ κερδὼ δὲ ἀντὶ τοῦ κερδαλέα, ἡ ἀπατητική. Conf. Anecd. Bekkeri p. 857, 9. Schol. Arist. Eq. 1065. in quibus Εἰδώ et Ὑψώ sine auctore commemorantur.

226.

Hesychius et Favorinus ἄελπτοι, δεινοί, καὶ ἄαπτοι. Αἰσχύλος Πρωτεῖ.

227.

Hesychius ἄμαλα, τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἅλα. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ. Sic etiam Favorinus, nisi quod ἀμάλαν. V. ad Suppl. 809.

228.

Hesychius et Favorinus ἐπάσω, ἐκτήσω. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

Σαλαμίνιοι in indice fabularum. De Aeschyli tragoediis fata Aiacis et Teucri complexis Opusc. VII. p. 362.

229.

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 36, 20. οἱ μέντοι τραγικοὶ ἐπίσης ἐκτείνουσι τοῦ προκειμένου ὀνόματος τὸ ᾱ καὶ συστέλλουσι, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σαλαμινίαις

εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἶσον ἐν οὐρανῷ,

ἀλλὰ κατὰ συστολὴν παρὰ Σοφοκλεῖ etc. Herodianus περὶ διχρόνων in Crameri Anecd. Oxon. III. p. 295, 13., regulae de prosodia additae libro de emend. rat. Gr. gramm. p. 444., Draco p. 35, 11. ἀναλωγότερόν ἐστι τοῦ ἐκτείνοντος (τὸ ἐκτείνειν regulae) τὸ ᾱ, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σαλαμινίαις "ἐμοὶ γένοιτο φᾶρος ἶσον οὐρανῷ."

230.

Hesychius ἀναροιδοῖ, ἀναροφεῖ. Αἰσχύλος Σαλαμῖνες. Emendate Favorinus ἀναρροιβδεῖ, ἀναρροφεῖ, omissis poetae et fabulae nominibus.

231.

Hesychius ἀνήρης, ἀνδρώδης. Αἰσχύλος Σαλαμιν. Favorinus ἀνήρης, ἀνδρώδης· οἱ δὲ ἀνάρμοστος, sine auctore. Vera videtur posterior interpretatio.

232.

Hesychius ἔκλογον, διήγησιν. Αἰσχύλος ἀσαλαμινίαις.

233.

Hesychius et Favorinus κανθύλας, τὰς ἀνοιδήσεις. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις.

ΣΕΜΕΛΗ Η ΥΔΡΟΦΟΡΟΙ.

In indice fabularum Σεμέλη ἢ ὑδροφόρος.

234.

Scholiastes Homeri ad Il. IV. 319. de aoristo ἔκταν agens, postquam versum ex Palamede Aeschyli (fr. 191.) attulit, καὶ ἐν Σεμέλῃ ἢ ὑδροφόροις

Ζεύς, ὃς κατέκτα τοῦτον.

235.

Hesychius ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὡςεὶ ἔλεγες τὸν γενέθλιον. Favorinus recte ἔλεγε.

236.

Hesychius et Favorinus ἀνταία, ἐναντία, ἱκέσιος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ.

237.

Hesychius ἄστερκτα, τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. Favorinus nomina poetae et fabulae omittit. Recte corrigunt ἄστεκτα. Anecd. Bekkeri p. 456, 1. ἄστεκτα, ἀβάστακτα, ἀνυπομόνητα, οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι.

238.

Scholiastes Apollonii Rhodii in cod. Par. ad I. 636. θυάσι, μαινάσι, βάκχαις. παρὰ τὸ θύειν καὶ ὁρμᾶν μαινομένας. διὸ καὶ τὴν Σεμέλην Θυώνην καλοῦσι. παρειςάγει γὰρ αὐτὴν Αἰσχύλος ἔγκυον οὖσαν ἐνθουσιᾶν καὶ τὰς ἁπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνθουσιᾶν.

ΣΙΣΥΦΟΣ.

Σίσυφος δραπέτης commemoratur in indice fabularum. Satyrica fuit. V. Welckerum Trilog. p. 555. seqq. De Σισύφῳ πετροκυλιστῇ v. infra.

239.

Pollux X. 77. 78. ἔξεστι δὲ καὶ σκάφην ὀνομάσαι κατ' Αἰσχύλον [που σκάφην] εἰπόντα ἐν Σισύφῳ

καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν.
λεοντοβάμων που σκάφη χαλκήλατος;

Idem VII. 40. τὸ δὲ τῶν ποδῶν νίπτρον νίπτρα μὲν Αἰσχύλος, Ἀριστοφάνης δὲ ἀπόνιπτρον.

240.

Pollux X. 20. εἴρηται τοίνυν ἐν Αἰσχύλου Σισύφῳ

σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος εὖ κατιλλώψας ἄθρει.

241.

Aelianus Hist. an. XII. 5. ἔτι γὰρ καὶ τοὺς Αἰολέας καὶ τοὺς Τρῶας τὸν μῦν προςαγορεύειν σμίνθον, ὥςπεροῦν καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Σισύφῳ

ἀλλ' ἀρουραῖός τις ἐστὶ σμίνθος ὧδ' ὑπερφυής.

Libri ὡςδ' vel ὧς δ' vel ὦδ' ὑπερφυής. Correxit Schneiderus. Fortasse scribendum ἀλλ' ἀρουραῖος τίς ἐστι σμίνθος ὧδ' ὑπερφυής;

242.

Etymol. Gud. p. 227, 39. et grammaticus in Crameri Anecd. Ox. II. p. 443, 10. τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἅιδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ (ἐν Σκύφῳ Et. Gud. Omittit cod. Crameri) "Ζαγρεῖ τε νῦν με (μοι cod. Cram.) καὶ πολυξένῳ χαίρειν." Scribendum

*Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ *πατρὶ**
χαίρειν.

V. ad *Θαλαμοποιούς* p. 331.

243.

Etymol. Gud. p. 321, 55. *κίκυς, ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἰκμάς — καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ· καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἐνεστιγμάσει, τὰ σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίκις, οὐδ' αἱμόρρυτοι φλέβες, θανόντων φησὶν ἀψύχοις.* Etymol. in Crameri Anecd. Paris. IV. p. 35, 18. *κίκυς, ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἰκμά — καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ "καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκέτι ἰμάσι τὰ σοὶ δ' οὐκ ἔστι κίκυς οὐδὲ αἱμόρρυτοι φλέβες." θανόντων φησὶν ἀψύχων.* Haec ita emendavit Boeckhius ad fragm. Pindari p. 653. *καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ*

καὶ θανόντων, οἷσιν οὐκ ἔνεστ' ἰκμάς·

εἶτα

σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς, οὐδ' αἱμόρρυτοι
φλέβες θανόντι·

ὅν φησιν ἄψυχον.

244.

Erotianus p. 118. *διόπῳ, τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελητῇ, παρὰ τὸ διοπτεύειν. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις, κειμένη καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Ἱππολύτῳ.* Eustathius p. 1705, 53. (465, 26.) *διέπειν τὸ ἐνεργεῖν λέγει, ὅθεν καὶ δίοπος ὁ οἰκονόμος παρ' Αἰσχύλῳ.* Idem Eustathius p. 99, 1. (74, 25.) et p. 203, 11. (154, 5.) Persarum v. 45. respicit. De vocabulo *δίοπος* v. Nauckium Aristoph. Byz. fragm. p. 186. seq.

245.

Hesychius *ἄμβωνες, αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν. Αἰσχύλος Κερκύονι καὶ Σισύφῳ.* V. fr. 107.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ.

246.

Mystica nonnulla in hac fabula Aeschylus evulgavit: v. fr. 86.

247.

Scholiastes Venetus ad Aristophanis Pacem v. 73. *Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον· μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἴτνην κάνθαροι. μαρτυροῦσιν δὲ οἱ ἐπιχώριοι. Ἐπίχαρμος —. τρόπον δέ τινα καὶ Αἰσχύλος ἐπιχώριος· λέγει δὲ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ*

Αἰτναῖός ἐστι κάνθαρος βίᾳ πονῶν.

Codex *πόνων.* Correxit Dindorfius.

248.

Hesychius *θώψεις, θωπεύσεις. Αἰσχύλος Σισύφῳ πετροκυλιστῇ.* Codex *σεισύφω πετρακυλισθείς.*

ΣΦΙΓΞ.

Sphinx satyrica acta Ol. LXXVIII. 1. V. ad Laium.

249.

Athenaeus XV. p. 674. D. *Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεῖ σαφῶς φησιν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ, ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφιγγὶ εἰπών*

τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος, ἀρχαῖον στέφος,
δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου.

Libri *στέφανον*. Restituit *στέφανος* Grotius in Excerptis p. 49. V. Opusc. IV. p. 282.

250.

Aristophanes Ran. 1319.

Σφίγγα δυσαμερίαν πρύτανιν κύνα.

Scholiastes *Σφίγγα δὲ δυσαμερίαν, τὴν ἐπὶ κακῷ χρόνῳ Θηβαίοις φανεῖσαν, πάροχον θανάτου. ταῦτα δὲ ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου*. Bergkius in Diurnis antiq. a. 1835. p. 956. et Dindorfius *δυσαμεριᾶν*. Quod Aristophanes addit *πέμπει*, ex Agamemnone cum proximo versu sumptum est.

251.

Hesychius *κνοῦς, ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἦχος. λέγεται δὲ καὶ κνοή. καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος, ὡς Αἰσχύλος Σφιγγί. τινὲς δέ φασι κνοῦν μὲν ἦχον, χνόην δὲ μέρος τοῦ ἄξονος, ἡ χοινικίς*. Eadem Favorinus.

Ad Sphingem pertinuit fortasse fr. 459.

ΤΗΛΕΦΟΣ.

252.

Plato in Phaedone p. 108. A. *ἔστι δὲ ἄρα ἡ πορεία οὐχ ὡς ὁ Αἰσχύλου Τήλεφος λέγει. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἁπλῆν οἶμόν φησιν εἰς Ἅιδου φέρειν, ἡ δ' οὔτε ἁπλῆ οὔτε μία φαίνεταί μοι εἶναι*. Dionysius Halic. in Arte rhet. c. 6. p. 40, 30. ed. Sylb. vol. V. p. 265. ed. Reisk. *μία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ οἶμος, κατὰ τὸν Αἰσχύλον, εἰς Ἅιδου φέρουσα*. Ex Phaedone Platonis Clemens Alex. Strom. IV. p. 211. ed. Sylb. 583. ed. Pott. *οὐκ ἔστιν οὖν κατὰ τὸν Αἰσχύλου Τήλεφον νοεῖν ἁπλῆν οἶμον εἰς Ἅιδου φέρειν, ὁδοὶ δὲ πολλαί, καὶ ἀπάγουσαι ἁμαρτίαι*. Parum Aeschyli gravitati prospexit Heindorfius ad Phaed. p. 221. sententiam ita enervans, *ἁπλῆ γὰρ οἶμος πάντας* vel *ἁπλῆ γὰρ ἡμᾶς οἶμος εἰς Ἅιδου φέρει*.

253.

Hesychius *ἀμφιδεξίοις χερσί, ταῖς τῶν τοξοτῶν. διὰ τὸ ἑκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν. Αἰσχύλος Τηλέφῳ*. Codex *ταῖς τῶν τόξων*.

254.

Scholiastes Aristophanis ad Acharn. 331. *τὰ δὲ μεγάλα πάθη ὑποπαίζει τῆς τραγῳδίας, ἐπεὶ καὶ ὁ Τήλεφος κατὰ τὸν τραγῳδοποιὸν Αἰσχύλον, ἵνα τύχῃ παρὰ τοῖς Ἕλλησι σωτηρίας, τὸν Ὀρέστην εἶχε συλλαβών*.

Versum Ranarum 1302. Aristophanem ex Aeschyli Telepho sumpsisse putavit Timachidas. V. fr. 97.

ΤΟΞΟΤΙΔΕΣ.

Versabatur haec fabula in funesto exitu Actaeonis.

255.

Antigonus Carystius Hist. mirab. cap. 115. (127.) p. 174. ed. Beckm. p. 88. ed. West. *τῶν δὲ θηλέων ζώων ῥοπικώτερόν φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν ἵππον καὶ ἱππομανεῖν ἰσχυρῶς, ὅθεν καὶ πρὸς τὴν βλασφημίαν ἀπὸ τούτου μεταφέρεσθαι καὶ τὰς πρὸς τὰ ἀφροδίσια κεκινημένας ὀνειδίζεσθαι. φαίνεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἱστορικῶς τὸ τοιοῦτον οὕτως πως εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρθένους ἐν ταῖς Τοξότισιν,*

ἄδων ταῖς ἁγναῖς παρθένοις γαμηλίων
λέκτρων αστει μη βλεμμάτων ῥεπιβουλη.

καὶ διαλιπὼν προςέθηκε

οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων
ὀφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη.
ἔχων δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

Plutarchus in Amatorio p. 767. B. *καίτοι τήν γε ὥραν ἄνθος ἀρετῆς εἶναι λέγουσι· μὴ φάναι δὲ ἀνθεῖν τὸ θῆλυ μηδὲ ποιεῖν ἔμφασιν εὐφυΐας πρὸς ἀρετὴν ἄτοπόν ἐστι· καὶ γὰρ Αἰσχύλος ὀρθῶς ἐποίησε*

νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων
ὀφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη.

Idem de indiciis prof. in virtute p. 81. D. *νέας μὲν γὰρ γυναικός, ὥς Αἰσχύλος φησίν, οὐ λανθάνει φλέγων ὀφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη.* Hinc codex Par. 2633. in Crameri Anecd. Paris. I. p. 399. *νέας μὲν γὰρ γυναικός, ὡς Αἰσχύλος φησίν, οὔ τι λανθάνει φλέγων ὀφθαλμὸς εἴ τις ἀνδρὸς γεγευμένη.* Etym. M. p. 209, 47. *ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου ἱπποσέλινον, καὶ "θυμὸν ἱππογνώμονα," τὸν μεγαλογνώμονα.* Idem p. 474, 43. *εἴωθε γὰρ ἡ προςθήκη τῶν τοιούτων ζώων τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν, ὡς "θυμὸν ἱππογνώμονα," τὸν μεγάλης γνώμης, καὶ βούπαις.* In prioribus Aeschyli versibus Salmasius Exerc. Plin. p. 471. latere vidit *ῥέπει βολή.* Videntur fuisse eiusmodi,

ἁδών τις ἁγναῖς παρθένοις γαμηλίων
λέκτρων, ἑτοίμη βλεμμάτων ῥέπει βολή.

Si quis placet innuptis virginibus, prompte adnuunt. In altero fragmento *ἔχω δὲ* scribendum vidit Salmasius.

256.

Anecdota Bekkeri p. 351, 4. *ἄθηρος ἡμέρα, σεμνὴ πάνυ ἡ συμπλοκὴ καὶ ἀξίωμα οὐ μικρὸν ἔχουσα. καὶ γὰρ ὁ χρησάμενος τῇ φωνῇ καὶ τῇ φράσει Αἰσχύλος ἐστὶν ἐν Τοξότισι* (codex *τοξότησι*). *πρόςεστι δὲ τὸ σεμνὸν τῆς λέξεως καὶ τὸ πολιτικόν. λέγεται δὲ ἐπὶ Ἀκταίωνος*

οὔπω τις Ἀκταίων᾽ ἄθηρος ἡμέρα
κενόν, πόνου πλουτοῦντ᾽, ἔπεμψεν ἐς δόμους.

ἐγγράφων χρῶ, φησὶν ὁ Φρύνιχος.

257.

Scholiastes Homeri ad Il. IX. 593. *ἀμαθύνει· ὅτι ἄμαθον ποιεῖ· οὕτως δὲ λέγει τὴν πεδιάσιμον κόνιν. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ διαφθείρειν ψιλῶς τέταχε, περὶ τοῦ Ἀκταίωνος λέγων*

κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην.

258.

Pollux V. 47. *τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀκταίονος κυνῶν ὀνόματα, κατὰ τὴν Αἰσχύλου δόξαν, Κόραξ, Ἅρπυια, Χάρων, Λυκόττας.* Lobeckius Paralip. p. 276. *Κύραξ,* nescio unde. Vnus Bekkeri codicum *ἀραία.* Tum *λυκόττας* Bekkeri codices: legebatur *Λυκιτᾶς.*

259.

Hesychius *πεζοφόροις ζώμασιν. Αἰσχύλος Τοξότισιν. ὥσπερ πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων. τινὲς δὲ ποδήρεσι. ζῶμα δὲ τὸ ἔνδυμα.* Photius p. 405, 15. *πεζοφοροῦσιν, ἤτοι πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων, ἢ τοῖς ποδήρεσιν.* Pollux VII. 51. *τὸ δὲ ζῶμα ἔστι μὲν ἐπιτήδειον ἐνδῦναι, πέζας δὲ ἔχει, ὡς Αἰσχύλος δηλοῖ, πεζοφόρα τὰ ζώματα ἀποκαλῶν.*

ΤΡΟΦΟΙ.

Eadem fabula quae *Διονύσου τροφοί.*

ΥΨΙΠΥΛΗ.

V. fr. 155.

260.

Ὑψώ dicta ab Aeschylo Hypsipyle. V. fr. 225.

261.

Scholiastes Apollonii Rhodii in cod. Paris. ad I. 773. *ὅτι δὲ συνεγένοντο ταῖς Λημνίαις οἱ Ἀργοναῦται ἱστορεῖ καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰσχύλος δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις (ἐν Ὑψιπύλῃ* scholia prius edita) *ἐπελθεῖν φησὶν αὐτὰς τοῖς Ἀργοναύταις χειμαζομένοις, καὶ μὴ ἐᾶν προσχεῖν τῇ νήσῳ, μέχρις οὗ ὅρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν, ἅμα τε ἀποβῆναι αὐτοὺς τῆς νεὼς καὶ συγγενέσθαι αὐταῖς, καὶ οὕτως ἀποβῆναι ἐᾶσαι.*

262.

Hesychius *ἀποκορσωσαμέναις, ἀποκειραμέναις. κόρσας γὰρ τὰς τρίχας. Αἰσχύλος Ὑψιπύλῃ.* Codex *ὑψηπούλη,* quod Favorinus omisit.

Valckenarius ad Hypsipylen pertinuisse suspicatur fr. 334.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

De Aeschyli Philocteta Opusc. III. 113.

263.

Arg. Philoct. Sophoclis *κεῖται δὲ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιΐα.* Dio Chrysostomus Or. LII. *ἥ τε γὰρ τοῦ Αἰσχύλου μεγαλοφροσύνη καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἔτι δὲ τὸ αὔθαδες τῆς διανοίας καὶ φράσεως πρέποντα ἐφαίνετο τραγῳδίᾳ καὶ τοῖς παλαιοῖς ἤθεσι τῶν ἡρώων, οὐδὲν *ἔχοντα* ἐπιβεβουλευμένων οὐδὲ στωμύλον οὐδὲ ταπεινόν. ἐπεί τοι καὶ τὸν Ὀδυσσέα*

εἰςῆγε δριμὺν καὶ δόλιον, ὡς ἐν τοῖς τότε, πολὺ δὲ ἀπέχοντα τῆς νῦν κακοηθείας, ὥςτε τῷ ὄντι ἀρχαῖον ἂν δόξαι παρὰ τοὺς νῦν ἁπλοῦς εἶναι βουλομένους καὶ μεγαλόφρονας, καὶ οὐδέν γε ἀλλαττούσης τῆς Ἀθηνᾶς προςεδεήθη πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι ὅςτις ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Φιλοκτήτου, καθάπερ Ὅμηρος κἀκείνῳ δὴ ἑπόμενος Εὐριπίδης ἐποίησεν· ὥςτε τυχὸν ἄν τις ἐγκαλέσαι τῶν οὐ φιλούντων τὸν ἄνδρα, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἐμέλησεν ὅπως πιθανὸς ἔσται ὁ Ὀδυσσεὺς οὐκ ἐπιγιγνωσκόμενος ὑπὸ τοῦ Φιλοκτήτου. ἔχοι δ᾽ ἂν ἀπολογίαν, ὡς ἐγῷμαι, πρὸς τὸ τοιοῦτον· ὁ μὲν γὰρ χρόνος τυχὸν οὐκ ἦν τοσοῦτος ὥςτε μὴ ἀνενεγκεῖν τὸν χαρακτῆρα, δέκα ἐτῶν διαγεγονότων· ἡ δὲ νόσος ἡ τοῦ Φιλοκτήτου καὶ κάκωσις καὶ τὸ ἐν ἐρημίᾳ βεβιωκέναι τὸν μεταξὺ χρόνον οὐκ ἀδύνατον τοῦτο ἐποίει. πολλοὶ γὰρ ἤδη, οἱ μὲν ὑπὸ ἀσθενείας, οἱ δὲ ὑπὸ δυςτυχίας, ἔπαθον αὐτό. καὶ μὴν ὁ χορὸς αὐτῷ παραιτήσεως, ὥςπερ ὁ τοῦ Εὐριπίδου, οὐδὲν ἐδεήθη. ἄμφω γὰρ ἐκ τῶν Λημνίων ἐποίησαν τὸν χορόν. ἀλλ᾽ ὁ μὲν Εὐριπίδης εὐθὺς ἀπολογουμένους πεποίηκε περὶ τῆς πρότερον ἀμελείας, ὅτι δὴ τοσούτων ἐτῶν οὔτε προςέλθοιεν πρὸς τὸν Φιλοκτήτην οὔτε βοηθήσειεν οὐδὲν αὐτῷ· ὁ δ᾽ Αἰσχύλος ἁπλῶς εἰςήγαγε τὸν χορόν, ὃ τῷ παντὶ τραγικώτερον καὶ ἁπλούστερον· τὸ δ᾽ ἕτερον πολιτικώτερον καὶ ἀκριβέστερον. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐδύναντο πάσας διαφεύγειν τὰς ἀλογίας ἐν ταῖς τραγῳδίαις, ἴσως ἂν εἶχε λόγον μηδὲ τοῦτο παραπέμψαι· νῦν δὲ πολλάκις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ παραγιγνομένους ποιοῦσι τοὺς κήρυκας πλειόνων ἡμερῶν ὁδόν. ἔπειτα οὐδὲ ἐξ ἅπαντος ἦν μηδὲ προςελθεῖν αὐτῷ μηδένα Λημνίων, μηδὲ ἐπιμεληθῆναι μηδέν. δοκεῖ γάρ μοι, οὐδ᾽ ἂν διεγένετο τὰ δέκα ἔτη μηδεμιᾶς τυγχάνων βοηθείας· ἀλλ᾽ εἰκὸς μὲν τυγχάνειν αὐτόν, σπανίως δὲ καὶ οὐδενὸς μεγάλου, καὶ μηδένα αἱρεῖσθαι οἰκίᾳ ὑποδέξασθαι καὶ νοσηλεύειν, διὰ τὴν δυςχέρειαν τῆς νόσου. αὐτὸς γοῦν ὁ Εὐριπίδης τὸν Ἄκτορα εἰςάγει, ἕνα Λημνίων, ὡς γνώριμον τῷ Φιλοκτήτῃ προςιόντα καὶ πολλάκις συμβεβληκότα. οὐ τοίνυν οὐδὲ ἐκεῖνο δοκεῖ μοι δικαίως ἄν τις αἰτιάσασθαι, τὸ διηγεῖσθαι πρὸς τὸν χορὸν ὡς ἀγνοοῦντα τὰ περὶ τὴν ἀπόλειψιν τὴν τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὰ καθόλου συμβαίνοντα αὐτῷ. οἱ γὰρ δυςτυχοῦντες ἄνθρωποι πολλάκις εἰώθασι μεμνῆσθαι τῶν συμφορῶν καὶ τοῖς εἰδόσιν ἀκριβῶς καὶ μηδὲν δεομένοις ἀκούειν ἐνοχλοῦσιν ἀεὶ διηγούμενοι. καὶ μὴν ἡ ἀπάτη ἡ τοῦ Ὀδυσσέως πρὸς τὸν Φιλοκτήτην καὶ οἱ λόγοι, δι᾽ ὧν προςηγάγετο αὐτόν, οὐ μόνον εὐσχημονέστεροι καὶ ἥρωϊ πρέποντες, ἀλλ᾽ οὐκ Εὐρυβάτῳ ἢ Παταικίωνι, ἀλλ᾽, ὡς ἐμοὶ δοκοῦσι, καὶ πιθανώτεροι. τί γὰρ ἔδει ποικίλης τέχνης καὶ ἐπιβουλῆς πρὸς ἄνδρα νοσοῦντα, καὶ ταῦτα τοξότην, ᾧ εἴ τις μόνον ἐγγὺς παρέστη, ἀχρεῖος ἡ ἀλκὴ αὐτοῦ ἐγεγόνει; καὶ τὸ ἀπαγγέλλειν δὲ τὰς τῶν Ἀχαιῶν συμφοράς, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τεθνηκότα καὶ τὸν Ὀδυσσέα ἐπ᾽ αἰτίᾳ ὡς οἷόν τε αἰσχίστῃ καὶ καθόλου τὸ στράτευμα διεφθαρμένον, οὐ μόνον χρήσιμον ὥςτε εὐφρᾶναι τὸν Φιλοκτήτην καὶ προςδέξασθαι μᾶλλον τὴν τοῦ Ὀδυσσέως ὁμιλίαν, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἀπίθανον τρόπον τινά, διὰ τὸ μῆκος τῆς στρατείας καὶ διὰ τὰ συμβεβηκότα οὐ πάλαι κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀχιλλέως, ὅθ᾽ Ἕκτωρ παρὰ σμικρὸν ἦλθεν ἐμπρῆσαι τὸν ναύσταθμον.

Haec de Aeschylo, quibus addendum quod paullo post de Euripide dicit, *οὐ μόνον δὲ πεποίηκε τὸν Ὀδυσσέα παραγιγνόμενον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Διομήδους, Ὁμηρικῶς καὶ τοῦτο.*

264.

Athenaeus IX. p. 394. A. *κἂν Φιλοκτήτῃ δὲ* (Aeschylus) *κατὰ γενικὴν κλίσιν φαβῶν εἴρηκεν.*

265.

Scholiastes Homeri ad Od. XIV. 12. *τὸ μελάνδρυον τὴν ἐντεριώνην φασὶν οὕτω καλουμένην· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τὸν φλοιόν· ὁ δὲ Κράτης τὴν τῶν δασυτάτων φυτῶν μελάνδρυόν φησι, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ Φιλοκτήτῃ, "κρεμάσασα τόξον πίτυος ἐκ μελανδρύου."* Eustathius p. 1748, 57. (528, 6.) *φέρεται δὲ καὶ Αἰσχύλου χρῆσις ἐν Φιλοκτήτῃ, "κρεμάσας τόξον πίτυος ἐκ μελανδρύου."* Vix dubitari potest, quin poeta dederit

κρεμαστὰ τόξα πίτυος ἐκ μελανδρύου.

266.

Aristophanes Ran. 1430.

Σπερχειὲ ποταμὲ βούνομοί τ' ἐπιστροφαί.

Scholiastes *βούνομοι, ὑπὸ βοῶν καταστρεφόμεναι ἤγουν κατανεμόμεναι. ἔστι δὲ ἐκ Φιλοκτήτου Αἰσχύλου.*

267.

Aristoteles Poet. c. 22, 13. (c. 37.) *οἷον τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἰαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἓν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος, ἀντὶ κυρίου εἰωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' εὐτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε*

φαγέδαιναν, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός,

ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θοινᾶται μετέθηκεν. Legitur apud Aristotelem *φαγέδαινα.*

268.

Plutarchus in libro quo non iucunde vivi secundum Epicurum docet p. 1087. F. *ἐκ δὲ τοῦ πόνου μάρτυς ὁ Αἰσχύλου Φιλοκτήτης ἱκανός. οὐ γὰρ ὁ δράκων, φησίν, ἀνῆκεν, ἀλλ' ἐνῴκισε δεινὴν στομάτων ἔκφυσιν, ποδὸς λαβεῖν.* Valckenarius in Diatr. de fr. Eur. p. 128. recte *ἐνῆκεν* et *λαβών*, caetera autem imperite coniecit. Scribendum

οὐ γὰρ δράκων ἐνῆκεν, ἀλλ' ἐνῴκισεν
δεινὴν στομωτὸν ἔκφυσιν, ποδὸς λαβών.

269.

Suidas et Apostolius VIII. 30.

ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.

ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις παραπεσόντων τοῦτο λέγεται. φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης. V. Plutarchum Moral. p. 476. B. Diogenianum IV. 88. Arsenium p. 230.

270.

Photius p. 326, 9. *ὀκόρνους, τοὺς πάρνοπας. Αἰσχύλος Φιλοκτήτῃ. οἱ δὲ*

Ἴωνες ἀττελέβους. Hesychius non nominato auctore *ὀκόρνους, τοὺς ἀττελέβους. καὶ τὰ ἀκριώδη οὕτω λέγουσιν.*

271.

Maximus Tyrius Diss. XIII. p. 241. ed. Reisk. *ἡ δὲ δειλὴ ψυχὴ κατορωρυγμένη ἐν σώματι, ὡς ἑρπετὸν νωθὲς εἰς φωλεόν, φιλεῖ τὸν φωλεὸν καὶ οὐδεπώποτε θέλει ἀπαλλαγῆναι αὐτοῦ, οὐδὲ ἐξερπύσαι, ἀλλὰ καιομένῳ συγκαίεται, καὶ σπαραττομένῳ συσπαράττεται, καὶ ἀλγοῦντι συναλγεῖ, καὶ βοῶντι συμβοᾷ·*

ὦ πούς, ἀφήσω σε;

ὁ Φιλοκτήτης λέγει· ἄνθρωπε, ἄφες, καὶ μὴ βόα, μηδὲ λοιδοροῦ τοῖς φιλτάτοις, μηδὲ ἐνόχλει τὴν Δημνίων γῆν· "ὦ Θάνατε Παιάν." εἰ μὲν ταῦτα λέγεις ἀλλαττόμενος κακὸν κακοῦ, οὐκ ἀποδέχομαι τῆς εὐχῆς· εἰ δὲ ἡγῇ τῷ ὄντι τὸν θάνατον Παιᾶνα εἶναι καὶ ἀπαλλακτὴν κακοῦ καὶ ἀπλήστου καὶ νοσεροῦ θρέμματος, ἡγῇ καλῶς· εὔχου καὶ κάλει τὸν Παιᾶνα.

Stobaeus CXX. 12. *Αἰσχύλου*

ὦ Θάνατε Παιάν, μή μ᾿ ἀτιμάσῃς μολεῖν.
μόνος γὰρ εἶ σὺ τῶν ἀναγκαίων κακῶν
ἰατρός, ἄλγος δ᾿ οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ.

Vulgo *νεκροῖς*. Grotius *νεκρῶν*, et sic Brunckius ad Soph. Phil. 1471. qui se hos versus ad fidem cod. Paris. exhibere ait. Gaisfordius *νεκροῦ* e duobus codicibus. Idque confirmat Plutarchus in Consol. ad Apoll. p. 109. F. qui quod scribit, *ἄλγος γὰρ ὄντως οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ*, iam Gatakerus in Adv. misc. p. 508. vidit duas ipsius Plutarchi voces continere.

Ad Philoctetam fortasse pertinuit fr. 406.

ΦΙΝΕΥΣ.

Acta est haec fabula Ol. LXXVI. 4. Arg. Persarum *ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποτνιεῖ, Προμηθεῖ.* Non commemoratur in indice fabularum.

272.

Athenaeus X. p. 421. F. *Αἰσχύλος τ᾿ ἐν Φινεῖ*

καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.

Libri *ἐρρυσίας οἷον.* Correxit Lobeckius ad Phryn. p. 739.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Nulla fuit Aeschyli fabula hoc nomine dicta. V. ad fr. 283.

ΦΟΡΚΙΔΕΣ.

273.

Athenaeus IX. p. 402. B. *οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι οἱ περὶ τὴν Σικελίαν κατοικοῦντες ἀσχέδωρον καλοῦσι τὸν σύαγρον. Αἰσχύλος γοῦν ἐν Φορκίσι παρεικάζων τὸν Περσέα τῷ ἀγρίῳ τούτῳ συΐ φησιν*

ἔδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὥς.

Eustathius p. 1872, 4. (705, 47.) *χρῆσις δέ φασιν ἀσχεδώρου παρ' Αἰσχύλῳ, διατρίψαντι ἐν Σικελίᾳ καὶ εἰδότι. φησὶ γάρ "ἔδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὥς."* Anecdota Bekkeri p. 457, 21. *ἀσχέδωρος, παρ' Αἰσχύλῳ ὁ ἐκ ἰδίας ἀλκῆς ἄσχετα δωρούμενος, οἷον βίαιος. Ἰταλιῶται τὸν σύαγρον ἀσχέδωρον καλοῦσιν.*

274.

Catasterismi Eratostheni tributi cap. 22. *Περσεύς. — δοκεῖ δὲ καὶ ἅρπην παρ' Ἡφαίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι φησίν, ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητής. Φορκίδας Γραίας* (ita Galeus: cod. Oxoniensis *φόρκυσιν . . . ἃς*, Vindob. *φόρκόυσιν ἃς*) *εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες.* Hyginus Poet. astr. II. 12. p. 445. *sed, ut ait Aeschylus tragoediarum scriptor in Phorcisi, Graeae fuerunt Gorgonum custodes.* Hinc videtur in Catasterismis scribi debere: — *ἐξ ἀδάμαντος. ὡς δὲ Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι φησίν, ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητής, Γραίας εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες,* quamquam Eudocia quoque p. 335. sic exscripsit, *δοκεῖ δὲ καὶ ἅρπην παρ' Ἡφαίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι φησίν, ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητής.*

ΦΡΥΓΕΣ Η ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ.

De Aeschyli Myrmidonibus, Nereidibus, Phrygibus Opusc. V. p. 136.

275.

Scholiastes Homeri ad Il. II. 862. *Φρύγες. ἡ διπλῆ, ὅτι οἱ νεώτεροι τὴν Τροίαν καὶ τὴν Φρυγίαν τὴν αὐτὴν λέγουσιν, ὁ δὲ Ὅμηρος οὐχ οὕτως. Αἰσχύλος δὲ συνέχεεν.* Similiter Eustathius p. 364, 42.

276.

Athenaeus I. p. 21. E. *Ἀριστοφάνης γοῦν, παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἡ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πίστις, ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέγοντα*

τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν·

καὶ πάλιν

τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν,
ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνεῶτα,
πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας.

277.

Initio fabulae Achilles prae dolore perdiu silens erat. V. fr. 160.

278.

Pollux VIII. 131. *τῷ μέντοι φορτηγῷ ἐπὶ τῶν τὰ φορτία ἀγόντων ἐμπόρων κέχρηται Αἰσχύλος ἐν Φρυξὶν ἢ Λύτροις·*

ἀλλὰ ναυβάτην
φορτηγόν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

279.

Athenaeus II. p. 51. C. *μόρα δὲ τὰ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυξὶν ἐπὶ τοῦ Ἕκτορος,*

ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων.

Eustathius ubi qui *πέπονες* dicantur explicat, allatis aliis ex Athenaeo p. 68. D. 49. F. exemplis, p. 211, 16. (160, 5.) scribit *τοιούτου δὲ στοίχου καὶ τὸ πεπαίτερον, ὅπερ ἐστὶν ὡριμώτερον· Αἰσχύλος·* et apponit eundem versum. Pollux VI. 46. *συκάμινα· ταῦτα δὲ καὶ μόρα Αἰσχύλος ὠνόμακεν, τὰ ἄγρια οὕτως ὀνομάσας τὰ ἐκ τῆς βάτου.* Photius p. 275, 19. *μόρον, τὸ συκάμινον. Αἰσχύλος.*

280.

Hesychius

διαπεφρούρηται βίος.

Αἰσχύλος Φρυξίν. οἷον ἡ διὰ τοῦ βίου φρουρὰ συντετέλεσται, ἢ διελήλυθεν ὁ χρόνος. Codex *φθορά.*

281.

Stobaeus CXXV. 7. *Αἰσχύλου Ἕκτορος*

καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν,
εἴτ' οὖν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει
τῷ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι φθιτούς.
ἡμῶν γε μέντοι νέμεσίς ἐσθ' ὑπερτέρα,
καὶ τοῦ θανόντος ἡ δίκη πράσσει κότον.

V. 1. *εἰ θέλεις* omittunt codices A. B. — V. 2. *ὃ γοῦν* A. B. Vulgo *τὸ γοῦν*. Quod correxi. — V. 3. *τῷ* Salmasius. Libri *καί.*

282.

Ei sermoni, qui inter Priamum atque Achillem fuit, vindicanda arbitror duo fragmenta apud Stobaeum IV. 15. et 19. Eo in loco scriptorum notationes vehementer perturbatae sunt, sed bona fortuna accidit, ut versum illorum alii ex superstitibus fabulis petiti sint, alii de scriptore ipsi faciant indicium. Legitur autem in margine *Αἰσχύλου* adscriptum non ei cui oportebat versui, pariterque post apud Schowium p. 112. quum praecessisset Euripidis nomen, *τοῦ αὐτοῦ ἐν Φρυξί* adiectum est versui heroico, qui non est Aeschyli. Sed hic tamen titulus opportune monet unum illorum fragmentorum ad Phryges Aeschyli esse referendum; quumque illud, quod paullo ante ex eodem poeta allatum esse certissimum videtur, sententiam contineat eam, cui tuendae alterum inservit, veri simillimum est utrumque ex eodem Priami cum Achille colloquio esse decerptum. Dicit igitur Priamus, praecipitem Achillis ferociam reprehendens,

οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν·
σφαλεὶς γὰρ οὐδεὶς εὖ βεβουλεῦσθαι δοκεῖ.

Haec enim ut Aeschyli esse persuasum habeam, facit *ποδώκη*, verbum valde probatum Aeschylo: de quo dixi Opusc. vol. III. p. 140. Ad haec quum duobus versibus respondisset Achilles, rursum Priamus

τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν
εἰς πημονὰς καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς.

Trinc. et Mss. aliquot Schowii *εἰς συμφορὰν καθίστησι πολλήν.* Vnus *εἰς*

ἡδονὰς καθῆκε πολλά. Unde Schowius εἰς συμφορὰν καθῆκε πολλὰ edidit, eoque modo etiam Dobraeus in Addend. Aristoph. p. 136. scribendum censuit. Non contemnenda vero erat codicis illius scriptura ἡδονάς, in qua latet gravius verbum πημονάς. Numerantur hi duo trimetri octavum incertorum fragmentorum Euripidis, ubi Matthiae adnotavit Valckenario eos Sophoclis visos esse.

283.

Pollux VII. 91. ἃ δὲ ποδεῖα Κριτίας καλεῖ, εἴτε πίλους αὐτὰ οἰητέον εἴτε περιειλήματα ποδῶν, ταῦτα πέλλυτρα καλεῖ ἐν Φρυξὶν Αἰσχύλος·

πέλλυτρ᾽ ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

Sic edidit Bekkerus, quum ἐν φρυνὶ ei praebuisset codex optimus Parisiensis. Vulgo ἐν Φοινίσσαις, quod omittit codex Palatinus. Idem Pollux II. 196. καὶ ποδεῖα τοὺς περὶ τοῖς ποσὶ πίλους Κριτίας, ἅπερ Αἰσχύλος πέλλυτρα καλεῖ.

284.

Scholiastes Euripidis ad Androm. 1. Θηβαία πόλις. τὴν ἐν Ἀσίᾳ λέγει τὴν Ὑποπλάκιον Θήβην, ἧς Ἠετίων ἐβασίλευσεν. Δικαίαρχός φησιν ἐνθάδε ἀπόσπασμά τι μετὰ τοῦ Κάδμου οἰκῆσαι. ἔνιοι δὲ καὶ τὴν Χρύσην καὶ τὴν Λυρνησσὸν ἐν τῷ τῆς Θήβης πεδίῳ τάσσουσιν, ὡς ὁ Αἰσχύλος Λυρνησσίδα προσαγορεύσας τὴν Ἀνδρομάχην ἐν τοῖς Φρυξίν, ἔνθα καὶ ξένως ἱστορεῖ Ἀνδραίμονος αὐτήν, λέγων

Ἀνδραίμονος γένεθλον ὦ Λυρνησσίου,
ὅθεν περ Ἕκτωρ σ᾽ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην.

V. 1. ὦ et v. 2. σέ addidi: codices enim Cobeti ὅθενπερ Ἕκτωρ ἄλοχον, reliqui ὅθεν παρ᾽ Ἕκτορος ἄλοχον. Refertur ὅθεν ad Λυρνησσόν, quod latet in Λυρνησσίου.

285.

Scholiastes Venetus ad Il. XXII. 351. (ad illud οὐδ᾽ εἴ κέν σ᾽ αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι Δαρδανίδης Πρίαμος) ἡ διπλῆ, ὅτι ὑπερβολικῶς λέγει. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ᾽ ἀληθείας ἀνθιστάμενον χρυσὸν πεποίηκε πρὸς τὸ Ἕκτορος σῶμα ἐν Φρυξίν. Schol. Townl. et Vict. ὁ μέντοι Αἰσχύλος Ἕκτορος λύτροις ἀληθὲς αὐτὸ ἐξεδέξατο. Huc pertinet, quod Hesychius habet, ἄροτον, τὸν ὁλκὸν τοῦ Ἕκτορος, ἢ τὸ ἀντίσταθμον. Αἰσχύλος Φρυξί. Sic etiam Favorinus. Schowius, ex codice an per errorem, ἀροτόν. Verior prior interpretatio: neque enim fieri potuit, ut pondus per se diceretur ἄροτος.

286.

Hesychius ἀγαστά, ἃ ἄν τις ἀγάσαιτο, οἷον ἀρεστά. Αἰσχύλος Φρυξίν. Codex φρά͵ζ. Dubitavit Albertius, an, quod litterarum ordo suadeat, ἀγατά scripserit Hesychius.

287.

Hesychius ἀδίοπον, ἄναρχον καὶ ἀφύλακτον. Αἰσχύλος Φρυξί. δίοποι γὰρ οἱ τῆς νεὼς φύλακες. Eadem in Bekkeri Anecd. p. 344, 8. non nominato auctore. Favorinus Αἰσχύλος παρὰ Φρυξίν, ἀπὸ τοῦ διέπω. δίοποι

γὰρ ἐλέγοντο οἱ τῆς νεὼς φύλακες. Eustathius p. 203, 11. (154, 5.) ἐκ δὲ τούτου οὐ μόνον δίοποι οἱ ἄρχοντες, ὡς καὶ Αἰσχύλος δηλοῖ (v. ad fr. 244.), ἀλλὰ καὶ ἀδίοποι οἱ μὴ ἀρχόμενοι. ἀδίοπος γάρ φασιν ὁ ἄναρχος καὶ ἀφύλακτος, ἐπεὶ δίοποι οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ διέποντες.

288.

Hesychius et Favorinus ἐπιστροφαί, διατριβαί, δίαιται. Αἰσχύλος Φρυξί. Huc rettulit Bergkius in Mus. philol. VI. (a. 1848.) p. 147. versum ab Eustathio p. 1484, 50. commemoratum

Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί.

Legitur ibi Συρῶν. Aristides I. p. 239, 13. ed. Iebb. οὕτω λαμπρά τε καὶ κοινὰ πᾶσι τὰ ὄντα κέκτηται, καὶ οὔτε Ἰταλία τῶν ταύτης κτημάτων ὑπερορᾷ οὔτε Αἴγυπτος οὕτω πόρρω οὔτε Τυρρηνικὸν πέλαγος οὔτε Σύρων καὶ Κιλίκων, ποιητὴς ἂν εἴποι, ἐπιστροφαί. Legitur ibi ἐνστροφαί, quod Bergkius emendavit.

289.

Hesychius τιτῆναι, βασιλίδες. ἢ Ἕκτορος λύτροις. Favorinus τιτηναις, βασιλίσιν, ἢ Ἕκτορος λύτροις. Codex Hesychii βασι^λδ΄, editiones βασιλίδι, Sopingius addit Αἰσχύλος ἐν Φρυξίν. Eadem vox mendose alio loco apud Hesychium scripta, τιήνη, ἡ βασίλισσα, quod et ipsum recepit Favorinus. Ab honore repetitam esse hanc appellationem docet aliud apud Hesychium vocabulum, τίταξ, ἔντιμος, ἢ δυνάστης· οἱ δὲ βασιλεύς.

Ad Phryges fortasse pertinuit fr. 455.

ΦΡΥΓΙΟΙ.

In indice fabularum.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

Anecdota Bekkeri p. 73, 10. ψυχαγωγός. οἱ μὲν Ἀλεξανδρεῖς τὸν τῶν παίδων ἀνδραποδιστὴν οὕτω καλοῦσιν, οἱ δ' ἀρχαῖοι τοὺς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων γοητείαις τισὶν ἄγοντας. τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τοῦ Αἰσχύλου τὸ δρᾶμα Ψυχαγωγός.

290.

Scholiastes Homeri ad Od. XI. 145. οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλέγονον ἀνέπλασαν, τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως, ὃς δοκεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν ὑπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα διαχρήσασθαι τρυγόνος κέντρῳ. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ψυχαγωγοῖς ἰδίως λέγει

ἐρῳδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος
ὄνθῳ σε πλήξει, νηδύος χειλώμασιν.
ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος
σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές.

V. 2. scriptum erat ὄν θ' ὡς ἔπληξεν ἡ δ' υἱὸς χειλώμασιν. Emendavit Valckenarius Diatr. p. 286.

291.

Aristophanes Ran. 1297.

Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.

Schol. Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον· ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν. Aliud scholion in cod. Cantabr. I. τοῦτο ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν. τὸ δὲ Ἑρμᾶν μὲν τίομεν λέγουσιν οἱ Ἀρκάδες διὰ ταῦτα· ἐν τῇ Κυλλήνῃ, ἥ ἐστιν ὄρος Ἀρκαδίας, ἐτιμᾶτο ὁ Ἑρμῆς. διὰ γοῦν τὴν ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων τιμήν, ὡς πρόγονος τούτοις ἐδόκει. ᾄδουσι δὲ καί τινα ἱστορίαν μυθώδη. λίμναν δὲ λέγει τὴν Στυμφαλίδα, ἐν Ἀρκαδίᾳ γὰρ καὶ αὕτη. Conf. Fritzschium ad Ranas p. 380. seq.

292.

Pollux X. 10. αὐτὸ μὲν γὰρ τοὔνομα τῆς σκευοθήκης εὕροις ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου Ψυχαγωγοῖς·

καὶ σκευοθηκῶν ναυτικῶν τ᾽ ἐρειπίων.

293.

Hesychius δρώπτειν, διακόπτειν, ἢ διασκοπεῖν. Αἰσχύλος Ψυχαγωγοῖς.

294.

Photius p. 534, 1. et Suidas σταθερόν. — τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς

σταθέρου χεύματος.

Apud Suidam plerique libri χρήματος.

295.

Scholiastes Apollonii Rhodii ad III. 846. ὅτι δὲ τὴν Δαῖραν Περσεφόνην καλοῦσι Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἐξηγητικῷ συγκατατίθεται καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει, τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαῖραν.

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

De Aeschyli Psychostasia Opusc. VII. p. 343.

296.

Pollux IV. 130. ἀπὸ δὲ τοῦ θεολογείου, ὄντος ὑπὲρ τὴν σκηνήν, ἐν ὕψει ἐπιφαίνονται θεοί, ὡς ὁ Ζεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν Ψυχοστασίᾳ. Plutarchus de audiendis poetis p. 16. F. exemplum eorum, quae ab ipsis sint poetis conficta, allaturus ita scribit, οἷον ἐπὶ τοῦ Διὸς εἰρηκότος Ὁμήρου "ἐν δ᾽ ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ᾽ Ἕκτορος ἱπποδάμοιο. ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ᾽ Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ· ᾤχετο δ᾽ εἰς Ἀΐδαο, λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων," τραγῳδίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῷ μύθῳ περιέθηκεν, ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν, καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Διὸς ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἠώ, δεομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων. τοῦτο δὲ παντὶ δῆλον ὅτι μυθοποίημα καὶ πλάσμα πρὸς ἡδονὴν ἢ ἔκπληξιν ἀκροατοῦ γέγονε. Scholiastes Venetus ad Il. VIII. 70. ὅτι τὰς θανατηφόρους μοίρας λέγει. ὁ δὲ Αἰσχύλος νομίσας λέγεσθαι τὰς ψυχάς, ἐποίησε τὴν Ψυχοστασίαν, ἐν ᾗ ἐστὶν ὁ Ζεὺς ἱστὰς ἐν τῷ ζυγῷ τὴν τοῦ Μέμνονος καὶ Ἀχιλλέως ψυχήν. Ibidem Porphyrius πρὸς Αἰσχύλον Ψυχοστασίαν γράψαντα. Eustathius ad eundem locum p. 699, 30. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ὅτι Αἰσχύλος ἐνταῦθα κῆρας οὐ τὰς εἰς θάνατον μοίρας, ἀλλὰ ψυχὰς νοήσας, ἐποίησεν αὐτὸς

Ψυχοστασίαν, ἐν ᾗ ὁ Ζεὺς ἵστησιν ἐν ζυγῷ τὴν τοῦ Μέμνονος καὶ τοῦ Ἀχιλλέως ψυχήν. Scholiastes ad XXII. 210. κῆρας τὰς μοίρας λέγει, οὐ τὰς ψυχάς, ὡς ἐδέξατο φαύλως Αἰσχύλος. Et Eustathius p. 1266, 37. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ἐκ τούτου τοῦ χωρίου πεπλάσθαι, ὡς καὶ αὐτὸ προεδηλώθη, τὴν Ψυχοστασίαν τῷ Αἰσχύλῳ, κῆρε νοήσαντι τὰς ψυχάς, ὡς καθόλου τοῦ Διὸς ψυχὰς ἱστῶντος.

297.

Pollux IV. 130. ἡ δὲ γέρανος μηχάνημά ἐστιν ἐκ μετεώρου καταφερόμενον ἐφ' ἁρπαγῇ σώματος, ᾧ κέχρηται Ἠὼς ἁρπάζουσα τὸ σῶμα τοῦ Μέμνονος.

298.

Hesychius ἀνηκίδωτοι, ἄνευ ἀκίδος. Αἰσχύλος Ψυχοστασίᾳ. Mendose scriptum ἀνηκίδοτοι et in impressis libris atque apud Favorinum ψυχοστασίαις. Grammaticus Bekkeri p. 402, 25. ἀνηκίδωτοι, ἄνευ ἀκίδος.

299.

Hesychius αὐριβάτας. Αἰσχύλος τὸ αὔριον ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι. καὶ ὁ αὐτὸς Ψυχοστασίᾳ (edd. et Fav. ψυχοστασίαις) οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβήλων. Interpungendum esse post ὄνομα, et scribendum ταχυβήμων, quo explicetur αὐριβάτας, iam alii viderunt. Neque infeliciter Pauwium τὸ αὔριον mutari in τὸ αὖρι voluisse, quod Toupius τὸ αὐρί scribi volebat, ex Anecdotis Bekkeri p. 464, 9. apparet, αὐρίβατον, τὸ αὖρι τιθέασιν ἐπὶ τοῦ ταχέως καὶ τάχα, οὐκ ἀπὸ τῆς αὔρας, ἀλλὰ κατά τινα βαρβαρικὴν λέξιν. τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αὔριον.

300.

Strabo XV. p. 728. λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σούσιοι· φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. Videtur hoc fecisse aut in Psychostasia aut in Memnone.

301.

Eustathius p. 1484, 47. (152, 7.) ἰστέον δὲ καὶ ὅτι τὸ θηλυκὸν τοῦ Αἰθίοψ ἰδιωτικῶς μὲν Αἰθιόπισσα, ἄλλως δὲ περιφραστικῶς ἡ ἐξ Αἰθιόπων. λέγεται δὲ καὶ ὁμοφώνως τῷ ἀρσενικῷ κατὰ τοὺς παλαιούς· "Αἰθίοπα" γοῦν φασι "φωνήν" Αἰσχύλος λέγει καὶ

πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται.

Potest hoc dictum fuisse in Psychostasia aut in Memnone.

302.

Aristophanes Ran. 961.

ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς
Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.

Pertinent haec ad Psychostasiam aut ad Memnonem.

Ad Psychostasiam aut ad Memnonem pertinuisse videtur γρυπαίετος fr. 457

ΩΡΕΙΘΥΙΑ.

Non commemoratur in indice fabularum.

303.

Longinus *περὶ ὕψους* sect. III. §. 1. . . . .

καὶ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.
εἰ γάρ τιν᾽ ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον,
μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον
στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι.
νῦν δ᾽ οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.

οὐ τραγικὰ ἔτι ταῦτα, ἀλλὰ παρατράγῳδα, αἱ πλεκτάναι καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἐξεμεῖν καὶ τὸ τὸν Βορέαν αὐλητὴν ποιεῖν καὶ τὰ ἄλλα ἑξῆς. τεθόλωται γὰρ τῇ φράσει καὶ τεθορύβηται ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεδείνωται, κἂν ἕκαστον αὐτῶν πρὸς αὐγὰς ἀνασκοπῇς, ἐκ τοῦ φοβεροῦ κατ᾽ ὀλίγον ὑπονοστεῖ πρὸς τὸ εὐκαταφρόνητον. — V. 1. Ruhnkenius male probat Musgravii coniecturam *εἰ καί.* Tollius *καὶ μή*, quod Toupius probat. — V. 2. Musgravio *μόνον* in *ψόλον* mutandum esse videbatur. Toupius legit *εἰ γὰρ τὸν ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον.* Dobraeus Adv. II. p. 31. scribendum coniicit *εἰ γάρ τιν᾽ ἑστιοῦχον ὄψομαι δόμων*, *si quam domi conspexero.* — V. 3. Ruhnkenius *βίᾳ παρείρας.* — Ex Aeschyli Orithyia haec sumpta esse docet Ioannis Siceliotae scholion ad Hermogenem apud Ruhnkenium et in Walzii Rhet. Graecis vol. VI. p. 225. *φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ* (Aeschyli Agamemnonem commemoraverat) *μᾶλλον ἐν τῷ τῆς Ὠρειθυίας δράματι, ὅπου ταῖς δυσὶ σιαγόσι φυσῶν ὁ Βορέας κυκᾷ τὴν θάλασσαν· οὐ γὰρ φέρω ἐπὶ μνήμης τὰ ἰαμβικά, ἐπιλαθόμενος· διὸ καὶ Σοφοκλῆς μιμεῖται· λέγει δὲ περὶ τούτων Λογγῖνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ κά τῶν φιλολόγων.*

. . . . ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ.

304.

Hesychius *ἀποφύλιοι, ξένοι, οἱ μὴ ἔχοντες φυλήν. Αἰσχύλος σατυρικῷ.* Ita codex. Favorinus omittit *σατυρικῷ.* Anecdota Bekkeri p. 439, 12. *ἀποφώλιοι ξένιοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως Αἰσχύλος. ἀποφώλιον, ὀλίγου ἄξιον, ἀπαίδευτον, μάταιον. οἳ δὲ ἄγριον, ἢ ἀδόκιμον, ἢ θηριώδη, ἀπὸ τῶν φωλεῶν. ἔνιοι δὲ φωλεόν φασι τὸ λαμπρὸν δεῖπνον.* Suidas *ἀποφώλιοι, ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως Αἰσχύλος· ἢ ἀπαίδευτοι. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια, ὥς φασιν οἱ Ἴωνες.*

EX INCERTIS FABVLIS.

305.

Scriptor dissertationis de Nilo, quae nunc adiecta est libro secundo Athenaei (p. 163. seqq. ed. Dind.). Primus eam edidit H. Stephanus anno MDLVII. inter Aristotelis et Theophrasti scripta quaedam p. 144. seqq. Postea adiunxit Wesselingius Herodoto p. 788. seqq. *καὶ Αἰσχύλος*

γένος μὲν αἰνεῖν ἐκμαθὼν ἐπίσταμαι
Αἰθιοπίδος γῆς, ἔνθα Νεῖλος ἑπτάρους
γάνος κυλίνδει πνευμάτων ἐπομβρίᾳ,

ἔν δ᾽ ἥλιος πυρωπὸς ἐκλάμψας χθονὶ
τήκει πετραίαν χιόνα· πᾶσα δ᾽ εὐθαλὴς
Αἴγυπτος ἁγνοῦ νάματος πληρουμένη
φερέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν.

V. 1. *καὶ μαθὼν* apud Stephanum, unde Schweighaeuserus *ἐκμαθὼν* restituit. C (i. e. epitomes Athenaei codex Paris.) *ἐκλαθών*. — V. 2. *ἔνθα Νεῖλος ἐπάρρους* Steph. *ἐντάδε Νεῖλος ἐπτάρρους* C. — V. 3. *γαῖαν κυλίνδει* C, *γαῖαν κυλίνδων* Steph. Quod correxi. Non recte ab Is. Vossio ad Melam I. 9, 27. *πνευμάτων* in *ῥευμάτων* mutatum esse Aristides docet T. II. p. 339. ed. Iebb. *ἀπεβλέψαμεν οὖν εἰς τὰ νέφη, καί τις ἔφη τῶν παρόντων, ταῦτα δὴ τὰ Νείλου πνεύματα· οὕτω γάρ πως ὠνόμασε.* — V. 4. *ἐν ᾗ πυρωπὸς ἥλιος ἐκλάμψας χθονὶ* C, *ἐν ᾗ πυρωτὸν μηνὸς ἐκλάμψαν φλόγα* Steph. Quae correxi. — V. 5. *πετραίην* Steph. apud quem hic versus post sextum positus est. — V. 7. *ἀγγέλλει* Steph. — Respicere videntur ad hunc locum Aeschyli Aristides T. II. p. 335, 7. ed. Iebb. *καὶ ὡς ἔοικεν, Αἰγυπτίων μὲν οἱ μὴ ἀποδημήσαντες οὐδὲ εἶδον χιόνα, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἑτέρου λέγοντος δύνανται μαθεῖν — οἱ δ᾽ ἐπὶ τῇ τῆς μεσημβρίας ἀρχῇ χιόνος πλέον ἢ θέρμης ἔχουσι; καὶ τί γένοιτ᾽ ἂν τούτου τραγικώτερον ψεῦσμα, ἄν τ᾽ Εὐριπίδης, ἄν τ᾽ Αἰσχύλος αὐτὸ συνθῇ;* Idem p. 336, 4. *εἶθ᾽ ὃ μηδ᾽ ἐπείσακτον αὐτοῖς ἐστι θέρους νόμῳ, τοῦτ᾽ ἄγειν τὸν Νεῖλον θέρους ὥρᾳ τοσοῦτον πλήθει; πάντων γε ἥκιστά μοι δοκεῖν. καὶ πρὸς μὲν Εὐριπίδην τε καὶ Αἰσχύλον καὶ ταῦτα ἴσως οὐχ ἱκανά, ἀλλὰ πέρα τῶν ἱκανῶν, οὕτως γε σαφοῦς καὶ πρὸ ποδῶν ὄντος τοῦ ἐλέγχου, καὶ δεικνύντος ὅλως τὸ ἀδύνατον, ὥσπερ ἐν τοῖς ἄνω τῆς ἐκροῆς.* Idem p. 345, 9. *καὶ τί δεῖ παλιρροίας καὶ δίνας λέγειν, ἀμελήσαντι ὅτι οὔτ᾽ αὐτόθεν ὁ Νεῖλος ὁρμᾶται, ἀλλὰ πολὺ πλείων ὁ ἄνω τόπος αὐτόθεν ἤπερ ὁ πρὸς θάλατταν, οὔθ᾽ ὑπὲρ τοὺς καταρράκτας δυνατὸν τὸ ὕδωρ ὑπερβαλεῖν, εἰ μὴ κατ᾽ Αἰσχύλον ὡς ἀληθῶς ἐξ αἰθέρος τις αὐτὸ "κατάπαλτον" θείη.* Schol. Paris. Apollonii Rhodii ad IV. 269. *καὶ Σοφοκλῆς δὲ καὶ Αἰσχύλος οὕτως ὑπέλαβον τοῦ* (*τοὺς* schol. ed.) *κατ᾽ Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπον* (*τόπους* schol. ed.), *τηκομένης δὲ τῆς χιόνος* (*τὴν χύσιν* addunt schol. ed.) *εἰς τὸν Νεῖλον ἐκδίδοσθαι.* Videntur autem hi versus in Memnone scripti fuisse. V. Opusc. VII. p. 347. seqq.

306.

Aristoteles Hist. an. IX. 49. (36. ed. Schneid.) p. 633. A. ed. Bekk. *μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ ἔποψ τὸ χρῶμα καὶ τὴν ἰδέαν, ὥσπερ πεποίηκεν Αἰσχύλος ἐν τοῖσδε·*

τοῦτον δ᾽ ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὑτοῦ κακῶν
πεποικίλωκε, κἀποδηλώσας ἔχει
θρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ·
ὃς ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερὸν
κίρκου λεπάργου. δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ,

παιδός τε χαὐτοῦ νηδύος μιᾶς ἄπο.
νέας δ᾽ ὀπώρας ἡνίκ᾽ ἂν ξανθῇ στάχυς,
στικτή νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ.
ἀεὶ δὲ μίσει τῶνδ᾽ ἀπ᾽ ἄλλον εἰς τόπον
δρυμοὺς ἐρήμους καὶ πάγους ἀποικίσει.

V. 9. ubi libri quidam *ἀπάλλου* vel *ἀσπάλλον* vel *ἀπαλῶν* habent, Ios. Scaliger scribendum coniecit *ἀεὶ δὲ μίσει τοῦδε Παλλήνης τόπου*, quod probans Schneiderus in postremo versu *ἐποικίσει* scribi voluit.

307.

Athenaeus VII. p. 303. B. *μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος, λέγων*

σφύρας δέχεσθαι κἀπιχαλκεύειν μύδρους
ὃς ἀστενακτί, θύννος ὥς, ἠνείχετο
ἄναυδος·

καὶ ἀλλαχοῦ

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην,

ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει. — V. 1. *κἀπιχαλκεύει λέγων μύδρους* codices, *κἀπιχαλκεύειν λέγω μύδρους* ed. Aldina. Emendavit Iacobsius. — V. 2. codices *ηὔχετο*. Quod correxi. Similiter Iacobsius *ἠνέσχετο*. — V. 3. *ἄναυδος* ed. Aldina. Codices *ἂν λυδὸς* vel *ἂυ λυδος*. — In altero fragmento codices non *τὸ σκαιόν*, sed *οὗτος καί*, praeter epitomen, quae omittit. Tum *ὄμμα* epitome. Codices *ὄνομα*. — Eustathius p. 994, 51. (989, 47.) ex epitome Athenaei, *λέγεται δέ φησι καὶ ὡς θύννος τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέπει. διὸ καὶ Αἰσχύλος φησίν "ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην."* Plutarchus de sollertia anim. p. 979. E. *ἄκουσον ἤδη τὴν ἀριθμητικὴν ἐπιστήμην αὐτῶν· πρότερον δὲ καὶ μὰ Δία τὴν ὀπτικήν, ἣν ἔοικε μηδ᾽ Αἰσχύλος ἀγνοῆσαι· λέγει γάρ που "τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην." τῷ γὰρ ἑτέρῳ δοκοῦσιν ἀμβλυώττειν· ὅθεν ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν Πόντον ἐν δεξιᾷ, τῆς γῆς ἐχόμενοι, καὶ τοὐναντίον, ὅταν ἐξίωσιν, ἐμφρόνως πάνυ καὶ νουνεχῶς ἀεὶ τὴν τοῦ σώματος φυλακὴν ἐπὶ τῷ κρείττονι ποιούμενοι τῶν ὀφθαλμῶν.* Aelianus Hist. an. IX. 42. *ὅτι δὲ τῷ ἑτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὁρῶσιν, τῷ δὲ ἄλλῳ οὐκέτι, καὶ Αἰσχύλος ὁμολογεῖ, λέγων "τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην." παρίασί τε εἰς τὸν Πόντον, καὶ κατὰ τὴν δεξιὰν ἑαυτῶν πλευρὰν τὴν γῆν λαμβάνουσι, καθ᾽ ἣν καὶ βλέπουσιν· ἐξιόντες τε αὖ κατὰ τὴν ἀντίπερα νέουσι τῆς γῆς ἐχόμενοι, τὴν φρουρὰν τὴν τοῦ σώματος κατὰ τὸν ὁρῶντα τῶν ὀφθαλμῶν λαμβάνοντες προμηθέστατα.* Habent hunc Aeschyli versum etiam schol. Oppiani ad Hal. IV. 504. et 525. et Apostolius X. 38.

308.

Athenaeus IX. p. 375. C. *Αἰσχύλος δέ φησιν*

ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ᾽ εὐθηλούμενον
τόνδ᾽ ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ

ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;

καὶ πάλιν

λευκός· τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος
ὁ χοῖρος. ἕψου, μηδὲ λυπηθῇς πυρί.

καὶ ἔτι

θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός,
ἣ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά,
δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου. — V. 2. *ἐν ῥοθοῦντι* Dindorfius. Libri *ἐν νοθοῦντι* vel *ἐννοτοῦντι*. Epitome *νοθοῦντι* omittit. — V. 3. *βέλτερον* Erfurdtius et alii. Libri *βέλτιον*. — V. 7. *ἣ πολλά μ'* emendavit Porsonus ad Toupii Emend. vol. IV. p. 477. Legebatur *ἣ πολλά γ'*.

309.

Athenaeus XI. p. 491. A. *καὶ Αἰσχύλος δέ, ἐκφανέστερον προσπαίζων τῷ ὀνόματι κατὰ τὴν ὁμοφωνίαν,*

αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι
πατρὸς μέγιστον ἆθλον οὐρανοστεγῆ
κλαίεσκον, ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων
ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πελειάδες.

ἀπτέρους γὰρ αὐτὰς εἴρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις ὁμωνυμίαν. V. 2. libri *οὐρανός τε γῆ.* Emendavit De la Porte du Theil. Respicit hos versus scholiastes Homeri ad Il. XVIII. 486. *τὰς δὲ Ἄτλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς καταστερισθῆναί φησιν Αἰσχύλος.* Sumpti sunt fortasse ex Heliadibus. V. Opusc. III. p. 141.

310.

Athenaeus XII. p. 528. C. *τοὺς δὲ Κουρῆτας Φύλαρχος διὰ τῆς ἑνδεκάτης τῶν ἱστοριῶν Αἰσχύλον ἱστορεῖν διὰ τὴν τρυφὴν τυχεῖν τῆς προσηγορίας·*

χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένοις ἁβραῖς·
ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ᾔνεσαν.

Epitome *λοιπὸν* pro *λαόν*, et antea *παρθένου ἁβρᾶς*, quod vitium repetit Eustathius p. 1292, 53. (1403, 5.) *Κουρῆτες δέ, περὶ ὧν εἰς πλάτος προγέγραπται, χλιδῶντα πλόκαμον τρέφοντες, ὥστε παρθένου ἁβρᾶς Κουρῆτας ἐκλήθησαν κουρᾶς ἕνεκεν.*

311.

Athenaeus XIV. p. 632. C. *καὶ διὰ τοῦτο τῶν μὲν θεῶν Ἀπόλλωνα, τῶν δὲ ἡμιθέων Ὀρφέα μουσικώτατον καὶ σοφώτατον ἔκρινον, καὶ πάντας τοὺς χρωμένους τῇ τέχνῃ ταύτῃ σοφιστὰς ἀπεκάλουν, ὥσπερ καὶ Αἰσχύλος ἐποίησεν,*

εἶτ' οὖν σοφιστὴς κάρτα παραπαίων χέλυν.

Libri *καλὰ παραπαίων,* quod emendavi, eodemque modo Butlerus.

312.

Plutarchus in vita Demetrii c. 35. *διὸ καί φασιν αὐτὸν ἐν ταῖς χείροσι μεταβολαῖς πρὸς τὴν τύχην ἀναφθέγγεσθαι τὸ Αἰσχύλειον*

σύ τοί με φυσᾷς, σύ με καταvανεῖν δοκεῖς.

Idem de monarchia democr. et olig. p. 827. C. *τὸ Αἰσχύλειον ἀναφωνεῖν, ᾧ πρὸς τὴν τύχην ἐχρῆτο Δημήτριος ὁ πολιορκητής, ἀποβαλὼν τὴν ἡγεμονίαν, "σύ — δοκεῖς."* Codices utrobique *σύ με καταίθειν δοκεῖς* vel *σύ μοι καταίθειν δοκεῖς*, unus in vita Demetrii *σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς*. Scripsi *σύ με καταvανεῖν δοκεῖς*. Propius etiam ad litteras accederet *καταυονεῖν*, ut *αὐονά* dictum est ab Aeschylo Eum. 331. 344.

313.

Plutarchus de aud. poet. p. 36. B. *ἐπιρρητέον δὲ καὶ τῷ Αἰσχύλου*

θάρσει· πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνος,

ὅτι τοῦτό ἐστι τὸ παρ' Ἐπικούρῳ θρυλούμενον ἀεὶ καὶ θαυμαζόμενον, ὡς οἱ μεγάλοι πόνοι συντόμως ἐξάγουσιν, οἱ δὲ χρόνιοι μέγεθος οὐκ ἔχουσιν. ὧν τὸ μὲν εἴρηκεν ὁ Αἰσχύλος ἐναργῶς, τὸ δὲ τῷ εἰρημένῳ παρακείμενόν ἐστιν.

314.

Plutarchus in Consol. ad Apoll. p. 106. C. *ὁ δ' Αἰσχύλος καλῶς ἔοικεν ἐπιπλήττειν τοῖς νομίζουσι τὸν θάνατον εἶναι κακόν, λέγων ὧδε,*

ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί,
ὅςπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν.

Legebatur *μέγιστον ἴαμα*, quod in *μέγ' ἐστ' ἴαμα* Grotius cum Scaligero mutavit: v. Pors. praef. ad Eur. Hec. p. IX. Sed meliores codices praebent *μέγιστον ῥῦμα*.

315.

Plutarchus in Consol. ad Apoll. p. 116. F. *καὶ ὁ τραγικὸς Αἰσχύλος*

ἀνδρῶν γάρ ἐστιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν
ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

Codices Plutarchi *ἐναρέτων*, de quo vocabulo v. Lob. ad Phryn. p. 328. seq. *Ἐνδίκων* videtur a Stobaeo sumptum esse, apud quem haec leguntur CVIII. 43. *Εὐριπίδου·*

ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,
κἂν τοῖς δεινοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

Grotius *κἂν τοῖσι δείνοις*. V. Valck. Diatr. p. 230. seq.

316.

Plutarchus de Iside et Osiride p. 358. E. *ὅτι μὲν οὖν, εἰ ταῦτα περὶ τῆς μακαρίας καὶ ἀφθάρτου φύσεως, καθ' ἣν μάλιστα νοεῖται τὸ θεῖον, ὡς ἀληθῶς πραχθέντα καὶ συμπεσόντα δοξάζουσι καὶ λέγουσιν,*

ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα,

κατ' Αἰσχύλον, οὐδὲν δεῖ λέγειν πρός σε. Legitur *τὸ στόμα*. Etym. M. p. 118, 23. *ἀπάργματα λέγεται τὰ ὑπὸ τῶν τραγῳδῶν λεγόμενα μασχαλίσματα. ταῦτα δέ ἐστι τὰ τοῦ φονευθέντος ακρωτηριάσματα. ἦν γάρ*

τι νόμιμον τοῖς δολοφονήσασιν ἀφοσιῶσαι τὸν φόνον διὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ. — ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυον Αἰσχύλος μαρτυρεῖ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά (IV. 477. sqq.).

317.

Plutarchus de EI Delphico p. 389. A.

μιξοβόαν γάρ, Αἰσχύλος φησί, πρέπει
διθύραμβον ὁμαρτεῖν
σύγκοινον Διονύσῳ.

Eleganter Porsonus ad Toupii Emend. Suidae vol. IV. p. 490. σύγκωμον scribendum coniecit. Sed v. Opusc. V. p. 25. ubi hi versus ad Neaniscos relati sunt.

318.

Plutarchus de defectu oraculorum p. 434. A. καὶ μετάλλων ἴσμεν ἐξαμαυρώσεις γεγονέναι καινάς, ὡς τῶν περὶ τὴν Ἀττικὴν ἀργυρείων καὶ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ χαλκίτιδος, ἐξ ἧς ἐδημιουργεῖτο τὰ ψυχρήλατα τῶν ξιφῶν, ὡς Αἰσχύλος εἴρηκε,

λαβὼν γὰρ αὐτόθακτον Εὐβοικὸν ξίφος.

Xylander αὐτόθηκτον. Suspicor αὐόθηκτον.

319.

Plutarchus de cohib. ira p. 454. E. καθάπερ οὖν τὴν φλόγα θριξὶ λαγῴαις ἀναπτομένην καὶ θρυαλλίσι καὶ συρφετῷ ῥᾴδιόν ἐστιν ἐπισχεῖν, ἐὰν δ' ἐπιλάβηται τῶν στερεῶν καὶ βάθος ἐχόντων, ταχὺ διέφθειρε καὶ συνεῖλεν,

ὑψηλὸν ἡβήσασα τεκτόνων πόνον,

ὥς φησιν Αἰσχύλος, οὕτως ὁ τῷ θυμῷ προσέχων. Libri ἡ βάσασα, quod Heathius emendavit.

320.

Plutarchus Sympos. quaest. I. 8, 1. p. 625. D. οἱ γὰρ πρεσβύτεροι πόρρω τὰ γράμματα τῶν ὀμμάτων ἀπάγοντες ἀναγινώσκουσιν, ἐγγύθεν δ' οὐ δύνανται. καὶ τοῦτο παραδηλῶν ὁ Αἰσχύλος φησίν "οὐδὲ ἀπο αὐτὸν οὐ γὰρ ἐγγύθεν γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής." Fortasse scribendum est

ἰδοῦ δ' ἀποσταδόν·
οὐ γὰρ ἐγγύθεν· γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.

321.

Plutarchus de primo frigore p. 950. E. τὸ γὰρ ὕδωρ ὁ μὲν Αἰσχύλος εἰ καὶ τραγικῶς, ἀλλ' ἀληθῶς εἶπε·

παῦ' ὕδωρ, δίκην πυρός.

322.

Plutarchus in libro quod stoici παραδοξότερα poetis dicant p. 1057. F. ὁ δὲ στωϊκῶν σοφὸς χθὲς μὲν ἦν ἔχθιστος ἅμα καὶ κάκιστος, τήμερον δὲ ἄφνω μεταβέβληκεν εἰς ἀρετὴν καὶ γέγονεν ἐκ ῥυσοῦ καὶ ὠχροῦ καί, κατ' Αἰσχύλον,

ἐξ ὀσφυαλγοῦς κὠδυνοσπάδος λυγροῦ
γέροντος

εὐπρεπής, θεοειδής, καλλίμορφος.

323.

Plutarchus de vita et poesi Homeri T. V. 3. p. 1196. ed. Wytt. ἃ δὲ παρακελευόμενον τῷ ἑταίρῳ τὸν Ἰδομενέα (immo Sarpedonem) πεποίηκεν, "ὦ πέπον, — ἤέ τις ἡμῖν" (Il. XII. 322—328.), Αἰσχύλος μὲν δεύτερος (Wytt. ἐμμέτρως, sequitur enim ἐν δὲ πεζῇ λέγει Δημοσθένης) λέγων οὕτως ἔφη,

ἀλλ' οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν
θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου,
οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ
φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

324.

Strabo VI. p. 396. (258.) ὠνομάσθη δὲ Ῥήγιον, εἴθ', ὥς φησιν Αἰσχύλος, διὰ τὸ συμβὰν πάθος τῇ χώρᾳ ταύτῃ· ἀπορραγῆναι γὰρ ἀπὸ τῆς ἠπείρου τὴν Σικελίαν ὑπὸ σεισμῶν, ἄλλοι τε κἀκεῖνος εἴρηκεν·

ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται.

Pertinet fortasse ad Glaucum Pontium. V. Opusc. II. p. 69.

325.

Strabo VIII. p. 524. (341.) καὶ Αἰσχύλος

Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον.

Ex Strabone habet Eustathius p. 305, 34. (231, 20.)

326.

Strabo VIII. p. 593. (387.) τὴν δὲ χώραν Ῥυπίδα καλουμένην ἔσχον Αἰγιεῖς καὶ Φαριεῖς· καὶ Αἰσχύλος δὲ λέγει που

ἱεράν τε Βοῦραν καὶ κεραυνίας Ῥύπας.

Libri Βοῦραν θ' ἱεράν, quod Casaubonus emendavit. Photius p. 492, 10. Ῥύπες, πόλις τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν. οὕτως Αἰσχύλος. Hesychius Ῥύπας, τοὺς ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιούς.

327.

Strabo IX. p. 603. (393.) Σαλαμίς —. ἔχει δ' ὁμώνυμον πόλιν, τὴν μὲν ἀρχαίαν ἔρημον πρὸς Αἴγιναν τετραμμένην καὶ πρὸς νότον, καθάπερ καὶ Αἰσχύλος εἴρηκεν,

Αἴγινα δ' αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς.

328.

Aelianus Hist. an. XII. 8. ζῷόν ἐστιν ὁ πυραύστης, ὅπερ οὖν χαίρει μὲν τῇ λαμπηδόνι τοῦ πυρός, καὶ προσπέτεται τοῖς λύχνοις, ἐνακμαζούσῃ ἔτι τῇ φλογί, καὶ δοκεῖ τι λήψεσθαι· ἐμπεσὼν δὲ ὑπὸ ῥώμης εἶτα μέντοι καταπέφλεκται. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής, λέγων

δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον.

Afferunt hunc versum Suidas in v. *πυραύστου μόρον*, Zenobius V. 79. Meminit proverbii Apostolius XVI. 96. sed non nominato Aeschylo, nec versu apposito. Sic etiam Eustathius p. 1304, 8. (1418, 15.) Man. Philes carm. V. 464. *ἀλλὰ δεδοικὼς τῶν πυραυστῶν τὸν μόρον ὡς ἀφρόνων ἔλεγχον ἐκ παροιμίας τὸ φῶς ὁρῶ πῦρ.*

329.

Pollux VI. 80. *εἴποις δ' ἂν καὶ κοκκίσαι ῥόαν κατὰ Ἀριστοφάνην·*

ὀξυγλύκειάν τἆρα κοκκιεῖς ῥόαν.

τουτὶ δὲ τὸ ἰαμβεῖον Ἀριστοφάνης οὐκ ἴδιον ὂν εἴρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου.

330.

Pollux VII. 60. *ἡ δὲ μανδύη ὅμοιόν τι τῷ καλουμένῳ φαινόλῃ· τινῶν δέ ἐστιν, ὡς μὴ περιερχώμεθα Κρῆτας ἢ Πέρσας, Αἰσχύλος ἐρεῖ,*

Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτών.

Stephanus Byz. in v. *Λιβυρνοί* p. 415, 10. ed. Mein. *καὶ Λιβυρνικὴ μανδύη εἶδος ἐσθῆτος.*

331.

Pollux VII. 78. *ὅτι μέντοι καὶ τρίμιτα εἰργάζοντο, Αἰσχύλος διδάσκει, φήσας*

σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασιν.

332.

Pollux X. 46. *ὁ παῖς πρόχουν τινὰ ἔχων προσοίσει, νεαροῦ τοῦ ὕδατος ἐπιχέων κατὰ λέβητος ἢ λουτηρίου τινός, ἐπεὶ καὶ τοῦτο τοὔνομα ἐπὶ μὲν τῶν λουτρῶν Αἰσχύλος εἴρηκεν, ἐπὶ δὲ τῶν νῦν λουτήρων Ἀναξίλας ἐν Λουτροποιῷ.* Idem VII. 167. *Αἰσχύλος δ' ἂν ἐοίκοι τὰ βαλανεῖα λουτήρια λέγειν·*

[λοῦταί γε μὲν δὴ λουτρὸν αὖ τὸ δεύτερον.]
ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.

Sic Bekkerus edidit. Vulgo *λοῦταί γε μὴν λουτήριον αὐτό, δεύτερον,* codex Falckenburgii et, ut videtur, codices Bekkeri *λοῦταί γε μὲν δὴ λουτρὸν αὐτὸ δεύτερον.* Alter versus fortasse ex Glauco Pontio sumptus est; item alter, qui ad praecedens apud Pollucem vocabulum *λουτρόν* pertinet, si Aeschyli est. V. Opusc. II. p. 69.

333.

Aristides vol. II. p. 292, 15. ed. Iebb. (vol. II. p. 379. ed. Dind.) *μὴ μὲν οὖν ἔμοιγε κατ' Αἰσχύλον μήτε* (*τε* in uno codice a manu recentiore, eraso *μοι*) *παρασπιστὴς μήτ' ἐγγὺς εἴη ὅστις μὴ φίλος τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μηδὲ τιμᾷ τὰ πρέποντα.* Aeschyli verba fuerunt

μὴ παρασπιστὴς ἐμοὶ
μήτ' ἐγγὺς εἴη.

334.

Ammonius p. 68. seq. *θεωρὸς καὶ θεατὴς διαφέρει. θεωρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος, θεατὴς δὲ ὁ ἀγώνων καὶ θεάτρων. — καὶ Αἰσχύλος*

βοᾷς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὤν.

Valckenarius adnotat coniici posse *Θόας*, fuisse enim inter Aeschyli dramata Hypsipylen.

335.

Orio Etymol. p. 26, 4. *τὰ εἰς ξ μὴ ὄντα ἐθνικὰ ὁμοίως λέγεται καὶ ἐπὶ θηλυκῶν. Αἰσχύλος*

θέσποινα νύμφη δυσχίμων ὀρῶν ἄναξ.

Suidas *ἄναξ θηλυκῶς. οὕτως Αἰσχύλος.* Pertinuit fortasse ad Edonos. V. Opusc. V. p. 18.

336.

Photius p. 353, 17. *ὀστράκων, τῶν τοῦ ᾠοῦ Αἰσχύλος.* Hesychius *ὀστράκων·*

ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων.

ἀντὶ τοῦ ᾠῶν. τινὲς δὲ κελύφων. Legitur *ἀπτὴν ἄτυτθον.* V. Hemsterh. ad Lucianum T. I. p. 281.

337.

Etymol. M. p. 149, 56. *ἄρταμος, ὁ μάγειρος. — παρὰ τὸ διαρτάσαι, ὅ ἐστι μερίσαι ἢ συναρμόσαι. Αἰσχύλος*

τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον.

Hesychius *διάρτασον, διάστειλον.* Idem *διαρτίζων, ἀρτία καὶ συνετὰ φθεγγόμενος.* Vnde Maltby ad Morellium p. 237. *διάρτισον* scribendum esse coniicit.

338.

Etymol. M. p. 490, 10. *καθόλου γὰρ τοὺς πωλοῦντάς τι καπήλους ἔλεγον. ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα·*

κάπηλα προσφέρων τεχνήματα.

Eadem in Etymol. Gud. p. 298, 8. et in Crameri Anecd. Oxon. II. p. 456, 4. ubi *προσφέρονται* scriptum est ut in Etymol. Gud. et apud Suidam in v. *κάπηλος*, ubi *προφέρων* scriptum est ut in codicibus Etymologici M. praeter unum Parisiensem.

339.

Porphyrius in scholiis Venetis ad Il. XIV. 200. p. 392. B. v. 25. ed. Bekk. *ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τὰς ἐν κύκλῳ ἑστώσας ἐν ἀπείρονι σχήματί φησιν ἵστασθαι·*

ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας
κύκλῳ περίστητ᾽ ἐν λόχῳ τ᾽ ἀπείρονι
εὔξασθε.

τοῦτο δέ ἐστιν ἐν τάξει κατὰ κύκλον. ὁ γὰρ λόχος ἐστὶ τάξις, ἐπεὶ καὶ ὁ λοχαγὸς ταξίαρχος. Legitur *παρίστατε.* Eadem habent scholia Ambrosiana ad Od. I. 98. ubi *περίστατε* scriptum est. Sumpti sunt fortasse hi versus ex Danaidibus. V. Opusc. II. p. 324. seq.

340.

Scholiastes Homeri ad Il. XVI. 542. *Αἰσχύλος*

ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη,
ποία ξυνωρὶς τῶνδε καρτερωτέρα;

In scholiis Vossianis apud Valckenarium in diss. de scholiis in Hom. ineditis p. 131. (Opusc. ed. Erf. T. II. p. 134.) scriptum est *δίκαι.*

341.

Eustathius p. 641, 58. (501, 40.) docens *ἔτης* dici leni spiritu, *Αἰσχύλος γάρ φησιν*

οὔτε δῆμος οὔτ᾽ ἔτης ἀνήρ.

342.

Eustathius p. 706, 49. (590. 27.) *ἔτι δέ φασιν ὡς, εἴπερ ἦν τέθριππον, καὶ δύο ἂν εἶχε ῥυμούς, ὡς Αἰσχύλος φησίν*

ἐν διρρυμίᾳ
πῶλοι.

Pertinuit fortasse ad Glaucum Potniensem. V. Opusc. II. p. 64.

343.

Eustathius p. 1157, 34. (1214, 14.) *Αἰσχύλος δέ φησι καὶ τὴν τάφρον αὐλῶνα, ἔνθα καὶ φιμοὺς λέγει αὐλωτούς, διὰ τὸ κώδωνας, φησί, προςῆφθαι αὐτοῖς, οἷς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι ὡς φωνὴν σάλπιγγος προΐεντο. γράφει οὖν οὕτως,*

ὃς εἶχε πώλους τέσσαρας ζυγηφόρους,
φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας.

Hesychius *αὐλωτοὶ φιμοί, οἱ κημοί. διὰ τὸ τοῖς κημοῖς κώδωνας προςῆφθαι, εἰς οὓς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι φωνὴν σάλπιγγος προΐεντο.* Pertinuerunt haec fortasse ad Glaucum Potniensem. V. Opusc. II. p. 64.

344.

Eustathius p. 1625, 44. (350, 11.) *καὶ Αἰσχύλος*

λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίτερον.

Ex Eustathio habet Favorinus in v. *τράγοι.* Corrigunt *νεαίρετον.* Potuit huic versui locus esse in Glauco Potniensi. V. Opusc. II. p. 63.

345.

Scholiastes Pindari ad Pyth. II. 18. *ἐναγώνιος δὲ ὁ Ἑρμῆς ὡς τῶν ἀγώνων προστάτης, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησίν,*

ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ.

346.

Scholiastes Pindari ad Nem. X. 31. *λέγει δὲ μητέρα τελείαν τὴν Ἥραν. καὶ Αἰσχύλος*

Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.

ἔστι γὰρ αὐτὴ γαμηλία καὶ ζυγία.

347.

Scholiastes Sophoclis ad Oed. R. 733. *περὶ Δαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδόν· ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνίας οὕτως,*

ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον
σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς
τριῶν κελεύθων Ποτνιάδων ἠμείβομεν.

Fortasse scribendum οὕτως ἐπῆμεν γῆς ὅρους, τρ. Valckenario ad Eur. Phoen. v. 38. haec in Oedipo Aeschyli scripta videbantur. Vereor ne, ut Spanhemius putabat, ex Glauco Potniensi petita sint. V. Opusc. VII. p. 194. seq.

348.

Scholiastes Sophoclis ad Oed. Col. 1047. ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς — θνητοῖσιν. τὰ περὶ Ἐλευσῖνα τέλη (supra scriptum μέρη) φησί, καὶ εἴη λαμπάσιν ἀκταῖς ταῖς λαμπαδευομέναις καὶ καταλαμπομέναις καὶ δᾳδουχουμέναις ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογὸς καὶ τῶν ἱερῶν δᾴδων, περὶ ὧν Αἰσχύλος φησίν

λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σέλας.

Pertinuit fortasse ad Eleusinios.

349.

Scholiastes Sophoclis ad Oed. Col. 1049. τέλη δέ, τὰς τελετάς. καὶ Αἰσχύλος

ἔφριξ', ἔρως δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

Brunkius ἔφριξ' ἔρωτι. Si Aeschylus ita scripsit, sumpsit hoc ab eo Sophocles quum dixit Ai. 693. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν. Sed Dindorfio in adn. ad hunc Aiacis versum p. 312. ed. Oxon. Aeschylus scripsisse videtur ἔφριξ'· ἐρῶ δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

350.

Scholiastes Sophoclis ad Electrae v. 286. ἐπικουφίζεται γὰρ τοῖς δακρύοις ἡ συμφορά. Αἰσχύλος

οἵ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.

Scholiastes Victorii ad Il. XXIII. 10. Αἰσχύλος

οἵ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἰάματα.

Scribendum videtur οἵ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρύσματα. Hom. h. Cer. 230. οἶδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.

351.

Scholiastes Aristophanis ad Nub. 1128. et schol. codicis Medicei ad Theocr. XV. 48. Αἰσχύλος

δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Sine auctore habent hoc proverbium Stephanus Byz. in v. Αἴγυπτος, Zenobius III. 37. Diogenianus IV. 35. Suidas in v. δεινοί, Apostolius VI. 94. Fortasse sumptum est ex Danaidibus. V. Opusc. II. p. 333.

352.

Scholiastes Aristophanis ad Nub. 1367. (ad illud ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι·) μυρρίνης γὰρ κλάδον κατέχοντες ᾖδον τὰ Αἰσχύλου, ὥσπερ τὰ Ὁμήρου μετὰ δάφνης. παρὰ τὸ Αἰσχύλου

οὕνεκ' ἐκεῖ

ἄνθεα λειμώνια.

Non expediam.

353.

Scholiastes Aristophanis in cod. Rav. et Bar. ad Lysistr. 1259. πολὺς δ'

ἀμφὶ τὰς γένυας· πρὸς τὸ παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ "πολλὸς δ' ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα." καὶ Σοφοκλῆς. Αἰσχύλος δὲ

ἀφρὸς
βορᾶς βροτείας ἐρρύη κατὰ στόμα.

Codices ἐρρυηκότα, quod Porsonus emendavit.

354.

Harpocratio Θεοίνια· Λυκοῦργος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Κροκωνίδων πρὸς Κοιρωνίδας. τὰ κατὰ δήμους Διονύσια Θεοίνια ἐλέγετο, ἐν οἷς οἱ γεννῆται ἐπέθυον· τὸν γὰρ Διόνυσον Θέοινον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος καὶ Ἴστρος ἐν α' Συναγωγῶν. Tzetzes ad Lycophr. 1247. Θέοινος· ὁ αὐτός (Bacchus), ὡς θεὸς οἴνου εὑρετής. καὶ Αἰσχύλος φησίν

πάτερ Θέοινε, Μαινάδων ζευκτήριε.

355.

Scholiastes Theocriti ad II. 36. ἱδρύοντο δὲ αὐτὴν (Hecatam) καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὥς φησιν Αἰσχύλος,

δέσποιν' Ἑκάτη
τῶν βασιλείων πρόδομος μελάθρων.

Codices praeter unum πρόδρομος. Aristides vol. I. p. 17, 1. ed. Iebb. ἀλλ' ὦ τῶν βασιλείων πρόδομος (codices πρόδρομος) μελάθρων, Αἰσχύλῳ χορὸς ᾖσε, τῶν τε οὐρανίων καὶ πατρῴων καὶ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μεγίστων, ἃ νύκτωρ μοι προὔφαινες, δίδου μὲν τιμὰς παρ' ἀμφοτέρων τῶν βασιλέων, δίδου δὲ ἄκρον εἶναι φρονεῖν καὶ λέγειν.

356.

Scholiastes Apollonii Rhodii ad IV. 1348. στέρφος δέ ἐστι τὸ δέρμα. ὅθεν καὶ τὸ στερφῶσαι. Ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα. διὸ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιοῦσι γράφειν

μελανοστέρφων γένος,

ἀλλ' οὐ μελανοστέρνων· οὐ γὰρ μόνον τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. Pertinuit hoc fortasse ad anapaestos quibus initium factum erat Promethei Soluti. V. Opusc. IV. p. 269.

357.

Stephanus Byzantius Ὤλενος, πόλις Ἀχαΐας καὶ Αἰτωλίας, θηλυκῶς λεγομένη. Αἰσχύλος γραύσιον

τὴν αἰπεινὴν ζαθέαν Ὤλενον.

Corruptum γραύσιον, pro quo cod. Vossianus τραύσιον habet, Meinekius in Καρσίν mutat.

358.

Macrobius Saturn. I. 18. *Et ne quis opinetur diversis diis Parnassum montem dicatum, idem Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit* δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, Παιὰν Ἄπολλον εὔλυρε. *Ad eandem sententiam Aeschylus*

ὁ κισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ Βακχεῖος, ὁ μάντις.

Ita ex codicibus scribendum.

359.

Anecdota Bekkeri p. 349, 6. *ἀηδόνειος θρῆνος. Αἰσχύλος*

θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνιον.

Codex *ἀηδόνειον.*

360.

Epimerismi in Crameri Anecd. Oxon. vol. II. p. 414, 12. *καὶ Αἰσχύλος*

ἐτονθόρυζε ταῦρος ὡς νεοσφαγής.

Codex *ἐτονθώρυζεν.*

361.

Excerpta e codice Musei Britannici in Crameri Anecd. Oxon. vol. IV. p. 315, 25. *ἰστέον δὲ ὅτι παρ᾽ Αἰσχύλῳ τὴν προσῳδίαν εὑρίσκομεν κειμένην ἐπὶ τῆς προσφωνήσεως, οὐ τῆς μετ᾽ ὀργάνου φωνῆς·*

οὔτοι μ᾽ ἄπειρον τῆσδε τῆς προσῳδίας.

Scriptum est *οὔτι.*

362.

Theophilus ad Autolycum II. 53. p. 252. ed. Wolf. *Αἰσχύλος ἔφη*

δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

Eadem Stobaeus Ecl. phys. I. 3. (4. Heer.) 24. Ibi *Αἰσχύλου* praepositum est. Cod. Mon. *γάρ τι.* Scholiastes Pindari ad Nem. IV. 51. *παρὰ τοῦτο ὁ τραγικός*

τὸν δρῶντά πού τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

363.

Theophilus ad Autolycum II. 54. p. 256. ed. Wolf. *καὶ ὅτι μέλλει ἡ τοῦ θεοῦ κρίσις γίνεσθαι καὶ τὰ κακὰ τοὺς πονηροὺς αἰφνιδίως καταλαμβάνειν, καὶ τοῦτο Αἰσχύλος ἐσήμανε, λέγων*

τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς
κατ᾽ ἀμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

Iidem versus inveniuntur in Stobaei Ecl. phys. I. 3. (4. Heer.) 26. 27. p. 45. ed. Gaisf. sine auctore, nisi quod cod. Monacensis praeponit *Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ.* — V. 1. apud Theophilum libri *τὸ κακόν,* apud Stobaeum codices *τῷ τοι κακόν.* — V. 2. apud Theoph. libri *καὶ τὰ ἀμπλ.* Apud Stobaeum scriptum erat *καὶ τ᾽ ἀμπλ.,* quod Grotius male in *κεῖτ᾽ ἀμπλ.* mutavit. Coniungendi erant hi versus et scribendum *κατ᾽ ἀμπλάκημα.*

364.

Pergunt Theophilus et Stobaeus (28.)

ὁρᾷς δίκην ἄναυδον, οὐχ ὁρωμένην
εὕδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ·
ἑξῆς δ᾽ ὀπηδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ᾽ ὕστερον.

V. 2. alterum *καὶ* omittit cod. apud Theoph. — V. 3. libri apud Theoph. *ὀπάζει* et *ἄλλο δὲ ὕστερον,* cod. Mon. Stobaei *ὀπηδεῖ* et *ἄλλο δ᾽ ὕστερον.* — Sequuntur apud Theoph. et Stob. hi versus, qui non sunt Aeschyli, fortasse ne tragici quidem omnino: conveniunt Menandro: *οὐδὲν καλύπτει (οὐδ᾽*

ἐγκαλύπτει libri apud Theoph.) *νὺξ κακῶς εἰργασμένων* (scr. *εἰργασμένον*)· *ὅ τι δ' ἂν ποιῇς, ἀεὶ νόμιζ' ὁρᾶν τινά* (scriptum est apud Stob. *τινάς*, libri apud Theoph. *ὅ τι ἂν ποιῇς δεινόν, νόμιζε ὁρᾶν τινα*).

365.

Stobaeus Ecl. phys. II. 7. (8. Heer.) 10. p. 648. ed. Gaisf. *Αἰσχύλου*

κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.

366.

Stobaeus Serm. III. 1. *Αἰσχύλου*

ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός.

Qui vulgo praecedit versus,

ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς,

eum omittit optimus codex. Post alterum versum habet, *τοῦ αὐτοῦ*

ἁμαρτάνει τοι καὶ σοφοῦ σοφώτερος.

Qui versus apud Schowium et Gaisfordium (tit. III. 10.) medius inter Menandreos est. Aeschylo tribuunt Grotius p. 17. ubi scriptum est ex coniectura Grotii *ἁμαρτάνει τι καί*, et ed. Trinc. fol. A. p. ult. vel ed. Tigur. a. 1543. p. 20. in quibus legitur *ἁμαρτάνει τε καί*. In altera editione Gesnerus lemma omisit.

367.

Stobaeus Serm. IX. 23. *Αἰσχύλου*

ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

Ita Gesnerus. Sed desunt haec in codicibus et in ed. Trinc. Scholiastes Homeri ad Il. II. 114. *κακὴν ἀπάτην· ἔστι γὰρ καὶ δικαία, ὡς καὶ Αἰσχύλος "ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός."* Eadem apud Eustathium p. 188, 43. qui hunc versum etiam p. 480, 43. commemorat. Sextus in Disput. antiscept. in Galii Opusc. mythol. p. 720. sive in Fabricii Bibl. Gr. vol. XII. p. 626. *Αἰσχύλου δὲ ταῦτα,*

ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.
ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός.

Legitur *ἔσθ' ὅποι τιμῇ*, Dorice, etiam in cod. Monacensi apud Thierschium in Act. philol. Mon. I. p. 206. cui ea scriptura fraudem fecit. Galius hos versus ex diversis tragoediis sumptos iudicat. Satius erat dicere, non positos fuisse continuos. V. Opusc. II. p. 329.

368.

Stobaeus Serm. XVIII, 13. *Αἰσχύλου*

κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

Sine auctore affert hunc versum Athenaeus X. p. 427. F.

369.

Stobaeus Serm. XXVII. 2. *Αἰσχύλου*

οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστις, ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ.

370.

Stobaeus Serm. XXIX. 21. *Αἰσχύλου*

φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

Aeschylo tribuunt optimi codices Vind. et Par. Euripidi ed. Trinc. et Apostolius XIX. 98. Similis est versus Persarum 743. *ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χὠ θεὸς συνάπτεται.*

371.

Stobaeus Serm. XXIX. 24. *Αἰσχύλου*

καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά.

In Menandri Monostichis 297. *γέροντι.*

372.

Stobaeus Serm. XXXIV. 5. *Αἰσχύλου*

πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.

Trinc. *Ἀντιλόχου.* Gesn. *Antilochi alias Antiphanis.*

373.

Stobaeus Serm. XLV. 14. *Αἰσχύλου*

κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

374.

Stobaeus Serm. XCVIII. 49. *Αἰσχύλου*

τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέρᾳ φρονεῖ
καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.

Codices *ἐφήμερα.* Vulgo *ἐφημέρια,* et ita Apostolius XIX. 19. apud quem hi versus cum versibus Philemonis male coniuncti sunt: v. Mein. ad Philem. p. 376. Lobeckius ad Soph. Ai. p. 444. *ἐφ' ἡμέρᾳ.*

375.

Stobaeus Serm. CXV. 10. *Αἰσχύλου*

γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον.

376.

Stobaeus Serm. CXXI. 17. *Αἰσχύλου*

ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος·
τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἔστιν ἢ πεφυκέναι
κρεῖσσον, κακῶς πάσχοντα.

V. 1. alias legi *αἱρετώτερος* dicit Grotius apud Gaisfordium. — V. 2. legebatur *τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἔστι μᾶλλον ἢ πεφυκέναι.* Delevit *μᾶλλον* Grotius. Reliqua addita sunt ex cod. Par. A.

377.

Clemens Al. Strom. IV. 7, 50. p. 211. ed. Sylb. (586. Pott.) *ταύτης τῆς ἐννοίας* (Pindari fr. 250. ap. Boeckh.) *καὶ Αἰσχύλος ἐπιλαβόμενός φησι*

τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν
ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

378.

Clemens Al. Strom. V. 5, 27. p. 238. ed. Sylb. (661. ed. Pott.) *ὅ τε Αἰσχύλος*

ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλὴς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ.

379.

Clemens Al. V. 14, 116. p. 257. ed. Sylb. (718. ed. Pott.) ὅ τε Εὐφορίωνος Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ θεοῦ σεμνῶς σφόδρα φησίν

Ζεύς ἐστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ᾽ οὐρανός,
Ζεύς τοι τὰ πάντα χὤτι τῶνδ᾽ ὑπέρτερον.

Repetit haec Eusebius Praep. euang. XIII. p. 681. B. ed. Vig. ubi pro χὤτι scriptum est χωρεῖ.

380.

Clemens Al. VI. 1, 7. p. 263. ed. Sylb. (739. ed. Pott.) ἀκήκοα δὲ Αἰσχύλου μὲν λέγοντος

οἴκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα,
καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν.

Priorem versum habet Stobaeus Serm. XXXIX. 14. tributum Sophocli. Ibi δεῖ scriptum. Menandri in Heautontimorumeno imitationem indicavit Clemens. Τὸν καλῶς εὐδαίμονα legitur etiam in versibus Theopompi apud Ath. IV. p. 165. B. et in versibus Cratini apud eundem XV. p. 669. A. Potest his locus fuisse in Danaidibus. V. Opusc. II. p. 329.

381.

Libanius epistola 175. p. 84. ed. Wolf. ἀκούων δὲ Αἰσχύλου λέγοντος ἐκ τῶν πόνων τίκτεσθαι ἀρετὰς βροτοῖς. Idem ep. 611. p. 294. εἰ δ᾽ οὖν καὶ πονοῦντα δεήσει διατελεῖν, Αἰσχύλος σε παραμυθείσθω, τὰς ἀρετὰς ἐκ πόνων τίκτεσθαι λέγων. Tangit hoc etiam ep. 351. p. 171. εἰ δ᾽ οἴει δεῖν ἃ φαμεν ποιεῖν, μὴ μέλλε, πειθόμενος Αἰσχύλῳ καὶ ἔτι πρότερον Ἡσιόδῳ. Similis sententia fr. 377.

382.

Herodotus II. 156. Αἰγυπτιστὶ δὲ Ἀπόλλων μὲν Ὦρος, Δημήτηρ δὲ Ἶσις, Ἄρτεμις δὲ Βούβαστις. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου καὶ οὐδενὸς ἄλλου Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἥρπασε τὸ ἐγὼ φράσω, μοῦνος δὴ ποιητέων τῶν προγενομένων· ἐποίησε γὰρ Ἄρτεμιν εἶναι θυγατέρα Δήμητρος. Pausanias VIII. 37, 6. Δήμητρος δὲ Ἄρτεμιν θυγατέρα εἶναι καὶ οὐ Λητοῦς, ὄντα Αἰγυπτίων τὸν λόγον, Αἰσχύλος ἐδίδαξεν Εὐφορίωνος τοὺς Ἕλληνας.

383.

Plato de re p. VIII. p. 563. B. οὐκοῦν κατ᾽ Αἰσχύλον, ἔφη, ἐροῦμεν ὅ τι νῦν ἦλθ᾽ ἐπὶ στόμα; Plutarchus in Amatorio p. 763. B. ὃ τοίνυν ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε ῥηθῆναι μᾶλλον, οὐδὲ νῦν, ἐπεί γ᾽ οὖν ἦλθεν ἐπὶ στόμα, κατ᾽ Αἰσχύλον, ἄρρητον ἐάσειν μοι δοκῶ. Themistius Or. IV. p. 52. B. καὶ οὖν ἐπειδὴ κατ᾽ Αἰσχύλον νῦν ἦλθεν ἐπὶ τὸ στόμα —.

384.

Plutarchus Quaest. Gr. p. 293. A. τί τὸ φυξίμηλον; τῶν μικρῶν ἐστι καὶ χαμαιζήλων φυτῶν, ὧν ἐπιόντα τοὺς βλαστοὺς τὰ βοσκήματα κολούει καὶ ἀδικεῖ καὶ λυμαίνεται τὴν αὔξησιν. ὅταν γοῦν ἀναδραμόντα μέγεθος λάβῃ, καὶ διαφύγῃ τὸ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἐπιγενομένων, φυξίμηλα καλεῖται. τὸ δὲ μαρτύριον Αἰσχύλου.

385.

Pausanias II. 24, 4. *Αἰσχύλος δὲ ὁ Εὐφορίωνος καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν θαλάσσῃ.* Fortasse ei fuit *Ζεὺς ἐνάλιος.* Proclus in Plat. Cratylum c. 147. p. 88. *ὁ δὲ δεύτερος δυαδικῶς καλεῖται Ζεὺς ἐνάλιος καὶ Ποσειδῶν.*

386.

Pollux II. 100. *στόμα δὲ εἶπεν Αἰσχύλος τὸν τραχύν.* Sic Bekkerus edidit. Vulgo *ἄστομον δὲ ἵππον Αἰσχύλος εἴρηκε τὸν τραχύν.* Aug. Nauckius *στόμιν* corrigit. Eustathius p. 1538, 50. *ὥσπερ καὶ στόμις παρ' Αἰσχύλῳ, ὁ ὥσπερ στόματι ἀντερείδων χαλινοῖς.* Phrynichus Bekkeri p. 64, 14. *στόμις καὶ βίαιος ἵππος, ὁ μὴ πειθόμενος τῷ χαλινῷ.* Photius p. 540, 16. *στόμις ἵππος, ἀπειθὴς καὶ βίαιος, ὅν τινες ἄστομον.* Hesychius *στομίς* (sic codex), *ὁ ἀπειθής, μέγα στόμα ἔχων· καὶ τοὺς ἵππους δὲ στομίας λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς.* Suidas *στομίας ἵππος, ἀπειθὴς καὶ βίαιος· ὅν τινες ἄστομόν φασι.*

387.

Pollux VI. 40. *παμπόνηρον δὲ καὶ τὸ παρὰ Μυρτίλῳ τῷ κωμικῷ καταφαγάς, κἂν Αἰσχύλος αὐτὸ ᾖ προειρηκώς.*

388.

Pollux VII. 61. *τὸ μέντοι χειμερινὸν ἱμάτιον χείμαστρον ἂν λέγοις, καὶ χλαῖναν δὲ παχεῖαν, ἣν χειμάμυναν μὲν Αἰσχύλος, Ὅμηρος δὲ ἀλεξάνεμον κέκληκεν.* Hesychius *χειμάμυνα, ἣν Ὅμηρος ἀλεξάνεμον λέγει.*

389.

Pollux VII. 177. *καὶ τὸν τὰς ἀλαβάστρους φέροντα Αἰσχύλος εἴρηκεν ἀλαβαστροφόρον.*

390.

Pollux X. 180. *καὶ στέγαστρον δὲ ὅστις ἐθέλοι ὀνομάζειν, ᾗπερ ἡ πολλὴ χρῆσις, τὴν στεγαστρίδα διφθέραν, τὸν σκύτινον τοῦτον χιτῶνα, καταφευγέτω ἐπὶ τὸν Αἰσχύλον εἰπόντα*

ὀστέων στέγαστρον.

391.

Athenaeus II. p. 67. F. *ὅτι ἀρτύματα εὕρηται παρὰ Σοφοκλεῖ, "καὶ βορᾶς ἀρτύματα," καὶ παρ' Αἰσχύλῳ,*

διαβρέχεις τἀρτύματα.

392.

Athenaeus III. p. 99. B. *οἶδα δ' ὅτι καὶ Σιμωνίδης που ὁ ποιητὴς ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Δία, καὶ Αἰσχύλος τὸν Ἅιδην ἀγησίλαον.*

393.

Athenaeus VIII. p. 362. F. *τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ λελαπάχθαι.*

394.

Stephanus Byzantius *Αἴνηθος, ὄρος. Αἰσχύλος. τὸ ἐθνικὸν Αἰνήθιος.*

395.

Scholiastes Homeri ad Il. V. 9. *περὶ δὲ τοῦ ψιλῆτος παρ' Αἰσχύλῳ καὶ τοῦ*

"Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο" καὶ τοῦ κριτὴς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων ἀποδώσομεν τὸν λόγον. Hinc Eustathius p. 515, 11. τὸ ψιλὴς ψιλῆτος παρ' Αἰσχύλῳ καὶ τὸ "Κουρῆτες ἐμάχοντο" παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ τὸ κριτὴς ἔχουσιν ἄλλον λόγον, ὃν ζητητέον παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

396.

Scholiastes Victorianus et codicis Veneti B. ad Homeri Il. XIX. 87. ἠεροφοῖτις· — τινὲς τὸ η ἄρθρον ἐδέξαντο, ἵν' ᾖ ἡ ἱροφοῖτις παρὰ τὴν ἔραν, ἡ ἐν τῇ γῇ φοιτῶσα ἢ οἷον ἐρεβοφοῖτις. ἔνιοι δὲ ἱροπῶτις παρὰ τὸ Αἰσχύλειον. Scholiastes Townleianus apud Heynium vol. VII. p. 619. ἔνιοι δὲ ἱροπῶτις παρὰ τὸ Αἰσχύλειον· οἱ δὲ εἰαροπῶτις ἐγκειμένου τοῦ εἶαρ (Heynius τοῦ ε. εἶαρ), ὅπερ ἐστὶ κατὰ Σαλαμινίους αἷμα. Conferendum hoc scholion cum Etym. M. p. 421, 54.

397.

Eustathius p. 48, 37. (36, 45.) καὶ Αἰσχύλος δέ πού φασι τὸν ἰατρὸν μάντιν ὀνομάζει.

398.

Eustathius p. 440, 25. (334, 35.) ἐκ δὲ τοῦ μύζειν καὶ ὁ μυκτὴρ λέγεται καὶ ὁ μυγμὸς καὶ τὸ μυχθίζειν παρά τε Αἰσχύλῳ καὶ ἄλλοις. Idem p. 1965, 48. (841, 15.) παρὰ τὸ μύζειν, ἐξ οὗ καὶ ὁ μυκτὴρ καὶ τὸ μυχθίζειν παρὰ Αἰσχύλῳ. In Prometheo v. 744. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει.

399.

Eustathius p. 827, 31. (758, 57.) οὕτω δὲ καὶ Αἰσχύλου μάχλον, φασίν, ἄμπελον εἰπόντος τὴν ῥεομένην, ἡ κωμῳδία μάχλον εἶπε τὸν ὑπὸ καταφερείας δίυγρον. Fortasse ad unam ex Lycurgiae fabulis pertinuit. V. Opusc. V. p. 19.

400.

Eustathius p. 1923, 59. (780, 50.) σάκος δὲ γέρον τὸ πάνυ παλαιὸν καὶ ὡς εἰπεῖν γηρᾶσαν. ἅπαξ δὲ καὶ τοῦτο εἶπεν ὁ ποιητής. λέγει δὲ πού φασι καὶ Αἰσχύλος οὕτω τὸ γράμμα, οἷον "ὡς λέγει γέρον γράμμα," τουτέστι λόγος.

401.

Scholiastes Euripidis ad Phoen. 942. οἱ περιλειφθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὡς Αἰσχύλος φησίν, ἦσαν Χθόνιος, Οὐδαῖος, Πέλωρος, Ὑπερήνωρ καὶ Ἐχίων. Male haec ad Phoenissas Aeschyli relata sunt. V. Opusc. VII. p. 192.

402.

Scholiastes Aristophanis ad Eq. 361. σχελίδας· βοὸς πλευρά. ἢ ἁπλῶς τὰ πλευρικὰ τῶν βοῶν, ὡς Αἰσχύλος.

403.

Scholiastes Aristophanis ad Acharn. 75. ὦ Κραναὰ πόλις· τοῦτο τέτριπται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει. Ita Eum. 993. παῖδες Κραναοῦ.

404.

Scholiastes Aristophanis ad Av. 1679. καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελι-

δονίζειν φησί. Similiter in Agam. 1009. *ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη.*

405.

Scholiastes Apollonii Rhodii in cod. Par. ad I. 473. *χαλίκρητον δὲ λέγει τὸν ἄκρατον οἶνον, ὅτι τὰς φρένας χαλᾷ. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσι. καὶ Αἰσχύλος τὰς Βάκχας χαλίδας ἔφη.* Scholia prius edita *Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάκχας χαλιμίας φησὶ λέγεσθαι.* Scribendum *καὶ Αἰσχύλος τὰς Βάκχας χαλιμάδας λέγει* vel *Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάκχας χαλιμάδας, φασι, λέγει.* Etym. M. p. 805, 10. *καὶ τὰς Βάκχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν· καὶ χαλιμάζειν ἔλεγον τὸ περὶ τὰς συνουσίας πείθεσθαι.* Suidas *χαλίμα ἡ πόρνη, ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης ἢ μανίας.* Emendatius scriptum apud Eustathium p. 1471, 3. *χαλιμὰς γυνή, ἡ ὑπὸ μέθης χαλωμένη τὸ σῶμα.* Hesychius *χαλιμάδες, ἀναίσχυντοι καὶ θρασεῖαι.* Fortasse *χαλειμάδες, laxivestes.* dictae sunt. Suspicari possumus sumptum esse hoc vocabulum ex Edonis. V. Opusc. V. p. 18. seq.

406.

Harpocratio *μαλακίζομεν. Δημοσθένης θ' Φιλιππικῶν φησὶ "μένομεν καὶ μαλακιζόμεθα." ἐν ἐνίοις γράφεται μαλκίομεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄρρον φρίττειν. Αἰσχύλος ἐλλαδίῳ* (unus liber *ἐλαδίω*) *κεκμῆτι μαλκίων ποδί.* Scribendum *Αἰσχύλος*

ἔλα, δίωκ' ἀκμῆτι μάλκιον ποδί.

Pertinuit hic versus fortasse ad Philoctetam. V. Opusc. III. p. 139. VII. p. 193. seq.

407.

Photius p. 188, 20. *κυντερώτατα καὶ κυντατώτατα λέγουσιν. Εὔβουλος Παρμενίσκῳ "ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυντατώτατα." Φερεκράτης Λήροις "ἔπειτα ἕτερα τούτων ποιοῦντα πολλὰ κυντερώτερα." καὶ Αἰσχύλος.*

408.

Photius p. 206, 18. *λαμπουρίς, ἡ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλῳ.* Sine auctore Hesychius.

409.

Photius p. 286, 8. et 17. *ναρᾶς τε Δίρκης, ῥευστικῆς. Αἰσχύλος.* V. Lob. ad Phryn. p. 42.

410.

Photius p. 331, 2. *ὀμαμαιτα, τὰ οὐρήματα. Αἰσχύλος.* Scr. *ὀμίχματα.* Hesychius *ὀμίχματα, οὐρήματα.*

411.

Photius p. 361, 11. *οὐρανιζέτω, πρὸς τὸν οὐρανὸν διϊκνείσθω. Αἰσχύλος.* Anecdota Bachmanni I. p. 322. *οὐράνιζεν, τὸ πρὸς τὸν οὐρανὸν διϊκνεῖτο. Αἰσχύλος.*

412.

Photius p. 427, 9. *πεφρασμένος, παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν. Αἰσχύλος.* Hesychius sine auctore *πεφρασμένος, παρεσκευασμένος, εἰς τὸ φρασθῆναι προσακτικὴν ἔχων δύναμιν.*

413.

Photius p. 447, 14. *πρέψαι, τὸ ὁμοιῶσαι. Αἰσχύλος.*

414.

Photius p. 497, 14. *σάλα, φροντίς. οὕτως Αἰσχύλος.* Hesychius sine auctore *σάλα, φροντίς, βλάβη.*

415.

Hesychius *ἀλαιός, ὁ παλαιός, ἄφρων. Αἰσχύλος.* Dindorfius *ἀλεός.*

416.

Hesychius *ἄνω ποταμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γινομένων. κέχρηνται καὶ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης.*

417.

Hesychius *ἐδανοῖς, βρωσίμοις. Αἰσχύλος.*

418.

Hesychius *ἠριγένεια* —. *καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ λέαινα* (codex *ἠλέ.να*) *ἠριγένεια, ἢ ἡ ἐν τῷ ἀέρι τίκτουσα ἢ ἡ ἐν τῷ ἔαρι.*

419.

Hesychius et Favorinus *ἴττυγα, ἐκπληκτικά. Αἰσχύλος.*

420.

Hesychius *κεχρηματεῖσθαι, πεφρίχθαι. Αἰσχύλος.* Ita codex. Favorinus et Musurus *κεχρηματίσθαι.* Dindorfius *κεχρωματίσθαι.*

421.

Hesychius et Favorinus *σαυροβριθὲς ἔγχος, ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρύ. καὶ Αἰσχύλος ὀπισθοβριθὲς ἔγχος ἔφη.*

422.

Hesychius *ὑπόσκοπον χέρα* (*ὑποσκεπόνχερα* codex). *Αἰσχύλος. ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες οὕτω κελεύει σχηματίσαι τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πᾶνας ποιοῦσι. σχῆμα δέ ἐστιν ὀρχηστικὸν ὁ σκοπός.* V. ad fr. 77.

423.

Etymol. M. p. 93, 49. *Ἄμφις. τοῦτο οὐ συγκοπή, ἀλλὰ μετασχηματισμός. ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἀμφιάραος Ἄμφις, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ.* Idem p. 159, 31. *καὶ Ἀμφιάραος Ἄμφις,* sine auctore. Ut priore loco Zonaras p. 165.

424.

Etym. M. p. 151, 47. *ἀσαλής, ἡ ἄφροντις, ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἡ φροντίς. ἀσαλής, ὁ ἀμέριμνος. Αἰσχύλος*

ἀσαλὴς μανία.

οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλόδωρος. καὶ γὰρ ἀσαλέαν ὁ Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Anecdota Bekkeri p. 450, 28. *ἀσαλὴς μανία, ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἡ φροντίς. οὕτως Αἰσχύλος.*

425.

Etym. M. p. 161, 15. *ἀσχαδές, ἀκατάστατον. Αἰσχύλος.*

426.

Etym. M. p. 182, 56. *ἄχνη* —. *Αἰσχύλος δὲ τὸν καπνόν. καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως* (Vesp. 91.) *ἄχνη ὕπνου.* Hesychius *ἄχνη πυρός, ὁ καπνός. καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως ἄχνην ὕπνου.*

427.

Etym. M. p. 271, 18. *οἱ δέ φασι σπιδέος, πολλοῦ καὶ μακροῦ· καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις οὕτως ἔχειν τὴν λέξιν τίθησιν, οἷον*

σπίδιον μῆκος ὁδοῦ.

Scholiastes Homeri ad Il. XI. 754. *οἱ δέ φασιν ἐκ πλήρους σπιδέος καὶ ἀποδιδόασι πολλοῦ καὶ μακροῦ· καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις τὴν λέξιν οὕτως ἔχουσαν τίθησιν, ὅταν λέγῃ "σπίδιον μῆκος ὁδοῦ."* Eustathius p. 882, 58. (834, 46.) *συνηγορεῖ δὲ τῇ τοῦ σπιδέος γραφῇ καὶ τὸ παρ' Αἰσχύλῳ σπίδιον πεδίον, ὅ ἐστι μακρὸν κατὰ τοὺς παλαιούς.* Pertinuerunt haec verba fortasse ad Heliades. V. Opusc. III. p. 139. seq.

428.

Etymol. M. p. 279, 15. *δὶς ἡβήσαντα* (Lycophr. 156.), *τουτέστιν ἀναζήσαντα. φησὶ γὰρ μετὰ τὴν κρεουργίαν οἱ θεοὶ τὸν Πέλοπα ἀνεζωοποίησαν. καὶ τρισόζυος παρὰ Αἰσχύλῳ.* Vnus codex *τρισόζωος* habet, *τρισόζιος* etiam appendix Etymol. Gudiani p. 585, 14. Sylburgius *τρισσόζωος*. Fortasse *τρισσόζοος*. V. ad Agam. 837.

429.

Etymol. M. p. 346, 56. *ἐξαυστήρ· σημαίνει σκεῦός τι. παρὰ τὸ αὔω, αὔσω, αὐστήρ, καὶ ἐξαυστήρ. Αἰσχύλος.* V. Valck. animadv. ad Amm. p. 35.

430.

Etymol. M. p. 409, 46. *ζεῦγος, οὐ μόνον τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης τέθριππον ζεῦγος εἶπε καὶ Αἰσχύλος.* Photius p. 52, 19. — *καὶ Αἰσχύλος*

ζεῦγος τεθρίππων.

Potest hoc pertinuisse ad Glaucum Potniensem. V. Opusc. II. p. 64.

431.

Etymol. M. p. 450, 36. *θίς —. καὶ ἐπὶ τοῦ σωροῦ θηλυκῶς παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ "θινὸς ἐμβολὰς ἁλός."* Scribendum videtur, ut femininum genus appareat,

θινὸς ἐμβολάδος.

432.

Etymol. M. p. 537, 47. *καὶ νεοκράτας σπονδὰς Αἰσχύλος, τὰς νεωστὶ ἐγχυθείσας.* Simile vocabulum Aeschyli Eustathius commemorat p. 1471, 2. (132, 10.) *εἰ δὲ — διάφοροί τινες ἦσαν αἱ κατ' Αἰσχύλον σπονδαὶ χαλίκρητοι, ζητητέον. τοιαῦται δὲ αἱ ἐπὶ Διονυσίῳ κραθεῖσαι. χάλις γάρ, φασιν, ὁ Διονύσιος.* V. de his adiectivis Lob. Paralip. p. 222.

433.

Etymol. Gud. p. 85, 44. et emendatius codices Parisienses apud Bastium ad Greg. p. 825. Gaisf. ad Etymol. M. p. 158, 29. Cramerum Anecd. Paris. IV. p. 61, 18. *ἀστεμφὴς καὶ ἀστεμφέως, ἀμετακινήτως, ἰσχυρῶς. παρὰ τὸ στέμβω, ὃ σημαίνει τὸ κινεῖν συνεχῶς, οὗ μέμνηται Αἰσχύλος. ἀστεμβὴς οὖν ὁ ἀκίνητος, καὶ ἀστεμφής. οὕτω Φιλόχορος.*

434.

Etymol. Gud. p. 378, 38. Havniense apud Blochium ad Etymol. M. II. p. 957.

Vossianum apud Gaisfordium p. 1630. A. Epimerismi in Crameri Anecd. Oxon. I. p. 288, 22. Zonaras p. 1332. *μανία. μανὸν ἔλεγον τὸ ἀραιόν, ὡς καὶ Αἰσχύλος,*

ἐν μανοστήμοις πέπλοις,

τουτέστιν ἀραιοῖς. Cur producto potius ᾱ quam correpto fuerit *μανός*, exposuit G. Dindorfius in praef. Poetarum minorum Gaisfordii p. VI.

435.

Phrynichus Bekkeri p. 6, 13. *ἄτεγκτος παρηγορήμασιν. Αἰσχύλος. δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῷ ἐχρήσατο ἔθει.* Lexicon apud Bekkerum p. 458, 18. non nominato auctore integrum versum praebet,

ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν.

436.

Phrynichus Bekkeri p. 6, 16. *ἀπαίρειν· τὸ μὲν πλεῖστον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ πλοῦ τιθέασι, πλὴν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοιπορίας, ὡς Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης.*

437.

Phrynichus Bekkeri p. 20, 13. *ἀναγκόδακρυς, ὁ πρὸς ἀνάγκην δακρύων καὶ μὴ ἐκ πάθους τινὸς ἢ συμφορᾶς. Αἰσχύλος.*

438.

Phrynichus Bekkeri p. 48, 20. *κακοῖς κακὰ ἰᾶσθαι, τὸ ἀποκρύπτειν τὰ φθάσαντα κακὰ τοῖς ἐφεξῆς πραττομένοις κακοῖς. Αἰσχύλος*

μὴ κακοῖς ἰῶ κακά.

439.

Anecdota Bekkeri p. 337, 8. *Αἰσχύλος δέ φησι καὶ "φρὴν ἀγέλαστος."*

440.

Anecdota Bekkeri p. 347, 32. *ἄειλα, τὰ πολύσκια χωρία, κατὰ στέρησιν τῆς ἕλης. οὕτως Αἰσχύλος.*

441.

Anecdota Bekkeri p. 353, 9. *ἀθηρής, ἴσως μὲν ὁ ἀτηρής, ἢ ὁ ἀντερειστικός. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι*

χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ.

ἢ ὁ λαμπρός, ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος. ἢ ὁ ἀθερίζων καὶ οὐδενὸς ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα. ἢ ὁ ὀξύς, παρὰ τοῦ ἀθέρας. Hesychius *ἀθερής, ὁ σίδηρος. ἀτηρής, ὅταν θερίζῃ. ἢ θεριστικός, ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος, ὀξύς, ἢ ἀσταχύων.* Ita codex. Conf. Etymol. M. p. 24, 55. 57. Non legitur obscurus ille versus in Agamemnone. Fuerunt qui ad Memnonem referrent.

442.

Anecdota Bekkeri p. 368, 29. *ἀκνίσωτος οἶκος, ὁ ἄνευ πυρὸς καὶ κνίσης. οὕτως Αἰσχύλος.*

443.

Anecdota Bekkeri p. 372, 8.

ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς,

ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν. οὕτως Αἰσχύλος. Pertinuit fortasse ad Heliades. V. Opusc. III. p. 140. seq.

444.

Anecdota Bekkeri p. 382, 29. *ἀλάστορον, ἀντὶ τοῦ ἀλάστορα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ ἀλάστορος. Αἰσχύλος*

μέγαν ἀλάστορον

εἶπεν. V. ad fr. 91.

445.

Anecdota Bekkeri p. 383, 31. *ἀλκάθω καὶ ἀλκάθειν. Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος. σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν.*

446.

Anecdota Bekkeri p. 421, 5. *ἀπέλλητοι, ἀνταγωνισταί. οὕτως Αἰσχύλος.*

447.

Anecdota Bekkeri p. 450, 4. *ἀρχῆθεν· οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, πλὴν παρ' Αἰσχύλῳ. παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔστι καὶ τοῖς Ἴωσιν.*

448.

Anecdota Bekkeri p. 450, 30. *ἆσαι, βλάψαι. οὕτως Αἰσχύλος.*

449.

Anecdota Bekkeri p. 467, 9. *αὐτόκρανον λόγον, τὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὸ τέλος ἐπιφέροντα. οὕτως Αἰσχύλος.*

450.

Georgius Choeroboscus ad Theodosii Canones p. 232, 3. ed. Gaisf. (in Bekkeri Anecd. p. 1408.) *Πάλαμυς, Παλάμυος· τὸ γὰρ Παλάμυδος, διὰ τοῦ δος κλιθὲν παρὰ Αἰσχύλῳ ἡμάρτηται· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον βασιλέως.*

451.

Georgius Choeroboscus ad Theod. Can. p. 237, 7. ed. Gaisf. (in Bekkeri Anecd. p. 1196, 2.) *ἰστέον δὲ ὅτι εὑρέθη τοῦ βοῦς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοός, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ.*

452.

Georgius Choeroboscus *περὶ ποσότητος* in Crameri Anecd. Oxon. II. p. 318, 5. (in Bekkeri Anecd. p. 1391. B.) *τὰ παρὰ τὸ κρᾶτα διὰ τοῦ αι γράφεται, οἷον κραταίβιος, κραταίπιλος, ὁ ἰσχυρὸν πίλιον ἔχων παρὰ Αἰσχύλῳ.*

453.

Maximus Planudes in Bachmanni Anecdotis II. p. 75, 13. *καὶ τὸ μεῖζον μειζότερον καὶ μειζονώτερον Αἰσχύλος.* Codex Baroccianus in Museo critico II. p. 114. *βαρεώτερος. ἀπὸ τῆς γενικῆς εἶπον βαρέως βαρεώτερος, σπανίως μέντοι. καὶ ἔτι Αἰσχύλος μειζονώτερος, ὑπερτερώτερός τε καὶ χερειότερος καὶ ῥηΐτερος καὶ πλειότερος.*

454.

Scholiastes Euripidis ad Rhesi v. 36. de Pane, *αἰσχυλ. . δὲ . . . . . ν πάνοις τὸν μὲν διὸς ὃν καὶ δίδυμον. τὸν δὲ κρόνου.*

455.

Aeschyli versus esse videtur, fortasse ex Phrygibus, quem praebent Epimerismi in Crameri Anecd. Oxon. I. p. 119, 10. *παρὰ δὲ Ἀττικοῖς προλαμβάνει τὸ ἰῶτα καὶ γίνεται διαί καὶ συντάσσεται γενικῇ, καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ ἕνεκα,*

πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν Ἕκτορος τύχης διαί,

ἀντὶ τοῦ ἕνεκα Ἕκτορος· καὶ ἐν Ἀγαμέμνονι (v. 428.) "ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός," ἀντὶ τοῦ ἕνεκα. G. Bernhardy scribendum putat δέδουπεν.

456.

Vix dubitari posse videtur, quin Suevernius in eo libello, quem de tragicorum tecta significatione rerum quarundam publice privatimque gestarum scripsit, p. 28. recte viderit in Thressis fuisse quae Clemens Alexandrinus Strom. II. 15, 63. p. 167. ed. Sylb. 462. ed. Pott. his verbis commemorat: ἀλλ οὐδὲ Αἴας σιωπᾷ, μέλλων δὲ ἑαυτὸν ἀποσφάττειν κέκραγεν· οὐδὲν οὖν ἦν πῆμα ἐλευθέρου ψυχὴν δάκνον οὕτως ὡς ἀνδρὸς ἀτιμία·

οὕτως πέπονθα καί με συμφορᾶς ἀεὶ
βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει
λύσσης πικροῖς κέντροισιν ἠρεθισμένον.

Συμφορᾶς ἀεί, ubi apud Clementem tantummodo συμφοροῦσα legitur, ex Bothii et Suevernii emendatione scripsi, probata etiam Lobeckio ad Aiacis v. 125. Quae apud Clementem praecedunt, et ipsa videntur Aeschyli esse. Ipsi versus prodierunt ex papyro Parisina ab Letronnio in Diariis Eruditorum a. 1838. m. Maio. edita, unde repetiit Schneidewinus in libello, quo illa papyri fragmenta cum popularibus communicavit, p. 14.

οὐκ ἦν ἄρ᾽ οὐδὲν πῆμ᾽ ἐλευθέραν δάκνον
ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμία.

Scriptum est in papyro ΟΥΘΕΝ. V. Opusc. VII. p. 375.

457.

Aristophanes Ran. 959. Aeschylum commemorasse dicit

ἀλλ᾽ ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ 'π᾽ ἀσπίδων ἐπόντας
γρυπαιέτους χαλκηλάτους.

Fossam transsiluisse Hectorem Aeschylus in Myrmidonibus narraverat. V. fr. 139. Γρυπαίετον Memnonem in galea gestasse putat Welckerus. V. Opusc. VII. p. 355.

458.

Aristophanes Ran. 968. Aeschyleos τραγελάφους commemorat.

459.

Aristophanes Ran. 1327. inter Aeschyleos versus hunc habet,

κυρεῖν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις.

Schol. Rav. et Ven. καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος. Quod falsum est. Aliud scholion, quod codices omittunt, ταῦτα δὲ ὡς ἀσαφῆ πάρελθε. Ad Sphingem, ex qua sumptus versus paullo ante praecessit (fr. 250.) referunt Dindorfius in Adn. ad Aristoph. vol. III. p. 276. ed. Oxon. et Fritzschius.

460.

Aristophanes Ran. 1478. seqq. hos versus Aeschylum dicentem facit

οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν
[μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν],
ἢν δ᾽ ἐκτρέφῃ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Ex tragoedia aliqua Aeschyli sumpti esse videntur versus primus et tertius. V. dissertationem qua demonstratur non videri Aeschylum *Ἰλίου πέρσιν* scripsisse p. 8. seqq.

461.

Aristophanes Ran. 913.

Δήμητερ, ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

Schol. *Δήμητερ ἡ θρέψασα. παρόσον Ἐλευσίνιος τῶν δήμων ἦν ὁ Αἰσχύλος. ἢ ὅτι ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις ἐτελεῖτο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου.* Hinc Fritzschius in Actis soc. Graecae I. p. 151. suspicatur ab his versibus Aeschylum Eleusiniorum initium cepisse. Sed codices illud *ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου* omittunt.

462.

Aeschyleum colorem habet versus apud Plutarchum in vitis Alcib. c. 4. Pelop. c. 29. et in Amatorio p. 762. F.

ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὡς κλίνας πτερόν.

463.

Hesychius *μεθυστάδες, ὡς οἰνόπληγες μεθυστάδες γάμων, μεθύουσαι καὶ εἰς γάμους συνιοῦσαι.* Aeschyli fortasse versus est ex Lycurgia

ὡς οἰνοπλῆγες καὶ μεθυστάδες γάμων.

EX ELEGIIS.

464.

Plutarchus de fortuna Alexandri p. 334. D. *ἤσκει μὲν ἀεὶ διὰ τῶν ὅπλων δεινὸς εἶναι καὶ κατὰ τὸν Αἰσχύλον*

βριθὺς ὁπλιτοπάλας, δάϊος ἀντιπάλοις.

Idem Sympos. quaest. II. 5, 2. p. 640. A. *διὸ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τις τῶν πολεμικῶν ὀνομάζεται "βριθὺς ὁπλιτοπάλας."* Sine auctoris nomine affert hunc versum in comparatione Demosthenis et Ciceronis c. 2. et in libro de fortuna Romanorum p. 317. E.

465.

Theophrastus Hist. plant. IX. 15. *καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν ταῖς ἐλεγείαις ὡς πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυρρηνίαν·*

Τυρρηνὸν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος.

Plinius Hist. nat. XXV. 5. *certe quid non replevere fabulis Colchis Medea aliaeque, in primis Itala Circe, diis etiam adscripta? Unde arbitror natum ut Aeschylus e vetustissimis in poetica refertam Italiam herbarum potentia proderet.* Bergkius *Τυρρηνῶν.*

466.

Plutarchus Sympos. quaest. I. 10, 3. p. 628. E. *Γλαυκίας δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ τὸ δεξιὸν κέρας Αἰαντίδαις τῆς ἐν Μαραθῶνι παρατάξεως ἀποδοθῆναι ταῖς Αἰσχύλου εἰς τὴν μεθορίαν ἐλεγείαις ἱστοροῦντα, ἠγωνισμένου τὴν μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς.*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

467.

Vita Aeschyli, *ἀποθανόντα δὲ Γελῷοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτως,*

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

Pausanias I. 14, 5. *ἔτι δὲ ἀπωτέρω ναὸς Εὐκλείας, ἀνάθημα καὶ τοῦτο ἀπὸ Μήδων, οἳ τῆς χώρας Μαραθῶνι ἔσχον. φρονῆσαι δὲ Ἀθηναίους ἐπὶ τῇ νίκῃ ταύτῃ μάλιστα εἰκάζω· καὶ δὴ καὶ Αἰσχύλος, ὥς οἱ τοῦ βίου προσεδοκᾶτο ἡ τελευτή, τῶν μὲν ἄλλων ἐμνημόνευσεν οὐδενός, δόξης ἐς τοῦτο ἥκων ἐπὶ ποιήσει καὶ πρὸ Ἀρτεμισίου καὶ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσας· ο δὲ τό τε ὄνομα πατρόθεν καὶ τὴν πόλιν ἔγραψεν, καὶ ὡς τῆς ἀνδρίας μάρτυρας ἔχοι τὸ Μαραθῶνι ἄλσος καὶ Μήδων τοὺς ἐς αὐτὸ ἀποβάντας.* Plutarchus de exsilio p. 604. F. *ἀκήκοας δι' ἐπῶν* (Wyttenb. *ἀκήκοας δὲ δήπου*) *καὶ τουτὶ τὸ ἐπιγραμμάτιον, "Αἰσχύλον — Γέλας." καὶ γὰρ καὶ οὗτος εἰς Σικελίαν ἀπῆρε καὶ Σιμωνίδης πρότερον.* Athenaeus XIV. p. 627. C. *ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος, τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικήν, οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι ἠξίωσε μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν. ποιήσας "ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον — ἐπιστάμενος."* Prius distichon mancum et corruptum legitur apud Eustratium ad Arist. Eth. Nicom. p. 40. B. V. ad fr. 86. — V. 1. *Ἀθηναίων* codd. Med. et Guelf. Vitae. — V. 2. *πυροφόροιο πέλας* Guelf. *πυραφόροιο πέλας* Med. *πυροφόρον σέλας* Lips. Aug. — V. 3. *ἀλκὴν εὐδόκιμον* Guelf. *ἂν εἴπῃ* Lips. Aug.: omittit Guelf. — V. 4. *καὶ βαθυχαίται κεν* vel *καὶ βαθυχαῖται μῆδοι ἐπιστάμενοι* codices Athenaei, *καὶ βαθυχαιτείης μῆδος ἐπιστάμενον* Guelf., *εἰς μῆδος ἐπιστάμενος* Lips. Aug.

468.

Aeschylo tribuitur epigramma in Anthologia Palatina VII. 255.

Κυανέη καὶ τούςδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
Μοῖρα, πολύρρηνον πατρίδα ῥυομένους·
ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἵ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσείαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

Codex *αἰσχύλου εἰς ἑτέρους προμάχους Θεσσαλῶν.* Praecedit *σιμωνίδου εἰς τοὺς Ἀθηναίων προμάχους.* — V. 3. $\overset{\text{οι}}{\text{ζωον}}$ codex.

Quod Athenaeus III. p. 86. B. affert ex Persis *νηριτοτρόφους*, receptum est v. 894. Item vocabulum *ὑπόξυλος*, quo Aeschylum in Persis usum esse testatur scholiastes Hermogenis apud Bastium ad Greg. Cor. p. 241. et apud Bekkerum Anecd. p. 1073. sive in Walzii Rhet. Gr. vol. V. p. 486. intercidisse videtur ante versum eius tragoediae 779. V. adn.

Hesychius *ἀσκεύοις, ἀπαρασκεύοις. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι.* Repositum est in Agamemnone v. 1285.

Anecdota Bekkeri p. 363, 17. *αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν.* Receptum est *αἰῶ* Choeph. 346

Πλάστιγξ, quo vocabulo Etymol. M. 674, 20. Aeschylum usum esse dicit, legitur Choeph. 287.

Phrynichus Bekkeri p. 23, 12. *ἀκταινῶσαι —. Αἰσχύλος "οὐκέτ' ἀκταίνω" φησί, βαρυτόνως, οἷον οὐκέτι ὀρθοῦν δύναμαι ἐμαυτήν.* Ad Eum. 37. rettulit Ruhnkenius ad Timaeum p. 21.

Plato de re p. VIII. p. 550. C. *οὐκοῦν μετὰ τοῦτο τὸ τοῦ Αἰσχύλου λέγωμεν "ἄλλον ἄλλῃ πρὸς πόλει τεταγμένον;"* Sept. ad Thebas v. 432. *λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.*

Athenaeus XIII. p. 573. B. *καταλέξω δέ σοι, Κύνουλκε, Ἰωνικήν τινα ῥῆσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλου περὶ ἑταιρῶν.* Suspicatur Meinekius Philol. Exerc. in Athenaeum spec. II. p. 29. scribendum esse *κατὰ τὸν Αἰσχύλου Ἀγαμέμνονα.* Vidit enim respici ad Agam. 796. *θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε,* et 883. *μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας.*

Stobaeus Serm. XX. 13. *Αἰσχύλου "ὀργῆς ματαίας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι."* Ortum ex Prom. 380. *ψυχῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι.*

Aeschyli Aiacem Locrensem pro Sophocleo commemorat Zenobius VI. 14.

Pollux II. 125. *καὶ "ἀπεριλάλητος Αἰσχύλος."* Aristophanis est Ran. 863.

Photius p. 246, 22. *Μαραθώνιον ποίημα, Αἰσχύλος. εὐδοκίμησε γὰρ ἐν τῷ σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγείρῳ.* Pertinet ad Aeschylum, non est Aeschyli.

Aristophanes Ran. 716. *τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.* Schol. *Δίδυμός φησι παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ· ἔστι δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ "ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις."*

Stobaeus Serm. IV. 16. *Αἰσχύλου "ἦ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων."* Non est Aeschyli. Magna in illo Stobaei loco nominum confusio est, de qua dictum est ad fr. 282.

Versus quos Clemens Alex. Strom. V. 11, 132. p. 260. ed. Sylb. 791. ed. Pott. tamquam Aeschyli profert, falsarii sunt. V. Boeckh. in libro de Graecae tragoediae principibus p. 150. seqq.

INDEX VERBORVM AD FRAGMENTA.

INDEX SCRIPTORVM AD FRAGMENTA.

COMPARATIO VERSVVM.

SVPPLICES.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
5	6	5	6	130	154	139	147
10	11	10	11	135	159	144	153
15	16	15	16	140	164	149	158
20	21	20	21	145	170	154	164
25	26	25	26	150	176	160	169
30	31	30	31	156	182.3	166	175
35	36	35	36	162	184	173	176
40	41	40	41	170	192	181	184
45	47	46	47	175	197	186	189
50	53	51	52	180	202	191	194
55	60	57	58	185	207	196	199
60	66	62	64	190	212	201	204
65	74	67	70	193	218	207	210
70	79	72	76	194	216	205	208
75	86	77	82	195	215	204	207
80	91	82	87	200	221	210	213
85	99	88	94	205	226	215	218
90	106	94	100	210	231	220	223
95	112	99	105	215	236	225	228
100	117	104	111	220	241	230	233
105	123	110	117	225	246	235	238
110	131	118	125	230	251	240	243
115	139	126	132	235	256	245	248
120	144	131	137	240	261	250	253
125	149	135	143	245	266	255	258

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
250	271	260	263	445	471	457	462
255	276	265	268	450	476	462	467
260	281	270	273	455	481	467	472
265	286	275	278	460	486	472	477
270	291	280	283	465	490	476	481
275	296	285	288	470	495	481	486
280	301	290	293	475	500	486	491
285	306	296	300	480	505	491	496
290	311	301	305	485	510	496	501
295	316	306	310	490	515	501	506
300	320	310	314	495	520	507	511
305	324	315	319	500	525	511	516
310	329	320	324	505	530	516	521
315	334	325	329	510	535	521	526
320	339	330	334	515	540	526	531
325	344	335	339	520	545	531	536
330	349	340	344	525	550	536	541
335	354	345	349	530	555	541	545
340	360	350	355	535	560	546	551
345	365	355	360	540	565	551	556
350	370	360	365	545	570	556	561
355	375	365	370	550	575	561	566
360	380	370	375	555	580	566	571
365	385	375	380	560	584	571	576
370	390	380	385	565	589	576	581
375	395	385	390	570	594	581	586
380	400	390	395	575	599	586	591
385	405	395	400	580	604	591	596
390	410	400	405	585	609	596	601
395	415	405	410	590	614	601	606
400	420	410	415	595	619	606	611
405	426	415	420	600	624	611	616
410	432	420	425	605	629	616	621
415	438	426	431	610	634	621	626
420	445	432	437	615	640	626	632
425	451	437	442	620	648	631	640
427	454	440	445	625	654	636	646
428	453	439	444	630	662	641	655
434	460	446	451	635	668	646	660
435	462	448	453	640	673	651	665
436	463	449	454	645	679	656	671
437	461	447	452	650	684	661	676
440	466	452	457	655	691	666	682

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
660	696	671	687
665	703	676	695
670	708	681	700
675	713	686	705
680	718	691	710
685	723	696	715
690	728	701	720
695	733	706	725
700	738	711	730
705	743	716	735
710	748	721	740
715	753	726	745
720	758	731	750
725	763	736	755
730	767	741	760
735	772	746	765
740	777	751	770
745	781	755	774
750	786	760	779
755	792	766	785
760	798	772	791
765	803	777	796
770	808	782	801
775	813	787	806
780	818	792	811
785	824	797	817
790	829	802	822
796	834	807	827
800	837	810	830
805	843	816	836
810	850	823	843
815	855	828	848
820	860	833	853
825	865	838	858
830	870	843	863
835	876	848	869
840	881	853	875
845	887	857	880
850	892	862	885
855	897	867	890
860	902	872	895
865	906	876	899
870	911	881.2	904

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
871.2	916.7	883.4	909.10
873	914.5	885.6	907
874.6	912.3	887.8	905.6
876	918	889	911
880	922	893	915
885	925	896	918
890	930	901	923
895	935	906	928
900	940	911	933
901	945	916	938
905	949	920	942
910	954	925	947
912	956	927	949
913	957	928	950
914	941	912	934
917	944	915	937
918	958	929	951
920	960	931	653
925	965	936	958
930	970	941	963
935	975	946	968
940	981	952	974
944	982	953	975
950	988	959	981
955	993	964	986
960	998	969	991
965	1003	974	996
971	1008	979	1001
975	1012	983	1005
980	1017	988	1010
985	1022	993	1015
990	1026	998	1020
995	1032	1005	1025
1000	1038	1011	1031
1005	1042	1017	1035
1010	1047	1022	1040
1015	1051	1028	1044
1020	1056	1033	1049
1025	1061	1039	1054
1030	1066	1044	1059
1035	1072	1050	1065
1040	1078	1056	1071

PROMETHEVS.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
170	169	169	169
180	179	179	179
190	188	188	188
200	198	198	198
210	208	208	208
220	218	218	218
230	228	228	228
240	238	238	238
250	248	248	248
260	258	258	258
270	268	268	268
280	278	278	278
290	288	288	288
300	298	298	298
310	308	308	308
320	318	318	318
330	328	328	328
340	338	338	338
350	348	348	348
360	358	358	358
370	368	368	368
380	378	378	378
390	388	388	388
400	399	398	400
405	404	403	404
410	410	408	410
415	415	413	415
420	420	418	420
425	425	423	425
430	430	428	430
435	433	432	435
440	438	437	439
445	443	442	444
450	448	447	449
455	453	452	454
460	458	457	459
465	463	462	464
470	468	467	469
475	473	472	474

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
480	478	477	479
485	483	482	484
490	488	487	489
495	493	492	494
500	497	496	498
505	502	501	503
510	507	506	508
515	512	511	513
520	517	516	518
525	522	521	523
530	528	527	530
535	535	533	535
540	542	539	541
545	549	546	545
550	554	551	551
555	559	557	559
560	565	562	563
565	570	567	568
570	575	572	573
575	578	577	576
580	583	582	581
585	587	587	585
590	592	592	590
595	596	597	594
600	601	602	600
605	605	607	604
610	610	612	609
620	620	622	619
630	630	632	629
640	640	642	639
650	650	652	649
660	660	662	659
670	670	672	669
680	680	682	679
690	689	691	689
695	694	697	695
700	699	702	700
705	704	707	705
710	709	712	710

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
715	714	717	715	895	892	895	893
720	718	721	719	900	897	900	897
725	723	726	724	905	901	904	902
730	728	731	729	910	905	908	907
740	738	741	739	920	915	918	916
750	748	751	749	930	925	928	926
760	758	761	759	940	935	938	936
770	768	771	769	950	945	948	946
780	778	781	779	960	955	958	956
790	788	791	789	970	965	968	966
800	798	801	799	980	975	978	976
810	808	811	809	990	985	988	986
820	818	821	819	1000	995	998	996
830	828	831	829	1010	1005	1008	1006
840	838	841	839	1020	1015	1018	1016
849	847	850	848	1030	1025	1028	1026
855	852	855	853	1040	1035	1038	1036
860	857	860	858	1050	1045	1048	1046
865	861	864	862	1060	1055	1058	1056
870	866	869	867	1070	1065	1068	1066
875	871	874	872	1080	1075	1078	1076
880	876	879	877	1090	1085	1088	1087
885	882	885	883	1095	1090	1093	1091
890	887	890	888				

PERSAE.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
20	19	19	19	160	161	157	161
30	29	29	29	170	171	167	171
40	39	39	39	180	181	177	181
50	49	49	49	190	191	187	191
60	59	59	59	200	201	197	201
70	69	69	69	210	211	207	211
80	79	79	80	220	221	217	221
90	89	89	90	230	231	227	231
100	99	99	96	240	241	237	241
110	111	111	111	250	251	247	251
120	121	120	121	255	256	252	256
130	131	129	131	260	264	257	265
140	141	137	141	265	270	262	270
150	151	147	151	270	275	267	275

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
275	280	272	280
280	285	277	285
290	295	287	295
300	305	297	305
310	315	307	315
320	325	317	325
330	335	327	335
340	345	337	345
350	355	347	355
360	365	357	365
370	375	367	375
380	385	377	385
390	395	387	395
400	405	397	405
410	415	407	415
420	425	417	425
430	435	427	435
440	445	437	445
450	455	447	455
460	465	457	465
470	475	467	475
480	485	477	485
490	495	487	495
500	505	497	505
510	515	507	515
520	525	517	525
530	535	527	535
540	545	537	545
550	555	547	555
560	565	557	565
565	569	561	569
570	573	564	572
575	577	568	576
580	579	570	578
585	584	574	582
590	589	579	587
595	594	584	592
600	599	589	597
610	609	599	607
620	619	609	617
630	629	619	627
635	634	624	632
640	640	629	637
645	645	634	642
650	649	639	647
655	654	644	652
660	659	649	657
665	666	653	664
670	672	657	670
675	676	660	674
680	681	665	679
685	686	670	684
690	691	675	689
700	701	685	699
710	711	695	709
720	721	705	719
730	731	715	729
740	741	725	739
750	751	735	749
760	761	745	759
767	768	752	766
768	770	754	768
770	772	756	770
775	777	761	775
777	769	753	767
780	781	765	779
790	791	775	789
800	801	785	799
804	805	789	803
810	810	794	808
820	820	804	818
830	830	814	828
840	840	824	838
850	850	834	848
855	855	839	852
860	863	846	861
865	872	851	870
870	881	856	879
875	890	861	887
880	899	866	897
885	909	872	906
890	915	876	912
895	918	879	915
900	923	884	920
905	928	889	925
910	933	894	930

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
915	939	899	936
920	948	905	942
925	954	911	949
930	960	917	955
935	966	922	961
940	971	928	966
945	976	933	971
950	982	939	976
954	987	943	982
960	993	949	987
965	1000	955	994
970	1004	960	999
975	1009	965	1004
980	1014	970	1009
985	1019	975	1014
990	1025	979	1020
995	1030	984	1025
1000	1036	988	1029
1005	1041	993	1036
1010	1046	998	1041
1015	1051	1003	1046
1020	1056	1008	1051
1025	1061	1013	1055
1030	1067	1019	1062
1035	1073	1025	1068
1040	1078	1030	1073
1045	1079	1031	1074

SEPTEM ADVERSVS THEBAS.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
92	93	91	94
95	98	95	97
100	105	100	105
105	113	105	110
110	120	111	117
115	125	116	123
120	129	120	127
125	137	125	135
130	145	130	144
135	152	135	150
140	159	140	155
145	164	144	159
150	171	149	165
155	178	155	171
160	184	161	179
165	190	166	184
175	200	176	194
185	210	186	204
190	214	190	208
195	218	195	213
200	223	198	217
205	228	204	222
215	238	214	232
225	248	224	242
235	258	234	252
245	268	244	262
255	278	254	272
265	288	264	282
275	298	274	292
285	309	285	303
290	314	290	309
295	320	296	314
300	325	301	319
305	330	306	324
310	334	310	328
315	339	315	333
320	344	320	338
325	348	324	342
330	354	330	348
335	359	335	353
340	364	341	358
345	370	346	364
350	375	351	369
360	385	361	379
370	395	371	389
380	405	381	399
390	415	391	409
400	425	401	419

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
410	435	411	429	791	811	787	805
420	445	421	439	792	817	793	811
430	455	431	449	793	815	791	809
440	465	441	459	794	818	794	812
450	475	451	469	795	819	795	313
460	485	461	479	800	824	800	818
470	495	471	489	802	828	804	822
480	505	481	499	805	831	807	825
490	515	491	509	810	836	812	830
500	525	501	519	815	841	817	835
510	535	511	529	820	846	822	840
520	545	521	539	825	851	827	845
530	555	531	549	830	856	832	850
540	565	541	559	835	863	839	857
550	575	551	569	840	868	845	863
560	585	561	579	845	874	850	868
570	595	571	589	850	878	854	872
580	605	581	599	855	883	859	876
590	615	591	609	860	888	864	885
600	625	601	619	865	895	871	889
610	635	611	629	870	900	876	894
620	645	621	639	875	906	882	900
630	655	631	649	880	911	887	905
640	665	641	659	885	916	893	910
650	675	651	669	890	921	898	915
660	685	661	679	895	925	902	919
670	695	671	689	900	932	908	926
680	705	681	699	905	936	912	929
690	715	691	709	910	942	918	936
700	725	701	719	915	948	923	941
710	735	711	729	920	954	928	947
720	745	721	739	925	959	932	952
730	755	731	749	930	966	938	959
740	765	741	759	935	971	944	964
750	775	751	769	941	974	950	966
760	785	761	779	945	977	953	969
770	795	771	789	950	981	958	974
780	805	781	799	955	984	961	976
785	810	786	820	960	988	965	980
786	812	788	806	965	991	970	984
788	814	790	808	970	995	975	988
789	827	803	821	975	1000	980	992
790	816	792	810	980	1005	988	998

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
985	1009	992	1001	1040	1062	1046	1054
990	1014	997	1006	1045	1067	1051	1059
1000	1024	1007	1016	1050	1072	1056	1064
1010	1034	1017	1026	1055	1077	1061	1069
1020	1044	1027	1036	1060	1081	1065	1074
1030	1054	1037	1046	1065	1086	1070	1078
1036	1059	1042	1051				

AGAMEMNO.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
105	106	105	105	280	303	286	295
110	112	111	111	290	313	296	305
115	120	118	118	300	323	306	315
120	127	123	124	310	333	316	325
125	133	129	130	320	343	326	335
130	142	136	138	330	353	336	345
135	147	141	143	340	363	346	355
140	154	146	150	350	373	356	365
145	162	151	156	355	378	361	370
150	169	156	161	360	383	366	376
155	175	161	166	365	389	371	381
160	180	166	172	370	394	376	386
165	186	171	178	375	400	381	392
170	190	176	183	380	405	386	397
175	196	181	188	385	410	391	401
180	201	186	193	390	417	396	408
185	206	191	198	395	422	402	413
190	211	195	202	400	427	407	418
195	215	201	207	405	434	412	423
200	221	206	213	410	439	417	429
205	226	211	217	415	444	423	434
210	232	216	223	420	449	428	440
215	237	221	228	425	454	433	445
220	242	226	234	430	459	438	450
225	247	231	240	435	464	443	455
230	251	236	244	440	469	448	461
235	257	241	250	445	474	453	465
240	263	246	255	450	479	458	471
250	273	256	265	455	483	463	476
260	283	266	275	460	489	468	481
270	293	276	285	465	495	473	486

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
470	501	478	492	780	822	787	813
480	511	488	502	790	832	797	823
490	521	498	512	800	842	807	833
500	531	508	522	810	852	817	843
510	541	518	532	820	862	827	853
520	551	528	542	830	872	837	863
530	561	538	552	840	882	847	873
540	571	548	562	850	892	857	883
550	581	558	572	860	902	867	893
560	591	568	582	865	907	872	898
570	601	578	592	866	910	875	901
580	611	588	602	867	909	874	900
590	621	598	612	868	908	873	899
600	631	608	622	869	911	876	902
610	641	618	632	870	912	877	903
620	651	628	642	880	922	887	913
630	661	638	652	890	932	897	923
640	671	648	662	900	942	907	933
650	681	658	672	910	952	917	943
660	691	668	682	920	962	927	953
665	696	673	686	930	972	937	963
670	702	678	693	940	982	947	973
675	708	683	699	945	987	952	978
680	713	688	705	950	992	956	983
685	719	693	710	955	997	961	988
690	725	698	716	960	1003	966	993
695	730	703	721	965	1007	970	998
700	735	708	725	970	1013	976	1003
705	740	713	731	975	1019	982	1010
710	745	718	735	980	1026	986	1014
715	752	723	743	985	1032	994	1023
720	757	728	747	990	1038	1000	1029
725	764	733	755	995	1045	1006	1036
730	769	738	760	1005	1055	1016	1046
735	774	743	765	1015	1065	1026	1056
740	781	748	771	1025	1075	1036	1066
745	787	753	777	1035	1085	1046	1076
750	793	758	784	1045	1095	1056	1086
755	799	764	790	1055	1105	1067	1096
761	804	769	795	1065	1115	1077	1106
765	808	773	799	1075	1125	1087	1116
770	813	778	804	1085	1135	1097	1126
776	818	783	809	1095	1145	1107	1136

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
1105	1155	1117	1146
1115	1165	1127	1156
1125	1175	1138	1166
1135	1185	1149	1176
1145	1195	1159	1186
1155	1205	1169	1196
1162	1213	1176	1204
1163	1212	1177	1203
1170	1220	1184	1211
1180	1230	1194	1221
1190	1240	1204	1231
1200	1250	1214	1241
1210	1260	1224	1251
1220	1270	1234	1261
1230	1280	1244	1271
1240	1290	1254	1281
1243	1299	1257	1290
1244	1293	1258	1284
1250	1300	1264	1291
1260	1310	1274	1301
1262	1313	1276	1304
1263	1312	1277	1303
1270	1320	1284	1311
1280	1330	1294	1321
1290	1339	1303	1330
1300	1349	1313	1340
1310	1359	1323	1350
1320	1369	1333	1360
1330	1379	1343	1370
1340	1389	1353	1380
1350	1399	1363	1390
1360	1409	1373	1400
1370	1418	1383	1409
1380	1428	1393	1419
1390	1437	1403	1428
1400	1447	1413	1438
1410	1456	1422	1447
1415	1461	1427	1452

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
1420	1466	1432	1457
1427	1467	1438	1459
1430	1471	1441	1462
1435	1476	1446	1467
1440	1481	1451	1472
1450	1491	1461	1482
1460	1501	1471	1492
1470	1511	1483	1502
1480	1521	1493	1512
1488	1529	1501	1520
1489	1532	1504	1523
1495	1537	1510	1529
1500	1542	1515	1533
1505	1547	1520	1538
1510	1553	1524	1543
1515	1559	1529	1550
1519	1563	1533	1554
1525	1567	1539	1558
1530	1572	1544	1563
1535	1577	1549	1568
1540	1582	1554	1573
1545	1586	1559	1577
1555	1596	1569	1587
1565	1606	1579	1597
1575	1616	1589	1607
1585	1625	1599	1616
1595	1635	1609	1626
1605	1645	1619	1636
1615	1654	1629	1645
1625	1663	1639	1654
1626	1665	1641	1656
1627	1664	1640	1655
1628	1673	1649	1664
1629	1666	1642	1657
1635	1672	1648	1663
1636	1674	1650	1665
1640	1678	1654	1669

CHOEPHORI.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
10	8	10	10
20	18	20	20
25	23	25	25
30	29	31	31
35	34	36	36
40	40	42	42
45	48	49	50
50	54	54	55
55	61	61	63
60	66	66	68
65	72	72	74
70	78	78	80
80	88	88	90
90	98	98	100
94	102	102	104
95	104	104	106
96	105	105	107
97	106	106	108
98	103	103	105
100	107	107	109
110	117	117	119
114	121	121	123
115	163	163	165
116	122	122	124
120	126	126	128
124	129	129	131
130	135	135	137
140	145	145	147
150	155	154	156
159	162	162	164
160	164	164	166
170	174	174	176
180	184	184	186
185	188	188	190
195	197	197	199
205	207	207	209
215	217	217	219
223	226	226	228
224	225	227	229
225	228	228	230
226	227	225	227
227	229	229	231
228	230	230	232
230	231	231	233
240	241	241	243
250	251	251	253
260	261	261	263
270	271	271	273
281	282	282	284
282	284	284	286
283	285	285	287
284	286	286	288
285	283	283	285
286	287	287	289
290	291	291	293
300	301	301	303
310	311	311	313
320	321	320	322
330	332	331	335
340	342	340	344
350	352	349	354
360	363	360	365
370	373	369	375
380	382	379	384
390	393	389	395
400	403	399	405
410	413	409	415
420	423	419	425
430	433	429	435
440	444	439	445
450	454	449	456
460	464	459	466
470	474	469	476
480	484	479	486
490	494	489	496
500	504	499	506
504	509	504	511
505	508	503	510

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
510	514	509	516
520	524	519	526
530	534	529	536
546	550	545	552
547	552	547	554
548	551	546	553
549	553	548	555
560	564	559	566
570	574	569	576
580	584	579	586
590	594	589	596
595	601	591	602
600	607	600	607
605	612	605	614
610	618	611	620
615	623	616	625
620	628	621	630
625	633	626	635
630	638	631	640
635	645	637	647
640	652	643	654
650	662	653	664
660	672	663	674
670	682	673	684
680	692	683	694
681	694	685	696
682	695	686	697
683	693	684	695
684	696	687	698
690	702	693	704
700	712	703	714
710	722	713	724
715	727	718	729
720	731	722	733
730	741	732	743
740	751	742	753
750	761	752	763
760	771	762	773
770	781	772	783
775	785	776	787
780	791	782	793
785	795	786	797

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
790	800	791	802
795	804	795	806
800	811	800	813
805	816	805	818
810	821	810	823
815	829	816	829
820	835	822	835
830	844	831	844
840	854	841	854
850	864	851	864
852	865	852	865
860	873	860	873
870	882	869	882
880	892	879	892
890	902	889	902
900	912	899	912
910	922	909	922
920	932	920	932
930	942	930	942
940	952	940	952
942	954	942	954
950	955	950	955
955	961	955	961
860	966	960	966
965	971	965	971
970	976	970	976
976	982	976	982
977	997	991	997
980	1000	994	1000
984	1004	998	1004
985	983	977	983
990	988	982	988
998	996	990	996
999	1005	999	1005
1000	1006	1000	1006
1010	1015	1010	1015
1020	1024	1020	1024
1030	1034	1030	1034
1040	1044	1040	1044
1050	1053	1049	1053
1060	1063	1059	1063
1070	1073	1069	1073

EVMENIDES.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
25	24	24	24	355	361	340	360
35	34	34	34	359	368	345	367
45	44	44	44	365	369	351	373
55	53	53	53	368	373	354	376
65	63	63	63	369	379	355	377
75	72	72	72	375	386	361	383
85	82	82	82	380	391	366	388
95	92	92	92	385	396	371	393
105	102	102	102	390	401	376	398
115	112	112	112	400	411	386	408
125	122	120	122	410	421	396	418
135	132	127	132	420	431	406	428
145	142	137	142	430	441	416	438
155	152	147	152	440	451	426	448
165	163	157	163	450	461	436	458
175	175	167	175	460	471	446	468
180	181	172	181	470	481	456	478
190	191	182	191	480	490	465	487
200	201	192	201	490	500	474	497
210	211	202	211	500	510	483	507
220	221	212	221	510	520	492	517
230	231	222	231	520	530	501	527
237	239	230	239	530	542	511	539
238	238	229	238	535	548	516	545
240	241	232	241	540	554	521	551
250	251	242	251	545	559	526	556
255	258	248	258	550	564	531	561
260	263	253	263	560	574	541	571
265	268	258	268	565	578	545	575
270	273	263	273	575	588	555	585
280	283	273	283	585	598	565	595
290	293	283	293	595	608	575	605
300	303	293	303	605	618	585	615
310	313	303	313	615	628	595	625
320	323	312	322	625	637	604	634
330	333	319	332	635	647	614	644
340	343	326	342	645	657	624	654
345	348	329	347	655	667	634	664
350	356	335	355	660	671	638	668

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
670	681	648	678
674	685	652	682
675	707	674	704
676	708	675	705
677	709	676	706
678	686	653	683
680	688	655	685
690	698	665	695
698	706	673	703
699	710	677	707
710	721	688	718
720	731	698	728
730	741	708	738
740	751	718	748
750	761	728	758
760	771	738	768
770	781	748	778
780	791	757	789
785	799	763	796
795	809	773	806
805	819	782	816
810	827	788	824
820	837	798	834
830	845	806	842
835	852	811	849
845	861	820	858
855	871	830	868
865	880	838	867
870	886	843	883
880	896	853	893
890	906	863	903
900	916	873	913
905	921	878	918
915	931	888	928
925	941	898	938
935	951	908	948
945	961	917	958
955	973	927	970
965	984	936	981
975	995	947	992
985	1006	957	1003
995	1016	967	1013
1005	1026	977	1023
1015	1036	987	1033
1025	1048	997	1045

CORRIGENDA.

Suppl. 49. *τόποις* 80. *πάντα* 636. 639. *μηδ'* 644. *νέμοιτο·* 731. *στάχυν.* *Prom.* 128. *ἅδε* 277. *ταὐτά σοι* 397. *δέ τἄν* 544. *τίς* 678. *ἀκτήν·* 858. *οἵ δ'* 904. *μηδέ τού με* 1001. *ὅρα νυν* *Pers.* 223. *ὤν σοι* 298. *στυφλοὺς* 301. *Τενάγων τ', ἀριστεὺς Β.* 331. *ἐμβολαῖς;* 660. *ἱκοῦ* 725. *ὧδ' ἔχει·* 733. *Βακτρίων* 735. *ἔρημον φασὶν* 779. *ἕβδομος δ'* 792. *μηδ'* 907. *delenda hypostigme.* 956. *Μεγαβάτα,* 985. *οὗ;* 987. *οὔκ;* 990. *τόνδε τ'* 1016. *γοεδνὸς* 1026. 1031. *γοεδνά.* 1040. *Περσὶς* *Sept.* 13. *ὥραν ἔχονθ'* 71. *πρέμνοθεν* 208. *ὧδ'* 405. *ἄλλος,* 434. *νιν* 442. *ἐμβριμωμένας* 504. *δαίμονος,* 565. *μητρός τε* 575. *ἐξ ἧς* 594. *πάλιν* 649. *οὐδ'* 903. *τεκνογόνοι* 919. *ἀλαθῆ.* 932. *κατακτανών.* 944. *δακρυτὲ* 1026. *τάδε* *Ag.* 6. *delenda hypostigme.* 100. *τοτὲ* 112. *ἀργᾶς* 217. *εὐχὰν* *deleta hypostigme.* 325. *ἀνθαλοῖεν* 391. *τάδ'* 540. *ἐσθημάτων,* 602. *ἀνὴρ* 603. *αὐτός* 729. *μέτα* 1031. *ὀτοτοτοῖ* 1052. *εὖρις* 1305. *post ὤμοι delenda hypostigme, ponenda post αὖθις* 1316. *οἵ* 1324. *κρατεῖ* 1357. *ὅδε,* 1462. 1486. *ἀνελεύθερον,* 1572. *ῥαφεύς·* 1582. *φόνον;* *Choeph.* 44. *πάνοιζυς* 227. *ἰδοῦ* 339. *παιὰν* 441. *δίκην* 460. *ὦ* 461. *ἄτας* 612. *νιν* 684. *ζάλης* 929. *θεόθεν* 936. *ἐτητύμως* 940. *ἐχθροῖς* 997. *θιγοῦσ'* *Eum.* 45. *μεγιστοσωφρόνως* 152. *παῖ* 308. *ἁμά.* 309. *εὐθυδίκαιοι δ'* 522. *ἄλλ'* 827. *delendum punctum.* 851. *πόλεμος,* 885. *πρόπαντος* 892. *post ἀήματα et* 894. *delenda hypostigme.* *pag.* 326. *v. ultimo φησίν, — ἴκταρ* 359. *v.* 12. Idem XI. cap. 22. p. 782. E. 368. *v.* 27. *γενησόμενον) ἀθάνατον, οὕτως* *Indici vocabulorum addendum τιμαλφής* 57.

Tomo II. *p.* 220. *v.* 18. omittit Par. L. *p.* 611. *v.* 1. *εὖ καὶ φρενῶν*

LIPSIAE IMPRESSIT I. B. HIRSCHFELD.

Aeschylus
Tragoediae